ਗੁਰੂ ਸੂਚੀ ਪਾਂਡੁਲਿਪਿ ਪੀ. ਯੂ. ਨੰ. ੨੭੧੭

150 - ਅਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਚੇਤਾ ਹੋਗ ਜੈਸੇ ਤਿਲੈ ਕੈ ਤੇਲੀ ਪੀਤ ਸੌ ਤੈਸੇ ਸੈ ਪਾਪੀ ਇਉ ਕੈ ਕੈ ਸੰ
ਚੇਤਾ ਹੋਗ ਤਾਤੇਂ ਇਨ ਕੈ ਯਤਨ ਦੈ ਦੋਗ ਕਸਟ ਨ ਦੈ ਦੋਗ ਪਰੁ ਚੁ ਸੋਟੈ ਕੈ ਤੈ
ਤਉ ਈ ਚੀਤਾਰ ਜਨ ਪੀਚਲਤਾ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨਾ ਨ ਦੀ ਕਾ ਪੂਰ ਦਾ
ਤਜੀਚਲਤਾ ਅਰੁ ਰੈ ਚੇਤਾ ਹੋਤੇ ਬ ਬੰਧ ਕ ਸਟ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ ਗੇ ਸੈਂ
ਅਬ ਕਿਆ ਕਰੌ ਹੋ ਸਮਝੀ ਐਸੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਭਸਮ ਹੋ
ਗਏ ਕਤਿਨ ਤੇ ਸੇ ਕਰ ਹਾਥਿ ਬੈਂ ਮਾਰਟ ਲੇਖ ਆਇ ਆਗਤ ਘਰ
ਜਾਤ ਲੀ ਪੁਸਤ ਪੁਜਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਦੇਹ ਸੰਜੁਗਤ ਪੂਛਿ ਤ ਭਇਆ

226

ਸੁਰਖਤ੍ਰਾਂਚਾ ਹੇਭਗਵਨਤਸਰਬਧਰਮਕੋਜਾਨਲਾਹੇਤੁਸਾਂਹੇ
ਆਦਾਹੇਕਰਿਮੈਂਆਨੰਦਕਰਨਹੁਆਹੋਂਜੈਸੇਵਦਸੇਤੁਰਿਤੁਕਾਵਿਕੈ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਤੀਹੈਂਤੈਸੇਮੈਂਪ੍ਰਫੁਲਤਭਾਇਆਹੋਂਜੈਸੇਸੁਰ
ਜਾਕੋਉਦੈਹੋਤੇਕਾਰਿਕਮਲਾਖਿਤਆਵਤੇਹੈਂਤੈਸੇਮੈਂਪ੍ਰਸੰਨਭ
ਇਆਹੋਂਹੇਭਗਵਨਮੁਝਕੋਸੰਸਾਹੈਂਤਿਸਕੋਤੁਸਾਨੀਦਰ
ਹੋਜੋਗਹੋਜੈਸੇਅੰਧਕਾਕਨਿਦ੍ਰਾਟੇਕੈਸੁਰਜਾਜੋਗਹੈਸੰਤੋਕੈਸੰ
ਸੀਕਰਿਅਹਸੰਸਾਨਿਵੰਰਤੋਹਤਹੈਂਅਰੁਸੰਸਾਪਰਮਦੁਖ

ਦਾਕਾਰਦੀਹੈ। ਜੋਕੋਈਦੁਸਟ ਕਰਮਕਰਤਹੈ। ਤਿਸਕੋ ਮੈਡੰਡਦੇ
ਜਥਭੀ ਮੋਕੋ ਦੁਖੀ ਦੇਖਤਾਹੈਂ ਤਥਮੁਝੁਕੋ ਦਇਆ ਆਇ ਜਾਤੀਹੈ।
ਡੰਡਨਦੇਵੇਂ ਤਥ ਧਨਿਰਕੈਹੋਇ ਜਾਤੇਹੈਂ। ਜਿਸਕਰਿ ਮੁਝੁਕੋ ਸਮਤਾਕਾਫ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਜੈਸੇ ਸੂਰਜਕੀ ਆਂਕਿਰਣਂ ਸਰਬਠਉਂ ਦਿਖੇ ਸਮਹੈਂ
ਤਾਤੇਂ ਇਸਟ ਅਨਿਸਟ ਦਿਖੇ ਸਮਹੋਵੈ। ਤਿਹੀਤਿ ਪਾਇ ਮੁਝੁਕੋ ੨
ਗਸਾਂਡੇਵਾਚ। ਹੇ ਰਾਜਨਾਇਹ ਤੋ ਸੁਗਮ ਅਖਲਿ ਅਧੀਨਹੈ।।
ਸਭਉਪਾਧੀ ਮਨਾਦਿਖੈ ਉਠਤੀਹੈ। ਸੋ ਮਨ ਤੁਛਹੈ। ਵਿਚਾਰਕੀਏ

ਵਰਤੋਚਾਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਓਸਮਨਤਾਕਰਿਕੈਵਰਧਨਾਲਮਈਹੋਇ
ਜਾਤੀਹੈ।ਤੈਸੇਵਿਚਾਰਕੀਏਤੈਮਨਤਾਦਲੀਨਹੋਜਾਤਹੈ।ਤਬਸ
ਭਰਮਾਧੀਮਿਟਿਜਾਤੇਹੈ।ਸੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਵਿਚਾਰਕਰੀਐਮੈਂਕੁਛਨਹੈ
ਗਅਰੁਦੇਹਾਇੰਦ੍ਰੀਆਂਕਿਆਹੈਂਜਗਤਕਿਆਹੈ।ਜਨਮਮਰਣਕਿਸ
ਕੋਕਹੈਤਾਹੈ।ਐਸੇਵਿਚਾਰਕਰਿਜਬਤੈਂਅਪਨੇਸ੍ਵਰੂਪਵਿਖੈਇ
ਸਥਿਤਹੋਵੈਗਾ।ਤਬਤੁਛੈਰੋਗਧੰਧੇਕਛਲਾਇਨਸਕੈਗੇ।
ਜੈਸੇਦੀਪਕਰਿਘਰਬਤਚਲਾਇਆਨਨਹੀਹੋਜਾਤੈਸੇਤੁਛਲਾ

ਇਮਾਨ ਨ ਹੋਵੈਗਾ ਮਨ ਕਾ ਧਰਮ ਭੀ ਰਹੇਗਾ। ਧਨ ਮਾਲ ਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰ
ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ। ਆਤਮ ਸਤਾਈ ਕਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੈਗਾ। ਜੈਸੇ ਕਾਲ ਕਉ ਹੀ
ਰਾਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਅਰ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਮਨ ਕਉ ਹੀ ਹੋਵੈਗਾ।
ਧਨ ਸੁਭਾਦ ਅਰ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ। ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਜਾ ਟਾਹਲੇ ਤੁਝ ਏਕੀ ਸਾਥ ਹੋਇ
ਜਾਵੈਂਗੇ। ਤੁਝ ਏਕੈ ਦੇਖ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੈਗੇ। ਅਰ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਤੁਛ ੨
ਪਦਾਰਥੋਂ ਦਿਖੈਗਾ ਤੁਛ ਹੈਗਾ। ਹੇ ਰਾਜਨ ਜੋ ਸਤ ਦ ਸਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਹੀ ਹੈ
ਦਿਖੈਗਾ ਪਾਤ੍ਰ। ਅਰ ਜੋ ਅਸਤ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਤੂੰ ਆਗਾਕਰ। ਜੈਸੇ ਸੁਨਾਰ

ਕੰਕਰੀਕੋਤਘੋਲਗਯੋਵਤਾਹੈ।ਜਬਲਗਕੰਚਨਨਾਹੀਨੀਕਸਿਆ।
ਜਬਸੁਵਰੈਨਨੀਕਸਤਾਹੈਤਬਘਯੋਵਨੇਕੋਤਿਆਗਕਰਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਜ
ਬਲਗਆਤਮਤਤੁਕ੍ਰਾਸਾਧੀਆਤਕ੍ਰਾਨਹੀਭਾਇਆ।ਤਬਲਗਆ
ਤਮਵਿਚਾਰਕਰਤਹੈ।ਜਬਵਿਚਾਰਸਾਥਭੀਪਰੋਜਨਨਰਹੇਗਾ।
ਦੋਹਰਾ।ਸਭਪ੍ਰਕਾਰਭਾਵਤਕਰੈਸਰਬਆਤਮਾਹੋਇ।ਅਬਵ
ਸਭਕੰਦ੍ਰਕਰੁਸੋਖਰਹੈਸੋਹੋਇ।ਇਸਤੇਂਸੋਪਦਪ੍ਰਾਵੈਸਕੈ
ਭ੍ਰਮਪਰਜੋਇ।ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਕੈਪਾਇਕਰਿਆਪਨਿਹੋਵਨੁਸੋਇ।੧

ਹੋਰ ਮਜੀਏ ਸਪੂਕਾਰ ਕਹਿ ਕਰਿ ਮੰਡਵ ਸੁਨ ਅਪਣੇ ਆਸੁ ਕੋਗਾ
ਆਗੇ ਚਸੁ ਰਖਏ ਕੰਤ ਬੈਠ ਕਰਿ ਵਿਚਾਰ ਤਲੁ ਇਆ ਜੁ ਮੋਕਉ ਨ ਹੋਗਾ
ਨ ਮੈ ਜਗਾਂ ਹੋਗਾ ਨ ਮੇਰਾ ਜਗਾ ਤੈ ਹੋਗਾ ਨ ਮੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੋਗਾ ਨ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਹੋਗਾ ਨ ਮੋਕਉ ਕਿਰਾਤ ਮੰਡਲੀ ਹੋਨ ਮੇਰਾ ਕਿਰਾਤ ਮੰਡਲ ਹੋਗਾ ਕਾਹੇ ਤੈ ਸਭ ਅਪਦੇ
ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਇਸ ਸਥਿਤ ਹੋਗਾ ਮੇਰੇ ਭਾਵ ਕਰਿ ਤੋ ਇਸ ਸਥਿਤ ਨਾਹੀ ਜੋ ਮੈ
ਨਹੋਵੈ ਗਾ ਤਬ ਇਹ ਜੋ ਕੁਛ ਕੋਤਕੁ ਇਸ ਥਿਤ ਹੋਗਾ ਇਹ ਮੇਰੈ ਕੈਸੇ
ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਰੁ ਮੈ ਇਨ ਕਾ ਕੈਸੇ ਹੋਵੈ ਗਾ ਨਗਰ ਸੈਨਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜਾ ਮੰਦਰ

ਧਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਦਿ ਕਛੂ ਤੇਰਾ ਕਛੂ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਨਾਹੀ ਸੋ ਨ ਮੈਂ ਹੌਂ ਨ ਮੇਰਾ ਹੈ
ਨਾ ਇਨ ਕਾ ਇਨ ਕੇ ਅਸ ਕਰਤੱਵ ਦਾ ਨਾਹੀ ਅਰ ਥ ਹੈ ਨਾ ਇਨ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰਾ ਸੰਨ
ਬੰਧ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਨਾ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਮਾਤ੍ਰ ਦਿਖੇ ਤੀਸੇ ਅਹੰ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਨਾ ਸੋ
ਦਿ ਅਰ ਥ ਹੈ ਨਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਨਾ ਥ ਚਰਨ ਆਦਿ ਕ ਜਿਸ ਕਾ ਰੂ ਪ ਹੈ ਸੋ ਭਿਨ
ਭਿੰਨ ਹੈ ਨਾ ਇਹ ਮੈਂ ਹੌਂ ਨ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੌਂ ਇਹ ਜ ਡ ਹੈ ਨਾ ਅਰੁ ਮੈਂ ਚੈਤੰਨ
ਹੌਂ ਨਾ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕਾ ਕਮਲੇ ਕੋ ਸੰਗ ਪਰਸ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈਸੇ ਸੋ ਸ੍ਰਸ੍ਟਿ ਕੇ
ਇਨ ਕਾ ਸੰਗ ਪਰਸ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਨਾ ਮੈਂ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀ ਆਂ ਹੌਂ ਨਾ ਮੇਰੀ

ਅੰਕੁਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਅੰਹੌਂਨਮੌਂਗੋਆਨਇੰਦ੍ਰੀਅੰਹੌਂਨਮੋਰੀਅੰਨ
ਅਨਇੰਦ੍ਰੀਅੰਹੌਂਨਮੌਮਨੰਹੌਂਨਮੋਰਾਮਨਹੌਂਬ੍ਰਧਾਂਉਤਅਹੰਕਾ
ਰਸਭਅਨਾਤਮਰੂਪਹੌਂਕ੍ਰਮਕਰਿਕੈਇਨੰਕੋਮੈਂਅਪਣਾਆਪਜਾਣ
ਤਥਾਂਇਹੰਤੇਭ੍ਰਮੈਂਕਾਕਾਰਜਹੌਂਅਰੁਦ੍ਰਿਸਕੇਚੇਤਲੇਵਾਲਾਜੀ
ਵਹੌਂਸੋਭੀਮੈਂਨਾਹੀਂਇਨਸਭੰਨੋਂਤੇਂਰਹਿਤਜੋਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੌਂਸੋਹੰ
ਰਾਸਰੂਪਹੌਂਬ੍ਰਹਮਆਸਚਮਨਹੌਂਜੋਮੈਂਬ੍ਰਿਥਾਦੇਹਾਦਿਕੋਂਕੋ ੫
ਆਪਜਾਣਕਰਿਸੋਕਸੋਹਕੋਪ੍ਰਾਪਤੰਹੋਤਭਯਾਸੋਂਤੋਨੇਰਦਿਖਯ

ਤੈਂਨ ਅਨੰਤ ਆਤਮਾ ਹੋਂ ਸਰਬ ਦਿਆ ਪੀਹੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਕੇ
ਰੂਪ ਜੀਤੇ ਸਭ ਦਿਖੈ ਕੇ ਗਾਦਾਨ ਭੈਰਦ ਆਤਮਾ ਤਰ ਰਹਾਹੋਂ ਅਰ
ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੇ ਹਾਰਾਇ ਹੀ ਆਤਮਾ ਹੋਂ ਜਗੀ ਤਰ ਪੀਸੋ
ਤੀਇ ਕੋ ਕੋਂ ਪਰੋ ਦਰਦਾ ਲਾ ਤਾਗਾ ਇ ਹੀ ਹੈ ਹੋਂ ਰਥ ਰੂ ਪੀ ਸਰੀਰ ਕੋ ਚ
ਲਾ ਦਰਦ ਅਰ ਸਤਾ ਦੇ ਦਰਦ ਹਾਰਾਇ ਹੀ ਹੋਂ ਵਾਸ ਤਰ ਤੇ ਸਰੀਰ
ਆਦਿ ਕ ਕਵਛ ਹੁ ਹੀ ਹੋਂ ਇ ਹ ਜਗਾ ਤ ਚਿਤ ਰੂ ਪੀ ਨਟ ਕੀ ਲੀਲ
ਹੈ ਹੋਂ ਚਿਤ ਹੀ ਦਿਖੈ ਜਗਤ ਪੜਾ ਫੁਰ ਤ ਹੈ ਹੋਂ ਇ ਹ ਤੇ ਗੁਣੇ ਕਾ

ਪੂਰਨਹੌਗਾ ਮੈਂ ਕਿਉ ਇਨਹਿ ਦਿਖੈ ਸੋ ਕਦਾਨ ਹੋਤਾ ਥਾ ਅਬ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮ ਦੂ
ਭਇਆ ਹੌਗਾ ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਆਤਮਾ ਹੌਂ ਨ ਕੋਊ ਸੁਖੀ ਹੌਗਾ ਨ ਦੂ
ਖੀ ਹੌਗਾ ਸਰਵ ਘਟ ਮਹੌਗਾ ਦੂਸਰੀ ਵਸਤ ਕਛੁ ਨਾਹੀਂ ਤਥਾ ਕਿਸਕਾ
ਕੋਂ ਅਰ ਦੂਜਾ ਦੇਖ ਕਿਸਕਾ ਕਰੋਂ ਅਬ ਆਤਮਾ ਕੋ ਸਾਖੀ ਆਤਮਾ ਹੂੰ
ਕਲਿ ਆਦਿ ਦੂਰ ਭਾਗਾ ਕਿਸਕਾ ਸੋ ਕਰੋਂ ਅਰ ਕੈਸੇ ਸੋ ਹੋਂ ਕੋ ਪੂਰਾ ਪਤਿ
ਹੋਵੋਂ ਕਿਸਕੋ ਦੇਖੋਂ ਕਹਾਂ ਬੈਠੋਂ ਕਹਾਂ ਜਾਵੋਂ ਸਭ ਆਤਮ ਰੂਪ ਹੌਂ ॥ ਪ
ਹੋ ਨਿਹਕਲੰਕ ਨਾਮ ਸਾਕਾਰ ਮੇਰਾ ਤੁਟੀ ਕੋ ਹੌਂ ਮੈਂ ਏਕ ਛਕ ਕਛੂ ਕੋ

ਗਜ਼ਿਤਸੁਖ ਪਤਕੀਨਿਆਈਸਾਂਤਰੁਪਾਇਸਾਖਿਤਹੋਂ।ਹੇਰਾਮਜੀ
ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕਿਰਾਤਦੇਸਕਾਰਾਜਾਅਭਿਆਸਕਰਿਕੈਚਤੁਰਮਜੁਆ
ਅਰੁਅਨੇਕਰਾਜਕੇਕਾਰਜਾਕਰਤਾਭਾਇਆ।ਜੈਸੇਸੁਰਜਨਾਰਾਦੁਵੇ
ਖਤੇਂਗਿਤਾਦਿਨੱਕੋਂਚਿਤੀਤਕਰਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਜਲਬੁਹੀਚੀਅਰੁਨੀ
ਚੀਠਉੜਾਦਿਖੈਜਾਤਾਹੈ।ਅਰੁਰਾਗਾਦੁਵੇਖਕਿਸੀਦਿਖੈਨਾਹੀ
ਕਰਤਾਤੈਸੇਰਾਜਾਰਾਗਾਦੁਵੇਅਤੇਂਗਿਤਸਮਝਾਦਦਿਖੇਰਹਾ।
ਬਾਹਜਸਭਰਾਜਕੇਕਾਰਜਕਰਤਾਭਇਆ।ਅਰੁਅੰਤਰਤੈਪ੍ਰਗਟ

ਦਾਨੰਹੋਵੈਗਾ ਜੋਰਾਮਜੀਪਾਰਦੇ ਸਕਾਰਾਜਾਪਰਥ ਮਹਾਂਬਲ
ਸੁਰਥਕੁਸੀਰਖਾ ਤਿਸਪਰਥਕੈਦੇਸਾਦਿਖੇਮਹਾਂ ਦੁਰਭਖ
ਜੋਗ ਕਣੀਜੀਦਖੁਧਿਆਕਰਿਕੈਮੰਤਿਗਏ ਪ੍ਰਜਾਦੁਖੰਕੈਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਭਈ ਪਰੁਰਾਜਾਦੁਖੀਨਭਇਆ ਜੈਸੇਸੁਧਮਨੁਖੰਕੈਜਾ
ਦੁਨਜੀਲਗਤਾ ਤੈਸੇਰਾਜੇਕੈਦੁਖਨਲਗਾ ਪ੍ਰਜਾਕਾਦੁਖਨਿਵ
ਰਣੰਕੈਸਮਰਥਨਭਾਇਆ ਤਬਪ੍ਰਜਾਂਕੋਤਿਆਗਕਾਰਿਚਲ
ਕੈਗਇਆ ਬਹੁਦਣੇਕਪਹਾੜਕੀਕੈਦਰਾਂਦਿਖੈਤਬਕਰਣੇਲਾ

ਆਗੈ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਤ ਹੀਲੈ ਕਰਿ ਅਹਾਰ ਕਰੈ ਗਤਿ ਸਕਰਿ ਉਸਕਾ ਸਮਾਧ
ਕਲਾਚਰੁ ਆਗੈ ਸੋਕੰਟਰਾਦਿ ਖੋ ਚਿਤ ਕਰੀ ਚਿਤ ਕੈ ਆਤਮ ਪਦੈ
ਜੋੜ ਕਰਿ ਸਹਸ ਦਰ ਖਪਰ ਜੀਤ ਪਕਰਤ ਕਾਇਆ ਤਬ ਚੇਲੇ ਦਲ
ਆਤਮ ਤਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਇਆ ਸਭ ਤਾਪ ਮਿਟ ਗਏ। ਸਮਦ
ਸੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਕਮਿ ਦਿਚ ਰਲੇ ਲਾਗਾ। ਤਿ ਲੋਕੀ ਦਿ
ਖੇ ਰਾਗ ਦੁਵੇਖ ਤੈ ਰਹਿਤ ਦਿਚ ਰਤਾ ਹਿਲੇ। ਏਕ ਕਾਲ ਸੋ ਸੁਰ
ਪਕੇ ਇਸ ਥਾਨ ਸੋ ਜਾਇ। ਨਕ ਸਾ ਤਬ ਸੁਰਪਥ ਪੁਰ ਬੀ ਸ

ਏਕੈਂ ਦੇਖਕਰਿ ਉਠਖੜਾਹੁਆ।ਪਰਸਪਰਕੰਠਲਾਗੇ।ਤਬਏਕਜ
ਆਸਨਪਰਬੈਠਗਏ।ਜੈਸੇਸੁਰਜਅਰੁਚੰਦ੍ਰਮਾਏਕਠੀਆਸਦ
ਪਰਬੈਠਜਾਵੈ।ਤੈਸੇਬੈਠਿਕਰਿਕੁਸਲਕਰਿਆਲਪੂਛਿਆ।
ਤਬਪਰਪਕਹਾ।ਹੇਸੁਹਿਰਤੁਏਕੈਂਦੇਖਕਰਿਮੈਂਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਇ
ਅੱਜੋ।ਸੁਹਿਰਤਕਾਦਿਨੋਗਨੋਤਾਹੋ।ਤਬਬਹੁਤਪ੍ਰੀਤਬਢਤੀਹੈ
।ਜੈਸੇਬ੍ਰਿਛਕੋਕੁਹਰਤੈਂਕਾਟੀਤਹੈ।ਤਬਬਹੁਤਬਢਜਾਤਹੈ
।ਤੈਸੇਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਬਢੀਹੈ।ਹੇਸਾਧਅਬਮੈਂਤੋਹਿਆਸਦਾਹੁ

ਸਾਹੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਮਾਂਗ ਦਰਿਖੇ ਪਰਸਾਦ ਅਰੁ ਆਤਮ ਪਰਸਾਦ
ਕਰਿ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਹੁ ਆਹੀ ਅਘ ਦੁਖੰਤੇ ਰਹਿਤ ਦਿਸ਼ਾ ਮੰਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਕਰਾਇ ਆਹੀ ਕਿਉ ਅਰੁ ਰਾਗ ਦੁਵੇਖ ਤੇ ਰਹਿਤ ਆਤਮ ਪਦ ਦਿ
ਖੋਇ ਸਾਖਿ ਤ ਕਰਾਇ ਆ ਕਿਉ ਸਰਬ ਕਾਰ ਜੋ ਕੋ ਕਰਤਾ ਸਮ ਭਾਵ
ਆਕਾਸ ਵਤ ਨਿਰਮਲ ਰਹਤ ਆਹੀ ਕਿਉ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾ ਕੀ ਸੀਤ
ਲਤਾ ਵਤ ਸਰਬ ਦਿ ਸਾ ਵਿਖੈ ਤੇ ਜ ਪ ਸਾਹਿ ਆਹੀ ਕਿਉ ਅਰੁ ਤੁ
ਸਨਾ ਕ੍ਰਪਾ ਸਰਪ ਦੀ ਤੁ ਛੁ ਕੈ ਭ ਸਤੀ ਨਾ ਗੀ ਕਿਉ ਤੇ ਰੀ ਪ੍ਰਜਾ

ਦਿਖੈਤਾਪਤੇਨਾਹੀਂਕਿਉ।ਹੋਰਾਜਨਤੁਮਾਰੀਰਮਾਤੀਸਿਰਾਣਾ।
ਸੋਸਮੇਪਾਇਕਰਿਤੁਮਕਘਹੁੰਰੋਗਾ।ਮਕਹੁੰਰੋਗਾ।ਅਬਬਹੁਤ
ਏਕਠੇਆਨਕਰੋਏਹੈਂ।ਬਡਾਆਸਚਰਜਹੋਏਬਡਾਆਸਚਰਜਹੋਗਾ।
ਈਸਰਕੀਨੇਤਜਾਲੀਨਹੀਜਾਤੀ।ਸੁਖਕਾਦੁਖਹੋਜਾਤਹੈ।
ਦੁਖਗਏਤੇਂਬਹੁਤਸੁਖਹੋਜਾਤਹੈ।ਸੰਸਾਰਕੀਦਿਸਾਆਗਮਾ
ਪਾਈਹੈ।ਸੰਜੋਗਕਾਦਿਜੋਗਹੋਜਾਤਹੈ।ਦਿਜੋਗਕਾਸੰਜੋਗ
ਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਸੁਰਪਭੁਵਾਚਾਹੇਭਗਵਨਦੇਵਜੋਪਰਮਾਤਮਾਹੈ ੨

ਤਸਿਕੀਨੇਤਮਹਾਰੀਭੀਹੋਗਾਜਾਣੀਨਹੀਜਾਤੀਗਤੁਮਾਰਾਹਮਾਰਾ
ਦਿਜੋਗਹੋਲਾਇਆਖਾਬਹੁਤਏਕਠੇਆਨਭਏਹੋਂਤੋਦੇਦਰਸੀਨੇਤਮ
ਚਮਜਹੋਗੇਭਗਦਨਤੁਮਾਮੇਦਰਸਨਕਰਿਸਭਪਾਪਨਾਸੰਹੋਜਾਵੈ
ਗਆਜਮੇਰੇਪੁੰਨੋਕਾਫਲਲਾਗਾਹੋਜੋਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਕਰਿਆਹੈ
ਗਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਅਤੁਵਚੰਨੇਕਰਿਪਰਮਾਰਥਗੁਪਤੀਅੰਮ੍ਰਤਸ੍ਰਦਤਾਂ
ਹੈਗਜੋਸੰਕੈਪਾਇਕਰਿਜੀਦਨੀਕੋਹੋਤੇਹੈਂ।ਪਰਾਥਉਦਾਚ
ਗਤੇਰਾਜਨਸੰਕਲਪਤੈਰਾਜੰਜੋਦਿਸ੍ਰਾਂਤਹੈ।ਅਰੁਪਰਮਉਪਸ

ਸਮਾਧਿਹੋ।ਤਿਸਦਿਖੈਤੁੰਇਸਥਤਭਇਅਹੋ।ਕਿਤਾ।ਗ੍ਰਥਤੁਦਾਖ
।ਹੋਭਗਵਨਪਰਮਤੁਪਸਮਸਮਾਧਿਤੁਮੰਕਿਸਕੋਕਹਤੇਹੋ।ਜੋਗਿ
ਆਸਦਾਨਪੁਰਖਹੋ।ਸੋਤੁਸਨੀਹੋਅਬਦਾਦਿਦਹਾਵਹੋ।ਤਿਹਅਸ
ਮਾਹੇਤਚਿਤਕਦਾਚਿਤਨਹੀਹੋਤੇ।ਜਿਤਕਾਚਿਤਨਿਤਪ੍ਰਬੁਧਹੈ।
ਸੋਜਗਤਕੋਕਾਕਜਭੀਪਵਿਕਰਤੇਹੈ।ਅਰੁਆਤਮਤਤੁਦਿਖੋਇਸਾਖਿਤ
ਹੈਂਤੇਓਸਦਾਸਮਾਧਿਦੰਨਹੈਂ।ਅਰੁਜੋਪਦਮਆਸਨਕੋਬੰਧਬੈ
ਠਤਹੋਅਰੁਚਿਤਆਤਮਪਦਦਿਖੈਸੋਇਸਾਖਿਤਨਾਹੀਭਾਇਆ।ਤਿਸ ੭੭

ਸੰਮਾਧਕ ਹੈਾ ਹੈ ਭਗਵਤ ਪਰਮਾਰਥ ਤਜੇ ਬੈਾਧੈ ਹੈਾ ਸੋ ਆਸਾ
ਰੂਪੀ ਇੱਛਾ ਭਸਮ ਕਰਤਾ ਅਗਿਸੈਹੈ। ਐਸੀ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪੀ ਸਮਾਧਿ
ਹੈਾ ਤ੍ਰਿਸਤੀ ਰਹਣੇ ਕਰਨਾ ਮੰਤੇ ਸਮਾਧਿ ਨਾਹੀ। ਜਿਸ ਕੇ ਖਿਨ ਦਿ ਬੈਸੀ ਸਾ
ਕੀ ਸਤਤਾ ਨਾਹੀ ਅਰੁ ਨੈਂ ਕਰਨੈ। ਅਰੁ ਜਥਾਰਥ ਆਤਮ ਗਿਆਨ
ਹੈਾ ਸੋਈ ਸਮਾਧਿ ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਤੀ ਰਹਣੇ ਕਰਨਾ ਮੰਤੇ ਸਮਾਧਿ ਨਾਹੀ
। ਜੈਸੇ ਨਦੀ ਕਾ ਪੂਰ ਦਾਹ ਘਣਾ ਕਿਸੀ ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਤਾ। ਜੈ
ਸੇ ਕਾਲ ਗਸਤ ਦਿਖੈ ਖਟ ਭੀ ਦਿਸਾ ਮਰਣਾ ਹੀ ਹੋਤੀ। ਆਤਮ

ਸਤਾਧਿਨਾਪਦਾਰਥਕੋਭੀਨਹੀਭਾਸਤਾਜੈਸੇਚਲਤੇਨਾਲੁਠਹਰਤ
ਦਿਖੈਦਾਈਕੋਅਪਨਾਦਾਇਤੁਨਹੀਬੁਲਤਾਤੈਸੇਗਿਆਨਵਾਨਕੋ
ਜਿਨਮਾਤੰਨਾਹੀਬੁਲਤਾਦੇਹਾਦਰਪਨਕੋਮੰਦਰਾਦਿਖੈਸਰਬੰਕੋ
ਸਮੁਖਭਾਸਤਾਤਿਉਗਿਆਨੀਕੋਸਰਬਕੋਰਆਤਮਰੋਪਪ੍ਰਕਾਸਾ।੧।।
ਪਰਥਮੁਵਾਚਾ।ਹੇਰਾਜਨਤੂੰਅਬਨਿਹਚੈਕਰਿਕੈਜਾਗਿਆਹੋਆਰੁ
ਪੂਰਨਆਸੀਕੇਰੰਦ੍ਰਮਾਵਤਸੀਤਲਅੰਤਹਕਰਨਭਇਆਹੋਆਰੁ
ਪਰਮਾਨੰਦਕਰਿਪੂਰਨਭਾਇਆਹੋਅਹੰਕਾਰਮੇਘਤੇਰਹਿਤਸਿਰ ੮੨

ਸੱਲ ਆਕਾਸ ਦਤ ਸੋਭਤ ਹੈ। ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਕੋ ਤੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣ ਕਰੀ
ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ ਤੈ ਪਾਰ ਭਏ ਅਗਾ। ਰਾਗ ਦ੍ਵੇਖ ਤੈ ਮੁਕਤ ਭਏ ਆਹੈ।
ਗੰਭੀਰ ਤਾ ਤੇਰੀ ਮੁਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਸਤੀ ਹੈ। ਸੁਰਘੋ ਦਾਖ। ਹੋ ਭਜਦਾ
ਇਸ ਜਗਤ ਦਿਖੈ ਰਾਣ ਕਰੇ ਜੋਗ ਦਸਤੂ ਕੋ ਨਾਹੀ। ਜੋਤੀ ਰੂਪ
ਦ੍ਰਿਸ ਪਸਾਰ ਥੈ। ਸੋ ਸਭ ਅਭਾਸ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਕੋ ਰਾਣ ਕਰਣਾ
ਅਰੁ ਤੇ ਆਗਾ ਕਰਣਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੁਛ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਰ ਜਾ ਕੀ
ਅੰਖਿ ਨ ਦਿਖੈ ਜਲ ਭਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਣ ਕਰਣਾ ਅਰੁ ਤੇ ਆਗ

ਕਿਆ ਕਰੀਐ। ਤੈਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਹੈ। ਕੋ ਹੁਇ ਬੈਰੇ ਕਾਲਾਦਿ ਕੈ ਪਦਾਰਥ ਨਾਸ
ਹੋਤੇ ਹੈ। ਕੋਹੁ ਚਿਰ ਕਾਲ ਤੈ ਨਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੁਛ ਰੂਪ ਹੈ। ਜਬ ਮੈਂ ਅਕਲ
ਸ੍ਵਰੂਪ ਆਤਮਾ ਕੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਤਬ ਕਿਸ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੋਂ। ਕੂੜੇ ਕੀ ਕੇ
ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਤੁਛ ਰੂਪ ਹੈ। ਦੋਹਰਾ। ਜਿਨ ਕੋ ਮਨ ਤੇ ਦਾਸ ਨਾ ਸਟਾ ਭਈ
ਤੈਸੀ ਇਛਾ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦਾ ਅਨਤ ਹੋਕਾ ਕੈਂਚਾ ਹੈ ਚਿਤ੍ਰ। ਹੋਰ ਅਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਸ਼ੁਰਘ ਅਰੁ ਪਰਘ ਜਗਤ ਕੋ ਭ੍ਰਮ ਰੂਪ ਵਿਚਾਰਤੇ ਭਏ। ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ
ਕਰਿਕੈ ਪਰਘ ਚਲਤਾ ਰਹਾ। ਹੋਰ ਅਜੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਕੋ ਕਹਾ ਰਿਕੈ ਬੈਧ ੮੨

ਸ੍ਰੂਪਖੈਹੋਤਹੈਗਾ।ਜਬਤੈਂਤੀਖਟਚਕ੍ਰਪਕਰਿਕੈਦਿਖਾਵਕਰੈਗਾ।ਤਬਅਪੀਕਾ
ਰਗੁਪੀਚਦ੍ਰਸ੍ਰੂਕਾਅਭਾਵਹੋਇਜਾਵੈਗਾ।ਅਰੁਰਿਦੇਅਕਾਸਾਦਿਖੈਅਤ
ਮਗੁਪੀਸ੍ਰੂਰਜਪ੍ਰਤਛਹੁਐਗਾ।ਤਾਤੈਂਅਤਮਲਾਭਕੋਨੀਮਤਅਰੁਅ
ਕਾਅਭਾਵਕਰੀਐਹੈ।ਆਤਮਾਅਨੰਦਰੂਪਹੈ।ਜਬਆਤਮਾਦਿਖੈਹੈਕੋਤ
ਕੋਜੋਨੇਗਾ।ਤਬਮਨਾਦਿਖੈਰਾਗਦੁਵੇਖੀਮਟਜਾਵੈਗਾ।ਸੁਖਰੂਪੀਹੋਵੈ
ਗਾ।ਦੋਹਰਾ।ਅਉਰਉਪਾਇਨਕਰਿਸਕੋਏਕਉਪਾਇਕਰੋਗੇਲੋਸਟ
ਕਾਸਟਸਮਦੇਹਲਖਅੰਤਾਦੁਹੁਹੈਗਾ।ਇਸਤੇਪਾਛੈਜੋਕੋਸੋਪਰਮਾ

ਨੰਦ ਅਨੁਵੇਤਾ ਸੁਖ ਪਤਵਤ ਸੋ ਮੋ ਨੌ ਹੈ ਏਕ ਅਨੇਕ ਨ ਨੇਤਾ ॥੨॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜਿ
ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਦਿਖੈ ਅਨੰਤ ਦੁਖ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਘ ਕਰੀ ਦਰਖਾ ਕਉ ਨਿਤ ਦੀਖੈ
ਕਰੀ ਦੀਖੈ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਨੇਕ ਜਾਗੇ ਤੈ ਅਪਦਾ ਚਲੀ ਦੀਖੈ ਹੈਂ ॥ ਇਸ ਉਪਰ
ਏਕ ਪੁਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ॥੧॥ ਰਾਮ ਉਵਾਚ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਅਨੰਤਰ ਕਿਆ ਅਦਭਥ
ਪੁਰੀ ਅਵਸਿ ਸੰਟਿ ਵਾਚ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਝ ਕੋ ਆਗਿਆ
ਕਰੀ ॥ ਤੈਸੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ ਕੌ ਕੌ ਭੀ ਕਰਤ ਭਏ ॥ ਤਬ ਹਮ ਸਭ
ਤੀਨਿ ਖੀਸ ਏਕ ਠੌ ਹੋਇ ਕਥਿ ਦਿਖਾਵਤ ਭਏ ॥ ਜੋ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗ ੬

ਤਕੀਮਰਜਾਦਾਹੈਹੈ।ਅਰੁਜੀਦੰਸੁਭ ਮਾਰਗਦਿਖੇਦਿਖੇਮਾਤਘਾਮੇ
ਨੇਪੂਖਾਮਚੇਸੋਕੇਰਜਾਇਸਥਾਪਨਕੀਏ।ਦਰੇਤੇਜਦਾਨਉਦਾਰ
ਆਤਮਾਅਰੁਤਿਨਕੋਅਧਿਆਤਮਦਿਦਿਆਉਪਦੇਸਕਰੀਸੰਤ
ਸਕਰਿਪਰਮਅਨੰਦਅਟਿਨਾਸੀਪਦਕੋਪਾਪਤਭਏ।ਇਹਿਸੀਤੇਚਹੁ
ਮਾਘਦਿਆਕਨਾਮਰਜਾਦਿਦਿਆਹੈ।ਚਹੁਵਰਚਸਮਰਸਿ
ਮਤਪੁਰਣੋਕਰੰਧਰਮਕੀਮਰਜਾਦਾਕਰੀ।ਅਰੇਜੀਦੇਜਪਤਪ
ਦਾਨਜਗਿਹਿਸਨਾਨਕਰਿਤੁਸੁਖੀਹੋਦੇਗੋ।ਤਘਸੀਤਕੋਸੇਵਦੇ

ਤਾਰੇ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੀਨਾ ਤਹਾ ਕਾਮ ਭਯੋ ਹੈ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਨੀਮਤ ਕਰੇਗਾ। ਜੋ ਸਮ
ਅਕਰੇ ਸੋ ਘਟੀ ਜੋ ਇਕੀ ਲੀ ਆਈ ਸੀ ਸਾਰ ਦਿਖੇ ਫਿਰ ਤੇ ਭੇਗਾ। ਅਰ
ਜੋ ਨੀਹਕਾਮ ਕਰੇਗਾ ਤਿਨ ਕਾ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਸੁਪਨੇ ਦੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ
ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਆਤਮ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਦੇਗਾ। ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁਤ
ਰਾਜਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਤ ਹੁਏ। ਹਨੂਮਾਨ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਪਾਛੇ ਕ
ਲੀਹ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥ ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਯਨ ਹੁਆ। ਅਬ ਤੁਮ ਰਾਜਕੁਮਾਰ
ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਆਹੈ। ਸੋ ਤੁਮ ਸਭ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਜੋ ਦਿਕਤ ਹੁਆ ਹੈ

ਅਰੁ ਸ੍ਰਤਾਦਕ ਕਰਿ ਰਚਾਤੁਝ ਕੋ ਉਪਜਿ ਆਹੈ। ਸਰਾਇੰ ਦੀਓ ਕੋ ਦੇਖੈ
ਦਿਟਮਾਨ ਹੋਹੈ। ਅਰੁ ਤੁਝ ਕੋ ਵੈਰਾਗ ਹੋਹੈ। ਤਾਤੈਂ ਤੁਝੈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੋਗਾ ਪਰੋਹਾ
ਮਚੈਟ ਪ੍ਰਸਨ ਤਬ ਕਰੀਏ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਚੋ ਦੇਖੇ ਆਸਤ੍ਰਿ ਕਤਸ੍ਚਨ
ਹੋਵੈ। ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੈ। ਜੋ ਧਾਰਣਾ ਹੋਵੈ। ਤੋ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀਏ। ਜੋ ਅ
ਸਤਿਕ ਗੁਣ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਕਾਰਜ ਨਸੀ ਖ੍ਰਗੀ ਹੋਤ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਮੇਰੇ ਦਚੋ।
ਕੋ ਸ੍ਰਧਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਮ੍ਰਣ। ਹੋਰਾ ਮਚੈਟ ਮੋਖ ਕੋ ਚਾਰ ਤੁ ਆਰਧਾਲ ਹੈ।
ਤਿਨ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਵ ਕਰਿ। ਤਬ ਤੁਝ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ। ਏ ਕਸਮਏ ਕ੍ਰਸੰਤੇ

ਖਏਕਵਿਚਾਰਏਕ ਸਤਸੰਗਇਹਚਾਰੇਦੁਰਲਭਪਾਵਹੈ।ਜੋਸਮੁੰਦ
ਨਹੋਵੈ।ਤੋਵੈਅਥਵੈਂਦੋਅਥਵੰਸਾਇਕਹੀਸਮੁਹੋਵੈ।ਤੋਭੀਚਾਰੋਆਵੈਗੇ।
ਕਾਜੋਤੋਂ ਜੋਇਨਕਾਪਰਸਪਰਸਨੇਹਹੈ।ਜਹਾਂਏਕਆਵਤਾਹੈਤਹਾਂਚਾਰੋ
ਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈਂ।ਹੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਆਤਮਗਿਆਨਕੁਹੀਬ੍ਰਿਛਕਰਫੁਲ
ਸੰਤਹੈਅਰੁਤਿਸਾਦਿਖੋਇਸਬਤਪਾਵਤੀਹੁਲਹੈਸਮਜੋਹੈਮਤੋਕੋਹੋ
ਕਲਾਸਮਤਾਭਾਵਸੋਵਿਸ੍ਰਾਂਤਕਾਰਵਤਹੈ।ਸਮਹੀਪਰਮਆਨੰਦਹੈ।
ਸਮਹੀਸਿਦਪਦਹੈ।ਜਿਸੇਨਸਮਕੋਪਾਇਆਹੈਸੋਸੰਸਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰੋਪਾਰ ੬੬

ਹੈ ਅਰ ਤਿਸਕੇ ਸਰਵੀ ਮੈਲ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਜਿਸਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਸਮ
ਰੂਪੀ ਚੰਦਮਾ ਉਦੇ ਹੁਇਆ ਤਿਸਕੀ ਤਪਤ ਸਭ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਜੈ
ਸੇ ਪੂਰਣਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦਮਾ ਕੀ ਉਜਲ ਕੂੰਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਮਝੋ ਜਾਏ
ਕਰਿ ਇਸਕੀ ਉਜਲ ਕੂੰਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਐਸਾ ਆਨੰਦ ਸਮੂਹ ਜੋ ਪਾਨ ਕੀਏ
ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈਸਾ ਆਨੰਦ ਸਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਹੋਤ ਹੈ। ਅਰ ਚ
ਛਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈਸਾ ਆਨੰਦ ਸਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁ
ਏ ਹੋਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਸਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਹੈ। ਸੋ ਪੂਜਾ ਦੇ ਦਾ

ਦਰਦੁ ਜੋਗਹੈ ਕੈਸਾਹੈ ਸਮਦਾਨ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਨਾਕਿਸੀਕੈ ਭੈ ਦੇਤਾਹੈ।
ਨਾਕੈਸੀਤੈ ਆਪ ਭੈ ਪਾਵਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਸਭਾ ਕਿਆਤਿਸਕੀ ਅਮ੍ਰਤ ਰੂਪ ਹੈ
ਅਰੁ ਵਚਨ ਭੀ ਕੋਮਲ ਸਭਕੋ ਹੀਤੇ ਮੀ ਬੋਲਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਸਮਦਾਨ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਜਿਸਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਹ ਦੇਹ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਆਨੰਦ ਮਾਨ ਹੋਤਾਹੈ।
ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਆਪੁ ਤੇ ਬੰਧਦ ਕਿਸੀਕੋ ਆਇ ਮੈਲੇ ਤਿਸਕੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾਹੈ
। ਅਰੁ ਤਿਨ ਲੋਕ ਸੈ ਕੇਵਲ ਜਾ ਪਾਏ ਤੇ ਜੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾਹੈ। ਜਿਸਕੋ ਸੰਤ

ਹੈ ਅਰ ਤਿਸਕੇ ਸਰਵੀ ਮਿਟ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਜਿਸਕੋ ਇਹ ਦਿਖੇ ਸਮ
ਰੂਪੀ ਚੰਦਮਾ ਉਦੇ ਹੁਇਆ ਤਿਸਕੀ ਤਪਤ ਸਭ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਜੈ
ਸੇ ਪੂਰਣਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦਮਾ ਕੀ ਉਜਲ ਕੌਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਮੋਖ ਪ੍ਰ
ਕਾਸ ਕੀ ਉਜਲ ਕੌਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਐਸਾ ਆਨੰਦ ਅਮ੍ਰਤ ਰੂਪ ਜਾਨਨਾ ਇ
ਤਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸਾ ਆਨੰਦ ਸਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਹੋਤ ਹੈ। ਅਰ ਇ
ਛਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈਸਾ ਆਨੰਦ ਸਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁ
ਏ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਸਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਹੈ। ਸੋ ਪੂਜਾ ਦੇਵਨਾ

ਦਰਦੁ ਜੋਗਹੈ ਕੈਸਾਹੈ ਸਮਦਾਨ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਨਾਕਿਸੀਕੈ ਭੈ ਦੇਤਾਹੈ।
ਨਾਕਿਸੀਤੇ ਆਪ ਭੈ ਪਾਵਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਸਭ ਕਿਆਤਿਸਕੀ ਅਮ੍ਰਤ ਰੂਪ ਹੈ
ਅਰੁ ਵਚਨ ਭੀ ਕੋਮਲ ਸਭ ਕੋ ਹੀਤੇ ਖੀ ਬੋਲਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਸਮਦਾਨ
ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਜਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਹ ਦੇਹ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਆਨੰਦ ਮਾਨ ਹੋਤਾਹੈ।
ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਬੰਧਦ ਕਿਸੀ ਕੋ ਆਇ ਮੈਲੇ ਤਿਸ ਕੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾਹੈ
। ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੋ ਕੀਏ ਕਾਜ ਪਾਏ ਤੇ ਜੋ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾਹੈ। ਜਿਸ ਕੋ ਸੰਤ

ਨਕਾਸੰਗਾਪੂਰਯਤਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਤਿਨਹੁਤੇਂਭੀਅੰਤੰਚਮਾਨਹੋਤਾਹੈ।
ਜੈਸੇਮਿਸਰਾਕੋਂਘਾਵਨਾਂਗੀਚੇਧਸਕਤਾ।ਤੈਸੇਸੰਤਬ੍ਰਵ੍ਚਜਿਸਪਾਂ
ਰਾਹੈ।ਤਿਸਕੋਂਦੁਖਤਾਪਕੋਂਬੁਧਧਨਹੀਸਕਤਾ।ਅਰੁਇਸਟਅਨਿਸ
ਟਦਿਖੇਰਾਗਦ੍ਵੇਖਬੁਸਕੋਨਹੀਂਉਪਜਤਾ।ਜੋਇਸਕੋਂਦਿਖੇਹਰਖ
ਦਾਨਅਨਿਸਟਦਿਖੈਦ੍ਵੇਖਵਾਨਭੀਦਿਸਟਆਵਤਾਹੈ।ਤੇਕੀਸੰ
ਤਕੁਪਹੈ।ਦੋਹਰਾ।ਸੰਤਭਏਤੇਪਰਮਸੁਖਲਾਭੁਅਲਾਭਸਮਹੋਇ
।ਸੰਤਗਹੋਤੁਮਰਾਮਜੁਬ੍ਵਦੁਖਲਗੋਨਕੋਇ।੧।ਹਿਰਾਮਜੀ

ਜਬ ਹੀ ਮਨ ਦਾ ਸ਼ੁਭ ਧੋਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਸੀਖ ਮਿਲੇ ਰੂਪ।
ਘਨ ਦਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਮੋਹ ਰੂਪੀ ਹਸਤੀ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈ।
ਸ਼ੁਭ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਇਸ ਕਾ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਤੁਛ ਚਰੀ ਜਲ ਦੇਖੇ
ਰੁਚ ਤੀ ਨਾਂ ਹੀ। ਤੈਸੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਪੁਰਖ ਆਪਦਾ ਦਿਖੇ ਰੁਚਤਾ
ਨਹੀਂ। ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਕਲਪ ਵ੍ਰਿਛ ਹੈ। ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਪਰਮ ਅਰਥ
ਕਾਮ ਸੋਖ ਜਿਸ ਕੀ ਵਾਛਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਦੀਪਕ
ਕਰ ਕੈ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਕਾਢੀਆ ਚਾਹੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਅਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਕਰ ੯੮

ਸ੍ਰੀਏਕਾਘ੍ਰਟਾਹੈ।ਤਿਸਤੈਦੁਖਰੂਪੀਕੰਟਕਸਰਵਦਾਓਤਪਾਤਿਹੋਤੇ
ਹੈਂ।ਅਰੁਜਹਾਂਦਿਖਾਵਰੂਪੀਮਾਨਸਰੋਵਰਹੈਤਹਾਂਸੁਤਵਰੂਪਰੂ
ਪੀਪੁਤ੍ਰਆਵਤੀਹੈ।ਤਹਾਂਦਿਵੇਰੂਪੀਰਜਾਕਾਤੀਖਾਸਨ
ਹੋਤਾਹੈ।ਦਿਖਾਵਕਾਵਿਕੈਪਰਮਆਨੰਦਨਿਤਸਚਿਦਾਨੰਦਪਦ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ।ਘਰੁਤਾਂਇਸਟਅਨਿਸਟਦਿਖੇਰਾਗਦ੍ਵੇਖ
ਨਹੀਂਰਹਤਾ।ਅਰੁਦਿਖਾਵੈਦੇਵਦੇਂਤਸਿਧਾਂਤਕੇਸ੍ਰਵਣਾਦਿ
ਖੇਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸਕਰਿਅਤਿਮਤਤ੍ਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ।।

ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੈ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਿ ਆਨ ਹੋਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਗੁਰੁ ਵੇਦ ਚਤਾਦਿ ਚਾਰ ਕਰੈ ਆਤਮ ਤਤ੍ਵ ਕਾਰਿ ਆਨ ਹੋਤ ਹੈ। ਜੈਸੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੋ ਹੋਤੇ ਭੀਤੈ ਦੇਖਿਤਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਕਾਸਤਾ। ਤੈਸੇ ਸਾਸ
ਤ੍ਰ ਅਰੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਹੋਤੇ ਭੀ ਦਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਆਤਮ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀ ਹੋਤ
। ਤਾਤੈ ਐਸੇ ਦਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਜੋ ਮੈਂ ਕੌਨ ਹੌ। ਅਰੁ ਇਹ ਜਗਤ ਕਿ
ਆਹੈ। ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਉਤਪਾਤ ਕੈਸੇ ਭਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਲੀਨ ਕੈਸੇ ਹੋਤ
ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਜੋ ਜਗਤ ਅਸਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ

ਭਾਵਨਾਤੇਆਗਾਕਰੈ।ਅਰੁਆਤਮਤਤੁਸਤਰੈਅਵਿਨਾਸੀਹੈ।ਐਸੈ
ਸੋਜਾਨਕਰਿਆਤਮਾਕੀਭਾਵਨਾਇਸਾਥਿਤਕਰੈ।ਤਬਆਤਮਧਯਾਨ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ।ਹੋਰਅਜੀਵਿਕਾਕਰਪੁਦਗਲਦਰਵਿਨਸਿਹੈ
ਸਕੈਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈਹੈ।ਤਿਸਕੈਸਮਧਯਾਨਵਿਖੈਕਛੂਭਾਸਨਹੋਤਾ
ਹੈ।ਅਰੁਦੁਖੈਕਾਅਭਾਵਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਤੈਏਹੂਮਵਿਚਾਰਕੋਆਸ੍ਰਵ
ਕਿਵੈਸੰਸਾਰਸਮੁਦਕੋਤਰੈ।ਜਥਾਲਗਾਦਿਖਾਵਤੈਰੀਤਹੋਤ
ਬਾਲਗਾਦੁਖੈਕਾਅਤਿਨਹੀ।ਜੈਸੇਸਭਨਦੀਆਂਸਮੁਦ੍ਰਦਿਖੈਪ੍ਰ

ਦੇਸਕਰਤੀਅੰਹੈਂ।ਤੈਸੇਸਭੁਅਪਣਾਅਦਿਖਾਵਤਿਖੇਪ੍ਰਦੇਸਕਰੰ
ਤੀਅੰਹੈ।ਦੋਹਰਾ।ਛੁਟਾਚਾਰੇਦੁਖਤੈਂਮੋਖਿਕਰੇਦਿਖਾਵਤ।ਕ
ਉਜਾਗਰਤਮੈਕੰਉਨਹੋਂਜਗਛਡੈਕਰੀਸਾਰ।੧।ਦੋਹਾਜੀਜਿਸ
ਕੋਦਿਖਾਵਕਰਸੰਤੋਖਪ੍ਰਾਪਤਭਇਆਹੈ।ਤਿਸਕੋਂਕੈਲੇਕੀਕਰਣੀ
ਸ੍ਰਵਜਾਕੈਲਕੀਨਿਆਈਤੁਛਭਾਸਤਾਹੈ।ਅੰਮ੍ਰਤਕੇਪਾਨਕਰੀਏ
ਤੈਅਰੁਅਸਟਸਿੱਧੀਕੇਪ੍ਰਾਪਤਭਏਤੀਐਸਾਆਨੰਦਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾ।ਜੈਸਾਆਨੰਦਸੰਤੋਖਦਾਨਪੁਰਖਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ।ਸੰਤੋਖ

ਕਿਸਨਾਮੈ ਜੋ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਵਸਤ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁਇ ਕੈ ਇਸਟ ਵਿਸੇ ਰਾਗ ਕਰੈ ਅਨਿਸਟ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਵਿਖੇ ਦੁ
ਵੈ ਖ ਕਰੈ ਅਰੁ ਆਤਮ ਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜੋ ਤਿਪਤ ਭਾਇ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੋ ਕੈ
ਕਿਸੀ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਇਛਾ ਹੀ ਰਹਤੀ ॥ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਅਨਿਛਤ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸੋ ਕੋ ਭੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਮ ਦਾਨ
ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥
ਤੈਸੇ ਸੰਤੋਖ ਦਾਨ ਪੁਰਖ ਆਤਮਾ ਨੰਦ ਕਰਿ ਸੋਭਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤੋਖ ਤੁਮੀ

ਦਰਖਾਕਾਰੈਕੋਈ ਛਕੁਪੀਪ੍ਰਤਿਮਕੀਸਾਂਤਹੋਜਾਤੀਹੈ।ਅਰੁਸੈਂਤੇ
ਦਾਨਸਭਕੋਂਪਿਆਰਾਲਾਗਤਹੈ।ਜੈਸੇਅੰਧ੍ਰਫਲਸਭਕੋਂਪਿਆਰ
ਲਾਗਤਹੈ।ਤੈਸੇਸੰਤੇਖਦਾਨਸਭਕੋਂਪਿਆਰਾਲਾਗਤਹੈ।ਟੇਹਰਾ।
ਪਰਮਲਾਭੁਸੰਤੇਖਹੋਇਛਾਰਹੈਨਕੋਇ।ਧੀਨਧੀਨਸਭਕੋਕਹੈਵਚੈ
ਬੇਦਨਹੋਇ।੧।ਹਿਰਮਜੀਸਾਧਸੰਗਕੁਪੀਘ੍ਰਿਹਹੈ।ਅਰੁਆਤਮ
ਗਿਆਨਤਿਸਕਾਫਲਹੈ।ਜੋਪੁਰਖਾਇਸਕਾਆਸ੍ਰਾਲਤਹੈ।
ਤਿਸਕੋਂਅਨਭਵਕੁਪੀਫਲਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਹੈ।ਜੋਆਤਮਾਨੰਦਤੇ ੨।

ਗਹਿਤਹੋਤਿਸਕੋਸੰਤੋਕੋਸੰਗਕਰਿਆਤਮਾਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ।
ਤਿਸਕਰਿਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ।ਅਰੁਆਗੇਆਨਕਰਿਕੈਪੜਾਮਰਤਾਹੈ
ਤਾਸੋਸੰਤੋਕੋਸੰਗਕਰਿਅੰਮ੍ਰਤਹੋਤਾਹੈ।ਆਪਦਾਕਰਿਜੋਦੁਖੀਹੋਤਾਹੈ।
ਸੋਸੰਤੋਕੋਸੰਗਕੋਪਾਇਕਰਿਸੰਪਦਾਦਾਨਹੋਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਸੇਗਰਾ
ਕਲਮਲੋਕੋਨਾਸਕਰਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਸੰਤੋਕਾਸੰਗਕਰਤਾਹੈ।।ਤਬ
ਇਸਕੇਅੰਤਰਗਿਆਨਕ੍ਰਮਟੀਪਕਛੁਟੈਹੋਤਾਹੈ।।ਤਿਸਕਰਿ
ਅਗਿਆਨਕ੍ਰਮੀਅੰਧਕਾਰਨਸਟਹੋਜਾਤਹੈ।ਅਰੁਕਿਸੀਭੋਗ

ਪਟਾਂਬਧਕੀਇਛਾਨਹੀਂਰਹਤੀ।ਸਭਤੇਉਤਮਪਦਾਵਿਖੇਧਿਰੰ
ਤਾਹੈ।ਸੀਸਾਰਕੁਪੀਸਮੁਦ੍ਰਤੈਂਸੰਤੋਕਾਸੰਗੁਨਾਦਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਝੀ
ਦਰਜਨਕੁਕਾਰਿਕੈਨਦੀਤੈਂਪਾਰਕਰਤਾਹੈਤੈਸੈਸੰਤਜਨਜੁਗਤਕੁਪਦੇ
ਸਕਾਰਿਕੈਸੈਸਾਰਤੈਮੁਕਤਿਕਰਤੇਹੈਂ।ਅਰੁਮੋਹਕੁਪੀਮੇਘਕਾਨਾ
ਸਕਰਤਾਸੰਤੋਕਾਸੰਗਪਵਨਹੈ।ਜਿਨਕਾਦੇਹਾਦਿਤਅਨਾਤਮਾ
ਦਿਖੇਸਨੇਹਨਸਟਭਇਅਹੈ।ਅਰੁਸੁਪਆਤਮਾਦਿਖੋਇਸ
ਥਿਤਕਟੀਹੈ।ਤਿਸਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਭਏਹੈਂ।ਅਰੁਸੰਸਚਕੋਇਸਟਭ੍ਯ ੨੪

ਨਸਟਪ੍ਰਾਪਤ ਦਿਖੇ ਰਾਗ ਦੁਦੇਖ ਕਰਿ ਛਲਾਇ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ
ਗਾਸਟਾ ਸਮਤਾ ਦਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਗੇ ਤੈਸੇ ਤ ਕਹੀਤੇ ਹੋਂਗੇ ਐਸੇ ਮੈ
ਤਜਨੇ ਕਾ ਸੰਗ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਰ ਕਰਣੇ ਕੋ ਪੁਲ ਹੋਂਗੇ ਅਰ
ਅਪਦਾ ਰੂਪ ਦਲੀ ਕੋ ਜੋੜੇ ਸਮੇਤ ਨਾਸ ਕਰਤ ਸਤ ਸੰਗ ਰੂਪ ਕਾਸ
ਹਾਰ ਹੋਗੇ ਜਿਨ ਪੁਰਖੋ ਸਤ ਸੰਗ ਕੁਪੀ ਕੀ ਗਾ ਕਾਇ ਸਨਾਨ
ਕੀਆ ਹੋਗੇ ਤਿਨ ਕੋ ਦਾਨ ਤਪ ਆਦਿ ਕ ਸਾਧਨ ਕੀ ਅਪੇਖਿ
ਆ ਨਹੀ ਰਹਤੀ। ਇਹ ਇਸੀ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੋ ਵਹਿਗੇ।

ਤਾਤੈਜੈਸੇ ਨਰਪਤ ਚਿਤ ਭਮ ਕੋ ਖੋਜਤ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਮੁਮੁਖ ਸਤਸੰਗ
ਖੋਜੈ। ਸਤਸੰਗ ਕਰਿਤੈ ਸੋ ਕੁਤੀਨੈ ਤਯਾਗੀ ਮਟਜਾਵੈਗੇ। ਅਰੁ ਸੌਤ ਕੋ
ਪਾਵੈਗੇ। ਹੋਰ ਮਜੀਜੋ ਚਾਰੋ ਸਾਧਨ ਨੋ ਆਦੈ। ਤਬ ਇਕ ਕੋ ਅਦ
ਸਕਰੀਏ। ਜੋ ਏਕ ਆਦੈਗਾ ਤਬ ਅਰੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਦੈਗੇ। ਇਨ
ਕਾ ਧਰਮ ਪਰਮੰਤੇ ਹੋ। ਚਾਰੋ ਦਸੋ ਦੈਤ ਬ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੋ। ਜੋ
ਦੈਤੈ ਏਕ ਕੋ ਅਦਸ ਆਸ੍ਰ ਕਰੋ। ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਮੰਦਰੀ ਕਰਿ ਰਾਜ
ਦਿਖੇ ਤਥਾ ਮੀ ਆਦਤੀ ਹੋ। ਤੈਸੇ ਅਰੁ ਭੀ ਆਦੈਗੇ। ਦੋਹਰਾ।

ਪਰਮਸਾਨੁਭੀਤੋ ਖਹੈ ਸਤਸੀਗ ਪਰਮ ਕਾਤ ਜਾਨ ਉਤਮ ਗਿਆਨ
ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਸੰਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਜਾਨ ॥੧॥ ਜੋ ਰਮ ਜੀਇ ਜੋ ਮੇਰੇ
ਅਨ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖ ਅਧਿਕ ਕਰੀ ਕੈ ਜੋਗ ਹੋਂ ॥ ਬੋਧ ਕਾ ਪਰਮ ਕਾ ਕਹਣ ਹੈਂ ॥
ਜਥ ਘਟ ਹੁਤੇ ਜਨ ਤੇ ਮੈਂ ਕੈ ਪੁਨ ਏਕ ਠੇ ਆਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਤਥ ਇ ਸਾਸ ਕਾ ਸੂਦ
ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਜੋ ਦਿਖਆ ਸਕਤ ਬ੍ਰਹਮ ਨੀਚ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੂਦ ਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ
ਪੂਰਬ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰ ਉਨ ਕੀ ਘ੍ਰਿਤ ਭੀ ਸੂਦ ਦਾ ਦਿਖੇ ਨਾਹੀ ਲਾਗਤੀ ॥ -
ਜੈਸੇ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਾਜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਆਈ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਕੇਸ੍ਰਦ੍ਵਾਦਿਖੇਹੋਤੀਹੈ।ਜੋਪਾਪੀਕਾਜਾਹੈਤਿਸਕੀਪ੍ਰਿਤਿਨਾਹੀਹੋਤੀਹੈ।ਤਾ
ਪੁੰਨਦਾਨਕੀਰੁਚਿਹੋਇਸਸਾਸਤ੍ਰਕੇਸ੍ਰਦ੍ਵਾਦਿਖੇਹੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਕੀਰਤਾਹੀਹੋਤੀ
ਹੈਜੇਅਜੀਜੋਪੁਰਖਇਸਸਹਾਰਾਮਾਇਲਕੋਆਦਿਦੈਸੇਕਰਿਅੰਤਪਰ
ਜੰਤਦਿਖਾਵੈ।ਅਧਪਠੇਅਥਵਾਂਸ੍ਰਧਾਸੰਜੁਗਤਿਜਿਹਕਾਮਕੇਮੁਖਤੇਸ੍ਰ
ਦ੍ਧਾਕਰੈਤਿਸਕਾਸੰਸਾਰਭ੍ਰਮਨਿਵਰਤਹੋਜਾਵੈਗਾ।ਜੈਸੇਜੋਦਰੀਕੇਜਾਲੇ
ਤੈਸਾਪਾਭ੍ਰਮਨਸਟਹੋਜਾਇਹੈ।ਤੈਸੇਆਤਮਗਿਆਨਕਰਿਜਗਤ ੨੨
ਭ੍ਰਮਨਸਟਹੋਜਾਵੈਗਾ।ਇਹਾਂਦੇਖੇਜੁਗਤਸਾਹਿਤਦਾਕਰੋਹੈ।ਹੇਰਾਮ

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੇਕਦਾਕਰੋਹੈ।ਅਰੁਜੁਗਤਿਤੈਰਹਿਤਹੋਵੈਤੌਤਕੋਤਿਆਗਕਰੀ
ਏ।ਅਰੁਚਾਲਕਰਅੰਖਦਾਇਸਕੀਕਦਾਕਜੁਗਤਸਹਿਤਹੋਵੈਤਿਸਕੋਤੌ
ਅੰਗੀਕਾਰਕਰੀਐ।ਜੈਸੇਕੋਊਮੀਠੇਜਲਕੋਤਿਆਗਕਰਿਅਪਨੇਚਿਤ
ਕੇਕੁਏਕਾਖਾਰੀਜਲਤਾਸਕੋਨੀਮਿਤਪਾਨਕਰਤਾਥਾ।ਤੈਸੇਤਕਰੀਐ।ਜਾ
ਜੁਗਤਸਹਿਤਦਾਕਾਕਿਸੀਕਾਹੋਵੈ।ਤਿਸਕੋਅੰਗੀਕਾਰਕਰੀਐ।ਸੋ
ਜੁਗਤਸਹਿਤਪਰਮਾਰਥੋਪਕਾਕਾਵਟਹੈ।ਜੋਏਕਾਗ੍ਰਚਿਤਹੋਇਕਰੈ
ਇਸਕਉਵਿਚਾਰੈਗਾਤਿਸਕੀਚੁਪਾਰੈਮਾਲਹੋਵੈਗੀ।ਜੇਤੇਕੁਛੁਸੰਸਾ

ਕੋਪਦਾਰਥਮਸਤੀਕਰਭਾਸੈਤੋਹੈਸੋਦਿਰਸਭਾਸੈਰੋਗ।ਅਰੁਸੰਭਕੁਪਸ-
ਭਤੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਉਪਜੈਰਸੀ।ਅਰੁਸਭੁਦਿਨਰਨਸਟੋਜਾਦੈਰੋਗ।ਜਗਰਭਮ
ਸੰਤੋਹੋਜਾਦੈਰਾਗ।ਇਸਕੋਦਿਕਾਰਦਿਖੇਭਪਦਾਨਆਦਿਕੰਕੀਅਪੇਖੈ
ਆਨਹੀ।ਜਹਾਂਬੈਠੈਤਹਾਂਬੈਠੈ।ਜੈਸਾਂਤੋਜਨਆਦੈਤੈਸਾਪਾਦੈ।ਅਰੁ
ਬਾਲਬਾਰਇਸਸਸਸਰਕੋਦਿਚਾਰੀਐ।ਤਬਅਗਿਆਨਨਸਟੋਜਾਦੈਰਾ
।ਅਰੁਆਤਮਪਦਪ੍ਰਾਪਤੋਹੈਰਾ।ਹਰਾਮਜੀਆਤਮਾਦਿਖੈਜੋਜ
ਗਤਕੋਪਦਾਰਥੋਕਾਦਿਸਟੰਤਕਹੀਤਾਹੈ।ਸੋਏਤਅੰਸਲੇਕਰਿਕਹੀਤਾ ੨੫

।।ਜੋ ਬੁਧਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈਂ।।ਸੋ ਅਪਨੇ ਬੋਧ ਕੋ ਨੀਮ ਤੇ ਏਕ ਅੰਸ ਕੋ ਗ੍ਰਹਣ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ।।ਜੈਸੇ ਖੁੰਖਾਰ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਵੇ ਸਾਥ ਪਰੋ ਜਨ ਹੋਤਾ ਹੈ।।
ਅੰਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਇਸ ਥਿਤਿ ਇਸ ਥਾਨ ਕੋ ਪੂਛੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰ
ਹੁਤਾ ਹੀ।।ਤੈਸੇ ਤੁਛ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਕਾ ਏਕ ਅੰਸ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਲੇਨਾ ਸਰਬ ਥਲੀ
ਕੋ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਕਾ ਨਾਹੀ ਦਾਰਟ ਕਰਨਾ।।ਜੈਸਾ ਕ ਅਨੁਭਵ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਣ
ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।।ਜਥਲਗ ਆਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਬ ਲੀ ਗਤ ਥਲਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਰਤ ਹੈ।।ਜਿਮ ਅਨਜੋ ਹੈ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ

ਸੋਭੁਪਮਾਨਆਤਮਤਤੁਹੋਜਾਣਦ ਤਹੈ।ਤਿਸਦਿਖੈਸੰਤਖੁਪਤਹੋ
ਹੈ।ਦੋਹਰਾ।ਜੈਸੇਜਾਗੇਸੁਪਨਤੈਸਭ ਜਗੋਦਿਖੈਦੀਨ।ਤੈਸੇਆਤਮ
ਗ੍ਯਾਨਤੈਜਗਭ੍ਰਮਹੋਦੈਛੀਨ।੧।ਇਤਿਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਸਾਹੀਦਸਵੀਂ
ਗ੍ਰੰਥਸ੍ਰੀਸਤਿਦਾਚਾਰਿਤ੍ਰਮਜੀਅਬਚੁਤਪਤਿਪ੍ਰਕਰਣੁ ਇਕੋਕਹਤਾਹੈ
ਗ੍ਯਾਨੇਤਾਕਛੁਜਗਤਦਿਸਟਆਵਤਹੈ।ਸੋਆਖਾਸਗੁਪਹੈਜੈਸੇਸੁ
ਖੁਪਤੈਸੁਪਨਾਹੋਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਆਤਮਾਦਿਖੈਜਗਤ ਕੀਚੁਤਪਤਿਹੋ
ਤੀਹੈ।ਅਰੁਜੈਸੇਸੁਪਨਤੈਂ ਸੁਖਪਤਹੋਤੀਹੈ।ਤੈਸੇਜਗਤਕੀਪ੍ਰਲੈ ੨੬

ਹੋਤੀਹੈ ਜੋਪ੍ਰਲੈ ਦਿਖੈਸੋ ਪਰਹਤਾਹੈ। ਤਿਸਕੀ ਆਂਸੰਗਿ ਆਦਿ ਵਹਾਰ
ਕੈਨਿਮਤ ਰਿਤਸਤ ਅਨੁਚ੍ਰਹਮਆਤਮਾਸਤ ਚਿਤਆਨੰਦ ਸਾਸਤ ਕਰੈ
ਕਲਪੀਆਂਹੈ। ਸੋਸਭਕਾਅਪਨਾਆਪਹੈ। ਤਿਸਦਿਖੇ ਢਰਲੈਂ ਮੁੰ
ਕੈਜੀਵਨਾਸਹੁਆਹੈ। ਜੀਵਕੇਸੰਸਾਰਲੇ ਕਾਮਿਕੈ ਦੈਸਕਲੰਸੰਨੀ
ਅੰ ਪਰਬਤਇਸਬਾਦਜੋਗਾਸਜਗਤਸੰਕਲਪਗੁਪਤੁ ਅਹੈ।
ਤਿਸਕੋਂ ਕੋਈ ਅਦਿਦਿਆ ਕਹੇਤਹੈਂ। ਕੋਈ ਜਗਤ ਕੋਈ ਮਾਇਆ
ਕੋਈ ਚਿਤਸੰਕਲਪ ਕਹੇਤਹੈਂ। ਵਾਸਤਵਤੈਂ ਕਛੁ ਤਿਨ ਵਸਤੁ ਨਾਹੀ।

ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਵਰਨ ਦਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੈ
ਸੇ ਸੁਵਰਨ ਕੀ ਅੰਗੂਠੀ ਵਰਣ ਦਿਖੇ ਜਲ ਆਕਾਸ ਵਿਵਰਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਆ
ਤਮ ਦਿਖੈ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਆਤਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਆਤਮ ਸਤਾ ਹੀ ਰੂ
ਪੋ ਇਹ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਭਾਸਤੀ ਹੈ। ਅਰ ਰਜੁ ਚਟਿ ਅੰਨਾ ਹੀ
ਸੰਕਲਪ ਮਾਤ੍ਰ ਜਗਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਖਿ ਆਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ
ਭੀ ਆਕਾਸ ਜੈਸੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾਕਾਸ ਤੈਂ ਉਪਜਿ ਭਾਸਿਆ
। ਅਰ ਸਦਾ ਆਤਮਾ ਦਿਖੈ ਇਸ ਥਿਤ ਰਹਤ ਹੈ। ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੭

ਜਗਤਕੀ ਪੰਲਨਾਕਰਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਚਿਕਨੀਦੀਹੈ। ਸੀਮੁਤਾ ਚਿਤਦਤ
ਭਇਆ। ਜੋ ਮੈਂ ਸਬਜੀਵਕੋ ਮਾਰਤਹੌਂ। ਪਰੁ ਇਸ ਚੂਹਮਲ ਪਰ
ਮੇਰੀ ਸਕਤਨਹੀਚਲਤੀ। ਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਇਸਕੋ ਮਾਰੋਂ। ਐਸੇ ਵਿ
ਚਾਰਕਰਿਕੈ ਸੀਮੁਤ ਚਲਾ। ਜਬ ਚੂਹਮਲ ਕੋ ਰਿਸ ਉਦਿਖੇ ਕਾਢਿਆ।
ਤਬ ਇਸਕੈ ਅਗਿਨ ਜਵਾਲੇ ਲਾਗੀ। ਤਿਸਕੋ ਲੀਘਰਿ ਚੂਹਮਲ
ਕੇ ਨਿਕਟ ਗਇਆ। ਪਰੁ ਤਿਸਕੋ ਪਕਰਨੇਕੋ ਸਮਰਥ ਨ ਭਇਆ।
ਜੈਸੇ ਚਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਤੀਹੋਦੈ। ਪਰੁ ਅਉਰ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਪੁਰਖ ਕੇ ਪ

ਕਰਨਾਹੀਸਕਤਾ ਤੈਸੇਮੈਂਭੂਤਬ੍ਰਹਮਕੋਪਕਰਨਸਕਾ। ਅਪਣੇ
ਹਾਥੋਂਆਪਿਕਰਿਪਰਮਕਾਜੋਕੀਨਾਹਤਭਇਆਤੋਤੇਭਗਵਨਜੋਕੋਭੀ
ਮਾਰਿਆਹੋਤੋਮੈਂਕੈਸੇਮੈਮਾਰਤਹੋਂ। ਪਰੁਏਹਬ੍ਰਹਮਜੋਆਕਾਸਤੇ
ਭਿਪਰਜੋਹੈ। ਤਿਸਕੋਂਮੈਂਮਾਰਨਹੀਸਕਤਾ। ਇਹਕਿਆਕਾਰਣਹੈ।
ਜਾਮਉਦਾਖਾ ਹੋਮੈਂਭੂਤਭੀ ਕਿਸੀਕੋਂਮਾਰਨਹੀਸਕਤਾ। ਜੋਕੋਈਮਾਰ
ਤਾਹੈਸੋਅਪਣੇਕਰਮੋਕਰਿਮਰਤਾਹੈ। ਜਿਸਕਾਜੋਕੋਈਕਰਮਹੋਵੈਤਿਸ
ਕੋਮਾਰਵੇਕੋਂਸਮਰਥਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁਜਿਸਕਾਕਰਮਜੋਕੋਈਨਹੀ ੨੮

ਹੋਤੀਹੈ।ਜੋਦੂਸਰੈਦਿਖੈਸੋਖਰਹੋਤੀਹੈ।ਤਿਸਕੀਆਂਸੰਗਿਆਦਿਵਹਾਰ
ਕੈਨਿਮਤਰਿਤਸਤਂਬੁਹੁਘ੍ਰਨਮਆਤਮਾਸਤਚਿਤਆਨੰਦ ਸਾਸਤ੍ਰਕਰੀ
ਕਲਪੀਆਂਹੈਂ।ਸੋਸਭਕਾਅਪਣਾਆਪਹੈ।ਤਿਸਦਿਖੇਛਰਲੇਂਮਂ
ਐਕੈਜੀਵਤਾਮਯੁਆਹੈ।ਜੀਵਕੇਸੰਸਾਰਲੇਕਾਮੈਕੈਦੇਸਕੰਤਨੰਦੀ
ਆਂਪਰਬਤਇਸਬਾਦਨਜੋਗਾਮਜਗਤਸੰਕਲਪਗੁਪਤੁਆਹੈ।
ਤਿਸਕੋਕੋਈਆਦਿਦਿਆਕਹੇਤੈਹੈਂ।ਕੋਈਜਗਤਕੋਈਮਾਇਆ
ਕੋਈਦਿਸਸੰਕਲਪਕਹੇਤੈਹੈਂ।ਵਾਸਤਵਤੈਕਛੁਭਿਨਵਸਤੁਨਾਹੀਂ।

ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਵਰਨ ਦਿਖੇ ਕੁਖਨ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਜੈ
ਸੇ ਸੁਰਜ ਕੀ ਅੰਕਿਰਣਾਂ ਦਿਖੇ ਜਲ ਆਕਾਸ ਵਿਖੇ ਰੂਪ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਆ
ਤਮ ਵਿਖੈ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਆਤਮ ਰੂਪ ਹੈ। ਆਤਮ ਸਤਾ ਹੀ ਰ
ਵੇ ਵਿਖੈ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਭਾਸਤੀ ਹੈ। ਅਰ ਰਵ ਚੰਦ੍ਰ ਅਗਨੀ
ਸੰਕਲਪ ਮਾਤ੍ਰ ਜਗਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਉਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਖੀ ਆਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਸ
ਭੀ ਆਕਾਸ ਜੈਸੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਚਿਦਾਕਾਸ ਤੈਂ ਉਤਪਤਿ ਭਈ ਅ
। ਅਰ ਸਦਾ ਆਤਮਾ ਦਿਖੇ ਇ ਸਾਖੀ ਤਰ ਹਤਾ ਹੈ। ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨੭

ਜਗਤਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਬਿਹੰਦਤ
ਭਈਆ। ਜੋ ਮੈਂ ਸਬ ਜੀਵਕੋ ਮਾਰਤਾਹੌਂ। ਪਰੁ ਇਸ ਚੂਹਾ ਮਲਖਰ
ਮੇਰੀ ਸਕਤਨਹੀ ਚਲਤੀ। ਕਿਸੀ ਪੂਕਾਰਾਇਸਕੋ ਮਾਰੋ। ਐਸੇ ਹੋਇ
ਹਾਰਕੈ ਸੀਮਾ ਚਲਾ। ਜਬ ਚੂਹਾ ਮਲਕੋ ਨਹਿ ਦੇਖਾ ਤਿਆ।
ਤਬ ਇਸਕੋ ਅਗਿਨ ਜਰਾਵਨ ਲਾਗੀ। ਤਿਸਕੋ ਜਲੀ ਘਰਹਿ ਚੂਹਾ ਮਲ
ਕੇ ਨਿਕਟ ਗਇਆ। ਪਰੁ ਤਿਸਕੋ ਪਕਰਨੇਕੋ ਸਮਰਥ ਨ ਭਇਆ।
ਜੈਸੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੀਹੈ। ਪਰੁ ਅਉਰ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਪੁਰਖਕੇ ਪ

ਕਰਨਾਹੀਸਕਤਾ ਤੈਸੇਮੈਂਮ੍ਰਿਤਘ੍ਰਾਹਮਣੋਂਕੌਪਕਰਨਸਕਾ। ਅਪਣੇ
ਹਮੋਂਆਇਕਰਿਧਰਮਰਾਜੋਂਕੋਨਹਤਭਇਆ।ਤੋਭਰਾਦਰਜੋਂਕੋਉਠਿ
ਪਕਿਆਹੋਤੈਸੋਂਕੋਮੈਮਾਰਤਾਹੋ।ਪਰੁਏਹਘ੍ਰਾਹਮਣੋਂਜੋਆਕਾਸਤੇ
ਡਿਪਜੋਦੇਹੈ।ਤਿਸੋਂਕੋਂਮੈਮਾਰਨਹੀਸਕਤਾ।ਇਹਕਿਆਕਾਰਣਹੈ।
ਜਮਓਵਾਚ।ਹੇਮ੍ਰਿਤਯੁ!ਕਿਸੀਕੋਂਮਾਰਨਹੀਸਕਤਾ।ਜੋਕੋਉਮਾਰ
ਜੋਹੈਸੋਅਪਣੇਕਰਮੋਕਰਿਮਰਤਾਹੈ।ਜਿਸਕਾਜੋਕੋਉਕਰਮਹੋਵੈਤਿਸ
ਕੋਮਾਰਵੇਕੋਂਸਮਰਥਹੋਵੈਗਾ।ਅਰੁਜਿਸਕਾਕਰਮਜੋਕੋਉਨਹੀ ੨੮

ਤੇਸਕੈਮਾਰਨਸਕੈਗਾ ਤਾਤੇਂਜਾਇਕਰਿਚੂਹਮਲੇਕਰਮਖੋਜ
ਗਾਜਬਕਰਮੋਕੋਪਵੈਗਾਤਬਓਸਕੋਮਾਰਨੇਕੋਸਮਰਥੋਵੈਗਾ
ਗਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪੂਕਾਰਜਮਕਹਾਗਾਤਬਮੈਮੂਤਚਲਾਉਂਗਾ
ਜਾਇਕਰਿਚੂਹਮਲੇਕਰਮਖੋਜਨਟੇਲਾਗਾਕਰਮਜਨਮੋਵੈ
ਸਨਾਕਾਦਸੋਦਿਸਾਦੇਖੀਅੰਗਾਤਾਲਸਮੁੰਦਨਦੀਆਬਾਲੀ
ਬੇਟੀਪਆਦਿਕਇਸਥਾਨਦੇਖੇਗਾਪਰੁਚੂਹਮਲੇਕਰਮੋਂ
ਕੀਪੂਤਮਾਕਰੀਤਪਾਈਗਾਬਹੁਪਰਮਰਾਜਪਾਸਆਇਆਗਾ

ਕੈਸਾਹੈਪਰਮਹਾਰਾਜਸੀਪ੍ਰਭੁਕਣਸੰਸਿਓਕਾਨਾਸਕਰਤਾਹੈ।ਸਦਾਗਿਆ
ਨਰੂਪਹੈਤਿਸੋਕੋਕਹਾਜੋਏਸੈਸਿਓਂਕਾਨਾਸਕਣਤਾਬ੍ਰਹਮਣੋਕੋਕਰਮ
ਛੁਟੇਰਹਾਹੈ।ਧਰੁਦ੍ਰਿਸਟਕਰੈਨਹੀਅਦਤੇ।ਇਹਕਿਆਕਾਰਣਹੈ
।ਜਬਮੈਕੁਛਾਕਾਜੋਸੂਤਾਇਬ੍ਰਹਮਣਕੀਓਤਪਤਿਸੁਧਾਚਿਦਾਕਾਸ
ਤੇਭਈਹੈ।ਤਹਾਂਨਕੋਈਕਾਰਣਹੈਨਕਰਮਹੈ।ਜੋਪਦਾਰਥਕਾਰਣਬਿ
ਨਾਹੈ।ਸੋਜਿਸਦਿਖੇਭਾਸਤਾਹੈ ਓਹੀਰੂਪਹੈ।ਇਹਬ੍ਰਹਮਣਸੁਧ
ਚਿਦਾਅਕਾਸਤੇਉਪਜਾਹੈ।ਤਾਤੇਬ੍ਰਹਮਣਭੀਸੁਧਚਿਦਾਅਕਾ

ਸਰੂਪਹੈ। ਚੈਤੰਨਮਾਤ੍ਰਇਸਕਾ ਰੂਪਹੈ ਅਪਣੇ ਆਪਕਰਿ ਇਸਕਾ
ਹੋਣਾਹੈ। ਇਸਹੋਣ ਕਰਿ ਇਸਕਾ ਨਾਮਸੁ ਅੰਕੁਰੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਪਣੇ
ਆਪਹਿ ਬਿਖੇ ਇਸ ਥਿਤਿ ਹੈ। ਇਸ ਕੇ ਜਗਤ ਆਪਤੇ ਭਿੰਨ ਕਛੁ ਨਹੀਂ
ਸਭ ਗਾਰਿਮ੍ਰਤੇ ਦਾਚਾ। ਜੈਸੇ ਕਨਕ ਜੋ ਇਹ ਆਕਸਰੂਪ ਹੈ ਸੋ ਕਨਕ
ਸਹਿਤ ਕਿਛੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਕਛੁ ਦਾਚਾ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਹੀ
ਕਾਰਜ ਸਟ ਚੈਤੰਨਵਪੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਤਿਸ ਜਗਤ ਕੀ ਭਾਂਤਨਾ ਤੇ ਕਾਹਿ
ਤੇ ਚੈਤੰਨਮਾਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਸ ਕਾ ਨਾਸ ਕੈਸੇ ਹੋਵੈ। ਜਿਸ ਕੇ ਮਤ ਬਿਖੇ ਯਹ

ਰਖੋਕਾਸਚਭਾਦਹੋਤਾਹੈਗਤਿਸਦਿਖੇਦਸਨਾਹੋਤੀਹੈਗਤਿਸਕਾ
ਸੰਹੋਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਮਹਾਬਲੀਪੁਰਖਹੋਵੈਅਰੁਨਿਰਬਲੀਵਰੀਓਤਿਸਪਾਸੋਂ
ਹੋਵੈਹੈ।ਯਹੁਆਕਾਸਕੋਤੋਂਚੰਪਨਹੀਸਕਤਾਤੈਸੇਆਕਾਸਰੂਪਬ੍ਰਹਮ
ਦਯੋਂਤੁਸੰਮਾਨਸੰਕੋਕੋਗਾਇਸੋਕਮਾਵੈਕਾਉਚਮਤਿਆਗਕਰਿ
ਅਉਰੋਂਕੋਜਾਇਮਾਰੋਗਾਹੋਰਮਨੀਐਸੇਸੁਨਿਕਰਿਮਿਤਆਚਾਰ
ਜਮਾਨਹੋਇਕਰਿਰਹਯੋਂਜਾਇਇਸਾਥਿਤਭਾਇਆ।ਤਾਤੈਜੋਪੁਰਖ
ਦੇਹਦਿਤਹੈਂਤਿਸੋਕੋਹਰਾਲਕਰਵਾਸੁਰਗਸੋਹਤਾਹੈ।ਜੋਆਕਾਸਰੂਪ

ਹੈਂਤਿਸਕੋ ਕੈਸੇ ਰਹਨ ਕਰੋ। ਘੂਘਮਾਂਜੀ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ। ਚੁਹੈ
ਕਲਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਚਿਤ ਮਾਂਹ ਹੈ। ਚੈਤੰਨ ਮਾਂਹ ਦਿਖੇ ਫੁਰਨ ਹੂਆ ਹੈ।
ਸੋ ਘੂਘਮਾਂ ਹੂਆ ਹੈ। ਸਚ ਘੂਘਮੀ ਦਿਖੇ ਇਸ ਕਰਿ ਸਚ ਹੈ। ਤਾ
ਤੇ ਘੂਘਮ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਤੀਰਥ ਪੁਰਸ ਟਕ ਚੈਤੰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਦੇਸ ਟਾਕ
ਹੈ। ਸੋ ਚੈਤੰਨ ਦੇਵ ਕੀ ਸਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਛੇਸ ਟਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਛੇਘਟ
ਕੀ ਸਤਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲੋਹਾ ਛੇਸ ਟ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਆਤਮ ਦੇਵ ਕੀ ਸਤ
ਕਰਿ ਸਭ ਜਗਤ ਛੇਸ ਟਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਕਾ ਕਾਰਨ ਆਤਮ ਸਤਾ ਹੈ।

ਅਰੁ ਸਭ ਸਾਥ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਹੈ। ਤੁਹੀ ਅਰੁ ਅਸਤ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜੋ ਕੁ
ਤਿਸ ਆਤਮ ਦੇਵ ਕੋ ਸਾਖੀ ਆਤਮ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਜੋ ਜੋ ਜਨ ਭਗਤ ਖੋਜੀ
ਜਾਤੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਏਕ ਪਰਮ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਦੇਵ ਕਉ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ। ਅਪਣੇ
ਆਪ ਕੋ ਜੋਇ ਸਾਖਿ ਤ ਹੈ। ਜੋ ਆਗੈ ਆਨੀ ਹੋਤਿ ਤਉ ਦੂਜਾ ਭਾਸਤਾ
ਹੈ। ਰਾਮ ਓਹਿ ਵਾਚਾ। ਹੇ ਭਗਵਨ ਤਿਸ ਦੇਵ ਕੋ ਕਿਸ ਪਕਰਿ ਸਕਰਿਪ੍ਰ
ਖਤਿ ਹੋਵੀਤਾ ਹੈ। ਵਸਿਸਟ ਓਹਿ ਵਾਚਾ। ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤਪ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਵ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੀਤਾ। ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਪੁਰਖ ਪੂਜਤ ਤਪ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨੈ

ਦੀਤਹੈ।ਜੋਅਭਮਾਨਸਹਿਤਤਪਹੈਸੋਸਭਨਿਹਫਲਹੈ।ਪਰਮ
ਅਭਿਖਟਸਤਸੰਗਅਰੁਸਤਸਾਸੇਂਦਾਦਿਚਾਰਹੈ।ਜਥਾਰਥਜਾ
ਨਲਾਜਾਬਾਪੂਪਤਾਦਿਖੇਸੰਤੁਸਟਹਵਲਾਭੋਗਰੁਪੀਗਾਵਤਹਿ
ਖੋਗਿਏਨਾਹੀਸਾਸੇਂਕੇਅਨਸਾਰਚੇਸਟਾਕਵਲੀਗਾਐਸੇਉਚਾਰ
ਆਤਮਾਕੋਸੀਘ੍ਰਹੀਆਤਮਪਦਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਜਬ
ਭ੍ਰਮਮੀਟਜਾਤਾਹੈ।ਹੋਰਭਤੀਆਤਮਸਤਾਨਿਤਸ੍ਰੁਪਹੈ।
ਅਜਰਅਮਰਸਦਾਅਪਣਿਆਪਦਿਖੋਇਸਾਖਿਤਹੈ।ਅਰੁ

ਚੇਤਨਭਾਵ ਸਦਾ ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਰਹਤ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇਂ ਜੋ ਚੈਤੰਨ ਰੂਪ ਹੈ।
ਜੈਸੇ ਦਾਇ ਦਿਖੇ ਇਸ ਪਦ ਸਕਤ ਸਦਾ ਰਹਤੀ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਮਾਤ੍ਰ
ਦਿਖੇ ਚੇਤਨ ਕਾਰਜ ਵਸ ਸਦਾ ਰਹਤ ਹੈ। ਅਰ ਅਸੀ ਇਹ ਜ
ਵਸਤ੍ਰ ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਹੋਤ ਹੈ। ਇਸ ਕਰ ਤੇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਚੈਤੰਨ ਹੈ।
ਤਿਸ ਦਿਖੇ ਸੰਕਲਪ ਫੁਰਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਰ ਸਰਬ ਜੁਤ ਉਤਪਤਿ
ਹੋਤੇ ਹੈ। ਜੀਵ ਸੰਦ ਦਿਖੇ ਪੁਖ ਸੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਦਿਖੇ ੩੨
ਸਬਦ ਗੁਰ ਹੋਤ ਹੈ। ਤਿਸ ਆਦ ਸ [illegible] ੩
ਬੇਦ ਤਨ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਬੇਦ

ਅਨੰਤਕੁਰਤੀਆਂਹੈਂ।ਜਬਸੋਵਿਤਬਾਹਿਰਮੁਖੀਕੁਰਤੀਹ
ਤਬਅਨੇਕਸ੍ਰਿਸਟੀਭਾਸਤੀਆਂਹੈਂ।ਜਬਆਤਮਾਕੀਓਰਆ
ਵਤਹੈ।ਤਬਇਹਸਰਵਆਤਮਾਹੀਹੋਤਹੈ।ਤਾਂਤੇਇਸਜ
ਗਤਕਾਬੀਜਚਿਦਅਣੁਹੈ।ਜੋਰਾਮਚੰਦਜੈਸਾਬੀਜਹੋਤਹੈ
ਤੈਸਹੀਚਿਦਹੋਤਹੈ।ਤਾਤੇਸਰਵਜਗਤਚਿਦਾਕਾਸਹੈ।
ਸੰਕਲਪਕਰਿਕੋਇਜਗਤਅਡੰਬਰਹੋਤਹੈ।੫।ਸੰਕਲਪ
ਕੋਮੇਟੇਤੈਸਭਚਿਦਾਕਾਸਰੂਪਹੋਤਹੈ।ਜੈਸੇਸੰਕਲਪਆ
ਕਾਸਰੂਪਹੈਤੈਸੇਜਗਤਭੀਆਕਾਸਰੂਪਹੈ।ਜਾਤੇਸਰਬਅ

ਤਿਵ ਕ੍ਰਮ ਪਹੈ ਗਤ ਤੈਂ ਖਿਣ ਦਿਖੇ ਏਕ ਕ੍ਰਮ ਪੋਜਾਤ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਸੁਪਨਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਜਾਗੇ ਤੇ ਏਕ ਕ੍ਰਮ ਪੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਅ
ਸਾਂਚੇ ਪਰ ਏਕ ਕ੍ਰਮ ਪੋਤ ਹੈ ਜੇਸ ਮਚੰਦ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਅ
ਪਰੀ ਦ੍ਰਵਤਾ ਕਰ ਕੈ ਤਰੰਗ ਕ੍ਰਮ ਪੋਤ ਭਾਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਕਛੁ ਵਸਤੁ ਨਾਹੀ ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਕੰਚਨ ਦ੍ਵਾਰਾ ਜਗਤ
ਕ੍ਰਮ ਪੋਤ ਭਾਸਤ ਹੈ ਜਗਤ ਕੁਛ ਅਉਰ ਵਸਤੁ ਨਾਹੀ ॥

ਹੋਰਿ ਦੀਆ ਦੇ ਪੁਤਾ ਸਾਮੇ ਕਉ ਪਰੀ ਅਨਕਉ ਖਿਦਾ ਕਲਾ ॥੩॥੭॥

ਆਸਨਾ ਮੇ ਉਨੀ ਓਕਾ ॥ ਆਨੀ ਸੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈ ਲੇ ਉਚ ਕਰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ੨੮
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ ਬਹਿ ਆਲੀ ਸਲਖਾ ਜੀ ਆਲੇ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਕੈ ਲਾਕਾ
ਇਕ ਕਰਉ ॥ ੧॥ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇ
ਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨੀ ਸੇ ਫੁਲ ਪਰੋਈ ਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀਨ ਉ ਪ੍ਰਾਨ
ਕਰਉ ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾ ਇਕ ਕਰਉ ॥ ੨
ਈਕੈ ਬੀਠਲੁ ਉਕੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲੁ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤ
ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥ ੧॥

੧੬ ਅਭਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਬਾਧਿਰਹਾਂ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਰਤਿਦੰਤੀਆ
ਰਾਤੇ ਕਰੈ ਰਸ ਸੰਤੋਂ ਹੀ ਆਹਾਰ ਦੁਐ ਅਰ ਅੰਮ ਲੈਇ ਧਿਰਾ
ਨੇਕ ਰਾਖਦਾ ॥ ਪੀਵ ਪੁਰਾ ਰੈ ਬਿਰਹੀ ਨੀ ਤਿਸ ਦਿਨ ਹੈ ਉਦਾਸ
ਰਸ ਰਸ ਅਰ ਦੁਖ ਕੈ ਤਾਲਾ ਬੇਲੀ ਧਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਬੈ ਸੁਖੀਆ
ਦੇਖਿਆ ਦੁਖਿਆ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖਿਆ ਦਾ ਦੁਖ ਹੈ ਐਨ
ਪਰਸਤ ਹੈ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਬੇਲੈ ਨ ਜੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਹੈ ਉਦ
ਅਬਾਇ ਬੇਦਨ ਜਿਸ ਮੈ ਹੈ ਦੁਖਿਆ ਦਾ ਦੁਖ ॥ ੩ ॥

ਪਿਰਹਿਤੁਪਰਤਖਿਜਨੁਗਇਓਕਠਿਨਦਿਵਸਕਿਉਜਾਇਆ।ਦਾਦੂ
ਦੁਖਵਾਸਥਿਤੁਕਾਲੁਪਸਘਖਾਇਆ।੫।ਦੋਦੁਇਸਸੰਸਾਰ ੪੦
ਮੈਸੁਣਿਸਾਦੁਖੀਤੋਕਇਆ।ਪੀਰਮਿਲਣਕੇਵਾਕਮੈਜਲਭਰੀਆ
ਕੋਇਆ।੬।ਤਾਦਹੁਮਿਲੈਨਮੈਸੁਖੀਕਹੁਕਿਉਜੀਵਨਹੋਇਆ।
ਜੀਜਸੁਇਕੰਘਾਇਥਕੀਆਸੇਵੀਦਹੁਸੋਇਆ।੭।ਸੂਦਤਾਰਾਤੇ
ਨਾਦਸੋਨੈਤਾਰਾਤੇਰੁਪਾਜਿਹਘਾਰਾਤੇਸੂਦਸੋਤੇਉਦਾਦੂਏਕ
ਅਨੁਪਾ।੮।ਦੇਹੀਪਿਆਰੀਜੀਵਕੋਨੀਸਾਚਿਤਸੇਦਾਸਾਚੇ

ਦਾਦੂ ਜੀਵਤ ਮਰਨਾ ਜਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਹੋਇ ਪਰਮਾਰਥੀ
ਸੀਝੈ ਕੋਟੀ ਦਾਖਿ ਆਵੈ ਤਾ ਚਾਲੁ ਹਰਿ ਕੇ ਸਰਣਾਗਤੀ ਐਸਾ ਹੋਇ
ਐਸਾ ਹੋਇ ਸਤੇਹਾ ॥੧॥ ਅਥ ਵਿਚਾਰਕਾ ਅੰਗ ॥ ਚਲੁ ਮੋਰ ਮਨ
ਸੋਰ ਗਗਨ ਗਗਨ ਸੇਜਲੈ ਕੁਨੈ ਦੇਗਾ ਨੀਰ ਤੀਰਾਲੀ ਘਰ ਅਜੀ
ਦਾਦਿ ਘਿਰੈ ਹੈ ਐਸਾ ਕੋ ਦਾਦਿ ਵਿਚਾਰੰ ॥੧॥ ਜਿਉ ਦਰਪਨ
ਸੋ ਮੁਖ ਦੇਖੀਏ ਪਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਾ ਐਸੇ ਆਤਮ ਰਾਮ ਹੈ
ਸਚ ਜੀਸੰਗਾ ॥੨॥ ਜਬ ਦਰਪਨ ਮਾਹੇ ਦੇਖੀਏ ਤਬ ਅਪਨਾ

ਸੁਖੈਆਪਾ।ਦਰਪਨਾਧਿਕਸੁਖੈਨਹੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖਅਰੁਪਾਪਾ।
ਤਾਜਿਓਤੇਲਤਿਲਕੇਸੌਜੇਓਂਗੰਧਪਹੁਲੇਨੋਜਿਓਮਖਨ
ਖੀਰਮੈਇੰਉਘਰਹੀਨੋ।੯।ਦਾਦੁਜੋਨਾਇਹਾਦਲਮੰਦਿ
ਕਬੀਆਦਿਲਮੰਦਰਮੈਸੋਇਆਦਿਲਮੰਦੋਦਿਲਦਰਹੈਅ
ਉਰਨਦੁਜਾਕੋਦੇਇ।੫।ਦਾਦੁਨਾਲਕਦਲਜਲਉਪਜੈ
ਕੇਉਜੁਦਾਜਲਆਹਿ।ਚੰਦਹਿਤਾਚਤਪ੍ਰੀਤਨੀਇਉ
ਜਲਸੇਤੀਨਾਂਹੀ।੬।ਦਾਦੁਕੋਟਿਅਚਾਰੀਏਕਾਬੇਚਾਰੀ

ਨਮੁਰਘਾਰੇਹੋਇਆਅਛਰੀਸਬਜਗਕੁਮੀਆਬਿਚਾਰੀਬਿਰਲਾ
ਕੋਇ॥੭॥ਸਾਂਚੇਬੋਲਮਨਕਾਛਿਕਰਿਲੇਰਾਖੈਤਿਸਕੋਰ॥੮॥ਦਾਦੂ
ਭੂਲੈਦੇਹਗੁਨਾਬਿਸਾਰਿਜਾਇਸਬਬਿਚਾਰ॥੯॥ਨਾਦਕੁਲਾਦੈ
ਦੇਹਗੁਨਨੀਦਸਬਸਬਜਾਇ॥ਦਾਦੂਛੂਛੈਨਾਦਕੈਂਤਬ
ਹਿਰਿਲਾਰੋਆਇ॥੧੦॥ ਅਥਪਦਪਛਾਨਤਕੇਅੰਗ॥
ਦਾਦੂਨਮੋਨਮੋਨਿਰੰਜਨਾਨਮਸਕਾਗੁਰਦੇਵਤਾਗਬੰਦਨਾਸੂ
ਸੋਧਬਨਾਂਪੂਨਾਸੰਧਾਰੰਗਤਹਾ॥੧॥

ਸਾਰੇਕੋਸਿਰਦੇਖੀਏ ਓੁਸਪਰਕੋਈਤਾਹੀ।ਦਾਝੁੰਗੀਆਨਾਬਿਚਾ
ਵਿਕਰਿਸੋਰਾਖਾਸਨਸਾਹੀ।੪।ਸਬਲਾਖੁੰਸੀਰਲਾਖੁੰਹੈਸਬ
ਖੁਬੁੰਸੀਰਖੁਬਾ।ਸਬਪਾਕੁੰਸੀਰਪਾਕਹੈਦਾਦੁਕਾਸਾਹਬੁਬਾ।
੨।ਪਰੰਬ੍ਰਹਮਪਰਾਪਰੰਸੋਸਮਦੇਵਨਿਰੰਜਨੰ।ਨਿਰਾਕਾਰੰ
ਨਿਰਮਲੰਦਾਦੁਸਪਬੰਦਨੰ।੩।ਜਨਮੈਮਰੈਸੋਜੀਦਹੈਰ
ਸੰਤਾਰਾਮਨਹੋਇ।ਜਨਮਮਰਨਥੈਰਾਹਿਤਹੈਸੋਰਾਸਾਹਬ
ਸੋਇ।੪।ਓੁਨੈਨਵੈਨੈਏਕਰਸਜਾਗੈਸੋਦੈਨਾਹੀ।ਮਨੈ

ਜੀਵੈਜਗਤਕੁਰਸਚਉਪਾਜੇਖਪੈਉਸਸਾਂਹੀ।੫।ਤਦਹੁ
ਜਤਸੈਤਸਵੈਤਾਆਦੈਕਰਭਚਸਾਦਚੁਕੈਪੇਸ੍ਰਖਤਹੀਤਰਕਰੁ
ਭਦਸਮਾਸਾ।੬।ਕੁਤਸਤਹੀਸੇਘੁਰਸਹੈਥਟੈਘਪੈਨਾਹਿਜਾਇ
ਪੁਰਸਾਨੀਸਚਲਾਏਕਰਸਜਗਤਿਤਨਾਚੈਆਇ।੭।ਉਪ
ਜੈਘਿਤਸੈਗੁਤਪਰੈਏਹੁਮਾਇਆਕਾਰੁਪਾਚਾਦੁਦੇਖਤਾਕੈ
ਗਤਹੀਖਿਤਛਾਹੀਖਿਤਸ੍ਰੁਪਾ।੮।ਜੇਤਾਹੀਸੋਉਪਜੈਹੈਸੋਉ
ਜੈਤਾਹੀਗਅਲਖਅਦਿਸਤਾਨਦੇਹੈਉਪਜੈਮਾਇਆਸਾ

ਸੀ।੯।ਜਉ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਜੀਵ ਥਾਸੇ ਕਟਕਿਛੁ ਆਖਾ। ਕਰਮੇ
ਲੇਖ ਸ ਕਿਉ ਭਯਾ ਕਿਉ ਆਖੁ ਬਧਾ ਪਾ। ੧੦। ਕਿਉ ਸੰਸਾਰ ਜੋਨਿ ਜ
ਗਤਿ ਮੈ ਘਰ ਬਾਰ ਨ ਛਾਯਾ। ਕਿਉ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਜੀਵ ਦੈ ਪਰ ਹਾਥ
ਬਿਕਾਯਾ। ੧੧। ਦਾਦੂ ਕੁਤਮ ਕਾਲ ਘਸ ਚੰਧਯਾ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤੀ।
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੇਖ ਤਾ ਏਹੁ ਕਰਤਾ ਨਾਹੀ। ੧੨। ਜਾਤਿ ਨੂਰ ਸ
ਜਾ ਕਸ ਕਤੀ ਅਰਦਾ। ਸਕਤੀ ਸੰਜਟ ਕਰੈ ਜਾਤੀ ਬੇਪਰ
ਵਾਹ। ੧੩। ਦਾਦੂ ਖੰਡ ਖੰਡ ਤਿ ਜ ਨਾ ਭਯਾ ਏ ਕਲਾ ਸ ਟੈ ਕੈ ਨ ਕ

ਸਿਖੁ ਥਾਤਿਕੁਹੀਤੇਜਸੋਜੋਤਿਰਹੀਕੁਰਿਪੂਰਿ॥੧੪॥ਗੁਰਸੰਖ
ਗੁਰਅਪਾਰਸੋਤੇਜਸੁਜੁਸਬਧਮਾਂਹਿਸਾਚਾਦੁਜੋਤਿਅਤੀਤਸੋਆਗੇਪੀ
ਛੇਨਾਹੀ॥੧੫॥ਵਾਰਪਾਰਨਾਹੀਗੁਰਕਾਚਾਦੁਤੇਜਅਤੀਤਾਕੀਸਭ
ਨਹੀਕਰਤਾਕਰੀਐਸਾਹੈਭਰਾਵੈਤਾ॥੧੬॥ਪਰਮਤੇਜਾਪਰਕਾਸਹੈਪਰ
ਮਨੁਰਨੀਵਾਸਾ।ਪਰਮਜੋਤਿਅਨੰਦਮੈਹੈਸਾਚਾਦੁਦਾਸਾ॥੧੭
ਪਰਮਤੇਜਾਪਰਕਾਸਹੈਪਰਮਨੁਰਨੀਵਾਸਾ।ਪਰਮਜੋਤਿਆਨੰ
ਦਮੈਹੈਸਾਦਾਦੁਦਾਸਾ।

ਪਰਮਤੇਜ ਪਰਾਤ ਪਰੀ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰੀ ਸਿਧੇ ਬੁਧਾਸ
ਦਾਇ ਸੁਬਦਾ ਦਾ ਦੁਆਬਿਚਲਾ ਥਿਰਾ ਆਦਿ ਅੰਤ ਆਗੋਚਰੈ
ਏਕੰਅਤੁ ਪਮਦੇਵਾ ਨੀਰਾਕਾਰ ਨਿਜ ਨਿਮਲਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦ। ੧੨।
ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ਪਾਰ ਦਰਾ ਨਹੀ ਛੇਦਾ। ਸੋ ਤੁਦਾ ਤੂ
ਦੇਖਿ ਲੇ ਤੁਰ ਅੰਤਰ ਕਰਿ ਸੇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿ
ਹੈ ਜੇ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਹਿ। ਜੇਤਾ ਕੀਏ ਕਾਲ ਮੁਖ ਸੋ ਸਾਹਿਬ
ਕਿਸ ਮਾਂਹਿ। ਸਾਂਈ ਸੇਵਾ ਸਾਵਿ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨੀਰਾਕਾਰ।

ਚਿਤ੍ਰ ਮੈਂ ਦੇਖਤ ਹੁਤੋ ਸੁ ਠਾਮ ਘਰ ਅਕਾਰ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਟਨੀ ਹਾ ਭੈਨਹੀ
ਹਰਿ ਲੈ ਲਾਗਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਬੀਚੈ ਹੀ ਅਟਕੈ ਨਹੀ ~~ਜਬ ਲਗ ਸਬਦ~~
ਬੰਨਾ ਬੀਐ ॥ ਕਲਾ ਕੋਟਿ ਦੇਖਲਾਈ ॥੨॥ ਆਪਾ ਤਜੀ ਬਲ
ਮਿਟੈ ਕੈਸੇ ਬਿਧਿ ਕੈ ਆਵਨ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰੁ ਇਉ ਕਹਾ ਬੁਝਸਕ
ਸੁਨ ਸਮਝਾਸੋਇ ॥੩॥ ਸਾਈ ਆਕਾ ਕੁਤ ਬਲ ਕਰੈ ਆਪਾ ਖੁ
ਪਜੈ ਆਈ ਰਾਜ ਸਤ ਸਮ ਸਮਾਤ ਕੀ ਮਤ ਚੰਚਲ ਹੈ ਜਾਈ ॥
ਹੋਇ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਸਿਧਿ ਰੈ ਸੁਮਤ ਹੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸੁ ਪਦਨਾ ॥ ੧

ਰਾਖਨਹਾਰਾਪ੍ਰਭੁਤਹੈਦੇਖਨਹਾਰਾਬ੍ਰਹਮ॥੨॥ਅੰਧਸੋਮੇਂਨਾਸੀ
ਕੋਅਗ॥ਦੂਚੁਕਵਤਾਕਵੈਤਰਿਮਖਰੀਤੀਕੁੰਜਰਹੋਇਾਕੁੰਜਰ
ਚੀਂਕੀੜੀਕਰੈਸੋਟਿਤਸਕੈਕੋਇਾ॥੧॥ਦੂਚੁਕਵਤਾਕਵੈਤਰਿਮਖ ੭੫
ਔਰਾਂਈਸੇਰਸਮਾਨ॥ਸੇਰਕੋਰਾਂਈਕਰੈਤੈਕੈਸੇਟੈਹੁਰਮਾਨ॥
੩॥ਦਾਦੂਧਰਤੀਕੁੰਅੰਬਰਕਰੈਅੰਬਰਧਰਤੀਹੋਇਾ॥ਤਿਸਿ
ਅਧਿਆਰੀਦੂਨਕਰੈਦਿਨਕੋਰਜਨੀਸੋਇਾ॥੪॥ਦਾਦੂਗੁਪਤ
ਗੁਤਪ੍ਰਗਟਕਰੈਪ੍ਰਗਟਗੁਪਤਸਮਾਇਾ॥ਪਲਕਮਾਹਿੰਜੁਗੋ
ਪਤਸਮਾਇਾ॥

ਤਾਕਉ ਖੋਜਿ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਤਾ ਦਾਦੂ ਤੁਰੀ ਹਾਥਿ ਕੇਹਾ ਥੈ ਗਲਿ ਮਾਂਹੈ ਮੇਲੈ
ਅਬਾਜੀਗਰ ਕਾ ਬਾਂਦਰ ਕਉ ਦੈ ਤਜਾਂ ਢੇਲੈ ॥੫॥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਉ ਕਉਨ ਮਾਰੈ
ਰਾਖਹਾਰ ਜੀਵਦਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਉਠਿ ਭਜੈ ਜਬ ਹੀ ਘੁਲਾ
ਫੈਲੀਦਾ ॥੬॥ ਆਪ ਅਕੇਲਾ ਸਬਕਉ ਮਾਰੈ ਅਉਰ ਕੋ ਸਿਰ ਦੇਇ ॥
ਦਾਦੂ ਸੋਭਾ ਦਾਸ ਕੀ ਅਪਨਾ ਤਾਉ ਨ ਲੇਇ ॥੭॥ ਆਪ ਅਕੇਲਾ
ਸਬਕਉ ਮਾਰੈ ਐਸਾ ਕੌਨ ਲਹਾਰਿ ਉਠਾਇ ॥ ਦਾਦੂ ਸਿਰ ਦੇ ਜੀਵਕੇ ਏਹੁ
ਪਰਿਹਾਰ ਨ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਉ ਤੁਹਿ ਏਹੁ ਸੁਸਮੁ ਹੈ ਤਉ ਕਉਨ ਹੁਏ

ਅਨਖੇਜੈਹੈਤਦਲਪੇਥੈਪਦਤੇਪਦਵਲਾਇਏ ॥ ਅਨਪਦਤਾ
ਜਾਂਟੇਕੁਨੈਇਤਾਂਸਬਏਕੀਸੁਧਿਪਾਈਏ ॥ ਜੁਗਤਾਬਿੰਗਾਮਨ
ਨਕਾਮਨੁਝਾਂਕੈਅਛਾਇਏ ॥੬॥ ਤੰਢੇਵਾਬੇਚਵਦਾਸਕੀਤੇ
ਜੀਸਬੇਪਾਤਸਾਤੀਪਚਾਨਕਉਕਲਾਜੇਨਾਪੈਚਤੇਪ੍ਰੇਮਹੈਜੈਸੇ
ਇਜੀਸਤਕੀਉਕਲਿਹੈਜੀ ॥ ਤੰਢੇਰਿਚਕੋਨੀਵੰਕਾਰਬੋਲਿਆ
ਸੁਨਦਾਸਨਾਨਕੀਪਚਾਨਕੋਕਲਾਈਤਾਬੀਧਨਾਈਜੋਸਹਾਈਪਿਆ
ਨਲਕਾਦਾਹੈਸੋਥਿਸਮਾਕੁਨੈਇਕਾਦਾਹੈਜੋਕਲਾਉਸਨੰਤਖ

ਆਦੈ ਤਾਂਕਿਛੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਨਦਿਖਿਆਇਓਤੈਜੋ
ਸੁਨੇਪਿਆਨਦਾਪ੍ਰੇਮਮਲਗਾਦਾਹੈਸੋਪਿਆਨਲਗਾਇਆਲਓਤ੍ਰ
ਦਾਹੈ ॥ ਐਥੇਹੋਰਤਿਕੁਓੁਸਦੀਪਤ੍ਰਬੁਝੈ ॥ ਓੁਸਨੂੰਤਓੁਦਿਖਾਈ
ਦੇਦਾਭੀਤਾਂਨਮ੍ਰਤਾਂਕਿਸ੍ਰਟਿਪਓੁਦਾਹੋਸਪ੍ਰਕਾਸਬਖਸ਼ਾਂਦਦਾਨਤੀ
॥ ਇਤਦਾਸ੍ਰਤੇਹੋਗਨਹੈਜੋਕਲਾਹੋਦੈਪਿਆਨਦਾਖਿਤਾਂਕਲਾਕ
ਮਾਦਨਲਗਜਾਂਈਪਿਆਨਦਿਸ੍ਰਭਿਜਾਨੀਇਤਦਾਸ੍ਰਤੇਕਾਰਿ
ਕੈਸੋਕਿਤਨਕਾਖਿਆਹੈ ॥ ਜੋਕਲਾਪਿਆਨਦੇਦਿਖੈਹੋਦੈਤਾਂਪੰਥੀਪ੍ਰੇ

ਮਨਸਪੀਦਕਰਿਉਡਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਤੇਸਦਾਖੋਜਨਹੀਬਿਆਂਦਯਾਨਾ
ਓਪਤਿਉਸੰਸਾਕਦੋਦਿਖੋਇਤਮਾਨੰਦਹੋਇਜਾਇ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜੋ
ਦਲਾਗੀਸੰਗਸੁਰਤਿਕੇਤਨਕਉਸੋਪੈਜਾਇ ॥ ਉਕਾਤਿਨਬਾਦੈ
ਨਾਨਕਾਜੁਗਾਤਕਲੰਸਮਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਰਤਸਬਦਧੁਨਿ
ਨਾਮਕਸਪ੍ਰੇਮਬਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀਸੁਨਸਮਿ
ਲਿਵਉਚੇਥਾਨਲਗਾਇ ॥ ਉਚਾਉਤਅਥਾਨਹੈਉਤਾਂਬਾਸਨ
ਲਾਇ ॥ ਪਲਪਲਖਿਨੁਖਿਨੁਅਗਾਧੀਐਸਤਜੇ ਉਪਜੈਥਾਇ

ਇਤਥੇਧਪ੍ਰਿਓਤਿਸੁਰਤਿਹੈਜਨਨਾਨਕਨਰਿਨਾਰੀਧਿਆਇ ॥੭॥
ਤੰਢੇਭਿਬਾਬੇਬਾਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਲੋਪਾਤਸਾਹਸੁਰਤਿਕਉਜੇ:
ਉਕਤਹੈਜੁਗਾਤਿਜੋਨਾਹੈਸੋਕਉਪੁਰਖੁਨਹੈ ॥ ਤੰਢੇਭਿਨੀਬੰਕਾਬੇ
ਲਿਬਾਸੁਨਦਾਸਨੀਉਕਾਤਿਸੋਬਾਨਧਹੈਜੁਗਾਤਿਸੋਸੋਬਾਨਧ
ਨਾਹੈ ॥ ਉਕਤਕਾਰਿਹੈਜੋਨਾਸਬਾਧਦਾਹੈਤਿਸਦਾਬਗੀਚਾ
ਥਾਇਪਉਦਾਨਾਹੈ ॥ ਉਕਾਤਿਦਾਨਾਉਕਥਨੀਹੈ ॥ ਜੁਗਾਤਦਾ
ਨਾਉਪ੍ਰੇਮਹੈ ॥ ਤੰਢੇਭਿਬਾਬੇਬਾਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਲੋਪਾਤਿਸਾ

ਦਸਭਤੇਉਛਾਸੰਤੋਖਾਰਿਦੇਨਾਹੀਤੋਇ ॥ ਤਉਪਤਨਸ੍ਰਾਦੈਨਾਨਕਾ
ਜੋਆਠਪਹਰਿਬਿਬਾਕਿਉਈ ॥ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਿਆਨਧਿਆ
ਨੁਲਖਾਈ ॥ ਥਿਨਨੈਨੀਪੇਖੇਕੈਆਣਿ ॥ ਅਨਨਤੋਪੜੈਪਰਤੋਇ
ਨਜਾਨੈ ॥ ਥਿਨੁਪੇਖੇਕਿਛੁਅਨਨਹੀਆਨੈ ॥ ਜਿਨੀਪੇਖਿਆਸੋਇ
ਤੇਸਮਾਣੀ ॥ ਬਹੁਰਨਬੋਲਨਾਤੇਨਕੇਤਾਣੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਕਰਿਨਾ
ਮੁਲਿਦਲਾਦੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਾਤੇਗਿਆਨਕਮਾਦੀ ॥੮॥ ਤੰ
ਛੋਗਿਬਾਬੇਆਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪ੍ਰਾਰਬਦਾਨਗਿਆਨਦਿਚਿਛਾ

ਨਵਤੁਨੇਕੀਪਤੈਨਾਨੈਸੋਈਨੇਬੀਪਾਕੀਓਕ੍ਰਮੈਨੇ॥ਤਾਂਫੇਰਿਸਿਖੰਦਾ
ਭਬੋਲਿਆਸੁਨਨਾਨਕਤੁੰਮੇਰਾਜੀਓਤੈਪ੍ਰਾਨਹੈਤੇਥੀਓਤਿਨਤਾਂਨਾਓਭ
ਥਲਾ॥ਓਸਥਾਨਸੋਆਨਤਾਈਓਤੈਨੂੰਜੀਓਤੁਅਸੇਵੇਦੀਦਾਬਾਲਬ
ਖੀਦਾਹੈ॥ਪਰਦੀਦਾਭੀਈਓਤੁਥਲਦਾਨਾਓਜਾਂਪੰਜਦਸਤੁਓਦੀ
ਆਹੈਨਤਾਂਦੀਦਾਥਲਦਾਹੈਦਹਪੰਧੇਵੇਤੇਸੁਆਨਤਰਕਵਦਾਹੈ॥ਟਿਕੁ
ਦੀਦਾਦੂਜੀਦਟੀਜਾਂਤੇਲਬਉਥੀਆਗੇਨਾਪੰਜਦਾਂਥਾਲਨ
ਦਾਲਓਈਈਓਪੰਜਦਸਤੁਇਕਠੀਆਂਹੈਦਾਨਿਤਾਂਦੀਦਾਥਲ

ਦਾਨੈ ॥ ਤੰਢੇ ਭਿਥਾਬੇਤਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੁਪਾਤਸਾਹਾਈਤਣੁ
ਹੋਇਆਸੰਸਾਵਦਾਈਦਾਨੰਕਮਤੇਕਾਰਿਕੈਥਾਨਲਧੀਤਾ ॥ ਜੋਦਸ
ਤਣਦਾਤੀਸੀਦੀਦਾਬਾਲਕਾਰਿਲਧੀ ॥ ਅਤੇਜੇਤੁਸੀਕਰਣੈਂ
ਜੋਗਿਆਨਦਿਚਿਤਂਦਲੈਰੂਪਤਨਾਦਸਤਲਧੋਥਿਨੰਮਾ
ਦਈਨਾਨੈ ॥ ਸਾਦਸਤਗਿਆਨਕਰਿਕੈਪਾਈਚੌਕੀਪਿਤਾਨ
ਲਗਿਕੈਪਾਈਚੌਕੀਨਸੰਜਮਕਰਿਪਾਈਚੈ ॥ ਤੰਢੇਭਿਨੇਗੰਢਾ
ਰਬੋਲਿਆਸੁਨਦਾਸਜੀਤੁਸੀਦੇਤੁਥਿਆਲਪਣੈਂ ॥ ਤੰਢੇਭਿ

ਬਾਬੇਮਹਾਦੇਸਕੀਤੀਜੀਓਮਹਾਦੇਨਗੁਰੂਬੋਲੇਮਹਾਦੇ
ਤੈਮਹਾਗੁਰੂਬੋਲੇਨਾਲਿਬੋਲੈਮਹਾਬੋਲਾਗੁਰੂਨਾਲਿਬੋਲੈ॥
ਤੰਢੇਰਿਮਹਾਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਆਜੋਦਾਦੀਦਾਨਗੈੜਿਤ
ਦਸਤਪਾਣੀਦੀਤੈਦਾਣਿਸਦੀਓਦਿਬੁਲੈਤੂੰਦਾਤੈ॥ਤੂੰ
ਦੇਓਕਾਕਰਿਦੀਦਾਤਤਕਾਕਰਿਤੈਲ॥ਮਨਕਉਦਸਕਰਿ
ਇਹਦਟੀਪਾਇਸੁਰਤਰੀਐਗਿਨਕੀਜੀਐ॥ਪੰਜਦਾਂ
ਪੈਸਜਲਾਦਨਦਾਲਓਇਇਹਪੰਜਦਸਤੋਦਨਿਤਾਂਘਟ

ਦਿਖੇਸ਼ਾਨਲੁਹੇਦੈ ॥ ਦੀਦਾਕੀਏਸਦੇਘਟਾਦਿਖਿਹੈਬਟੁਟੇਲ
ਨਦਾਲਾਕੀਘਟੇਦਿਖਿਹੈਪਾਸਾਰਿਛੁਨਾਈ ॥ ਪਰਜੀਏਂ
ਸੰਦੇਦਿਖੀਰੂਪਤਿਮਕਿਛੁਨਾਈ ॥ ਫੋਗਿਨੰਕਾਰਬੋਲਿਆ
ਸੁਨਸੇਦਕਨਾਨਕਤੁਸੀਂਕਿਸਦਸਤੇਲਗੇਹੇ ॥ ਤਾਂਫੋਰਿਬਾ
ਬੇਅਵਦਾਸਕੀਤੀਜਿਪੀਸਵਦਾਨਅਸਾਨੂੰਬਹੁਤਬਸਤੁਬਾ
ਲੀਦੀਬਾਂਹੁਨੀ ॥ ਪਰਜੋਦਾਇਆਕਰਿਕੈਦੇਹੁਜੇਅਸੰਲੇਨਾ
॥ ਤਾਂਹੁਕਸੰਤੋਸੀਆਜੋਬਜੇਤੁਸਾਡੀਨਿਸਾਂਨਾਹੀਹੋਵੀਬਜੇ

ਕੁਛੁ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਥਾਵੇਂ ਵਰਤਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਭੁ ਪਾਤਸਾਹ
ਹੀ ਇਕ ਨਿਸਾਂਹੇ ਦੀ ਇਕ ਨਾਈ ਹੋਈ ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨ ਦਿਹੁੰ
ਦਾਨਿ ਉਕਾਰੈ ਹੋਰੁ ਪਤਿ ਉਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਹੀਣਾ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ਕਿ
ਛੋਹੇ ਹੁਥਹ ਟੀਕੇ ਜੋਗੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਉਣ ਅਰੰਭੈ ਪਉਣ ਬੰਪੈ
ਪੁਨ ਕਰੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਨਾ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਅੰਤ
ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੁਲਹੇ ਪਉਣੁ ਅਹਿਸਟ ਨਤੇਹਾ
ਵੈ ॥ ਭੁਸਨੀ ਲਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸੰਖ ਕਰੇ ਸਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ

ਤੇਰੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਕਿਆ ਦਸਤ ਢਿਲਾ ਵੇਖਾਣੀਐ ॥ ਸਭ ਲਪਟਾਨ
ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਢਿਲਾ ਵਾਦੈ ॥ ਮਨ ਨਹੀਂ ਕਿਸੈ ਨਹੀਂ ਪਤਿਆਦੈ ॥ ਇਹ
ਕੁਦਰਤਿ ਪਛਾਨਹਿ ਆਪਨ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮ ਪਤਿ
ਮਾਨ ॥੯॥ ਤੰਢੇ ਰੋਵਾ ਥਾਵੇ ਬਹਾ ਦਾਸਰੀ ਤੇ ਜੀ ਮਸੰਤੇ ਢੋ
ਢੇ ਰਿਹਾ ਖੇਲਣ ਤਾ ਜੋ ਉਹੈ ਤੇ ਉਹੀ ਕਰੇਦੇ ॥ ਤੰਢੇ ਰੋ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਥੇ ਲਿਖਾ ਜੋ ਸੁਨਦਾ ਸਭੀ ਇਹ ਜੋ ਲਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸੋ ਪਰ
ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਾਧ ਰਾਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧ ਜਾਦਾ ਹੈ ॥ ਅਤੰ ਬ੍ਰਹਮੀ

ਇਸਕੂ ਦਰਗੈ ਨਦਰਿ ਬੀਚਾਰ ਦਾਨਾਈ ਸਾਰੀ ਪਰੂ ਛਿੰਨੇ
ਬੀਚਾਰ ਦਾ ਹੈ ਘਣੀ ਨਾਲਿ ॥ ਪਰ ਛਿ ਇਸਾਦਿ ਚੁਨਾਉ ਜਾ
ਨੀਆ ਹੈ ਜਿਉ ਪਚੁਨੇ ਪਰਾ ਸਾਟਿ ਦਿਹੁ ਨਾਈ ॥ ਇਸ ਮਾਨੇ ਦਾ
ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਹ ਬੀਧਿ ਇਸਾਦਿ ਬੀਚਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰਾ ਪਤ ਨਾਈ ॥
ਜੋ ਇਸਾਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ਪਤੈ ਦੈ ਛਿ ਗਿਆਨ ਕਾਇਸ ਨੇ ਕਰੈ ਛਿ
ਬੋਲੈ ਕਾਇਸ ਨੇ ਅਘਾਇ ਹੈ ਬੀ ਹੈ ਜਿਉ ਛਾਰੂ ਪਤ ਨਾਂ
ਅਦਰੀ ਉਹ ਹੈ ਥਕ ਹੈ ॥ ਜਾਂ ਰੂ ਪਤੈ ਆਦੈ ਗੀ ਤਾਂ ਅਘਾਇ

ਭੈਗਾ ॥ ਤੰਦੇ ਵਾਧੇ ਚਾਦਾ ਸਕੀ ਤੰਦੀ ਪਸੇ ਪਾਤ ਸਾਜੈ
ਪਤਿ ਉਕਾ ਚਿਆਦੈ ਸੰਤੇ ਖਤੀ ਕਿਤਾ ਬੀ ਪਿਆਦੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਜੈ ਪੜਿਆ ਪਾਨੇ ਸੇਜ ਨਾਂ ਜਿਨਾਂ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨੀ
ਘਰਿ ਸੰਤੁ ਜੈ ਜਿਨਾਂ ਥੈਂ ਗਾ ਪਿਆਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੁਕਾ ਨਕ
ਮਲੀ ਨ ਮਲੀ ਬੀ ਛਾ ॥ ਇਨ ਕਉ ਪਿਆਦੈ ਪਾਦੈ ਪਾ ॥ ਸੇ
ਕਰ ਸੇਦਾ ਏ ਜੇ ਪਰਦਾਨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਲਾਦੈ ਪਿਆਨੁ
॥ ਏਕਾ ਸੁ ਕਰੇ ਏਕਾ ਹਾਹਾ ॥ ਸਿਮਟੈ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲਾ ਬੇਕਾ

ਵ ॥ ਸੋਜਿਨਸਮੰਦਿਵੁੜਾਭਾਉਨਤੇਨੰਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਸਿਨਕਿਨੰਭ
ਅਸੋਈ ॥੧॥ ਤੰਢੇਰਿਥਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੁਜੀਮੰਡਦਾ
ਨਣੇਤਤੰਪਤੁਹੀਂਤੇਈਪਭਈਸਦਾਦੀਆਕਿਉਕਾਰਿਤੈ ॥ਤੰ
ਢੇਰਿਨਿਕੰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਨਨਾਨਕਤੂੰਮੇਰਾਸੰਤੁਤੈਮੇਰੀਪਝਾ
ਨਤੈਤੂੰਪੈਦਾਭਈਆਤੈ ॥ ਸੁਰਤਿਤੇਰੀਮਾਤਾਤੈਸਬਦੀਬਿਦਾਤੈ
ਦਾਚਤੈਪ੍ਰੇਮਕੀਦੇਤੈਮੇਰੇਪੁਪਤਿਲਿਓਸੰਸਤੂੰਪੈਦਾਨੇਇਆ
ਤੈ ॥ ਰੂਪਤਿਤੈਨਾਨੇਆਦਦੀਤੈਜਿਨੰਈਕਗੁਰਦੇਦਰਾਜਾਤਾ

ਓਅੰ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮ ਮੁਨੰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨੰ ਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਪੈਜ
ਰਹੈ ਗੀ ਤਿਨੰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਭੀ ਪੈਜ ਰਹੈ ਗੀ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਇਹ ਤਿਨੰ ਕੁ ਯਕੇ ਸਰ ਏਕੋ ਕਾਰਜ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਵਾਕ
ਭੀ ਏਕ ਕਾਰਜ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ
ਧਿਆਨ ਹੈ ॥ ਉਨਾਂ ਥਉ ਕੀਤਨੀ ਚੰਦ ਸਤੁਰੀ ਹੈ ॥ ਪੂਜਾ
ਹੈ ਪਿਤ ਰ ਠਾਕੁਰ ਹੈ ॥ ਦਰਤ ਹੈ ਨਮਸੰਜਮ
ਅੰਦਰ ਖਟਨੇ ਨੀ ॥ ਨੇਮ ਨਮ ਹੈ ਪੂਜਾ ਕਰਮ ਹੈ ਪਿਤ ਰ ਜਨੇ ਕਾ

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਦਰਤ ਦਿ ਉਸ ਆਗ ਥਲਾ ਥ ਪਤੀ ਹੈ ॥ ਜਿ ਜਥ ਦਮੰ
ਹੈ ਦਿ ਉਤਿ ਖਿ ਦਾ ਦ ਦਰੰਤ ਰਖਾ ਈ ਦੈ ਹੈ ਨਿ ਅਤ ਪਛ ਦੇ ਇ ਕ ਠੇ ਲੰ
ਘ ਨ ਲੇ ਨੋ ਪ ਭ ਦੇ ਹੈ ਸ ॥ ਸ ਮੇ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਭੁੰ ਚਾ ਈ ਦੈ ਹੈ ਸ ਸ ਹਿ ਹੁੰ ਦ
ਵ ਤ ਰਖੇ ਨ ਨੀ ਚ ਗਤਿ ਪਾ ਈ ਦੀ ॥ ਦ ਜ ਜ ਾ ਨ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਹ ਉਦ ਵ ਤ ਰਖ
ਦਾ ਨੰ ਉ ਸ ਸ ਖ ਉ ਪਛ ਲੇ ਜ ਜ ਨ ਸ ਦਾ ਭ ਵ ਕਾ ਲ ਈ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜ ਿ ਨੰ
ਨੇ ਰ ਿ ਪ ਤ ਿ ਆ ਈ ਹੈ ਤ ਿ ਨਾਂ ਦੇ ਖ ਾ ਤ ਮੋ ਦ ਿ ਹੈ ਕ ਾ ਮ ਧ ਰ ਪ ਨੇ ਜ ਾ ਨ ਲੇ
ਨ ਾ ॥ ਇ ਸ ਜ ਿ ਪ ੁ ਰ ਖ ਇ ਕ ਾ ਦ ਿ ਸ ਟ ਆ ਇ ਆ ਹੈ ਤ ਰ ਖ ਸ ਜ ੇ ਯ ਦੇ

ਸਿਖਾਏਨਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇਸੀਸਕਿਛੁਲੈਏਨਾਹੀਜੋਕਛੁਬੁਰਾ
ਭਲਾਕਰਕੈਤਿਸੋਪਰਮੇਸਰਦੇਉਪਰਿਛਡਦੈਨਿ ॥ ਉਨਾਂਨੂੰ
ਪਾਪਪੁਨਾਕਿਛੁਲਗਦਾਨਾਹੈਂਅਪਨੀਬੁਧਿਅਗਾਵਲੇਦੈਨਾਹੀ
ਅਪਨੇਸੁਆਦਕਿਛੁਕਾਮਕਰੋਧਕਮਾਦਦੇਨਾਹੈ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰਦੇ
ਹੈਨਿਸੋਪਰਮੇਸਰਥਦੇਦਾਸਤੇਕਰਦੈਨਿਇਤੀਕਾਤਿਨੁਸਾ
ਥਅਤੈਸੰਸਾਰੀਆਦਿਚਿਤੈ ॥ ਸੈਸਾਗੀਕਰਦੈਨਿਜੋਪਰਮੈਸੁ
ਰਹੈਪਾਪਨਿਕਰਦੈਨਿਜੋਪਰਮੇਸਰਭੁਲਾਇਆਹੈਸਾਧਕਰਦੇ

ਹੈਨਿ ਜੋ ਧਰਮ ਕੀ ਤੇ ਕਾਹੈ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ ਕਾਹੈ ਜੋ ਉਜੈ ਉਜਾਲਾ ਹੋਤ
ਹੈ ਤਿ ਉਰਖ ਦਾਹੈ ਜੋ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਈ ਹੋਗ ॥ ਅਗੇ ਬਾਬੇ ਵਲ
ਵਦਾਸ ਕੀ ਤੇ ਜੀ ਸਭੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਤੇ ਆਈ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੀ
ਇਜ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਧਰਮ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਜੁਗਤਿ ਕਿ ਉਪਕਾਰ ਹੈ ਰੂਪ ਤਿ ਦਿ
ਖਿ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਕਿਨਾ ॥ ਜੋ ਸਦਸ ਤ ਦਿਖਿ ਮੁਕਤ ਹੈ ਸੋ ਚਸੰਨੇ ਦਾ
ਨਦੀਖੈ ॥ ਆਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਭੇਦ ਕਰੁ ਜਗ
ਕਾ ਰੂਪ ਸਬਦ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮੋਖ ਮੁਕਤ ਤੁ ਸੰਤੋ ਦਿਖੈ ॥ ਤਿ ਨਿਧਾ

ਬੇਮੁਖ ਕਾਸਕੀਤੇ ਜੀਪਸਚੁਪਾਤ ਸਾਜੀਐ ਸੰਦੀਐ ਸੋਖਮੁਕ
: ਤਕਿ ਓਕਾਕੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੋਖਮੁਕਤਿ ਦੁਇ ਸਾਕ ਜੁਤ ਤਨ
ਤਿਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰਾਧੀਐ ਵਜੈ ਓਥੈ ਨੰਗਾ ਦਾਸ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੁਗ ਤਤ ਤਪਾ ਨਾਥ ਸਬਾਰ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰ
ਦਾਰ ॥ ਓੁਸੁ ਬੇਬਾਨ ਸੁਨ ਜਨ ਕਹੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਸਬਦ ਸੰਗਾਨਿ
ਉਚ ਸੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸੋ ਅੰਸ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਰੀਘ
ਟਿਘਾ ਟਿਬੀਵੈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਲੰਭ ਅੰਸ੍ਰਿਤ ਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਤ

ਥਿੰਧਪਵਸਗਤਿਪਾਇ ॥੧੧॥ ਅਗੇਕੁਦਰਤਿਅਕਥਸੁਦੀਤੀ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸੁਕਤਿਕੇਉਕਾਭਿਪਾਈਦੀਹੈਧਿਆਨਕਿਉਕਾਭਿਪਾ
ਈਦਾਹੈ ॥ ਦਤਾਥਿਧਸੰਨੇਬਤਾਈਹੋਜਿਤਲਕਅਸਾਡੀਐਨਿਸੰ
ਹੈਦੈ ॥ ਅਸਾਡੇਪਾਸਹੁਤਟਕਨਾਰਤਨਾਇ ॥ ਤੰਢੇਭਿਨੇਵੰਕਾਰਬੇ
ਲਿਆਸੁਨਿਕੁਦਰਤਨਿਨਾਪ੍ਰੇਮਵਸੁਖਿਆਹੈਤਿਨਕਉਕਿਛੁਨਿ
ਪਤਿਮੁਕਤੁਹੋਦੈਕਾ ॥ ਤੰਢੇਭਿਬਾਬੇਅਦਾਸਕੀਜੀਜੀਸਚੁਮਾਨੁ
ਸਾਹਦਤਪ੍ਰੇਮਵਸੁਕੇਹੋਜਿਤਰਿਪਤਾਂਦਰੀਹੈਮੁਕਤਪਾਇਦੀਹੈ

॥ ਤੰਫੇ ਤਿਨੰਕਾ ਰਾਵ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਸੇਦ ਕਹਿਆ ਕਾਲਦਾ ਦੀ
ਬਾਲ ਤੁੰਬਸਾਂ ਤੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਸੁਤਾ ਦਕਰਿ ਕੈ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ॥
ਤੰਫੇ ਰਿਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਕੈ ਮੰ
ਗਦਾ ਹੈ ॥ ਤੰਫੁ ਕਹੈ ਨੇ ਇਥਾ ਅਜੈ ਤੈ ਨੂੰ ਸੁਤਾ ਦਏ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਬਾਲੀਆ
ਨਾਂਹ ॥ ਤੰਫੇ ਰਿਬਾਬੀ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਤਾ ਦੇ
ਨਾ ਦਾਨ ਕਿਤ ਨਾਹੁ ਹੈ ॥ ਤਾਫੇ ਤਿਨੰਕਾ ਰੁ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਜਾ ਜੋਗੀ ਦੀ
ਸੈਲ ਦੇ ਚਿ ਤਲ ਹੈ ਤੇ ਜੋਗ ਈਸ ਦਾ ਸੁਤਾ ਹੈ ॥ ਪੰਨੁ ਜੀ ਸਦਾ

ਨਾਕੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤੈ ਬਾਲਕੈ ਨੋ ਦਿਆਲ ਗੋ ਵ੍ਰੈਪੈ ਨੋ ਦਿਆ ਨਿਰਕੈ ਸੰਗ
ਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਹੈ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਂ ਕੇਵ ਕੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਗਤਿ ਪਾਦੈ ਕਿ
ਛੁ ਜੁਗਤਿ ਤੀ ਪਾਦੈ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਰਾਹੁ ਹੈ ਦੈ ਜੁਗ ਤਨ ਜੀਵੈ ਮੁਕ
ਤਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਤੰਢੇ ਵਿਚਾਰੇ ਅਰਥ ਸਮੀਤੀ ਜੀ ਸਬਦੁ ਪਾਤਸਾਹ
ਕ ਅਰਥੁ ਤੁ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਥੁ ਤੁ ਹੈ ॥ ਤੰਢੇ ਮਿਨਿ ਵਾਰਚੇ ਲਿਖਾ
ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਤੀ ਬਹੁਤੀ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਤੀ ਥੋਹੜੁ ਹੈ ॥ ਬਾਦਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਨਿ ਬੁਝੁ
ਵਾਸੀ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ॥ ਇਤਾਂ ਦੇ ਉਪਰਿ ਜੋ ਜੁਗ ਹੈ ਸੋ ਕਮਾਦੈ ਰਚੇ

50

ਮੁਕਤੁਆਖੀਦੈ॥ ਸੁਉਦਾਸੀਜੁਗਤਦਿ੍ੜਿਕਰੈਗਾਸੋਮੁਕਤਿਲਪਾਵੈ
ਗਾ॥ ਜਿਸਦਾਨਾਉਮੁਕਤੁਹੈਸੋਜੋਗਤਿਤੈਨਾਲਿਪਾਈਦੀਸੋਦਾਤੇਪ
ਈਦੀਹੈ॥ ਕਿਹ੍ਹੁਪ੍ਰੇਮਗਸਤੈਪਾਈਦੀਹੈ॥ ਉਤਾਜੋਬਾਦਨਮੁਕਤਹੈ
ਨਿਤਿਨਾਂਦਾਬੀਚਾਰਤਿਨਕਰਿਕਿਖਿਆਹੈ॥ ਤਿਨਾਂਦਾਏਵਡਾਇਕੁ
ਮੁਕਤੁਹੈਸੋਤੁਸਾਂਨੇਪਰਾਪਤਿਹੋਈਹੈ॥ ਨਾਨਕਜੀਏਹਮੁਕਤੁਅਸਾਂ
ਤੇਸੁਗਨੀਲਾਇਵ੍ਹਡੀਹੈ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੁਗਤਿਮੁਕਤਨਿਰਮਲ
ਭਈਜੋਪ੍ਰੇਮਕਮਾਵੈਕੋਇ॥ ਸੋਦਰਮਾਵੈਨਾਨਕਾਸੋਜਨਮੁਕਤਾ

ਨੇਣੀ ॥ ਪਉੜੀਪ ॥ ਚਉਰਾਸੀਜੁਗਤਕੀਆਥੇਸਥਾਵ ॥ ਤਾਕਾ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਦਾਰੁ ॥ ਚਉਰਾਸੀਆਸਨਕਰੈਧਿਆਨੁ ॥ ਮੁਕਤਨ
ਪਦੈਸ੍ਰੀਨਥਪੈਚਤਮਾਨੁ ॥ ਚਉਰਾਸੀਵੰਗਾਅੰਤਥਉਰੀਏ ॥ ਥੇ
ਜਨਥੇਜਤਤਰਮਤਮੂਏ ॥ ਜਥਥੁਕਾਤਰਸੁਨਿਰਮਾਨੁਸੇ ਨੇਣੀ
॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਪਾਦੈਜਨਸੋਇ ॥੧॥ ਢੋਰੁਕੁਟਾਤਥਾਥੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੁਪਾਤਸਾਮੁਕਤਤਕੇਨਾਉਕ ਉਨਕ ਉਸਤੋਨ
॥ ਤੰਢੋਗਿਨਵੰਕਾਰਥੋਲਿਆਸੁਨਿਨਾਨਕੁ ਦਾਤਕਾਰੁਪਨੁ

ਪੰਖੀਦ੍ਰੁ ਹੈਸੁਫਲਿਓ ਤੇ ਗਨਮੈ ਥੰਕਾਮਪੰਖਕੇ ਰੂਪ ਤੁ
ਹਤਾਹੈ ਇਬਾਨੀ ਤੂੰ ਸ੍ਰੇਤਲੋਕ ਲੈਜਾਨਿਕਾ ॥ ਇਸਥਾਨਕਾਹੈ
ਬਰੰਡਲੋਕਾਂਕ ਰੁਲਬੈਕਾਇਬਾਨੀ ਨੇਨਕਕਾਮੈ ॥ ਅਰ
ਮਪੁਰੀ ਤੇਆਇ ਹੈਰਿਥੈਜੀਬਾਕਰਮਾਰੇਹੈਨਿਕੋਈ ਮੰਨੈਕਾਨ
ਨੀਕੋਈ ਮੰਨੈਕਾ ॥ ਤਾਇਜੀਉਜੰਤੂਕਿਛੁਨਾਹੈ ਸੀਜਏਇ
ਹਥਾਦੀਹੋਈਹੈ ॥ ਸੁਨਿਨਾਨਕ ਦੁਦਾਤ ਪਕ੍ਰਮਸੰਇਬਾਣੀ
ਏਬੈਮੁਖਾਦੀਛਿਦਤੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰਨੀਸੀਤੇਕਾਮੁਖਪਾਦਿਹੈ ॥

ਸਿਰੰਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਆਇਓ ਥਾਨੀ ਕਰਿਓ ਸੀਚਸੁੰ ਬਾਚ ਸੰਗਤੈ ਤੁਮੰ
ਨੇਤੁਸਾਡਾ ਨਾਉ ਇਸ ਥਾਵੀ ਦਾ ਸੇਵਕ ਕੀਤਾ ਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੈਤਰਾਗ
ਪਦੈ ਗਾਨਾਨ ਕ ਨਾਮ ਲਿਖੈ ਕਾਸੇ ਥਾਵੀ ਸਬਦ ਪੜਿ ਹੋਦੈ
ਕਾਸੁ ਪੋਡੈ ਗਾਜੋ ਤੇ ਗਨਾ ਸਜ ਪੈ ਗਾ ਸੋ ਪੜਿ ਹੋਦੈ ਗਾ ॥ ਇਸ
ਥਾਵੀ ਦਾ ਨਾਉ ਥਿਓ ਗਾ ਸੰਤ ਨਾਂ ਥਾਨੀ ਚਾਂ ਦਾ ਸੇ ਕੋਟਿ ਤਬਾ
ਨੀਬੇ ਦਾ ਸ ਹੋ ਤੀ ਨਾਉ ਕ ਤੇ ਥਾ ਸ ਹੋ ਤੀ ਨਾਉ ॥ ਬਾ ਰਤ ਪੰ ਥਾਂ ਸ ਹੋ
ਤੀ ਨਾਉ ॥ ਖਟ ਦ ਰ ਸ ਨਾਂ ਸ ਹੋ ਤੀ ਨਾਉ ॥ ਛਿ ਚਾਂ ਬੁ ਗੰ ਪ ਨੋ

ਅੰਧਾ ਵਡੀ ਹੁਆ ਸੋ ਹੋਰ ਥਾ ਰਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਮਹਿ ਦਰ ਤੇ ਅੰਨੇ
ਨੀਤ ਨਾਂ ਥਾ ਰਹਿ ਅੰਧੇ ਨਾਮ ਹੈ ਨੀ ਰੂਪ ਹੈ ਨਿ ਸਮੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਜੇ ਹੇ ਜੇ
ਸਮੇ ਹੈ ਏ ਅੰਨੇ ਹੈ ਨਿ ਤੇ ਹੇ ਜੇ ਜੇ ਹਾ ਦਰ ਤਾ ਥਾ ਦਰ ਰਹਿ ਅੰਨੇ ॥ ਪਾ ਨੇ
ਲਾ ਨੀ ਥਾ ਰਹਿ ਥਾ ਰਹਿ ਹੈ ਟੀ ਹੈ ॥ ਨੀ ਥਾ ਰਹਿ ਥਾ ਰਹਿ ਕਾ ਰੂਪ ਕੇ ਹਾ ਹੈ
॥ ਰਹਿ ਅੰਗ ਮ ਥਾ ਰਹਿ ਹੈ ਟੀ ਏ ਸਕਾ ਰੂਪ ਕੇ ਹਾ ਹੈ ॥ ਰਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਥਾ ਰਹਿ ਹੈ ਟੀ ਹੈ ਏ ਸਕਾ ਰੂਪ ਕੇ ਹਾ ਹੈ ॥ ਰਹਿ ਅੰਲੋ ਚਾ ਨੀ ਥਾ ਰਹਿ
ਅੰਨੇ ਹੈ ਟੀ ਅੰਨੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਹੇ ਰਿ ਸੁ ਧਾ ਭੁ ਥਾ ਰਹਿ ਹੈ ਟੀ ਹੈ ਏ ਸਕਾ ਰੂਪ

ਕਹੋਜਾਨੇ ॥ ਫਿਰਿਪਉਣਬਾਣੀਤੇਓਇਸਕਾਰੂਪਕਹੇਜਾਨੇ ॥ ਸ
ਤਦੀਸਭਨਾਂਦਾਮੇਰੁਹੈਤਤੁਥਿੰਞਮਬਾਣੀਤੇਓਇਸਕਾਰੂਪਕਹੇ
ਜਾਨੇ ॥ ਸਤਿਬਾਣੀਐਂਜੁਗਾਂਦਿਖੁਦਕਤੀਐਂਹੈਨੀਐਤਦਰ
ਤਾਕਾਭੀਸਤਾਂਕਾਜੁਗਾਂਦਿਖੁਦਕਤਿਐਂਹੈ ॥ ਜੀਕਜੋਹੈਨੀਐ
ਹੰਕਾਰੀਐਂਨੀਬਾਣੀਐਂਦਾਸੁਆਦਆਣੀਆਨਾਹੀਐਭੁਮੇਦਿ
ਖੁਪਢੇਗਾਦਹੈਜਨੀ ॥ ਸੁਨਦੇਥੋਹੈਨੀਏਹਜਾਨਦੇਹੈਲਿਜੇਬਾ
ਬਾਨਾਨਕਜੇਹਾਹੈਏਕਸਭੁਖੁਹੁਕੁਤਾਲੀਹਜੁਗਦਕਤਾਰਦੇਹ

ਤੇਰਾਹੈ ॥ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਦੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੀ ਬਾਣੀ ਹੰਜੀ ਭਾਂਜ
ਨਾ ਦੇਹੈ ਨੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਬਚ ਹੁੰਜੂ ਗਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਏਡੀ ਨਜ
ਗਈ ਨਾਂ ਨੇ ਨਾਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬੋਲ ਦੇ ਨੇ ਜਾਨ ਦੇ ਨਾਲੇ
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਕਾਸ ਬਚੇ ਚੁਆ ਨਾਸ ਨੀਧੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਤੇ ਮਨੇ ਹੈ
॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਇ ॥ ਪਉਣੈ ਨੀਧ
ਨਾਮੁ ਨੀਰੰਜਨ ਨੀਰੰਕਾਰੁ ਨੀਕਾ ਮਲ ਸਾਂਚਾ ਸੋਇ ॥ ਬਚਾਸ
ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਬਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਇ ॥ ਨੀਕਾ ਮਲ ਨਾਮੁ

ਪਾਨਕਸਜਨੀਜਨੀਪਗਿਆਨੀਹੋਇ ॥ ਸੁਖਾਏਸ੍ਰਮੀਗਰੀ
ਪ੍ਰੇਮਕਸੁਖਿਕਲੇਕੇਘਟੋਇ ॥ ਸੋਪਰੁਨਿਰੰਜਨਬਗਮੰ
ਬਪਾਕਸਾਜੀਮਿਲਾਦਾਹੋਇ ॥ ਪਿਬਾਨਗਿਬਾਨਸੁਰਤੀ
ਬਸਹਿਸਟਿਬਗਮਪਾਇਉਇ ॥ ਜੁਬਾਤਬਿੰਗਮਨਾਨ
ਕਾਸੁਰਤੀਪਾਕਲੰਘਿਉਇ ॥੧੨॥ ਤੰਢਿਗਿਬਾਬੇਬਾਬਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਤੁਪੁਇਸਬਾਦੀਬਾਤਿਨਕੀ
ਤਾਹੈਪਕਟਿਸਦਾਬਸਾਂਨੁਰੂਪਕੰਬਾਕਿਹੁਨਾਬਿਬਾਣੀਬਾ

ਨਾਹੀ ॥ ਐਸੈ ਮੁਕਤ ਤਜੁ ਗਤ ਕਰੇ ਨਾ ਕੁਈ ਹਾਥ ਆਇਆ ਨਾਹੀ ॥

ਤਾਂ ਢੋਲਿ ਨਿਵੰਦਾ ਵਚੋਲਿ ਆਸੁ ਨਕੁਦ ਕਰਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਧਾਨ

ਹੈਸੇ ਗਾਬਹੁ ਤਹਿ ਤੁਧ ਨਾਲਹੈ ਤੁਹੈ ਬੋਲਿ ਨਾਹੀ ਕਥਨਾ ॥

ਪਹਿਲਾਂ ਜੋਗਿ ਬਾਨ ਬਾਨੀ ਹੋਇ ਤਉ ਸਾਦਿ ਚਿਬਾਵਹੁ

ਕਾਤੁ ਹੈ ਨਿਬਾਵਹੁ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ਨਿਬਾਨ ਬਾਣੀ ਕਾਰੁ

ਪਕੇ ਹਾਥੈ ਜੋ ਸੀਝੈ ਬੇਢਿ ਕੀਢਾਇਆ ਹੈ ਸਾਉ ਸਕਾਰੁ ਪਾਂ

ਸੀਝਸੋ ਉਸਕਾ ਹਾਥ ਹੈ ਨਿਬਾਨ ਬਾਨੀ ਪਾਰਿ ਦੇਹੈ ਸੋ

ਸੁਰਮੁਖ ਕਰਣੈ ਹੋਨਿ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਬਾਨ
ਜੁਗਤਿ ਹੋਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਸ ਨਹੋਤਿ ਸਾਦਿ ਬਿਚਪਾ ਸੁਖਕਾਰੈ
॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਉ ਸਹਜ ਹੈ ਬਾਸ ਨਿਰਬਾਨੁ ਹੈ ਸੁ
ਸੁਰਤ ਕਾਨਾ ਉ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਉ ਬੀਚਾਰ
ਹੈ ਚੁਤਿ ਬਹੁ ਬਾਸ ਨਹੋ ਤੰਨਾ ਸੁਰਤ ਕਾਨਾ ਉ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਚਉ
ਥੀ ਜੁਗਤਿ ਬਖਾਨਾ ਉ ਹੈ ਚਿਤ ਚੜੈ ਲਬਾਸ ਹੈ ਨਿਰਬੰਧ
ਸੁਰਤ ਕਾਨਾ ਉ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਉ ਬਿਨ ਤਨੁ

ਦੂਜੈ ਆਸਨ ਊਰਧ ਮੁਖ ਜੈ ਮੁਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੰਧਾਪਿ ਚਾਨਜੈ ॥੫॥ ਛੇਵੀ
ਜੁਗਤਾ ਛਿਮੰ ਪੁਰੀ ਜੈ ਆਸਨ ਚਿਤਾ ਬੰਧ ਪੈ ਧਰਨੀ ਪ ਮੁਖ
ਤਿ ਕਾਨਾ ਉਜੈ ॥੬॥ ਸਤਵੀ ਜੁਗਤ ਜੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੈ ਆਸਨ
ਨਿਰਬਾਨ ਕਲਾ ਜੈ ॥ ਮੁਕਤ ਜੁਮਕ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੈ ॥੭॥ ਅਠਵੀ
ਜੁਗਤ ਮੇਰ ਮੰਧ ਜੈ ॥ ਆਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਜੈ ॥ ਮੁਕਤ ਪੁਨਰਾਵ
ਤਾ ਜੈ ॥੮॥ ਨਉਵੀ ਜੁਗਤ ਨਿਰਧਾਰ ਜੈ ॥ ਆਸਨ ਊਪਕ ਮਲ
ਜੈ ॥ ਮੁਕਤ ਨਿਰਦੋਖ ਘਰ ਨਾਉ ਜੈ ॥੯॥ ਦਸਵੀ ਜੁਗਤ ਓ

ਲਟਪਿਆਨਲੈ ॥ ਮੇਖਮਨਿਆਸਨਲੈ ॥ ਦੁਆਰਲਿਖਮੁਕਤ
ਕਾਨਭੁਲੈ ॥੧੦॥ ਕਿਆਵਦੀਜੁਕਤਖੰਡਮੁਖਲੈ ॥ ਬਾਸ
ਨਸਿਪਨਿਬੁਲੈ ॥ ਮੁਕਤਪੁਰਨਪਰਬੁਧਲੈ ॥੧੧॥ ਬਾਰਵਦੀਜੁ
ਕਤਦੁਆਦਸਸੰਗਮਲੈ ॥ ਬਾਸਨਪਿਆਨਿਲੈ ॥ ਮੁਕਤਪ੍ਰ
ਗਾਸਚੰਦੋਇਨਲੈ ॥੧੨॥ ਇਹਨਿਬਾਨਬਾਤੀਪਹੁਤਕੋ
ਗਾਦਨਿਗੇਸੋਇਜੁਕਤਮੁਕਤਪਾਦਨਿਕੋ ॥ ਇਹਬਾਤ
ਹਬਾਸਨਬਾਰਜੁਗਤੀਬਾਰਮੁਕਤੀਪਇਸਨਿਕੇਬੁਲ

ਥਾਰੀਦਿਹੈਂ॥ ਫਿਰਿਅਗੇਕੁਦਰਗਤਿਅਵਾਸਕਰੀਤੁਸਚੇ
ਪਾਤੁਸਾਹਥਾਰੀਤੰਸਭਟੇਕੁਹੈਂਤੇਨਾਕਿਉਰਖੈਚਾਹੈਂ॥ ਫੇ
ਸਿਨੇਬੰਕਾਕਵੋਲਿਆਸੁਨਕੁਦਰਤਨਾਨਕਤੂੰਸੁਖਨਾਲਪੁ
ਫੁਜੋਕੁਛੁਪੁਛਨਾਹੈਂਸੇਕਭਉਨੋਇਕਾਰਿ॥ ਫੋਗਿਥਾਬੇਮਾ
ਦਾਸਕਰੀਤੁਜੀਸਚੇਪਾਤੁਸਾਹਪਿਛਲੀਏਨਿਕਥਾਨਥਾਰੀ
ਨੋਈਅਗੇਅਗਸਥਾਰੀਕੁਲੀਇਸਕਾਥੀਛਾਗਕਿਉ
ਲਾਮੈਂ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਗਮਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਨਿਰਭਉਸਚਾ

ਸੋਈ ॥ ਤੇਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਮ ਤੇ ਸਰਧਿਆਨ ਬੰਧਨ ਸੋਈ ॥
੧ ॥ ਅਉਰੀ ॥ ਅਬ ਅਚੇਤ ਕੋ ਚੁਰਿਲਾ ਦਈ ਪਿਆਨ ॥ ਨਾਂ
ਮਜ ਖਾਤੇ ਨਿਆਮਣ ਪਰਦਾਨ ॥ ਸਾਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰੀਝਾ
ਸੋਈ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਨਰਕ ਸਗਲ ਦਾ ਕੋਈ ॥ ਅਗੇ ਚਲਸੁ ਜੁਗ
ਬਹੁ ਦੀਖਾ ॥ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਕਰਨੇ ਗਾਰਿ ॥ ਕਰਨਾ ਕਾਜ
ਪੈਨਿ ਵਧਾਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਖੈ ਲਾਇ ਪਿਆਨ ॥ ੧ ॥
ਛੋਡਿ ਅਚੇਤ ਏਕ ਚਿਤ ਰਹਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤ ॥

ਢਾਨਹੁ ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਤੁਲਿਕਛੁਨਹੋਈ ॥ ਭਉਹਉਭੁਲਾਭਾਗ
ਕੇਤਨਹੋਈ ॥ ਜੋਕੋਤੋਲਨਾਸੁਕਰੈਜਾਨੈ ॥ ਨਿਰਮਲਹੋਇਸੋਜੁ
ਗਾਹਿਪਛਾਨੈ ॥ ਸਚੁਪਛਾਨੈਨਿਰਮਲੁਦਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿਨਾਨਕ
ਐਤਾਕਾਦਾਸੁ ॥੧੬॥ ਤੰਢੇਭਿਥਾਬੇਬਰਦਾਸਕਰੀਤੇਜੀਪਸ੍ਚੇ
ਪਾਤਸਾਹ ਤੂੰਜੇਦਾਸੋਦਾਹੈ ਤੁਧਨੋਕਿਆਪਣੈਜੀਅੰਜੰਤ
ਸਭਤੇਰਿਆਕੀਤੋਹਨਿ ॥ ਅਗਹੁਨੇਅੰਕਾਬੋਲਿਆਸੁਨਦਾ
ਸਭੀਜੀਅਜੰਤੂਸਭਤੁਝਸਾਜੇਆਕੀਤੋਹਨਿ ॥ ਪਵਹਸੰਪੰਜ

ਦਸਤੁਨੇਸਿਰੀਓ ਨੰਦਿਖੁਪਾਈਓਂਤੇਓ ਨੰਦਾਨਾਓ ਤੁਤਸਕਲ
ਹੈਨੇਓ ਨਾਤਾਸਕਲਾਂਦਾਸੇਤਬਤੁਤਲਗਦਾਹੈ॥ ਕਾਸਕਿਦਾ
ਹੈ॥ ਲੋਭਪਰਧਾਨਹੈ॥ ਕਰੋਧਪ੍ਰਤਦਾਲਹੈ॥ ਖਿਤਦਨੀਪ
ਆਦਾਹੈ॥ ਮੋਹਪਿਚਾਹੈ॥ ਇਨਦਸਤਰਕੋਕੋਟੀਢਰਸਕੈਗਾਨਾ
ਹੀ॥ ਇਨਾਂਦੀਖੁਹੋਇਕਾਰਿਤੋਨਸਜਪੈਗਾਤਾਂਸੇਓ ਨਾਂਦਾਨ
ਸੋਦਾਂਗਾ॥ ਤਾਂਢੇਰਿਬਾਬੇਬਚਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਬੇਪਾਤਸਾਹ
ਓਤਦਸਤੁਕਿਓ ਕਰਿਦਾਨਕੋਟੀਇਨਾਦਾਰੀਚੁਹੈ॥ ਤੋਂਨੂੰ

ਕਮੰਡੋਲ ਇਆਣੇਨਾਂਦਾਗੁਰੂਮਨੁਹੈਮਤਦਾਗੁਰੂਸੁਝਾਦਹੈਇਨਾਂ
ਨੋਇਹਭਰਮਾਈਦਾਹੈਸਭਨਾਂਦਾਜਾਗਸੁਝਾਦਹੈਸੁਝਾਦਹੈ
ਸੁਝਾਦਕ ਉਥਸਿਕਥੈਗਾਤਿਸਕ ਉਨਾਮਚਿਤਚਾਦੇਗਾ॥ ਜ
ਾਂਕਰੇਪਹੈਤਹਾਂਸਾਂਤਕ ਉਥੈਠਾਲੈ॥ ਜਹਾਂਕਾਮਹੈਤਹਾਂਜਤਕ
ਉਥੈਠਾਲੈ॥ ਜਹਾਂਲੇਭਹੈਤਹਾਂਸੰਤੋਖਕ ਉਥੈਠਾਲੈ॥ ਜਹਾਂ
ਚਿਤਦਨੀਹੈਤਹਾਂਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਦਨੀਪਾਇਕਾਖੈ॥ ਜਹਾਂਸੋਹੰ
ਤਹਾਂਨਿਰਮੋਹਕ ਉਥੈਠਾਲੈ॥ ਜਹਾਂਅਨੁਭਪਨਾਂਅਲਖਕ

ਦਾਹੈ ਤਤਾਂ ਤਉ ਕਉ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹੈ ॥ ਜਤਾਂ ਸੁਚਾ ਹੈ ਤਤਾਂ ਨਿ
ਵਸੁਚਾ ਹੈ ਟੈ ਹੈ ॥ ਪੰਜ ਉਦੈ ਚਤੇ ਦੁਦਿ ਟੇ ਤਾਂ ਦਿ ਨਾਤ ਸਕਰਾਂ
ਧਾਰੁ ਬੁਤ ਉਹੈ ॥ ਤਾਂਢੇ ਰਿਬਾਬੇ ਅਰ ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪ੍ਰਸ਼ੋਪਾ
ਤਿਸਾਤੇ ਰੀ ਦਾਦਿ ਚਾਬ ਹੋਰ ਟੇ ਤਬ ਸਿਕਿ ਉ ਕਾਰਿ ਤੇ ਦਨਿ ॥
ਤਾਂਢੇ ਰਿਨਿ ਵੰਨਾ ਰਬੇ ਇਚਾ ਸੁਨਿ ਸੇਦਕ ਨਾਨਕ ਟੇ ਤਤੇ ਐਪੈ
ਦਾਕੀ ਤੇ ਹੈ ਸੋ ਬਚਾਈ ਕੀ ਤੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ॥ ਤਾਂਢੇ ਰਿਬਾਬੇ
ਅਰ ਦਾਸ ਕੀ ਤੀ ਜੀ ਸ਼ਲੋਪਾ ਤਿਸਾਨ ਨਾਲੇ ਕਤ ਦਾ ਹੈ ਬਿਚੋਟੀ

ਕੀਤੀਐ ਨਾਲੇ ਕਹਦਾਐ ਏਹ ਸਕ ਨੈ ਨਿਣਨਾਂ ਦਾ ਚੀਜੇ
ਜੋਟੀ ਨਾਮ ਜਪੈ ਯਾਸੇ ਪਦਿ ਹੋਦੈ ਯਾਤੇ ਸਦਾ ਐ ਦਾ ਸੰਜੋਦਾਂ ਗਾ
ਨਾਲੇ ਬਿਬਾਜ ਤਕ ਕਹਦਾਐ ॥ ਤੁਪੇ ਏਹ ਬੀਮਾਟੀ ਕੀਤੀਐ ॥ ਬ
ਤੇ ਤੂੰ ਐ ਕਹਦਾਐ ਏਹ ਦਸ ਤੁਕ ਮਾਦ ਤੁਨਾਂ ਕਮਾਦ ਨੇ ਬਿਨਾਂ
ਜੀਆਂ ਕੀ ਪੈਦਾ ਇਸੇ ਦੀ ਨਾਂ ॥ ਬਤੈ ਜੋ ਕਮਾਦ ਦੇ ਨੰਤਾਂ ਨਾ
ਅਰੁ ਲਿਜਾਂ ਦਾ ਐ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰ ਤੁ ਜੋ ਉਹ ਤੁ ਉਸ ਸਮਝਾਨੀ
ਐ ਜੀ ॥ ਤੰਢੇ ਰੀ ਨੀ ਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤੀ ਐ

ਇਉ ਕਹਦਾ ਜੰਞ ਏਹੜੀ ਪਰਹੁਣੇ ਲਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੰਞ ਨੰਞ ਥੇਵਾ
ਦੀ ਛਡੀ ਹੈ ਅਰ ਭੇਖ ਪਕਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਥੀਂ ਨੈ
ਇਸ ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਏਕ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਰ ਮੰਦਰ ਦਿਖਾਏਨਾ
ਪੰਚ ਤੇ ਲਸ ਮਨੋ ਇਓ ਹੋਨਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ ਆਇਆ ਕਿਸ ਤੀ ਤੇ ਦਨ ਖੁਸ਼ ਆਈ
ਫਕੀ ਹੋਨੇ ਦਨ ਨੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਲੇਪ ਕਿਹੁ ਲਗਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਜੰ
ਨੰਞ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਚਤੇ ਦਿਸਟੀ ਦੇ ਦੈ ਨੀ ਚਾਹੈ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕ
ਭੇਜਾ ਤੀ ਪੁਰਖ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਕਾ ਨਿਜਾ

ਤਾਹੈ ॥ ਦੁਤੀਆ ਆਦਿ ਚਉਥੈ ਨਾਕ ਉਸੁ ਕਰਜੁ ਨਲਿਖੀਐ ਤੇਥ
ਭਾਦੈ ਤੇ ਕੁਕਰਜੁ ਉਸਕੀ ਸੁਕਾਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਆਨੁ ਕਰਜਾ ਚਉਥ
ਮਾਨਦੀ ਚਉਦਹ ਚਾਦੀ ਦਸਈ ਹੈ ਤੇ ਨਾਕ ਉਹਾ ਥੀ ਕੀਜੁ ਨਲਿ
ਖੀਐ ਜੋ ਆਨ ਕਰਤੇ ਚਉਥ ਕਹਾਹੈ ਮਾਦੀ ਹੁਕੀਆ ਨਾਹੈ ਦਾਨ
ਖਸਮਕਾ ਹੈ ਭਾਦ ਨੀਚ ਮਾਨੀਐ ॥ ਤੇ ਨਾਕ ਉਦੀਆ ਦਕੀਰਾ
ਜੁਸੀਰੀ ਲਗਾ ॥ ਹੋਰ ਜੋ ਭੇਖ ਹੈ ਸਭ ਮੈਜੁ ਨੀ ਦਿਚੁ ਲੈ ਚਾਦਾਂ
ਗਾ ॥ ਬਾਬੇ ਚਰਦਾ ਸਕੀਜੀ ਸਭੇ ਪਾਤੇ ਸਾਹਬ ਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਭ

ਉਪੈਚਾਜੋਭੇਖਕਰਾਗੇਤਾਂਜੁਨੀਦਿਖੁਆਦਹੋਗੇਜੋਭੇਖਕਰ
ਸੋਗੋਨਾਹੀਤਾਂਤੇਨੁੰਪਈਸੋਗੋਨਾਹੀਤੁਸਦੀਮਿਤਕਿਉਕਰਸੇ
ਹੈਜੀ॥ਸੰਬੰਧਾਰਥੋਲਿਖਾਸੁਨਨਾਨਕਸੇਦਥਜੀਭੇਖਾਦਿਖੁ
ਅਕਲਪਕਰੇਨਾਹੀਇਸਟਥਾਇਕਰਹੀਨਾਹੀਤਉਮੈਦਪ
ਦੀਹੈਇਜਥੇਪਕਾਰਿਕੇਭੇਖਾਦਿਖੁਅਲੇਖੁਨਾਹੈ॥ਇਸਭੇਖ
ਨਾਲਹੁਰਿਸਤਭਲਾਹੈਜੋਰਿਸਤਦਿਖੁਹੈਕਾਕਿਛੁਨਮ
ਜੁਪੈਚਾਦਾਨਤੀਕਹੈਗਾਭੁਦਿਖੁਹੈਗਾਤਾਂਹਉਭੇਖਹੁ

ਸ੍ਰੀ ਕੋਇਸ ਤਾਂਦਿ ਚਿ ਰਤਾਂਕਾ ਚਿ ਨਸ ਤੀ ਨਸ ਤਪੈ ਕਾ ਸੋਜ
ਮਨ ਸ ਨਤੇ ਕਸੀ ਤੁਹੇ ਦੈ ਕਾ ॥ ਫਲੀ ਹੋ ਇਕ ਚਿ ਨਾ ਸ ਤਪੈ ਕਾ
ਸੋ ਸ ਤਪੈ ਕਾ ਦੈ ਕਾ ਸ ਤਾਦਿ ਚਿ ਸ੍ਰੀ ਸ ਤਕੀ ਸ ਕਤੈ ਕਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਕਾ
ਨੋ ਪ ਕਾ ਪ ਤੁਹੇ ਦੈ ਕਾ ਤੇ ਕਾ ਤਾਦਿ ਚਿ ਚੁ ਲੈ ਕਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰ ਪ ਤੁ ਨ ਚਾ ਦੈ
ਕਾ ॥ ਤਾਂ ਚਿ ਸ ਥ ਨੁ ਤੁਹੇ ਦੈ ਕਾ ਥ ਨੁ ਤ ਚਿ ਸ ਤਾਦਿ ਚਿ ਤੋ ਚਿ ਸ ਤਾਂ
ਸ ਗੈ ਤਾਂ ਕਿ ਚ ਸ ਕਾ ਤਾ ਨ ਸ੍ਰੀ ਪ ਦੈ ਕਾ ਤਾਂ ਕਿ ਚ ਸ੍ਰੀ ਹੋ ਇ ਕਾ ਚਿ ਸ੍ਰੰ
ਨ ਤਾਦਿ ਚਿ ਸ ਤਾਦੈ ਪ ਕ ਸ ਤਾ ਦ ਦੰ ਡੀ ਹ੍ਰੀ ਹੋ ਦੈ ॥ ਇ ਕ੍ਰੀ ਕਿ ਨ ਕਾ ਦੰ ਤਿ

ਵਿਅੰਦਿਅਰੁਤਿਕਾਪਦੈ ਓਹੁਢੋਗੀਸੁਖਦੋਸੀਖਾਦੈ ਓਹੁਸੀ
ਖਸੁਹਪਾਦੈ ਓਹੁਸਹੀਲਬਬਾਤਸਿਸੁਟੈਪਵਤੁੰਓਹੁਪਾਦਿਹਾਹੁ
ਸਕਿਕਸਨੁੰਸੀਖਾਦੈ ਤੰਬਕਕੋਕਾਜਨਸਪਾਦੈ ॥ ਤੰਦੂਰੀ
ਕਬੂਲਕਰੈ ਤੰਦਹਸਾਧਕੇਸੁਖਪਦੈ ਤੰਦਹਸਨੁਖਕਾਜਨ
ਸਪਾਦੈ ॥ ਇਥੈਭਾਦੈਰੀਹਸਤੀਹੇਦੈਭਾਦੈਢਕੀਨੇਦੈ ॥
ਸੇਦਾਚਰੁਨਾਸਕਓਲਗੋਤਓਸੰਗਾਤਿਕਲੈ ॥ ਜੋਕੋਟੀਸੀ
ਖੁਕੀਚੀਦਾਹੈਤਿਨਕਓਇਕੋਤਕਾਸਓਹੁਸੁਸੇਦਜਗਕੀਏ

ਕਾਢਲਨੋ ਏਜੋਕੋਈਉਪਦੇਸੁਕਾਰੈਕੈ ਸਿਖੁਕਾਬੁਰਾਦਲ
ਨੈ ਸਕ ਉਈਕੋਤਮੈਗਡ੍ਰੇਦਾਨਦੀਏਕਾਢਲਨੋਤਹੈ॥
ਸਿਖੁਭੁਲਦਾਹੈਤਾਂਮਾਨੁਖਦੀਜੂਨਜਾਂਦਾਹੈ॥ਜੋਰਸਪੰਥਦਾ
ਭੁਲਦਾਹੈਤਾਂਜਉਰਾਸੀਦੀਚੁਪਾਟੀਦਾਹੈ॥ਇਓਢਦੀਰੀ
ਦੀਸਾਤਹੈ॥ਦਹਾਦੀਹਸਤੀਦੀਸਾਤਹੈ॥ਸੁਨਨਾਨਕਜੀਓ
ਜੋਰਾਦੀਹਸਤੀਪਾਰਉਤਰੀਤਾਨਾਹੀਦੀਹਸਤਦੀਚਿਤਭੁ
ਹੈ॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੀਹਸਤੀਰਾਖਿਆਦੀਹਦੀਚਿਢਦੀਰੈਚਿ

ਆਯੁਰਦਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀਹਸਤਮਲੀਸੇਦਾਹੈਢਕੰਰੀਮ
ਸੈਚਤੁਸਾਨ ॥ ਪਉੜੀਪ ॥ ਕੀਹਸਤੀਤਾਭਿਧਨੁਨੇਮਸਲਦਾ
ਸੁ ॥ ਸੇਦਾਤੈਹੈਦੈਪ੍ਰਕਾਸ੍ਰ ॥ ਲਿਖੀਚਾਲੇਖੁਤੇਖੁਤਬੋਹੈਦੈਬਹੁ
ਸ੍ਰੀਲੇਖਕਉਕਾਹੈਵੈਦੈ ॥ ਕੀਹਸਤੀਕੇਘਰਿਜਨਮਸਮਾਦੈ
॥ ਕੀਹਸਤੀਤੇਹਿਢਿਢਕੀਐਸਦਾਦੈ ॥ ਢਕੀਐਸਦਾਦੈਜੇ
ਸੰਕਮਲੈਹੈਦੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਢਿਗਿਢਿਗਿਜੁਨਜੈਹੈ ॥੧੭
॥ ਢੇਰਿਬਾਬੇਚਕਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਸਾਹਚਉਰਾਸੀਲ

ਖਜੀਆਜੁਨਤੇਰੀਆਹੈਅਤੈਆਨਸਜਨਮਭਤੀਤੇਹੋਹੈਪ
ਭਇਆਂਦੀਜੁਗਤਿਮੁਕਾਤੇਕੀ ਮੁਕਾਹੈ॥ ਅਯੋਨੀਸੰਭਕਾ
ਬੋਲਿਆਸੁਨਨਾਨਕਤੁਹਿਬਹੁਤਾਚੀਤਾਕੀਹੈਇਸਪਉਤਥਾ
ਨੀਦੀਜੁਗਤਿਮੁਕਾਤੇਬਾਹਰਿਆਜੇ॥ ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਪ
ਉਤਪਰਗਾਸ॥ ਆਸਨਨੀਪਿਨੀਪੁਨ॥ ਮੁਕਾਤੇਪਰਗਾਸ
ਇਸਟਧਾਨਦੀਪਕਆਗੇਦੀਚੁਨਾਪੈ॥ ੧॥ ਦੂਜੀਜੁਗਾਤਿ
ਭੇਦੁਤਦਨ॥ ਆਸਨਬੰਧੀਪਕਲਾਪਰੁਇਸਟਿਨਾਮੀਸੋਭਹੈ॥ ੨

॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਾਤਿ ਸੋ ਗਿਮੰਦ੍ਰੀ ॥ ਆਸਨ ਚਿਤ੍ਰ ਉਬਰਨੀ ॥ ਮੂਲ
ਕਹੈ ਛੀਸਟ ਨਾਰੀਪ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੀ ਜੁਗਾਤਿ ਪ੍ਰਾਥੰਪਿ ॥ ਆਸਨ ਨਿ
ਸਾਨੁ ਤੇ ਰਿ ॥ ਬਾਦਾਜ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨਾਰੀਪ ॥ ੪ ॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗ
ਤਿ ਉਨੁ ਜੋ ਪਤ੍ਰ ਵਥਾਨੀ ਕਹਾ ਦੇ ਹੈ ਨਿ ਸੋ ਉਸ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੰਦ੍ਰਾ
ਕੇ ਆਨ ਸੁ ਹੈ ਜੁਗਾਤਿ ਮਹੀਪ ਮਾਤਿ ॥ ਆਸਨ ਨਰੀਕਾਸ ਪਤ੍ਰੁਨ
ਬਦਾਜ ਜੋ ਉਬ੍ਰੈ ਖੁਬੈ ਲੈ ॥ ੫ ॥ ਛਿਵੀ ਜੁਗਾਤਿ ਛੁਟ ਕਰਨਾਂ
॥ ਆਸਨ ਭੂਤ ਕਥਾਨ ਰੀਕਾ ॥ ਸੁਕਾਤਿ ਪੁਨ੍ਯ ਹੈ ਦਾਸ ਨਾਨਾ

ਤੀਪ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰਤਦੀਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮੋਲਕ ॥ ਆਸਨਪ੍ਰਕਾਸੀ
ਭ੍ਰੰਪੁ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰੈ ਅਗਾਹੁ ਨਾਤੀਪ ॥ ੭ ॥ ਚਠਦੀਜੁਗਤਿ ਚਸ
ਟੰਬਰਿਮਾਤੈ ॥ ਆਸਨਸ੍ਰੀਖ੍ਰੰਤ ॥ ਈਸ੍ਰਾਦਿ ਚਿਮੁਕਤਿ ਕੁਲ
ਗਾਂਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਤੈ ॥ ਟ ॥ ਨਉਦੀਜੁਗਤਿ ਪਰਬੰਧ ॥ ਆ
ਸਨਨਿਰਾਬਾਨਮੁਕਤਿ ਜਿਉ ਸੰਸ੍ਰੁਨਾਤੀਪ ॥ ੯ ॥ ਦਸਦੀ
ਜੁਗਤਿ ਚਿਤਾਲਖ ॥ ਆਸਨਬ੍ਰਹਮਪਰਚੁਲੀਪ ॥ ਮੁਕਤਿਪਿ
ਠਾਸੁਪਰਨੀਪ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀਅਕਦੀਜੁਗਤਿ ਤਤਨੇਰ ॥ ਆਸਨ

ਅਕਾਸਬਚਨਿਸਟਪੰਖੀਬਰਪਰਘੋਰਸਬੈ ॥੧੧॥ ਬਾਵਦੀਜੁ
ਗਤਿਜਰਾਬਰਨੀ ॥ ਅਸਨਨੀਧਾਨੀਧਰਾਉ ਨਹੈਠਹਰਾਦ
ਨਾਹੈ ॥੧੨॥ ਏਹਬਾਰਹਜੁਗਾਤਿਤੀਨਮੁਕਤਿਇਸਥਾਨੀ
ਦਿਖ੍ਹੈਆਈਹੈਹੈਰਪਰਗਾਸੁਹੈਪੂਜਾਬਹੁਤਹੈ ॥ ਇਸਬਾਨੀ
ਦਿਖ੍ਹੈਠਹਰਾਉਰੁਖੋਹਾਹੈਉਮਾਬਦਤੀਹੈਦਯਸਤੁਨਾਹੈ ॥ ਅਤੰ
ਧਾਰਬਾਨੀਹੈਪਉਤਸੁਤਾਦਨਾਹੈ ॥ ਚਲੋਬਾਬੇਚਰਣਸਰੀ
ਤੀਜੀਪਾਤੇਸਾਹਣਏਹਪਉਤਬਾਨੀਆਈਚਲੋਪੰਜਦੀਸੁ

ਆਇ ਥਾਨੀ ਪੈ ਇਸ ਦੀ ਚਿਤੀ ਕੁ ਹਜੁ ਗ ਤਿ ਪੈ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਨਿਰੰ
ਕਾ ਰੁ ਬੋ ਲਿ ਆ ਸੁ ਨ ਦ ਸ ਜੀ ਸੁ ਭ ਆ ਇ ਥਾ ਨੀ ਪ ਦੀ ਚਿ ਚੰ ਚ ਲਾ ਣੀ
ਹੈ ਭ ਉ ਨਾ ਹੀ ਸੋ ਖ ਸੁ ਕ ਤ ਖੋ ਵ ਣੈ ॥ ਸ ਲੋ ਕੁ ॥ ਸੁ ਆ ਇ ਗ ਸੋ ਜ
ਨ ਸੁ ਆ ਇ ਸਿ ਉ ਮ ਨ ਚੰ ਚ ਲਾ ਈ ਸੋ ਈ ॥ ਵ ਖੋ ਵੈ ਨੰ ਗ ਮ
ਨਾ ਨ ਕ ਸੋ ਜ ਨ ਨਿ ਚ ਮ ਲੋ ਈ ॥ ਪ ਉ ੜੀ ॥ ਸੁ ਆ ਲੂ ਨਿ ਵੰ ਜ
ਨਿ ਭ ਉ ਨਾ ਹੀ ਆ ਇ ਆ ॥ ਕ ਰਿ ਕ ਰਿ ਭੇ ਖ ਸ ਭ ਜ ਨ ਮੁ ਗ
ਧ ਇ ਆ ॥ ਅ ਨੈ ਕ ਰੂ ਪ ਪ ਤ ਨ ਲ ਕ ਤੀ ਆ ਇ ਆ ॥ ਫਿ ਰ

ਤਿਹਿ ਕਰਿ ਸਭ ਜਨ ਮੁਰਾਦ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਤਿ ਅਪੁਰ
ਅਤਿ ਬਡ ਤੁਰਕ ਮਾਨਿਆ ॥ ਪਾਦ ਤੇ ਪਾਦ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਥਨਾਇ
ਆ ॥ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਹਠਿ ਦਾਰੁ ॥ ਜਨਾ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਕਰਨੇਹਾਰੁ ॥
੧੮ ॥ ਢੋਰੀ ਬਾਬੇ ਅਗਦ ਸਕੀ ਤੀਜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹਣੀ ਤੇਜੋ ਬਾ
ਣੀ ਸੁਆਦਿ ਲਿਖੀ ਜੁੰਮੁ ਨਾਸੈ ਕਿ ਉਕਾਰੈ ਇਸਾਦਿ ਚਿਨਮ
ਕੀਤਬਿ ਪਨਾਈ ॥ ਅਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨਹੁ ਦਰਸੇ
ਰੂਪਤੇ ਵਾਨਾ ਉਨਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰਦੈ ਹੈ ਤੁਹੁ ਨੀਸੈ ਕਿ ਅਗਮੀਹੈ ॥

ਬਾਬੇਬਚਨਸਕੀਤੇਜੀਪਾਤਿਸਾਹਬਚਸਾਕੀਕਉਨਹੈਕੁਨੀ
ਕਉਨਹੈ॥ ਨਿਵੰਕਾਕਿਨਹਾਸੁਨੋਂਨਾਨਕਜੀਤੁੰਜੋਸਬਦਕਰ
ਦਾਹੈਬਚਸਾਕਰੈਕਰਦਾਹੈਕੀਕੁਨੀਤੋਏਕਾਕਰਿਕਰਦਾਹੈ॥
ਫੇਰਿਬਾਬੇਬਚਨਸਕੀਤੇਜੀਪਾਤਿਸਾਹਬਚਸਾਕਾਕਿਨਾਰਿ
ਜੋਸਬਦਕਰੀਦਾਹੈਤਿਸਦਾਕਉਨਕੁਨਹੈ॥ ਅਰੁਦੂਸਰੀਕ
ਕਿਰੈਸਬਦਕਰੀਦਾਹੈਤਿਸਦਾਕਉਨਕੁਨਹੈ॥ ਫੇਰਿਸੋ
ਵੰਕਾਰਬੋਲਿਬਾਬਚਸਾਸਹੀਰਹੁਹੈਕਾਕਿਰੈਸਬਦਕਾ

ਦਾਹੈ ਇਸਦਿ ਚਿਪੁਕਾਈਐ ॥ ਸਿਰਚੁ ਹੋਇ ਇਕ ਭੰਗਥਰ
ਕਰਦੇ ਹੈ ਸੋ ਜੁਨੀਕਰੈ ਦੇਹੈ ਨਿਰਵਤੋ ਦੀਨਾ ॥ ਏਹੁ ਬੁਰੀ
ਕਾਬੋਲਨਾ ਸੁਹਾਦਬਾਨੀ ਅਹਿ ਵਖਿਆਨੈ ਸੰਸਾਰੀਛਾਂਹੈ
ਇਤ ਦਾਸਤੇ ਇਸਦਿ ਚਿਪੁਕਤਾਨੀ ॥ ਫੋਕੇ ਬਾਬੇ ਚੋਰੀਲਿਖਾ
ਝੀਪਾਤਸਾਹਕਾਈਜੁਕਾਤੁਪਿਆਲਿਇਸਦਿ ਚਿਤੀਹੈਕਿਨਾ
ਹੀ ॥ ਹੁਕਮਹੋਇਆਸੁਨਨਾਨਕਜੀਇਸਦੀਤੀਜੁਕਾਤੁਲਿ
ਖੁਪਿਆਨਤੀਹੈ ॥ ਪਹਿਲੀਜੁਕਾਤਿਚਿਤਕਾਬਰਨ ਸਿਖਾ

ਨਯੇਤਬਨਮੋਕੁਤਾਵੰਕਨਾਓਪ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਦਾਇਆਸੰ
ਨੰਗੀ ॥ ਆਸਨਬੇਤਮੁਖ ॥ ਦੁਕਾਕੁਸਪਸਮਾਦਤੈਯੰਪ
ਕਸਮਘੁਣਏਤੈਨਾਓਪ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਬੇਤੇਦ ॥ ਆ
ਸਨਬੀਸ ॥ ਤੈਸਮਪੇਕੁਪਤਹਾਜਰੰਨੇਤੈਘਰਤਾਰਾਬ
ਤਾਇਜਾਤੈਮਹਾਦੇਦਕੀਪੁਜਾਕਰਾਇਤੈਦੇਹਆਸਨ
ਜੁਗਤਿਤੋਕੀਕਮਾਦਤੈਓ ॥ ੨ ॥ ਚਉਥੀਜੁਗਤਿਪਤਤਪਾ
ਦਨੀ ॥ ਪਿਆਨਬੇਤਮੁਖਦੀਦਿਆਕੇਬਕਥਕਮਾਦਤੈਯੰ

ਦਾਹੈ ਇਸਾਦਿਸ਼ਿਮੁਖਾਤਿਹੈ ॥ ਜੋਕਬ ਉਨੋ ਇਕਾਰਿਸਥਦ
ਕਰਕੇਹੈ ਜੋਸੇਕੁਨੀਕਹੰਦੇਹੈ ਜੋਕਬਤਨੋਦੀਨਾਹੈ ॥ ਏਹੁਨੁ ਜੀ
ਕਾਬੋਲਨਾਸੁਹਾਦਬਾਨੀਅਹੈਕਖਿਤਾਹੈ ਸੰਸਾਰੀਭਾਂਉਹੈ
ਜੋਤੁਦਾਸਤੇਹੈ ਇਸਾਦਿਸ਼ਿਮੁਖਤਾਹੈ ॥ ਫੇਭਾਬੇਬੋਲੀਅਹ
ਤੀਪਾਤਸਾਹਕਾਜੀਜੁਕਾਤਿਪਹਾਲਇਸਾਦਿਸ਼ਿਤੀਹੈ ਕੀਨਾ
ਹੀ ॥ ਹੁਕਮਹੋਇਹਾਸੁਨਨਾਨਕ ਜੀਇਸਦੀਤੀਜੁਕਾਤਿਲਿ
ਖਹੁਪਿਹਾਨਕੀਹੈ ॥ ਪਹੀਲੀਜੁਕਾਤਿਓਤਕਾਬਰਨ ਸੀਖਾ

ਨਖੇਤਬਧਨਸੋਭਾਵੰਕਾਨਾਂਪ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀਜੁਕਾਤਿਦਈਤਿਆਸੰ
ਨੰਗ ॥ ਆਸਨਬੇਤਨਮੁਖ ॥ ਦੁਵਕਾ ਉਸਪਾਸਆਦਤੀਜੈਪ
ਕਸਮ ਚੁਣਦੇਤੀਨਾਂਪ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀਜੁਕਾਤਿਬੇਤਵੇਦ ॥ ਆ
ਸਨਵੀਸ ॥ ਤਿਸਮਪੇਕੁਪਤਹਾਜਰਨੇਤੈਘਰਤਾਰਾਬ
ਤਾਇਜਾਤੈਮਹਾਦੇਦਰੀਪੂਜਾਕਰਾਇਤੈਦੇਹਆਸਨ
ਜੁਕਾਤਿਜੋਕੀਕਮਾਦਤੈ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੀਜੁਕਾਤਿਪਤਤਪਾ
ਦਨੰਪ ॥ ਪਿਆਨਬੇਤਮੁਖਾਦਿਆਕੇਬਕਥਕਮਾਦਤੈਪੰ

ਤਿਤੁਕਮਾਦਤੈਹੈਸ੍ਰੀਹਰਕੀਪੂਜਾਕਰਾਦਤੈਹੈ ॥ ੪ ॥ ਪੰਜਦੀਜੁਗ
ਤਿਚੁਤਿਪਧਾਨ ॥ ਆਸਨਸਰੀਖਸਰਾਫੀਕਮਾਦਹੈਨੇਇਸ
ਦਿਚੁਰੇਜਕਾਰੈਪੂਜਾਥਨੁਤਹੈਲਛਮੰਕਾਸੰਬੁਹੈਮੁਕੰਤਨਾ
ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਛਿਦੀਜੁਗਤਿਮਾਲਅੰਨੁਹੈ ॥ ਮਨਮੈਲਾਆਸਨਛੂਲ
ਹੈਛਲੁਨਾਹੀਓੁਸਕਾਸੁਆਛੂਲਮੇਹੈਛਲਮਤਿਨਾਹੀ ॥ ਏਤੁਪ
ਆਨਬੈਰਾਗੀਕਮਾਈਦੇਹੈਨੇ ॥ ਮਾਲਸੰਗਿਚਿਤੁਲਗਦਾਨਾਹੀ
॥ ੬ ॥ ਸਤਦੀਜੁਗਤਿਸੀਪੰਤਿ ॥ ਆਸਨਨਿਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹੰਖਬਲੁਹੈਪ

ਕਸੁਖਤਨਾਹੀਲਖੰਪਿਕੈਹੀਜਾਨੁਪਵੁਤਤੁਰਾਖਿਅਾਇਅਾਨਾਹੀ॥੭

॥ਅਠਦੀਜੁਗਤਿਜਰੀਖਵਸੁ॥ਅਸਨਪਵਥਲਹੈਪਵੁਮੁਕਤਨਾਹੀ

ਏਹਪੰਡੈਕਮਾਦਤੇਖੇ॥੮॥ਨਉਦੀਜੁਗਤਿਨਿਰਤਾਸ॥ਅਸਨ

ਸੀਵਗਦਸੀਸਾਤਿਹੈਸੇਖਨਾਹੀਅਨਦੰਤਤਰਥਾਹੋਵਜਤੀਕਮਾ

ਦਹੈਹੈਇਸਾਦਿਛਤੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥੯॥ਦਸਦੀਜੁਗਤਿਤਤਟੰ

ਥਤਾਉ॥ਕੁਥਵਨਬਾਸਨਦਸਨਸੰਨਿਬੰਸੀਕਮਾਦਤੇਹੈਤੁ

ਕਾਖਾਛਿਰਤੇਹੈਨੀਇਸਾਦਿਛਜੁਗਤਿਹੈਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥੧੦॥ਸ

ਆਵਦੀਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਸਿਧਾਨੀ ॥ ਅਸਨਤਵੇਖੁਛਲਨਾਲਜੀਤ
॥ ਜੈਨਮਾਰਗਬਿਖੈਆਬਹੁਤੈਛਲਛਿਦ੍ਰਬਹੁਤੈਮੁਕਤਨਾਹੀ
॥੧॥ ਬਾਵਦੀਜੁਗਤੀਦਾਨਕੁਨਅਸਨਦੇਬਹਿਸਟਿਮੁਕਤੀਦਾ
ਨਿਧਿਸਰਾਦਕਤੀਕਮਾਦਤੇਹੈਇਸਾਦੀਚੁਮੁਕਤਭੀਹੈਜੁਗਤ
ਭੀਹੈਦਰਸਨਨਾਹੀ ॥ ਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਸਾਹ
ਇਹਸੁਚਾਦਬਾਨੀਹੈਟੀਏਰਜੋਗੀਸੰਨੇਆਸੀਕੇਤੇਕੇਖਧਾ
ਰੀਸਕੁਸੁਚਾਦਬਾਦੀਪੰਦੀਚੁਹੈਕੋਟੀਬਾਹਰਭੀਹੈ ॥ ਫੇਰਿ

ਸਿਰੰਦਾ ਵਾਹੋਲਿਆਸੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿਜਿਨਾਂ ਬੁਝਾਤਾਹੈਸੋਦੀਹੁ
ਬੁਨਾਵੰਦੇਹੈਸਿਪ੍ਰੇਮ ਥਾਨੀਪਦਾਛਿਵਖੋਹੈਨਿ ॥ ਢੋਰਿਬਾਬੇਚਵਾਇਸ
ਕੀਤੰਜੁਪਾਤਸਾਹੁਤੇਬਾਬੇਲਨਾਸਤਹੈ ॥ ਪਰਚਬੋਸੁਧਾਭੁਬਾਨੀ
ਜੋਕਾਦੇਹੋਦਾਕਉਨਕਮਾਦਦੇਹੈਨਿ ॥ ਹੁਕਮਸਿਰੰਦਾਕਰਿਦੇਖਿ
ਆਸੁਨਨਾਨਕਾਇਹਸਭੁਤੇਵਾਰੀਪੰਥਕਮਾਦਦਾਹੈਇਸਥਾਨੰਦੀ
ਥਿਮੇਰੇਬਚਨਹੈ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਪਰਤੀਤਦਾਇਕਾਬੁਝਲੇਬਿਚੁਨ
ਨਾਹਦਾਦਿਬੁ ॥ ਨਾਨਕਸੋਕਮਲਸੋਭਣੇਜੋਵਖਨਾਖੰਚ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਪਉਤੈਕਾਮੇਲਾਹੁਆ ॥ ਜਪੈਨਸਾਜਿਉਪਢਤਾ
ਸੁਤਾ ॥ ਪਿਤਾਨਸੁਰਸੈਦੁਈਸਸਮਕਰਿਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਲਾਇਜੁ
ਪਿਤੰਸ੍ਰਤਬਾਖੈ ॥ ਨਿਰਮਲਭਾਂਡੇਜੰਸ੍ਰਤਕਰੈ ॥ ਸਭੋਉਮਤੁਤਿ
ਉਸਕਰਿਕਹੈ ॥ ਤੋਇਨਿਵਧਾਨਨਿਤਨਾਮੁਪਿਖਾਦੈ ॥ ਜਨਨਾ
ਨਕਰਿਸੇਦਾਖੁਨਸਮਾਦੈ ॥੧੯॥ ਢੇਰਿਬਾਬੇਤਕਵਾਸਥੀ
ਤੀਜੀਸਬੇਪਾਤਸਾਹਏਸੁਪਾਉਬਾਨੀਤੁਸੰਕਹੀਹੈਇਸਥੀ
ਸੁਕਾਤਿਜੁਗਤਿਕੇਨਾਉਕਿਆਹੈਨਿ ॥ ਅਗੋਸਿਵੰਕਾਰਬੋਲਿਬਾਸੁ

ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤਿ ਇਹ ਜੋ ਸੁਪਾਉ ਬਾਨੀ ਹੋਏ ਹੈ ਸੂਰਜ ਪਰਖਾ
ਏਹੋ ਹੋਏ ਹੈ ॥ ਜੋ ਓਹੁ ਸੂਰਜ ਅਸਮਾਦ ਦਾ ਨਾਹੀ ਓਹੁ ਇਸ ਬਾਣੀ
ਦਾ ਸੁੜਾਉ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਆਸਾ ਕੀ ਜੋ ਪਾਤਸਾਹੀ ਸੂ
ਰਜ ਦਾ ਜੋ ਅਸਮਾਦ ਨਾਹੀ ਸੋ ਕਿਤ ਥੀ ਪਨਾ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਕਰ
ਕੁਨੁ ਪਰਤਿ ਓਹਾ ਕੁਨ ਜੁਗਾਤਿ ਕਮਾਦ ਦਾ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਜਿਨ
ਓਂਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕ ਤੂ ਦਾ ਇਆ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਇਆ
ਜੁਗਾਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕੇਤੀ ਨਾ ਹੋਨਿ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਾਤਿ ਛਾ

ਬਾਦਾਨ ॥ ਆਸਨਨਿਰਬਾਨ ॥ ਮੁਕਤਿਪਾਤਿਸਟਾਸੰਸਾਰੀਕਸਾ
ਦਦੇਹੈਨਿਰਾਬਾਹੁਹੈਤੁਓ ਨਾਹੀਕਰਿਬਿਦਿਆਕਮਾਦਦੇਹੈਨ
॥ ੧ ॥ ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਓਦਸਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ਆਸਨਬਿਪਿਨੰਦ ॥ ਮੁ
ਕਤਿਸਹਾਪਤਿ ॥ ਬਾਣਿਈਕੂਪੰਨਸੰਪਿਬਾਚਾਨਦੁਹੈਸੋਤ
ਸੰਸਾਰਬਿਖੇਦੇਹਕਮਾਦਦੇਹੈਨ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਆਸ
ਨਾਉ ॥ ਆਸਨਅਗਿਆਨਣਿ ਸਾਬਿਖੇਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀਬਾਸੀਕ
ਕਮਾਦਦੇਹੈਨਿਬਿਖੀਬਾਸੁਖਬਸਹੀਹੈਹੀਜੰਜੀਬਾਂਕਉਸੁ

ਖਾਇਬੇਕੋ ਨਰਕਹੈ ਈਹਨੀਮੁਕਾਤਿਹੈ ਰਾਜਕਰੈਬੇਕੋ ਨਹੀਂ ॥ ੨ ॥
ਕੁਟੁੰਬੀਜੁਗਾਤਿਕੁਟੰਬਬਰਨਆਸਨਮੋਹਮਧਾਇਸਾਦਿਚੀਤੀ
ਮੁਕਾਤਿਨਾਹੀਹਰਖਹੈ ॥ ਇਸਕੀਮੁਕਾਤਿਈਹੈਜੋਮਨਸਵਸਾ
ਕਰੈਜੋਫਲਾਨੇਕਾਕੁਟੁੰਬਭੁਲਾਹੈਜਗਦੀਦਰੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥
ਪੰਜਦੀਜੁਗਾਤਿਪ੍ਰਾਨਮੂਲ ॥ ਆਸਨਈਸਾਬੰਧ ॥ ਮੁਕਾਤਿਨੈ
ਵਖਾਨਕਰੀਪੁਨਤਿਰਖਦਾਸਤੇਕਮਾਦਦੇਹੈਜੇਨਗਾਵਿਖੇ
ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਮਿਤਪਾਨੀਪਿਲਾਦਦੇਹੈਜੋਨੇਵਖਾਨਕਲਾਜ

ਲਈਐ ॥ ਦਾਰੂ ਪੋਤਾ ਪਰਗਾ ਸੁਹੈ ਨਾਮ ਇਸਦਿਚੇਤੀ ਨਾਹੀ ॥
੫ ॥ ਛਿਦੀ ਜੁਗਤਿ ਖੰਟਾ ਸਪਰੰ ॥ ਆਸਨ ਪੁਰੀ ਨੀਧਿ ॥ ਮੁੰਦਰੀ
ਪ੍ਰਾਨ ਬਲ ਖਟਕਰਮੀ ਕਮਾਦ ਏਹੈ ਨਿਬੈਸਨੇ ਦਮੁਕਤਿ ਏਥੇ
ਹੈ ਇਹ ਮਾਰਦ ਏਹੈ ਨਿਚਲੇ ਜਨ ਸਮ ਧਮ ਹੈ ਨਿਦਿਆਰੇ ਪਰਸੰਗ
ਕਰਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕੀ ਨਿਦਿਆ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰ
ਬੰਧ ॥ ਆਸਨ ਤੁਮਰੀ ਸੁਖ ਬਿਖੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਬਟਕਹੁ ਹੈ
॥ ਕੰਗਾਲ ਕਮਾਦ ਏਹੈ ਨਿਮਨ ਸਾਂਤ ਮਾਦ ਦੀ ਨਾਹੀ ਨੀਹ ਬਾਪ

ਦਿਵੈਪਕਸੇਸਕਦੇਨਾਕੁਕਾਰਿਮੰਗਦੇਹੈਨਿ ॥ ੭ ॥ ਅਠਦੀਜੁਗ
ਨੁਇਖਨਜੋਤ ॥ ਆਸਨਪਿਆਨਸੀਪਿ ॥ ਮੁਕਤਿਬਰਲਪਾਤੁ
ਦੋਹਰੀਸੰਸਾਕਮਾਦਦੇਹੈਨਿਤੇਮਜਗਜੋਕਰਦੇਹੈਸੰਸਾਰਬਿ
ਬੇਸੋਕੁਹੈਦਸਦਪੰਜਕਹੈ ॥ ੮ ॥ ਨਉਦੀਜੁਗਾਤਿਨਿਰਾਧ ॥ ਅ
ਸਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਮੁਕਤਿਪਰੰਪਰਨਾਥਕਮਾਦਦੇਹੈਨਿਕਾਲਬ
ਸਿਨਾਹੀਆਦਦੇਬਲੁਨਹੈਪਰੁਮੇਲਨਾਹੀਕੇਤਕਾਰਿਕੈਚਲ
ਥਜੋਰਾਦੇਹੈਨਿਅਪਨਾਆਪੁਲਥਾਦਦੇਨਾਹੀਮੁਖਹੁਹੁਤ

ਧਾਰੈਨੈਨਿਤਕਰਿਦਰਸਨਨਾਹੈ ॥੯॥ਦਸਵਾਂਜੁਗਸਿੰਙ
ਭੀਲਖਾਨ ॥ਆਸਨਪਿਆਨਰੂਪ ॥ਮੁਕਤਪਰਦੇਪੈਸੀ ॥ਸ੍ਰੀ
ਆਰੂਪਕਮਾਦਈਹੈਨੈਸਾਪਅੰਗਜੋਲਗੀਹੈਨੈਤਿਸਤੇਸਾਪ
ਪੈਦਾਹੋਦੈਹੈਨੈ ॥ਈਬਾਪਰਤੀਹੈਨੈਤਿਓਫੁਈਬਾਭੀਪਰਤੀਹੈਂ
ਸੀਪਰਤੀਕੀਮੁਕਤਿਹੋਤੈਸੀਈਬਾਕੀਮੁਕਤਹੈ ॥ਪਰਢੋਗਿਕੇ
ਸੀਪਿਛੈਹੈਸਾਪਪੈਦਾਹੋਦਾਹੈਨਾਸਜਪਜਪਦਾਹੈਓਸਦੀਪ
ਹੋਈਸਈਮੁਕਤਹੈ ॥੧੦॥ਗਿਆਰਦੀਜੁਗਤਿਸ੍ਰੀਖਗ

ਬਾਨੀ ॥ ਆਸਨਪੁਰੁਪਵਾਸੁ ॥ ਮੁਕਤਿਨੀਰਬੰਧ ॥ ਧਰ

ਤੀਆਟੀਬਨਸਬਲਕਮਾਦਦੇਹੈਨੀ ॥ ਧਰਤੀਕਾਸੁਤਬਨਾਸ

ਪਤੀਐ ਉਤਭੁਜਹੈਇਨਾਦੀਤਪਾਸਆਕਾਰਧਰਤੀਕੀਪ੍ਰਕਾਤਿ

ਹੈ ॥ ਧਰਤੀਕਉਉਜਰਨਾਹੈ ॥ ਤੇਉਤੀਆਕਉਉਜਰ

ਨਾਹੀਪਹਿਲੇਤੀਆਹੀਉਪਜੀਹੈ ॥ ਤੀਆਤੇਪੁਰਖਤਰੀਆ

ਹੈਪਿੰਡਮਾਹੀਬ੍ਰਹਮੰਡਤੀਆਹੀਮਾਹੀਸਮਾਨਾਹੈ ॥ ਆਪਨੇਜੀ

ਆਂਕਉਦੁਖਦੀਆਹੈਅਵਰੂਸਮੇਜੀਆਂਕੀਰਿਖਾਕਰੀਹੈ

ਈਚਾਕੀਮੁਕਾਤਿਦੂਰਨਾਸੈ ॥ ਪੁਰਖਕੀਦੂਰਹੈ ॥ ਫੋਰਿਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਸਾਹੀਚਾਰੀਮੁਕਾਤਿਨਕੰਟਰੋਲੀਪੁਰ
ਖਕੀਦੂਰਹੈਦੀਈਹਕੀਬੀਪਹੈਚਸੰਗੁੰਭਉਪਾਜਿਚਾਹੈ ॥
ਅਕੋਤਿਵੰਸਾਵਬੋਲਿਆਜੋਨਾਨਕਸੇਦਕਤੁਸੀਭਉਮਤਿਕ
ਵਹੁਟੇਹਕਾਲਕੀਸਾਹਲਹੈਦੀਚਾਤੀਸੇਵੀਹੈਪੁਰਖਤੀਸੇਵਾਹੈ
॥੧੨॥ ਬਾਵਦੀਜੁਗਾਤਿਬੁਧਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਆਸਨਮੀਠਸੋਹ ॥
ਵਸਨਾਜੋਤਮੁਕਾਤਿਦੇਹ ਪਰਹਕਾਮਾਦਦੇਹੈ ॥ ਆਪਕਉਖੁੰਧ

ਅਸਤੀ ਹੈ ਪਰ ਗਟੀ ਖੁਧਿਆ ਦੇਖ ਸਕੈ ਨਾ ਹੈ ॥ ਪਰ ਸੁਚਾਰਥ ਪ
ਹੈ ਦਿਖ ਹਿੰਡ ਕਰੀ ਤਾ ਹੈ ਦਇਆ ਨਾਮ ਰੀਝਾ ਹੈ ਸੰਤ ਨਾਮ ੫੮
ਰੀਝਾ ਹੈ ॥ ਦਇਆ ਉਪਜ ਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਨ ਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ਮਨ ਸਾਰ
ਥੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ਸੁਰ ਤਿ ਵਖੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ
ਅਜ ਪੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਇਤ ਆ ਨੰਦ ਕਰਿ ਕੈ ਪਰੀ ਲਾ ਰੀਝਾ ਹੈ ਪਿ
ਛੈ ਸਾਧ ਪੈ ਦੀ ਹੈ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜਿਉ ਸੰਸਾ ਰਥਿ ਥੇ ਤੁ ਲੇ ਪ ਰ ਤੀ ਹੈ ਉ
ਪ ਰਿ ਅ ਕ ਸ ਹੈ ਇਤ ਆ ਨੰਦ ਰੀਝਾ ਕਾ ਰਾ ਕ ਹੈ ॥ ਅਰਾ

ਸਾਥਿਖੇਚੰਦ੍ਰਸੂਰਜਕਾਚਾਂਦਨਹੈਪਦਨਬਲਤਾਹੈ॥ਇਸਗ
ਰਤਮਾਹਿਸੁਖਹੈਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਾਨਪੁਨਸੁਰਗਾਨਰਕਇਸ
ਥਿਚਿਸਭਕਿਛੁਲਖਿਆਹੈਈਆਕੇਕਾਕਛੁਮਾਹਿਸੁਨਹੈਅੰਧਯੋ
ਰਹੈਛੁਕਪਤਪਸਿਆਉਹਾਕਰਤਾਹੈਅਕਲਪਕਾਤਾਹੈਅਨਬੋਲ
ਤਕਾਤਾਹੈ॥ਇਤਕਾਈਆਕੀਮੁਕਤਿਨਿਕਟਹੈਪੁਰਖਕੀਦ੍ਰ
ਸਹੈਸੁਨਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਪੁਰਖਨਾਮਜਪੇਤੇਸ੍ਰਧਾਦ੍ਰਸਟੀਹੈ
ਹੈਨਿਦ੍ਰਆਪਕਾਹੈਇਸਈਪੁਰਖਏਕਕਾਜਾਨੈਦੂਤੀਆ

ਤਿਆਗੈ ਤਉ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਤ ਕਿਰੈ ਇਸ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਦੈ ॥ ਜੇ ਇਤ ਨੀਚਾਂ ਬਾਤਾਂ ਨਕ ਰੈਤ ਉ ਇਸ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੁੰਦੈ ॥ ਫੇ ਕਿ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਅਸ ਕੀਤੇ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਇਹ ਸੁਧਾ ਉਬਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੁ ਕਰਤੀ ਬਾਬਾ ਆਸਨ ਮੁਕਤੀ ਏਹ ਸੁਧਾ ਉਬਾਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜੀ ਮੇਰਾ ਸੁਤ ਹੈ ਇਸ ਸੁਧਾ ਉਬਾਰਦੀ ਹੈ ਮੈ ਭੁਲਨ ਗਇਆ ਤੁੰਧੈ ਚੀਪਦਨਾ ਖੀਰ ਹੈ ਲ

ਖਸਮੁਨਾਹਜੁਵਨੀਲਗਿਆਸ੍ਰੀਵਰੇਹੈਨਿਬਰਨਪਾਦਿਹੈ ਤਬਪੋਇ
ਪੀਬਦੇਹਨਿਮੇਰਾਇਸਨਾਨੀਹੈ ਹੈਜੁਵਨਪੇਦਨੇਪੀਦਨੇਜੋਉਨ
ਵਨਭੰਜਦੁਨਾਮੀਭਾਦੈਧਿਪਵਲਾਦਹੁ ॥ ਤਿਉਮੁਣਿਕਵਉ
ਜਵਨਾਮੀਸੁਨਨਾਨਕਦਾਸਜੀਜੇਦੇਮੀਦਾਭਾਜੁਵਨਾਂਉਪਰਨੈ
ਤਿਉਉਤਰਾਤਾਂਦਾਭਾਰਾਮੇਰੇਉਪਰਿਹੈਭਰਤਸਾਧਸੰਗਤਿਦੇਖੇ
ਵੇਲੇਸਹੈ ॥ ਤਿਸਥਗੇਢੋਰਿਬਾਬੇਬਾਕਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤਿ
ਸਾਹਤੇਵੇਲੇਸਹੋਏਸਾਧਸੰਗਤਿਇਨਾਂਦੀਤਾਂਮੁਕਤਿਹੋਇਪ

ਹੁਤੀਜੋ ਅੰਗਲਗੋ ॥ ਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਆਸੁਨਨਾਨਕਾਇਉਨ
ਸੁਖੀਜੀਉਪਵੰਤੀਆਜਿਥੈਬੈਹਣੁਹੋਵੈਤਿਥੈਬੈਹਣੁਦੇਇ ਪਯ
ਨੀਤਉਸੀਕਾਮੈਕੋਹੁਕਮੁਹੋਇਆਕੋਹੁਸੀਠਾਹੈਪਵੰਤੀਆਜਿਤੁਨਾਂ
ਕਾਸੰਸਾਰੁਹੈਪਵੰਤੁਉਸੀਕਾਮਪਨੀਹੈਇਉਮਾਨੀਦਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਥੀਹੈਜੇਉਦਾਧਵੰਤੀਹੈਤੇਉਮੈਪਵੰਤੀਆਂ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਾ
ਕਬੀਹਮਪ੍ਰਭੁਨੇਰੰਕਾਕੁਲਾਇਥੋਂਕਾਸਪਿਚਾਨ ॥ ਧਰਤੀ
ਚਰਨਨਲਾਈਜਨਨਾਨਕਪੰਖੀਜਾਨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਨਸੰ

ਭਲਪ੍ਰਗਾਸ਼ਤਾਸ਼ਨਲਾਈਆ ॥ ਧੁਰਮਧਾਰੀਕਰੀਧੁਨਿਨਾਮਪ੍ਰਭ
ਸੰਥਾਈਆ ॥ ਨੰਤਦਿਖਿਦ੍ਰਿਸ਼ਹਾਰੁਨਾਖਿਦ੍ਰਿਖਾਈਆ ॥ ਨੰਤਕ
ਖੁਸੰਥਾਰੋਕਾਤੈਪਤਅਪਾਈਆ ॥ ਦੇਹਦਰਨਨਤੈਮੂਲਨਲਿਖ੍ਸ
ਟੀਚਾਈਆ ॥ ਜੀਚਾਂਜੁਤੁਨਤੈਖੇਲੁਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਲਾਈਆ ॥ਪੰ
ਖੀਕੇਰਾਰੂਪੰਖੋਈਪਰਤੀਚਾਈਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਨੀਧਾਨਬਿ
ਨੰਗਮੁਠਹਰਾਈਆ ॥ ੨੦ ॥ ਢੇਰਿਬਾਬੇਮਵਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾ
ਤਿਸਾਹਣੀਨੇਬਿੰਗਮਬਾਦੀਐਇਸਕੀਜੁਕਾਤਿਮੁਕਤਿਕਿ ਉਕ

ਸੈਂ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨਹ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਾਬਿ
ਪ੍ਰੰਕ੍ਰਮ ਬਾਰੀ ਹੋਟੀ ਤਬ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀ ਪਦ ਨਾਮੇ
ਕਤੇਬ ਕਾ ਸੁਖੰਦ ਸੁਰਜ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀ ਸੁਨਤੀ ਨ ਸੀ ਜੀਉ ਪਰ
ਗਾਸ ਤੀ ਨ ਸੀ ਤਰੀ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਾ ਦੂਜੇ ਬਾਂ ਏਕ
ਦਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਿ ਲਈ ਚਾਰ ਜੁਗ ਦਾ ਜੋ ਤੂ ਬੰਪਾ ਬਾ ਜੁ
ਕਲੀ ਜੁਗ ਤੀ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗ ਤੀ ਰਿਦ ॥ ਬਾਸਤ ਸੁਨੀ ਪਬਾਨ
ਨੀ ਗਾਸ ਪੀ ਬਾਨ ਪੁਰਖ ਪਤੀ ਮੁਕਾ ਤੀ ਮੁਕਾ ਸਜਨ ॥ ਤਾ ਹੋ ਉਪਰ

ਉਪਾਰਿਖਾ ॥ ਤਾਹਿਓਨੁਨੀਚਾਂਜੋਪੈਦਾਕੀਤੋਸੈਲਿਤਨਮਾਨੁਜੀਉ
ਦੇਹਨਾਹੀਪੋਜੰਆਂਣਿਥੇਕੁਪੈਨੇਚਪਨਤਾਪਲਥਾਣਿਦੇਲਾਨੀ
ਸੁਦਾਸਪਰਤੀਪਤੈਕਾਤਿਸਕਉਦਿਸਟਾਦਦੇਹਨਿ ॥ ਬਾ
ਕਾਜੁਕਥਤਾਕਾਣੇਹੁਥਕਤਿਆਪੈਲਿਤਨਾਦੀਮੁਕਾਤਿਉਤੁ
ਸੁਤਾਣਿਜੋਕਾਮੀਤੇਹਜੋਦਾਸਨਜਾਣਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਦਨੀ ॥ ੧ ॥
ਦੁਤੀਜੁਕਾਤਿਹੈਲਾਬੰਪ ॥ ਆਸਨਉਤਬਮਾਨ ॥ ਧਿਆਨਾਛਿਲੰ
ਮਦ ॥ ਮੁਕਾਤਿਪਰਦੁਆਰ ॥ ਇਤਬਾਰ ਦੁਜਕੁਮੈ ਉਬੇਰਤਿ

ਆਨੰਤ ਕਦ ਦੇਹਥਾ ਅਗਾਰ ਤਦ ਭੀ ਕੀਹੁ ਨਥਾ ॥ ਏਹ ਬਾਰ ਦੇ
ਸੰਜੁਕਤ ਕਦ ਦੀਨੀ ਆਈ ਜੀਵ ਦ ਤੇਹੈ ਨੀ ॥ ਤਾਇ ਬਾਰ ਤ
ਜੁਕਤ ਮੋਹਿ ਨ ਉਪਰਿ ਨੀਆਥਾ ਕੁਦਨ ਤਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨੰਪ ਸੰਗਥਾ ॥ ੬੨
੨ ॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਦਾਸ ਪਰਤਿ ॥ ਆਸਨ ਉਮਕ ਦਇਆ ॥ ਧਿ
ਆਨ ਤੂੰ ਬਰਮੁਖ ॥ ਮੁਕਾਤਿ ਪੁਨਿ ਗਾਸਿ ॥ ਜੀਆਂ ਦਾ ਦਾਤਾ
ਨਮੁ ਨਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਥਾ ਧਰ ਬੋਲ ਦੇਂ ਨ ਸੇ ਅਗਾਰ ਭੀ ਨਾਸਾ ॥ ਏਹ
ਬਾਰ ਜੁਕਤ ਸੈਨ ਮੁ ਨੇ ਉਪਰ ਕੀ ਆਸਾ ਨ ਮੁ ਨਾ ਸੁਰ ਤਹੈ ਸੁ

ਕਤਕੀਆਸਦਾਰੀਥੀਉਤਮੁਕਤਾਈਜੋਕੋਈਕਰੈਗਾਸੋਪੁਨਰ
ਜਸਮੁਕਤਿਪਾਦੈਗਾਉਸਦਾਅਨਾਦੁਅਨਹਦੋਦੈਗਾਬਾਕਜੁ
ਕਾਏਹੈਜੀਆਦਰਤੈਹੈ ॥ ੨ ॥ ਚਉਥੀਜੁਗਤਿਕਲਜੁਨੇਵ ॥ ਅਸ
ਨਬਗਸਾਧੀ ॥ ਧਿਆਨਬਗਾਜੈ ॥ ਮੁਕਤਿਹੋਤਮੰਗੀਨਾਉ
॥ ਤਾਈਜੀਅੰਕੈਹੈਸੋਈਸਦਬਾਦਏਸੇਪਟਜੁਗਨਸੇਬਾਦਏਬ
ਨਾਕਉਨਾਦਾਧੁਨਿਸੀ ॥ ੪ ॥ ਪੰਜਦੀਜੁਗਤਿਸਿਨਾਸਬ
॥ ਆਸਨਸੁਨਬਗਾਧੁ ॥ ਧਿਆਨੁਪਰੁਸੁਲੁ ॥ ਮੁਕਤਿਪੁਨਾਦਸੁ

॥ ਜੀਵਾਂਨੇਵੇਖਾਤਦਾਸਨਾਂਨਾਮੁਨੀਪ ॥ ਥਾਨਜੁਕਾਸੈ ੬੯
ਦਾਸੁਨਾਉਪਾਰਿਕਰੀਆਗੰਦਾਸੁਨਾਕੁਦਰਤਿਖੀਉਪਰੀਸੈਖਾ
ਤਦਕਾਤੁੰਸੇਰੇਸੰਗਿਖਾ ॥ ਏਸਮਾਨੀਦਰਜੋਦੀਤਾਗੈਕਾਸੈ ੬੮
ਪੁਰਪੁਦਾਸੁਪਾਦੈਕਾਜੁਕਨਸੰਗਿਰਹੈਗਾ ॥ ਪ ॥ ਹਿਦੀਜੁ
ਗਤਿਸੁਨਾਕਸੁ ॥ ਆਸਨਤੀਤਿਦਾਸੀ ॥ ਪਿਆਨਬੈਢਢ
ਲ ॥ ਮੁਕਤਿਸੀਤਿਉਪਾਤਿ ॥ ਤਦਜੀਆਂਕੇਹੋਰੇਪੁਰਜੋਤਾਤਦੇ
ਥੇਹਥਾਤੀਨਸੇਆਦਦੇਦੇਥੋਨੁੰਸੇਆਤਾਕਰਿਸ੍ਰਟਿਸਾਦੈ

ਸਟਚਬੇਅਪਾਦਏਸੇ ॥ ਬਾਲਜੁਗਸ੍ਰਿਸਟਨਾਉਪਵਿਕਤੀਆ
ਸਾ ॥੬॥ ਸਤਦੀਜੁਗਾਤੇਸਿਧਾਨਮਾਤੇ ॥ ਚਾਸੁਨਬਾਲੇਖ ॥
ਧਿਆਨਸੁਰਤਿਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸੁਖਤੇਨਿਰਾਧਾਰ ॥ ਜੀਵਜੰਤੇਖ
ਤਬਨਾਅਾਕਸਬਦਪੁਨਗਤੀ ॥ ਏਹਿਬਾਲਜੁਗਨੀਸਾ
ਧਾਰਲੀਅਾਂਡਬਚੰਡੁ ਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ॥ ਚਕਾਸੁਦਲਿਉਪਰਿ
ਕੀਅਾਂਤਿਸਨੂੰਢਲਾਛਿਲਾਕੈਪਰੁਸੁਚਾਏਬਾਪਬਾਪ
ਨੈਹੋਇਾਂਨੂੰਥੇਦਕਤੇਬੋਟੀਨਾਜੀਜਾਂਵੈਗਾਸਿਧਾਨੂੰਕੁੀਸੋ

ਹੋਨਾਸੀਸੀਸੁ ਦੀਜੰਗਾਸੁਤੰਦਰਹੋਨੁ ॥ ੭ ॥ ਅਠਦੀਜੁਗਤਿ ੬੪
ਮੁਕੰਦੇਸੁਰਾਪੁਰੀ ॥ ਆਸਨਬਯਕਾਸੀਪਾਸਿਆਨਪੁਰੀ ॥ ਸੁਕਾਤਿਬੈ
ਪੁੰਠੀਪਆਨੁ ॥ ਜੀਭਾਂਅਗਸਾਧੀਮਰੁਸੁਪੀਪੀਪਆਨੁਓੁਸੁ ੪੭
ਪਾਸੁਮੈਕਰੀਆਸਾ ॥ ਬਾਕਾਜੁਰਮੈਦੈਨੋਪਆਨਕੀਤਾ ॥ ਸੀ
ਆਨਬਾਨਤਬਤੁੰਬਾਕੁਦਰਗਤਿਓੁਸਕੇਓੁਪਾਰਿਆਸਨਸੇਰਾਬਾ
ਸੀਰਬਾਨਨਸੁਜਪੀਆਸਾਬਾਕਾਜੁਗਈਓੁਦਰਤਾਰਾਦਰਗਤਿ
ਆਹੈ ॥ ੮ ॥ ਨਓੁਦੀਜੁਗਤਿਸੁਨਸੁਰਜੁਰਾਜੁ ॥ ਆਸਨਬ

ਦਾਜਬੰਦ॥ਧਿਆਨਪੁਰਥਲ॥ਮੁਰਕੰਤੇਐਥਤੇਸੁਨਪੈਏ
ਤੇਆਹੈ॥ਜੀਵਾਬਾਸ੍ਰਨਅਨਾਰੁਸੁਨਕੀਤਰੇਨਉਜੁਗਨਿਰਬ੍ਰਾ
ਨਕਰੀਆ॥ਸੁਨਪਤਿਰਾਜਾਪੈਦਾਕੀਤਾਥਾਉਸਕੇਲੁਕਵਬੇਟੇ
ਥੇਇਕੁਰਿਦਤੇਪੈਦਾਤੇਆਥਾਦਦਕਾਕਨਾਉਥਾ॥ਦੂਸਰਾਬੇਟਾ
ਸੁਕਤਿਤੇਪੈਦਾਤੇਆਤਿਤਕਰਨਰਾਜਾਨਾਉਥਾ॥ਤੀਸਰਾਬੇਟਾ
ਨਿਕਤਿਤੇਪੈਦਾਕੀਤਾਸਕਿਆਨਾਉਗਰਾਨਪਾਤੇ॥ਚਉਥਾਬੇਟਾ
ਰੂਪਤੇਪੈਦਾਕੀਆਨਾਉਰਿਦਸੰਕਰੀਥਾ॥ਦਦਕਾਕਰਉਮਪਿ

ਆਨਕਾਰਾਜਰੀਤਾ॥ਸੋਤਿਕਰਨਕਰੁਪਤਾਲਪੁਰੀਕਾਰਾਜ ੬੩
ਕੀਤਾ॥ਹਰਾਂਨਪਤਿਕਰੁਹਰਾਨਪੁਰੀਕਾਰਾਜਕਰੀਤਾ॥ਰੋ
ਦਸੰਖਰੰਖਕੁਸੰਗੀਕਰਿਖਾਨਕੁਜੁਰਾਟੌਦਰਤਾਰਾਦਲਤੇ ੬੫
ਆ॥ਦਦਕਾਰਕੁਸਪਰਿਮੇਰਾਜਿਖਾਨੁਖਾ॥ਦਰੀਤਮਾਤਾਖੀ
॥ਸੁਨਪਤਪਿਤਾਖਾਤਿਸਤੇਦਾਦਾਪੈਦਾਕਰਿਤਾ॥੯॥ਦਸ
ਦੀਜੁਗਾਤਿਨਿਤੇਦਾਸਾ॥ਆਸਨਕੁਕਤਾਇਸਨ॥ਪਿਖਾਨਪ
ਕੁਦਦਸਿ॥ਸੁਖਾਤਿਪਰਗਨੀਤੇ॥ਤਦਹੁਜੀਪਰੰਤਜੋਤਿਪਰ

ਬੁਧਜੀਅੰਥੇਵਹਾਕਰਿਤਸੰਗੇ॥ਤਾਦੀਨਬੁਜੁਕਾਰਿਤਉਪਾਰਿ
ਕਰਿਤਾਵਾਸਨਸੇਕਾਥਾ॥ਸੰਤਿਤੁੰਸਾਕੁਦਕਰਿਤੁਪਰਮਾਸ੍ਰ
ਸੇਰਥਾਪਤਾਲਪੁਰੀਕਉਪਿਮਾਨਥਾਸੇਰਾ॥ਤਿਤਸੁਮਾਤਥੀ
ਸੇਤੁਬੰਧੁਪੁਪਿਤਾਥਾਤਿਸਤੇਹਾਨਾਪੈਦਾਬਾਇਆਹੈਨਬੁਜੁਗਾਦਿ
ਸੰਬੋਹਾਨਾਪੈਦਾਬਾਇਆਹੈ॥ਦਾਦਾਹਾਨਾਤੇਇਆ॥੧੦॥ਸੰਜਾਬ
ਦੀਜੁਗਾਤਿਬੁਕਪਤਿ॥ਮਾਸਨਸਿਮਾਨਮਾਤੇ॥ਪਿਤਾਮਤਾ
ਸਨਕਾਰਜੈ॥ਮੁਕਾਤਿਬੁਕਸੰਧਿ॥ਜੀਜੰਤੁਸੰਤੁਨੀਪਨਸ

॥ਅਥ ਕੁਰਦਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ॥ ਤਬ ਸੈਨ ਉਚ੍ਚ ਕਰਾ ਗਗਨਪਰ
ਭ੍ਰਿਤਿਆਸਾ ॥ ਗਗਨਪੁਰ ਤੁੰਝਾਨਾਨਕ ਉਪਰ ਆਸਨ ਮੇਰਾਸਾ
ਗਕਜਨ ਤਮਾਤਾਸੀ ਪਿਤਾ ਬਨਾਇਜੋ ਤਸਾ ॥ ਤਿਸਤੇਗੰ ੬੬
ਗਾਪੈ ਦਾਕੁਈ ਆਤਹਿ ਬਰਾਜਹੀ ਜਪੀ ਦਾਸਾ ॥ ਸਤਾਈ
ਸਜੁਕਸ ਤਿਨਸ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨੇ ਈ ॥੧੧॥ ਬਾਰਦੀਜੁਗਤਿ
ਕਿਦਸ ॥ ਆਸਨਪੁਰ ਬਲ ਪਿਆਨਰੂਪ ਨਸ੍ਰ ॥ ਸੁਖਤਿ
ਕ੍ਰਪਾਦਲੀ ॥ ਜੀਆਪੂਰਾਸੀਸਾਤਿ ਸਹਿਆਕੁਤਿਨਕ ਉਨ

ਅਪਾਪਤਿਓਆ॥ਅਥਕਜਾਕਪ੍ਰਗਾਸਕੀਆਨਸਭਆਇਆ
॥ਪਰਭੂਪਤਥਾਜੀਉਇਹੁਸ੍ਰਦਕਸੁਪਰਤੰਖੇਜੈਗਾਸੇਪਾਦੈ
ਗਾ॥ਇਕਸਭੁਚਉਤਾਲੀਯਜੁਗਦਾਤਾਗਾਦਗਤਿਆਇ
ਸਸਤੀਇਹਨਸੁਪੈਦਾਕੀਤਾਦਾਬਰੂਉਸਕਾਨਸਕਖ
ਆ॥ਚਉਰਾਸੀਆਸਨਜੁਚਉਰਾਸੀਜੁਗਤੀਥਾਦੰਜਰੀਪਆ
ਨੁਥਾਦੰਜਨਸੁਕਤੀਓਤਿਨਾਕਾਸੇਵਜੋਤੈਸੇਪੈਸਜੁਗਤਿਹੈ
ਅਸਨਸੇਪਪਤਿ॥ਧਿਆਨਸਜਸੇਉਸੁਕਰਤਿ॥ਸ੍ਰੁਨਨਾ

ਨਰਕ ਜੀਐ ਐਤੇ ਵੇਪੰਥ ਨੂੰ ਬਥ ਸਿਖਾਐ ਇਸ ਬਿਖੇ ਸਾਧਨ
ਨਾਂਈ ॥ ਜਤ ਨਨਾ ਪ੍ਰਾਜੋ ਪ੍ਰਾਵਸਨੋ ਦਾਐ ਇਪ੍ਰੇਮ ਸੁਕ
ਤੇ ਸਭ ਤੇ ਉਬੀਐ ਐਸੇ ਵੇਪੰਥ ਨੂੰ ਬਥ ਸਿਖਾਐ ਜੋ ਦਾਤਗੁਰੂ ੬੭
ਦਾਐ ਵਾਤੇ ਸਭ ਉਐ ਲੁਕੇ ਛੁਨੋ ਦੇਵੀ ॥ ਜਸ ਕੀਤਲ
ਬਾਤੇ ਸਭ ਉਪਦਯੁ ਨਾਂਈ ॥ ਸ੍ਲੋਕੁ ॥ ਦਾਤਗੁਰੂ ਨਿਰਬਾ
ਨੁਐ ਜਪਿ ਅੰਨੇ ਇਪੁਨੀਤ ॥ ਤੇ ਸੇ ਪਰਾ ਪਤਿ ਨਾ ਨਕਾ ਧਰੈ
ਖਿ ਅੰਗਾ ਸੁਝੀਤ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦੇ ਦਾਸਿ ਕਾ ਵਿ ਲੈ ਤੇ ਸੁਜੀ

ਆ ॥ ਅਸ੍ਵਤਨਾਮਾਤੈਸੈਂਪੀਥਾ ॥ ਹਾਸੈਤੁਹਾਰਿਲਮ
ਲੀਥਾ ॥ ਅਸ੍ਵਤਨਾਸ੍ਰੁਤੋਤੁਨਾਂਪੂਥਾ ॥ ਗਕੋਂਗੋਆਨੁਥੀ
ਆਸਨਮਾਂ ॥ ਜੋਚੁਪੇਸੋਕੁਰਸੈਨਾਂ ॥ ਗਾਰੇਰੰਗਾਬਤੁਤੁ
ਅਨਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਥਜਾਪਿਜਾਪਿਓਤੁਕਤਿਪਾਰਾ ॥੨੧॥ ਫੋਲੋ
ਅਗੋਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕਰੀਤੁਜੀਪਾਤਿਸਾਹਪਾਕਲੀਤੁਬੀਧ
ਓਤੁਕੀਦਾਹੈਦਾਕਤੁਆਖਿਆਨਾਂਪਾਕਓਤੁਤਰੀਫੁਹੈਕੀਕ
ਨਸੀਕਾਰਿਕੈਓਤੁਤਰੀਦਾਹੈ ॥ ਫੋਰਿਸਿਤਰੰਕਾਤੁਬੋਲਿਆਸੁ

ਗਨਾਯਕ ਜੀਪੈਟਜਦਾ ਨਕੁਰੁਮੈ ਤੁਹੁਕਰੁਮੰਤ੍ਰਦੀਖਆਹੈਜੋਦਾ ੬੬
ਸ੍ਰਬੁਰੁਕਹੈ ਕਾਸੋਸੁਖਪੈਹੈਦੇਗਾਖੁਆਗੈਕੋਟੀਜਨਮੁਹੈਦੈਜਾ
ਤਜਨਮੁਉਸਦਾਟਿਆ ॥ ਤੇਰੇਪੰਥਮੈਆਇਆਪਾਦਿਤ੍ਰੈ ੬੭
ਇਆਸ੍ਰੁਕਤਾਕੁਇਆਬੰਧਨਛੁਟਾਚਲੇਖੁਤੁਇਆਪਕਾਧਰ
ਅਗਾਇਤੈਅਕੋਤੂੰਆਪਤੀਆਪਸਮਾਲਲੇ ॥ ਓਹੁਜੰਤ੍ਰੁਤੇ
ਵੇਦਸਾਸਤੀਖੁਸਾਸਤ੍ਰਅਲੇਖੁਪੜਤਾਦੈਲੇਖੇਦਿਖੁਤਾ
ਦਾਸੋਦੀਤੁੰਹੈ ॥ ਫੇਰਿਅਗੇਜੋਕੀਤਾਂਦਾਪੰਥੁਸੁਲੈਬਾਹੁ

ਨਾਂਵ ਅੰਤਰਮੁੰਦ੍ਰਾਸੈਂਗੀ ਐਕੁਤੈ ਏਹੁ ਜੋ ਅਏਸਕੁ ਕੁਕਹੈਂਗੇ
ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਦੀਗੇ ਉਨਕਾ ਕੀਜ ਨਮ ਦਟਿਆਂ ਜਾਤ ਸਫਨੀ
ਉਨਕੀ ਕੀਮਤੀ ਗਈ ॥ ਜੋਗੀ ਸੋ ਪਿਆਨ ਲਗੈ ਕੁਨੁ ਜੋਗ
ਕੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਏ ਕੁਨੁ ਕੀ ਮਲੇਖ ਕੁਟੇ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ
ਕੀ ਕੁਤ ਟੇਈ ਨਾਂ ਨੈ ਅਮਲ ਜੋ ਗਕ ਮਾਦੀ ਗੇ ਤੇ ਓਤ ਕੋ ਹੁਟ
ਕਾਰਨੈ ਦੈ ਗਾ ਨਹੀਂ ਤੁ ਉਪ ਮਾਰੀ ਤੁ ਲਬ ਕ ਵੈ ਗਾ ॥ ਫੇਰਿ
ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਗੀ ਆਂ ਕੇ ਪੰਥ ਤੇ

ਆਏਧਰਮਰਾਇਕੀਪੁਰੀਜਾਹਿਠਜੋਕਹੇਸੋਈਨਾਕਉਤਬਦ
ਕਰਨਕੀਤੇਹੈਨੀਏਹਤਉਨੀਕਢਾਦਕਹਤੇਥੇ॥ਐਤੈਉਏਜਾਨ
ਕਹਤੇਹੈਕਾਂਏਮੂਲਜਹਾਕਕਰਤੇਥੇ॥ਫੋਰਿਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿ
ਆਸੁਨਨਾਨਕਸੇਦਕਪੰਥਤੇਘਾਕਹੈ॥ਪਕਪੰਥਾਂਸਿਓਪੰਥ
ਉਤਸਤੁਮਾਕਾਹੈਸਹਜਪੰਥਪੰਥਕਾਨਾਉਹੈਨੀਕਦੈਗਮ
ਤੇਹੈ॥ਹੋਕਜੋਪੰਥਹੈਨੀਅਜੇਕੁਮਾਕਹੈਨੀਤੇਗਤਾਗਾਦਾ
ਪੰਥਹੈਤੇਕੇਪੰਥਸੋਉਹਪੰਥਕਲੈਕੋਤਉਥੇਜਾਹਿਚਾਹੀਜੇ

॥ ਜੋ ਤੇ ਰੀ ਥਾਨੀ ਸਾਥ ਉਨ ਕੀ ਥਾਨੀ ਬਲੈ ਗੀ ਜੋ ਤੇ ਰੇ ਗੀ ਗੰਥ
ਪਚ੍ਛੂ ਤੈ ਕੀ ਸੋ ਪਦਿ ਹੋ ਦੈ ਗੀ ਜਿ ਸਾਦਿ ਕੀ ਤੇ ਰਾ ਤੋ ਗਾ ਪਦਾ
ਸੋ ਸਭ ਪਦਿ ਹੋ ਦੈ ਗੀ ਅ ਤੈ ਸਭ ਪੁਨੀ ਤਹੈ ਉਹ ਮੈ ਥਾ ਇ ਪਾਈ
ਹੈ ॥ ਪੰਥ ਪਾਰ ਤ ਉਹਿ ਉ ਤ ਗਹਿ ਕੇ ਜਾਂ ਤੇ ਰਾ ਸਬਦੁ ਚ ਗਾ ਪਹਿ
ਕੇ ॥ ਚ ਤੈ ਤੇ ਰਾ ਨਾ ਸ ਜਪ ਹਾ ਗੇ ਤੇ ਰੇ ਨਾ ਸ ਕੀ ਰ ਸ ਨਾਂ ਉ ਪਰਿ
ਮੁ ਹ ਕੀ ਦੈ ਗੀ ਸੋ ਏ ਕ ਗਾ ਥ ਲਾ ਸੋ ਦ ਹਿ ਕੇ ॥ ਸ ਲੋ ਕੁ ॥ ਬ
ਹ ਪੰਥ ਢਿ ਆ ਰ ਕ ਸ ਨਾ ਨਾ ਸ੍ਰ ਜ ਪ ਹਿ ਨ ਤ ਨੀ ਤ ॥ ਨਾ ਨ ਕ

ਤਬਣਿਹਪਾਰਪਾਹਿਤੁਟੈਮਨਕੀਚਿੰਤ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਾਨਤਪੰ
ਸ੍ਰਾਪਿਤਨਸਮੀਚਾਦਹਿ ॥ ਲਾਗਾਬਚਨੀਜੁਗਤਕਮਾਦਹਿ
॥ ਪਉਨਚਲਾਵੁਕਰੁਹੀਆਵੰਤ ॥ ਮਨਚੁਲਟਾਇਬਹਨਾਗਾ
ਵਾਂਤ ॥ ਉਨਮਨਜਾਣਿਸਜਾਘਰੁਪਾਦਹਿ ॥ ਜਮਨਮ
ਰਾਕੀਤਾਸਕੁਦਾਦਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਾਣਿਮਨੁਚਾਂਠਾਬਾ
ਦਹਿ ॥ ਨਾਨਕਬਿਨਸੇਦਾਤੈਮੁਕਾਤਿਨਪਾਦਹਿ ॥ ੨੨ ॥ ਢੇਰਿ
ਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜਿਪਾਤਿਸਾਹਦਹਸੇਦਾਕਉਨਹੈ

ਜਿਤਮੁਕਤਿਪਾਈਐਸੋਸਾਕੁਝਪਲੇਚਿਤਸਭਲਗੌ
ਏਬਾਹੋਸੇਦਾਨੁਸਭਕੋਈਕਹਾਹੋਜੋਪਰਮੇਸਰਮੇਕਛੀ
ਹੋਦੈ ॥ ਅਤੇਇਕਤਟੀਤੀਰਥੀਪਾਦਹੋਨਿ ॥ ਇਕੁਠਾਕੁਰ
ਪਾਹਨਪੂਜਹੋਨਿ ॥ ਇਕਖਟਕਮੀਥੈਸਨੇਕਾਹੋਨਿ ॥
ਇਕਅਰਘਖਾਦਤੇਹੋਨਿਜੋਕਰੁਕਰਤੇਹੋਲੁਲੰਕਾਰਲ
ਕਾਦਤੇਹੋ ॥ ਇਕਨਾਵਈਚੁਗਾਤਿਉਲਟੀਧਰਦੇਹੋਨਿਜੀ
ਇਨਕੀਮੁਕਤਿਕਿਉਕਾਰੈਹੋ ॥ ਫਿਰਅਵੋਨਿਜੰਕਾਰ

ਬੋਲਿਆ ਸੁਨਨਾਨਕ ਐਸੁੰਦਰ ਮਾਂ ਤੈ ਕਉ ਤੁਖ ਤੇ ਹੋਇ ਬਸ
ਸ੍ਰਬ ਦਰਮਾਂਦਿ ਬਿਖਹੈ ॥ ਜੋ ਤਟੀ ਤੀਰ ਬਖਿਪਾਦ ਤੇ ਹੈਂ ਨੀਸੇ
ਮੀਨਾਦਾ ਜਨਮ ਪਾਦ ਤੇ ਹੈਂ ਉਨਕ ਉਪਾਨੀ ਕੀਸਿਤਲਾਣੀ ੨੧
ਹੈਂ ਪਾਨੀ ਛਡਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਾਂ ਬਿਨ ਪਾਨੀ ਉਰਜੀਦ ਤੇ ਨਾਂ
ਤੀਰਥ ਢਿਰਿਆਂ ਕੇ ਛੁਨਾਨ ਤੀਰਥ ਸਰੇ ਦੇਨਾਥਿਖੇ
ਜੋ ਹੈਂ ਜੇ ਪਰਸਾਦ ਬਰਥ ਕੈ ਕੀਸੀ ਕੰਗਾਲ ਕੇ ਦੇ ਛੁਖ ਪਾਦੈ
ਤਾਂ ਦਰਜੁ ਨੀ ਤੈ ਬਖੈ ਬਠਸ ਠ ਤੁਸ ਕਉ ਤੁਟੀ ਜਾਂ ਤੀ ਜਬ ਬਾਦੈ ॥

ਢੋਰਿ ਬਾਬੇ ਚਾਦਰਾ ਸਕੀਤੁ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਕੰਗਾ ਲਕਉਨ
ਹੈਨ ॥ ਭੇਖ ਦਾ ਛਿਉ ਨੀ ਕਿਬਾ ਹੈਨ ॥ ਢੋਲਿ ਨੀ ਕੰਘਾ ਭੁੰਚੇ
ਲੇਖਾ ਸੁਨਨਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਜੀ ਭੇਖ ਹੈ ਸੋ ਕੰਗਾ ਲਨਾ ਓ ਇਸ ਕਾਰਿ
ਜਕ ਸੈ ਖੁਲਾ ਕੀ ਚਾ ਹੈ ਏ ਹਗਨਿ ਚਾਉ ਹੈ ਇਕ ਬੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲ
ਉਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਦੂ ਏ ਬਾ ਦ ਹੁਜਾ ਇ ਲਾ ਇ ਚਾ ਏ ਤਕ ਰਿ ਗਨਿ ਚਾਉ ਹੈ
ਨੀ ॥ ਸੁਨਨਾ ਨਾਨਕ ਉ ਇ ਕੰਗਾ ਲਕ ਉਨ ਹੈ ਨੀ ਇ ਨਾ ਕੀ ਪੈ ਮਿ ਤੇ ਤੂੰ ਬ
ਤਾਂ ਇ ਜੇ ਸੈ ਸਾ ਕਸ ਹੈ ਕੰਗਾ ਲਕ ਉਨ ਹਾਂ ਇ ਨਾ ਕੀ ਪੈ ਮਿ ਤੇ ਤੂੰ ਬ ਤਾ

ਇਜੀਪਾਓ ਸਾਹਜੋ ਹੁਕਮੋ ਦੈਤਾਂ ਥਤਾਦ ਜੋ ਹਨੂੰਦਮ ਤਾਇਸ
ਫਤਾਦ ਦੀਜੈ ॥ ਤੰਹੁਕਮੋ ਟਿਆਨਾਨਕ ਥਤਾਦ ॥ ਤਾਂਥਾ ਥੇਕਈ
ਆਜੀਪਾਓ ਸਾਹਕੰਗਾਲਸੇਹੈਨਿਜੋ ਨਾਕੋਸ਼ਿਹਥਾਨੇਹੁਨਾਈਫਰ
ਜਕੋਟੀਪੇਦਾਨਾਈਚਹੁਮੰਗਾਸਹੁਤਸਕਦੇਨਾਈਚੰਦਰਘਨੀ
ਦਿਖਿਜੋਹਾਤੇਹੋਨਿਭੁਖਨੰਗਾਚੰਦਰਾਈਕ ਬੁਲਕਰਤੇਹਾਈਕੰਗਾ
ਲਟੇਹਨਦਚਾਦਤੇਹੈ ॥ ਤੰਮਿਰੰਕਾਰਚੋਲਿਆਦਾਹਦਾਹਨਾਨ
ਕਦਾਹਦਾਸੀਹਾਸੀਤਰੁਹੁਕਉਤਾਸਾਗਾਪੁਰੀਤੋਂਆਈਹੈਤੇਗ

ਥਥ ਨਮਸਤੁ ਹੋਇ ਗਾਤ ਥਾ ਥਾ ਜੁਰਨੀ ਲਗਾ ॥ ਏਹ ਦਾਨਤੰ
ਦਰੀਦ ਸਤੁ ਹੋਇ ਪੈ ਪਤੁ ਭੇਟ ਕੀ ਖੀ ਪੈ ਤੰਥਾ ਥੇ ਦੇ ਸਟ ਕੀ ਤੀ ਏ
ਤੰ ਤੰਥ ਸਮ ਕੀ ਪੈ ਇ ਜੀ ਪੁ ਤੰਥ ਸਮ ਕੀ ਤੈ ਤਨ ਮਨੁ ਫੁਨ ਸਤ
ਥ ਸਮ ਦਾ ਹੈ ॥ ਏਹ ਚ ਸਾਂ ਨੁ ਪੁੰ ਜੀ ਪ ਮਿਲੀ ਪੈ ਜ ਦ ਕ ਦ ਬ ਸਤ ਭ
ਸ ਸੈ ਕੀ ਪੈ ਪ ਦੁ ਜਾਂ ਥਾ ਥਾ ਦੇ ਖੈ ਉ ਤ ਨੋ ਇ ਕ ਮਿ ਜੇ ਇ ਹ ਸ ਸ ਸ
ਨ ਚ ਤੈ ਸੇ ਦਾ ਚ ਸ ਸਾ ਨ੍ਹਾ ਲਾ ਹੈ ਦੇ ਭੇ ਟ ਚ ਢਾ ਈ ਚੈ ॥ ਤੰਥਾ
ਥੇ ਸ ਦਾ ਵ ਤੀ ਈ ਸ ਸ ਨ ਕੀ ਚ ਢਾ ਈ ਟੰ ਕ ਸੇ ਦਾ ਸ ਦਾ ਟੰ ਕੁ ਪੀ ਤ ਪੰ

ਜਾਂਦਿਸਦੇਪ੍ਰੇਮੁਸਾਢੁਤਿਨਟੰਕੁਦਾਇਚਢਾਈਦਿਸਦੇਸੁਹ
ਸਤੁਏਹਬਾਬਾਪਵਾਖਨਾਏਕਾਰਿਸਬਜੋਵਖਾਣੇਆ॥ਜੀਆ
ਤੁਸਾਹੀਏਹਦਸਤੁਤੇਮੀਹੋਵੈਗਵਿਛੁਨਾਹੀਜੋਤੁਏਕਾਰਿ ੭੩
ਵਾਜੀਫਰੀਐ॥ਤੰਨਿਵੰਞਾਵਚੋਲਿਆਦਾਹਦਾਹਨਾਨਕਦਸ
ਦਾਸਾਵੇਜਗਾਦਿਚੁਏਹਦਸਤੁਆਖੋਦਿਖਾਲੀਨਾਹੀਜੋਤੁਹ
ਭੇਟਚਢਾਈਐਇਸਦਾਮੁਲਚਸੰਤੋਹਾਨਾਹੀ॥ਏਹਚਸੋ
ਲਕਹੈਇਸਦੇਤੁਲਧਨੁਚੀਚਕਾਸਨਾਹੀਦੀਪਲੋਇਪਾਤਾਲ

ਭੀਨਾਈਐਸਭਸਮੇਵੁਠੀਪੈਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਹਰਖਮਾਨੁਹੋਇ
ਆਖਾਂਖਿਉਸਕਿਛੁਮਸਾਣੈਉਸਿਰਜੁਤਾਰਉਤਰੰਗੁਆਪਨੈ
ਜਾਕਾਬੈਠਾਦਰੁਜੋਗਾਸੇਦਕੁਪੈਦੀਹੋਈਆ ॥ ਤਾਂਥਾਵੇਨੁਨਿਰੰਕਾ
ਰਥਖਸੁਖੀਤਾਨਾਸਦੀਕੋਠਹੀਥੈਲਮਿਲੀਪੈਸੇਦਾਪੂਜਾਪ੍ਰੇਮ
ਭਾਉਦਈਚਾਸੁਰਥਤਨਾਸਦਾਨਚਸਨਾਨਕੀਏਹਭੀਕੋਠਹੀਉ
ਦਾਲੇਕੀਤੈਜਿਉਤੇਰੇਜੀਚਾਹੈਤੇਉਦਰਤਾਈ ॥ ਤਾਂਇ ਨਾਂਏਉ
ਪਰਸੁਰਾਰਛਾਪਥਾਵੇਦੀਤੈਏਜੋਉਦੇਹਦਸਤੁਹੋਜਾਨਹ ॥

ਤਾਂਬਾ ਬੇਢੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਚਿਉ ਤੇ ਵਾਸੁ ਕਸੈ ੭
ਦੇ ਕੀਉ ਦਿਸ ਨੂੰ ਦਰ ਤਾਈ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਕੰਧਾ ਰੁ ਬੋਲਿ ਚਾਨਾਨਾਥ
ਉਤਿ ਚਸਾਂ ਉਪਰਿ ਕੇ ਹੁ ਨੀ ਚਾਨੀ ਚਸੀ ਏ ਚੁਕੇ ਹੰਸ ਤਹ ੧੪
ਤੇ ਨੈ ॥ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇ ਵਾਸੁ
ਆਉ ਚਾਦ ਦਾ ਕੇ ਹੁ ਨਾ ਨੀ ਤੂੰ ਏ ਕੈ ਚੋ ਨੀ ਭੀ ਲੈ ਦਾ ਨੈ ਤੇ ਰਾ ਭਰ
ਦਾ ਸਾ ਕੇ ਹੁ ਨਾ ਨੀ ਤੂੰ ਭ ਰਮ ਮਾ ਇ ਮਾ ਵ ਦਾ ਨੈ ॥ ਤੰ ਨਿ ਕੰ ਧਾ ਰ ਬੋ
ਲਿ ਚਾ ਨਾ ਨਾ ਥ ਉ ਤੇ ਏ ਕੈ ਲੈ ਦਾ ਹੰ ਸੋ ਕੇ ਹੁ ਬੀ ਪ ਲੈ ਦਾ ਨਾ ॥ ਫੇ ਰਿ ਬਾ

ਬੇਚਵਦਾਸਕਰੀਤੀਜੀਪਾਤਸਾਹਦੇਕੈਮਨੁਦਧਾਇਦਾਹੈਚਰ
ਲਾਜਾਨਦਾਹੈਦਸਤੁਮੇਰੀਚਾਹੀਹੈਓਤੁਸਦਾਮਨੁਦਧਦਾਹੈਤੂੰ
ਬੋਹਲੈਦਾਹੈ॥ਤਾਂਓੁਕਮੁਹੋਇਚਾਦਾਹਦਾਹਲਾਲਕਤੁਹੁਨੂੰਓੁਚੀ
ਅਤਿਆਈਹੈਚਹੀਚਾਚੋਰਮੈਦਿਚੈਹੈਸੋਤੁਧਪਾਈਹੈ॥ਪਰ
ਮੈਤੁਧਨੂੰਇਹਗਲਬਖਸੀਹੋਰਸਮਦਧਕੁਨਾਹੀਤੁਹਨੂੰਦਸ
ਤੁਹੀਹਚਲੁਦੀਹੈ॥ਤਾਂਬਾਹਥਜੋੜੇਨੇਕਰਿਪੈਰੀਪਇਆ
ਜੀਦਾਹਦਾਹਤੇਬਾਬੇਲਨਾਸਤਿਹੋਹੁਨਚਾਸਾਡੀਨਿਸੰਤੋਟੀਨ

ਮੁਜ ਪਰੀ ਕੋ ॥ ਤੰ ਹੁਕਮੰ ਤੇ ਆਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਾਮ ਕਰ ਉਤਮ ਜਪਰੀਗਾ
॥ ਤੰ ਬਾਬੇ ਚ ਵਾਸ ਕੀਤੰ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮੰ ਦੇ ਤਿ ਹੁ
ਨਾਮ ਜਪੀ ॥ ਤੰ ਨੀ ਵੰਕਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜੀ ਪਥਦ
ਦਿਖਿਦੈ ਤੁਸੀ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸਥਦ ਤੇ ਨਾਮ ਇਕਠਾ
ਕਰਿ ਕੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੰ ਢੇਰ ਬਾਬੇ ਸਥਦ ਕੀਤਾ ॥ ਪਹਿਲਾ
ਥਿਆਨਨੀ ਬਾਨੁਬਾਨੀ ਹੋਇ ਤੇ ਸਾਦਿ ਚਿ ਨਾਮ ਸਾਤਿ ਦਿਸਦੇ
॥ ਢੇ ਰਿਆ ਨਾਮ ਬਾਨੀ ਹੋਇ ਤੇ ਸੁਰਦਿ ਚਿ ਨਾਮ ਨਉ ਦਿਸਦੈ ॥ ਢੇ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਨੀ ਜੋ ਈ ਤਿ ਸਾਦਿ ਚੁ ਨਾਮ ਈ ਕੰ ਜ ਦਿ ਸ ਦੇ ॥ ਢੇ ਰਿ
ਪ ਉ ਤ ਬਾ ਨੀ ਜੋ ਈ ਤਿ ਸਾ ਦਿ ਚੁ ਨਾ ਮ ਸ ਦ ਾ ਦਿ ਸ ਦੈ ॥ ਢੇ ਰਿ ਸ੍ਰ ਖ਼ਾ
ਏ ਬਾ ਨੀ ਜੋ ਈ ਤਿ ਸਾ ਦਿ ਚੁ ਨਾ ਮ ਸ ਦਾ ਵ ਤੰ ॥ ਢੇ ਰਿ ਸ੍ਰ ਪਾ ਉ ਬਾ ਨੀ
ਜੋ ਈ ਤਿ ਸਾ ਦਿ ਚੁ ਨਾ ਮ ਸ ਦਾ ਹੋ ਈ ਮਾ ਸੇ ॥ ਢੇ ਰਿ ਮੇ ਰੁ ਬਿ ਤੰ ਗ ਸ੍ਰ
ਬਾ ਨੀ ਜੋ ਈ ਤਿ ਸਾ ਦਿ ਚੁ ਨਾ ਸ੍ਰ ਚ ਤੋ ਲ ਪੂ ਰ੍ਵ ਦਿ ਸ ਦੇ ਮਾ ਸੇ ਇ ਕਾ ਸੀ
ਦਿ ਵ ਦਾ ਸ ਤ ਰ੍ਵ ਦਿ ਸ ਦੇ ਮਾ ਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰ ਬ ਤ ਬਾ ਨੀ ਧਾ ਜੋ ਹ ਖ
ਸ੍ਰ ਲਿ ਖ ਿ ਬਾ ਨੈ ਇ ਤ ਨਾ ਨਾ ਸ੍ਰ ਈ ਸ੍ਰ ਬਾ ਨੀ ਦੇ ਚ ਹੈ ॥ ਤਿ ਸਾ ਦਿ ਚੁ

ਸ਼ਦਾਕਤੀਪਾਸ਼ਸ਼ਤੁਸ਼ਾਰੇਜ਼ਕਾਦਿਖੁਦਕਤਿਆਹੈਂਹੋਵਤਸ਼ਾ
ਨਹੈਂਖਜ਼ੇਦਕਤਿਆਨਾਓਂਦਹਨਾਨਕਮੈਂਡੇਕੇਹਦਾਲੇਕੀਤਾਤੁਧ
ਸ਼ਬਦਾਬਿਖੇਕਾਖਿਆਹੈਂ॥ਇਕੁਸ਼ਬਦਕੁਹਜ਼ੁਹੈਂਇਕਸ਼ਬਦਧ
ਕਗਾਸ਼ੁਹੈਂਇਕਾਦਿਖਾਨਿਉਨਾਓਂਦੇਤਨੇਓਂਖਾਦਾਮੈਸਾਰੁਗ
ਲਤਾਨਹੇਂਇਕਾਣਿਆਹੈਂ॥ਏਕਾਦਿਚੋਓਂਸ਼ਬਦਕੀਨੈਂਦਿਆ
ਕਕਦੇਹੈਂਨਿਉਰੁਕਹਦੇਹੈਂਨਿਜੋਏਂਹਬਾਬੇਕੀਬਾਨੀਨਾਹੀਏਂ
ਕਕਹੈਂਜੋਜੋਬਾਨੀਬਾਬੇਕੀਨਾਓਂਖਪਨੇਉਪਰਿਕੁਸ਼ਾਨਬਖ

ਨੇਕੋ ਜੋ ਅਸੀ ਬਾਨੀ ਨੁ ਪਰਖਏ ਤੱਤ ਉਨੀ ਸੰਗ ਕਹੈ ਕੋ ਜੋਇ
ਹ ਬਾਨੀ ਬਾਬੇ ਕੀ ਨਾਨਕ ਪੜੈ ਲਭ ਰਿਤ ਉਨ ਕਰ ਤਾ ਕੋ ਹਰ ਸੋਇ
ਨਾਨਕ ਪਉੜੀ ਤੁਲ ਵਜ ਖਾਤੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜਾਨੀ ਤੈ ਬਾ ਬਾਝਹੁ
ਅਉਦਰ ਕਿ ਦੇ ਪਸਾਰਿਆ ਸੋਈ ਆਣੈ ॥ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਹੈ ਬਾਨੀ
ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਇਤ ਨੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸਕ ਨਹੀ ਕੋ ਨਾਨੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਮਰੁ
ਝੁਜ ਮਹ ਸਬਦ ਨੂਰ ਕਾ ਪਾਦ ਨੇ ਕੋ ਅਸੰਖ ਦਾ ਰੀ ਆਖਣੀ
ਅਨੇ ਕੋ ਅਸੰਖ ਦਾ ਰੀ ਆਜ ਲਹ ਕੋ ਅਤੇ ਗਾਨੁ ਹੋ ਦੈ ਗੀਨ

ਜੀਜਾਂ ਉਨਕਾ ਪੁਰਖਕਾਲਾਕੀਐਕਾਤਾਂਬਹੁਤਿਨਿਕਮੈਂਕੋਇ
ਹਮਾਰੀਏਉਨਕੀਐਸਾਕਮਨਿਹੈ॥ਹੋਰਜੋਬਹੁਤਸੰਤਾਂਸਿਖਾਂ
ਕੀਨਿਰਦੈਆਕਰਿਕੋਚਾਹਿਸਤੁਕਹੈਕੋਚਪਰੀਨੈਨੀਕੋਟੀ ੭੭
ਕਮੁਦੇਖਿਚਾਹੈਉਨਾਂਪੁਰਾਣਿਆਕਰਿਆਮਾਨਹਿਕੋ
ਸੋਜਨਮਸੇਤਜਮਾਂਮਾਟੀਕਾਦੀਦਾਹੈਦਹਿਕੋਉਸਕੇਸੁ
ਖਹਾਗੀਨਜਲੈਕੀਚੋਲਨਾਸੰਮਲੈਕਾਨਾਂ॥ਚਾਂਦਨੀ
ਵਦਸਤਕਾਹੈਤਾਂਕਿਹੁਦੀਦੇਖਾਚਾਂਦਨਾਨਾਂਦਹਨਜੋਚ

ਗਿਨਉਸਕੇਮੁਖਬਲਦੀਹੈਉਸਕਉਸਜਾਇਹੈ॥ਦੀਦੇਕਉ
ਅਗਿਨਿਚਾਗਿਨਕਾਜੀਉਪਉਦਦੀਦੇਕਾਜੀਉਤੇਲਉਮੁਖਾ
ਟੀਹੋਇਹਾਰੈਹੈਕਮਤੀਕਰਿਕੈਦੀਦੇਕੇਮੁਖਚਾਗਿਨਜਲਾਈ
ਦੀਹੈ॥ਇਨਾਂਗਿਦਕਾਦੀਇਹਮਾਨਿਦੇਹੈਗੀਖੁਰਗਾਨ
ਅਹੈ॥ਬਹੁਤੇਹਗੀਨਦੇਖਾਜੋਕਰਿਹੈਗੇਚਜਤੁਜਗਸਕ
ਹੈਗੇਨਾਹਿ॥ਦਹਮਹਲਕਾਥੰਮਕਰਿਛਹਗੇਚਾਗਿਨਤਭਾਉ
ਉਨਕੇਸਿਰਉਪਾਰੇਹੁਬੋਲਨਮਿਲਹੈਗੇਨਾਹੀਉਹਨਕ

ਮਾਦਦੇਥੇਓੁਹਾਭੁਲੇਓੁਏਤਾਰ ਓੁਨਾਂਦੇਸੰਸਾਰਜਾਣਿਪਈਆ
॥ਜੋਓੁਠਾਢਿਠੁਕਾਸੀਓੁਸੋਓੁਤਓੁਜਾਦਿਖੇਮਾਸ੍ਰੀਮੁਖਿਬਾਖਿਓੁ
ਦਨਸ਼ਰੂਪੀਹੈਦੈਓੁਜਾਗਿਨਕਓੁਨੈਦਾਸੀਓੁ ॥ਸਲੋਕ ॥ਮ
ਸ੍ਰੀਮੁਖਿਬਾਖਿਸੁਹਾਦਨਾਢਿਲੁਲਾਗਾਹੀਗਾਹਰਗਾਂਫੀਓ ॥ਛੰਦ
ਨਸ਼ਰੂਪੀਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਤੇਭੀਓ ॥ਧਉਹੀਪ ॥ਅਸ੍ਰੀਮੁਹ
ਲਿਖਿਮਲੁਕਾਵਜਾਨਹੁ ॥ਮਨਮਾਹਿਸਿਮਰੁਸਬਦਪਹਾ
ਨੁਹ ॥ਸਚੁਪਛਾਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਰਮਾ ॥ਦੇਹੀਬਾਸ੍ਰੀਮ

ਸਬਦੁਸੁਰੰਗਮਾ ॥ ਸੇਦਾਪ੍ਰੇਮਚੰਦਨਕਾਰਿਜਾਨਹੁ ॥ ਹਰਿਹਾਰਿ
ਸੀਸਮਰਪੁਨਾਮਬਖਾਨਹੁ ॥ ਏਇਬੇਤਨਸਜਸਧਾਰਿਕਾਜੁ ॥
ਜਪਗੁਰਿਬੰਕਾਮਨਾਨਕਨਿਸਤਰਾਜੁ ॥੨੭॥ ਢੋਵਾਬਾਵੇਚਵ
ਦਾਸਕੀਤੰਜਪਾਤਿਸਾਹਏਤਟੀਤੀਕਬਿਮਹੌਨੀਸੇ
ਤਿਨਾਕੁਤੇਏਦਰਬਿਸਥਾਕੁਹੋਇਆ ॥ ਇਕਜੋਠਾਕੁਰਪੂਜ
ਦੇਹੌਨਿਤਿਨਾਂਦਾਕੀਓਦਾਲੋਡਦਰੁ ॥ ਓਹਤੰਕਾਹਦੇਹੌਨੇਜੋਪਰ
ਸੇਸਰੁਇਨਾਨੰਦਿਖੁਹੌਨੇਕਬੈਜਾਨਇਆਨਾਂਪ ॥ ਢੋਵਿਨੇ

ਵੰਕਾਰ ਬੋਲੀਐ ਸੁਨਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾ ਫਟੀਤ ਲੀਬੁ ਧਪੈ ॥ ਧਰ
ਕੇ ਤਾਖਬਰਨਾਤੀ ਉਨਾਂ ਆਦਖਾ ਫਟੀਪੈ ਨਸ੍ਰਨਾ ਤਾਫੀਬਰਨ
ਸ੍ਰੀਹਨਮੇ ਕਾਰਿਛੁ ਨਥਾ ਸੈਲਤੈ ਫੀਦੇਤੀਖੀਚਬੁ ਸੈਲਤੈ ਫੀਨੈ
ਆਈਖਾਦਕਸ੍ਰਨੁ ਕੀਸ੍ਰੀਕ ਉਤੈਤਾਨਥਾ ॥ ਉਹਜਾਰਦੇਸੇਜੋ
ਸ੍ਰੀਤੈਪਾਤਨੁਕੀਕ੍ਰਦਸੋਦਾਨੋਈਕਾ ॥ ਧਰਾਇਨਾਕ ਉਸੁਭਾ
ਦਪੂਜਨੇਕਾਚਾਈਆਨਾਤੈਜਨਦਜ ਲਾਸ ਈਖੀਤੋਦੀ
ਸ੍ਰੈ ਉਹਾਕਤੈਆਬਾਚਬ ਉਨਾਂਨਾਤੈਪਈਨਾਕ ਉਤੀਖੀਛੁ

ਸਿਖਾਦਾ ਤਾਹੈ ਜਾਰਿ ਓੁਸ ਕਰਤਾਰ ਸਕਾਰਿ ਪੂਜਸੀ ॥ ਛੋਰਿ
ਬਾਬੇ ਅਵਰ ਦਾਸ ਕੀ ਤੀ ਜੀ ਪਾਤੀ ਸਾਓ ਓੁਤਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਕ ਦਨ
ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਓੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਓੁਤਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਸਾਰ ਖੀ
ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪਕੈ ਮੁਕਾ ਤਿ ਭੀ ਹੈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤਾਂ ਪੂਜੀਐ ਜਾਂ ਠਾਕੁਰ
ਜੇ ਓਹਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕੁਰ ਕੀ ਫੁ ਮਨੁ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੀ
ਹੁ ਆਪਾ ਮੁਕਾ ਤਾ ਨਾਹੀ ਠਾਕੁਰ ਕ ਓੁਪਿ ਆਪਿ ਆਪਨੀ
ਦੇਹ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨਾਹੀ ਖੁਆਈ ਪਿਸ ਰ ਓੁਪਾਰਜੀ ਐ ਖੁਆਈ

ਅਨਤ ਲੈਜੋ ਦੈਖੁ ਆਪੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਜੋ ਰਖਸੋਇ ਕਿਛੁ ਨਾ ਜਪੈ ॥ ਐਸੀ ਮਾਨੈ ਦੋਇ ਦੈ ਤਾਂ ਠਾਕੁ ਪੂਜੈ ॥ ਠਾਕੁ ਪੂਜਨ ਦਾ ਲਾਥੈ ਤਾਹੈ ਏਹ ਰਖਸੋਗਾ ਮਹਿਪੈ ਏਹ ਉਸਧਾ ੮੦
ਹਨਿ ਜੈਸੀ ਸੋਇ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਪਾਦੈ ॥ ਅਤੈ ਜੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਠਾਕੁ ਪੂਜੈ ਮਨਮਹਿ ਦੁਬਧਾ ਹੋਦੈ ਪਰਾਨੀ ਏਹਾ ਮੁਖਿ ਹੋਦੈ ਚਿਤਿ ਕਿਸੀ ਠਉਰ ਨ ਹੋਦੈ ਸੈ ਸਾਕਤ ਸੋ ਤਾਕੇ ਦਾਸ ਤੇ ਠਾਕੁ ਕਉ ਪੂਜੈ ਘੰਟਾ ਵਦਕਾ ਦੈ ਤਿਸ ਕਉ ਨ ਸਮਧਾ

ਨਕਾਈਸੀਮੈਲੈਕਾਯਕੈਚਾਜਾਤੀਬੈਪਾਹੁਨਕੀਕਾਤਿਕਦੇਈ
ਹੈਦੈ ॥ ਜਾਦਿਦਯੰਕੈਸੀਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇਕੀਪਉੜੀਕਉਲ
ਕਾਦੀਬੈਤਾਂਕੋਈਸਾਧਸੰਤਹੁਕਨਓੁਸਕੇਓੁਪਰਚਖੈਤੰ
ਓੁਸਕੀਕਾਤਿਹੋਦੈ ॥ ਪਛਕੈਸੀਤਾਂਪਾਹਨਤੇਕੰਕਰੁਹੋਦੈਓੁਸ
ਕੰਕਰਓੁਪਰਭੀਸਾਧਕਾਜੁਕਨੁਲਾਕੈਤਓੁਢੇਰਿਮਿਟੀਹੋਦੈ
ਢੇਰਿਮਾਟੀਕਓੁਆਖੈਨਕਾਨਾਓੁਲਾਕੈਤਾਂਓੁਸਤੇਕਲੀਹੋ
ਦੈ ॥ ਬਾਹਰਕਲੀਅਰੋਮਾਕਲਪਦਹੋਤਿਸਤੇਪਿਤੀਲੋਹੋਦੈ

ਫੇਰਿ ਪਿਤਲਕ ਉਕਾਈ ਅਸੰਖਤਾ ਉਮਿਲਤੇਹੈ ॥ ਤਲੇਅ
ਹਕਲੋਤੀਹੈ ਉਪਰਿ ਅਖ ਉਨਾਂਹੋਤਹੈ ਉਨਾਂ ਬੋਲਤਾਹੈ ਅਹਨੀਤਾ
ਹੈਅਸੇਕਕਰਤਾਹੈ ਅਰੂ ਸੋ ਸਾਕਸੁਨਤਾਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹਨੀਤਾ ੮੧
ਹੈ ਉਸਕ ਉਸਜਾਈ ਮਿਲਤੀਹੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਤਾਂਇ ਆਕਾਸੀ
ਕੈ ਬੇਚੀਤਾਹੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਗਿਨਹੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਤਾਹੈ ਦਹ
ਆਪਣਾ ਉਕਰਤਾ ਕਿਛੁ ਨਾਂਹੈ ਪਰ ਸੁਆਮਿ ਕੇ ਦਾਸੇ
ਉਸਕੀ ਏਹ ਜਾਲ ਤੀਹੈ ॥ ਪਰ ਉਸਕੇ ਦਿਖੈ ਜੋ ਅਗਾਂਹ

ਵਤਾਹੈਤਿਸਦਿਚਤੁਰਾਨਾਕੀਸੀਸਾਪਦੇਮੁਖਪਦੈਤੰਢਰਿ
ਆਟੀਐਸਉਰਲੈਉਸਮਟੀਮਾਹੰਬੀਜੁਬੋਟੀਬੈਉਸਕਾਗਿ
ਖੁਹੇਦੈਉਰਬਿਖਵਉਕਾਟੀਬੈਕਾਟਿਕਾਗਿਚੀਰੀਬੈਜੀਵ
ਕਾਗਿਉਸਕੀਚਉਕੀਪਕਰੀਬੈ॥ਤੰਉਸਕੇਉਪਾਰਿਕੋਟੀਸਾ
ਧਾਇਸਨਾਨਕਵੈਤੰਉਸਕੀਕਾਤਿਹੋਦੈ॥ਜੇਚਾਹੰਕਾਕਾਰੇ
ਕੈਸੈਸਾਕਕੀਸੇਤਾਕਾਗਿਮਾਨਿਚਤੁਰਾਟੀਕਾਗਿਕੈਜੋਠਾਕੁ
ਕਕਉਪੁਜਾਹਿਤੁਨਕਾਣਿਹਾਦਾਲੁਹੋਦੈਕਾਨਦੀਜਨਮੀ

ਢੇਰਿ ਜਾਈ ਕਿਛੁ ਅਸਾਮ ਮਨੁਖ ਕੀ ਰਾਖੈ ਗਾ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜਾ
ਨਹੀ ਪੈਰੇ ਖੰਨਿ ਕਿਆ ਜਨ ਮਪਾਦੈ ॥ ਤੰਢੇ ਰਿਬਾ ਬੇਚਾਰਾ
ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹ ਤੰਪਾ ਨੁ ਨ ਪੂਜਨ ਦਾ ਲਿਖਾਏ 42
ਸਿਕਹੇਈ ॥ ਧਰਤੀ ਦੁਰਗਾ ਭ ਦਾ ਨੀ ਪੂਜ ਤੇ ਹੈ ਤੁਲਸੀ ਦੀ
ਸੇਦਾ ਕ ਵ ਤੈ ਹੈ ਜਟਾ ਦ ਪਾ ਦ ਤੇ ਹੈ ॥ ਹਾਥੰ ਸਾ ਖਿ ਦਾ ਲੁ ਖੁ ਨ
ਦ ਤੇ ਹੈ ਜਿ ਦ ਕ ਵ ਤੇ ਹੈ ਤਿ ਨ ਕ ਨਹੀ ਬੋ ਲ ਹੈ ॥ ਢੇ ਗਿ ਨ ਰੰ
ਦਾ ਵ ਬੀ ਲਿਖਾ ਸੁ ਨ ਨਾ ਨ ਕ ਜੀ ਜੋ ਦੁ ਰਗਾ ਦ ਪੂ ਜ ਤੇ ਹੈ ਸੇ

ਜਨਮਣਿ ਸਤਰੀਕਾ ਪਾਦਨਿਰੇ ॥ ਪਰਥਿਤਕਾਰਿਕੇ ਜੋਇ
ਵਰਾਕਾਰੂਪ ਇਸਤਰੀਕਾ ਹੈਂਕੁ ਸਰ ਉਮਾਤਾਕਰ ਤੇਹੈਂ ਜੋ
ਰੇਖਾਕਾਰੂਪ ਹੈਸੈਸਾਰਥਿਖੇਸੋ ਸਤੇ ਦੁਰਵਾਕਾਰੂਪ ਹੈ ॥ ਚ
ਰੁਦੁਰਵਾਕਉਮਾਤਾਕਰ ਤੇਹੈਚਤੁ ਫੇਰਿ ਨਾਂਹੀਕਉ ਇਸ
ਰੇਖਾਂਕਰ ਤੇਹੈਂ ਨਿਤ ਨਰੁਸਾਥਤੇ ਵਾਕਰ ਤੇਹੈਂ ਨੀ ॥ ਚਤੁਰੁਸ
ਦੁਰਵਾਕਉਮਾਤਾਕਰ ਤੇਹੈਂ ਨਿਇਸਰੇਖਾਸਾਥਤੇ ਵਾਕਰ
ਤੇਹੈਂ ਇਤਦਾਸਤੇਜ ਨਮੁਣਿਸਰੂਪਕਾ ਪਾਦਨਿਰੇ ॥ ਉਸਕਾ

ਗੁਰੂ ਪੂਰਕਾਰੀ ਖੀ ਜੰਞ ਇਸਤੀ ਪਰ ਉਤੀ ਪੂਰਕਾਰੀ ਪਰਿ
ਹਾਰੈ ਤੰਕਾਤਿ ਪਾਦੈ ਨੀਰਬਾਣ ਹੋਇ ਐਸਾ ਬਣੀਆ
ਪੂਰੁ ਪੂਰਕਾਰੀ ਪਰਿ ਜਾਣੈ ਤਉ ਕਾਤਿ ਪਾਦੈ ॥ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ੮੩
ਅਵਲ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਤੁਲਸੀ ਪਾਦਿ ਰਖੀਤੀ ਹੈ
ਜੋ ਚੰਗਾ ਲਕਤੀ ਪਾਦਿ ਰਹੇ ਤਉ ਐਸਾ ਬੀਧਾ ਪਰਿ ਉਕਾਸੈ
॥ ਫੇਰਿ ਨੀਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਜੇ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਤੁਲਸੀ ਪਾਦਿ ਰਹੀ
ਹੈ ਉਤਰੁ ਜਸੇ ਗਾਖਿ ਹੈ ਅਨ ਬੋਲਣੀ ਹੈ ਅਪਨਾ ਆਪ ਵਟਾਦਤੇ

ਤੈ ॥ ਪਰਪੂਜਨੇਤੈਪਕਉਤੈਗਲਿਪਾਦਨੇਕਉਨਾਤੈਗਲਇਸਕਉ
ਸੋਪਾਦਤੈਜੋਮਨਸੁਮ ਬਾਲਕੇਤੈਦਤੈਕਰਮਬਿਕਰਮਕਰੀਸਾਕਸੁ
ਨਤੈ ਨਾਤੈਕੰਨੀਤੁਲਸੀਸੋਪਾਦਤੈਜੋਪਰਲੀਕਿਆਸੁਰੈ ਨਾਤੈ ॥
ਗਲਸਤੈਕੰਠੀਤੁਲੀਸੀਕੀਸੋਪਾਦਤੈਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇਨਮਿਤਿਸ
ਰੀਕਟਾਦਤੈਚਾਪਨਾਗਲਾਚਾਰੋਅਖਤੈਚਗਲੇਕਉਛਡਾਇ
ਦੇਦਤੈਜਾਂਚੈਸਾਕਰਮਕਰੀਤਾਂਤੁਲੀਸੀਗਲਿਪਾਦਤੈਤਾਂਉ
ਸਕਸਗਤਸਜੈਦੈ ॥ ਬਹੁਦਤੁਲਸੀਕੀਸਾਲਾਤੈਗਲੇਪਾਦਤੈਤੈ

100

ਅਰਥ ਅਸਥਾਦ ਤੇਹੈ ਪਰਜੰਨਿ ਇਹਾ ਕਰਤੇਹੈ ਕਾਮ ਕਰੰਨੇ ਪਰਸਾ
ਦ ਤੇਹੈ ॥ ਤਿਨੀ ਚਾਕਾ ਸੰਤੁਕਰਤੇਹੈ ਉਨਾਕਉ ਤੁਲ ਸੀਸ ਨਾਪਦੇ
ਤੀਹੈ ॥ ਫੈਸੈ ਸਾਠ ਜੋਜਨ ਤੇ ਜਲੇ ਕਰਤ ਚਤੁਪੁੰਚਾ ਕਾਉਸਸ ੮੪
ਲੇਉ ਤੁਲਾਲੀਚਹਿ ਗੇ ॥ ਟੋਕ ਟੋਕ ਸਨ ਕੇਕਾਸਦ ਸਦਾ ਸਨੇਕਾ
ਸਨਕਾਹੈ ਦੇਗਾਚਤੁਕੀਚੇ ਗਾਦਹ ਉਨਕੇ ਗਾਲਿ ਪਾਣੀ ਚੈਗਾ
ਜਾਂ ਉਸਰਤ ਉਜਲਕਉ ਕਾਲੇ ਹੈ ਤੇ ਲੰਘਜਾਣੈ ਤਉ ਉਨਾਂ ਕੀਗ
ਤੇਹੈ ਦੈਨਾਹੈ ਤੰਦ ਬੇਸ ਰਨ ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਚਰਣਾਸਕੀਤੁਜੀ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੇਰਾ ਕੀਜੈ ਉਹ ਦੀਵਾਸੀ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਾਈਐ
ਪਵੈ ਨ ਭਉ ਪਾਈਆ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤੇ ਵਿਚ
ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਪਾਈਐ ਸਭ ਕੇ ਮਾਲਕ ਓਹੁ ਕਰੈ ਓਹੁ ਕਿਸੈ ਤੇ ਦੇਵੈ ਕਿਛੁ
ਜਾਤਾ ਨਾਹੀ ਓਹੁ ਕੀਮਤਿ ਤੁਹਾ ਕਉ ਓਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਰ ਬਥੇ
ਅਕਾਸ ਕੀ ਓਹੀ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਸਭ ਕੇ ਉਹ ਨੀਸ ਹੁਕ
ਉਬਤਾਈ ਚਾਹੀਐ ॥ ਤੁੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਉਹ ਸਭ ਕੇ
ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੇ ਤੇ ਵਿਚਾ ਗਲਿ ਪਾਈਐ ਨੀਸ ਸੰਸਾਰ ਨਾਸ ਕੇ

ਨਕੇਹੋਨਿ ॥ ਸੁਰਤਕਾ ਸੂਤੁਹੋਤ ਤਨਕਾ ਤਾਕਾਹੋਪ੍ਰੇਮਸਾਥਪਰੋਵੈਹੋ
ਨਿਦਾਹੁਕੁਰੁਖੁਨਾਕੇਹੁਪਰਿਮੇਰਖਿਚਾਹੈ ॥ ਉਸਮਾਲਾਕਾਮੇਰੁ
ਦਾਹਕੁਰੁਹੀਰਖਿਚਾਹੈਇਹਮਾਲਾਬਖਸਕੈਮੈਤੇਰੇਗਲਿਪਾਈ ੮੫
ਹੈਇਸਮਾਲਾਕਉਜੋਜਪੈਗਾਤਿਸਕਉਮੈਅਪਨੇਪਾਸਰਖਾਗਾਉ
ਸੁਖਾਜਨਮਮਰਨਕਟਾਂਗਾਉਸਕੇਏਕਸਨਸੈਸਾਰਤਰੈਗਾ ॥
ਸੁਲੋਕੁ ॥ ਮਾਲਾਨਿਰਮਲਮਨੈਮਾਹਿਜੇਜਪਿਜਾਨੈਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਮੁਹੈਜਪੀਪਿਚਾਨਾਬਿਰੰਗਮਹੋਇ ॥ ਪਉ

ਵੀ ॥ ਸ੍ਰੰਸ੍ਰਵਨਾਮਕੀਮਾਲਾਪਾਦਹੁ ॥ ਹਰਿਕੀਓਸ੍ਰਿਫਤਿਮਨ
ਮਾਹਿਹਢਾਦਹੁ ॥ ਨੌਂਏਕਾਹੁਨਿਮਾਲਚਲੇਪ ॥ ਸੁਕਤਿਪਛਾਨ
ਹੁਕਾਥਹੁਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਲੁਲੇਤਤਪਰੇਦਹੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿਦੁਰਕ
ਦਾਸਨਤੇਖੇਦਹੁ ॥ ਸਭਕੀਕੈਨੋਂਏਕਾਹੁਨਿਵਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕਏ
ਹਮਾਲਾਪਾਗੁਰਭੀਜੀਤ ॥੨੪॥ ਢੇਰਿਬਾਧੇਚਾਵਾਸਕੀਤੀ
ਜੀਪਾਂਤੀਸਾਚਸੀਮਾਲਾਮੁੰਹਾਪਾਏਤਾਵਏਨਾਤੀਚਸਾਂਨੂੰਦ
ਹਦਸਤਹੇਜਿਤੁਚਸੀਸਿਖੇਦਹੁ ॥ ਢੇਰਿਨੰਕਾਰਬੋਲਿ

ਆਨਨਕਜੀਪਸੀਖੀਹੂੰਰੈਪਰੇਰੈਪਰੇਹੈ॥ ਪੁਤੁਤੀਪਨਜੁੰਤੁਕਲੀਸਿ
ਖੀਹੈਤਕਾਰੈਮਾਨੈ॥ ਏਕਤੁਓਸੈਖੀਪੀਹੁਾਇਆਹੈਠੈਂ॥
॥ ਏਕਨਾਕੁਓਸੈਖੀਕਾਸੁਕੁਆਇਆਹੈ॥ ਏਕਨਾਸੈਖੀਕ
ਫਲੁਖਾਪਾਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਸਭੇਪਾਤੇ
ਸਾਜਹੁਇਆਕੀਓੁਕਾਰੈਹੈਅਤੁਸੁਕਾਕੀਓੁਕਾਰੈਹੈਅਤੈਫਲ
ਕੀਓੁਕਾਰੈਹੈ॥ ਤੈਫਲ॥ ਸਿੰਘਾਰਕਹੈਆਸੁਨਾਨਕ
ਬੁਲੁਅਸੀਟੇਦਸਤੁਦੇਖੈਆਦਸੈਸਿੰਘਾਰਹੈਬਾਬਣੰ

ਗਏ ਦਿਖਿਆਏ ਸੀਸ ਥੀਦਾ ਅੰਤੁ ਏਥਨਲਗੇ ॥ ਚਲੇਚਲੇਟਿਕ
ਤੁਨਗਰੀਆਏ ਉਤਨਗਰੀਆਇਕੇ ਪੁਛਨਾਕੀਤੀ ਜੋਕੇਈਸੀ
ਥਾਇਤੁਨਗਰੀ ਤੰਟਕਨਿਆਖਿਆ ਜੋਥਾਖਦੇਹੰਨੇ ॥ ਤੰਮਨਿਰੰ
ਦਾਰਥਤੈਕੁਦਰਤਿ ਉਤਡੇਰੇਆਏ ਪੈਰੀਪਉ ਨਾਂਇਨਾਂਚਾਂਦਿ
ਕੀਨਿਆਗਲੇਤੇ ਉਹਸੀਸਥਦਿਸੁਦੇਲਓ ਤਸਾਇਤ ਉਨਾਂਤੇਸ
ਤੇਕੁਬੁਲੋਇਆਇ ਉਨਸੀ ॥ ਸਿਕੰਦਾਰਤਾਬਾਬਾਬੈਠਗਏਡੇ
ਰੇਦਾਲੇਹਕਾਨਤੋਇਕਰੰਜੋਕਿਉ ਬੈਠ ॥ ਤੰਫਿਰਬਾਬੇਨੂੰਪੁਕ

ਮੁਹੋਂਇਆਂਕਿਛੁਪਰਗਾਸੁਕਰਤਾਥਾਥਾਸੁਖੀਪਲਗਾਕਰਾਨਿਉ
ਹੁਤੇਵੇਦਾਲੇਥਾਂਥੋਦੇਮੁਖਿਦਲਲਗੇਦੇਖਨਚਤੇਉਨਾਂਨੂੰਕਿਹੁਸੇ
ਤੁਲਾਈਚਾਦਨਿਲਵਾਈਜੋਉਧੂਪਤੇਮਾਨੁਖਹੁਾਂਟਿਆਲੇਠੇ ੮੭
ਆਇਬੈਠਤਾਹੈਤੇਉਉਨਕਉਤਉਸੀਕੋਈਉਨਾਂਕਾਰਿਚਾ
ਜੋਕਿਛੁਤਲਾਜੋਹਾਬੋਲਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਉਨਾਂਪਰਸਾਦਕਾਚਹਾ
ਬਕੀਤਾਬਾਪਰਸੇਤਾਂਖਉਨਾਂਨੂੰਕਾਹੈਚਾਸਿਥਪਾਦੇਹੈਨਿਭਾ
ਈਥੋਨੂਾਥੋਨੂਾਇਕਠਾਕਾਰਿਲੈਆਦਹੁਤਾਂਇਕਠਾਕਰਿਕੇਆਗੇ

ਆਨਕਉਖਿਆਨੁਨਪੀਐਤਾਰਦਾਨਟੇਤੁਸੰਸੁਰੁਯਾਣਿਉ ਤੰਪਰਸਾ
ਦਸੁਰੁਪਾਇਆ ॥ ਤੰਉ ਬਹੁਲੇਤਾ ਉਨਾਸਿ ਥਾਤੈਜੋਇਚਾਖਿਆ
ਨਾਹੀ ਜੋਬਾਕਦਸਬਚਕੋਵੈਜਾਨੀਐਨਾਸਿਥਾਂਪਾਸੇਥੁਸੀਲੈਠੇ
॥ ਤੰਾਨਿਵੰਦਾਰਬੋਲਿਚਾਣਿਨਾਕਉਸਿਖੀਕੀਦੁਣੀਚਾਉ ਹੈਸੁਸ
ਕਨਾਈਚਾਣਿਆ ॥ ਫੇਰਿਚਲੇਦੂਸਰੇਤੁਰੇਕਾਟੁਖੇਜਾਣਿਪੈਰੀ
ਪਦਨਾਕਾਮਿਆ ॥ ਤੰਾਸਿਥਭੰਾਨਕੇਖਲੋਏਦੁਰੁਸਾਤਾਖਸਮਾ
ਨੋਆਖੁਤੁਸਿਖਭੇਜੇ ॥ ਤੰਾਸਿਥਾਂਸੇਜਾਦਿਹੁਾਣਿਚਾਤੁਹੈ

ਸਿਖ ਪੰਥ ਲੈ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਹੁਲਨਲਗੇ ॥ ਜੋ ਉਨਾਦੇ ਚਲੀਦਸ ਤਤ ਸੀਸੇ ਪ
ਰਸਾਦ ਕਾਰ ਕੈਲੇ ਆਏ ਸਿਖ ਪਾਂਹੀ ਸਿਖ ਜੋ ਨੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਟਹਲ ਦਾ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਹੈ ਭਾਦ ਨੀ ਚ ਸਾਂਗੀ ਖਾਣ ਪਦੈ ॥ ਤਾਪ ਰਸਾਦ ਪਾਣੀ ਆਤਮ ਸਿਖ
ਉਠ ਚੁਲੇ ਸੰਗ ਤ ਹਾਸ ਜੋ ਨੂੰ ਕਾਰੀ ਬਾਨੀ ਦਾ ਜ ਰੇ ਗਾਦ ਸ ਦਾ ਹੈ ਤੁ
ਸਾਂਗ ਪੈ ਰਪ ਉਦਾ ਹੈ ਪੀਰੀ ਤ ਨਾਲ ਸਿਖ ਚਲੇ ਦ ਸਕ ਦਸ
ਗਏ ਢੇ ਗਿ ਸਿਖ ਜੋ ਨੂੰ ਖ ਹੈ ਹੋਏ ਪਾ ਤ ਸਾਂਗ ਗੁ ਚੁ ਚੁ ਤੇ ਆਦੈ ॥ ਤੱ
ਸੀ ਕੰਕਾਰ ਬੋਲੇ ਆਸ੍ਰ ਨਦ ਸ ਜੀ ਸਿਖ ਪਾਣੀ ਨਕ ਉਸ ਸਕ

ਆਣੈਖਾਣੈ॥ ਤੰਬਾਬੇਚਵਦਾਸਕਰੰਤੀਜੰਪੈਸਖਕਿਤੇਭੁੰਤੋ
ਈਦਾਣੈ॥ ਤੰਨੈਨੰਕਾਰਕਰੈਆਖੁਲੈਖੇਖਚਾਦਨੈਸਿਖਪੈ॥ਫੇ
ਸਿਨਜਾਰੀਖਾਣੇਤੰਸਿਖਦਾਰੇਕਾਪੁਛਿਆਸਿਖਨੈਕਧਲਪੈਪਰ
ਲੋਕਾਂਦਾਸਿਖਾਜੋਜਾਹੁਤਾਈਜੋਫਲਾਨਸਿਖਹੈਉਸਦੇਜਾਹੁੰ
ਉਤਰੇਕੇਖਾਣੇਤਾਖਾਕਉਸਿਖਾਸਿਖਨੈਭੁਠਿਖਥੋਨੇਟੇਖਾਣੀਚੈ
ਜੋਸਿਹਾਰਦਾਨਰੇਕਾਤੁਸਾਂਹੈ॥ ਤੰਨੈਹਬਨੈਕਾਣੈਸਿਖਦੇ
ਦੁਣਿਬੇਟੇਖਚਹੈਏਕਬੇਟੀਖਸੁਨਕਲਾਪਕਦਕਹਿਨਾਰਦੀਨੇ

ਦੀਜੈ ਟੋਕ ਬੇਟਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਕੀ ਆਖਾ ਮੈਂ ਸਿਖ ਕਉ ਦੂਤੇ ਜੋਹੈ
ਜਿਥੈ ਤੈਨਾ ਮਾਰੇ ਭਰੇ ਦਿਹੁ ਨੈਨਾ ਤੈ ਬੇਟਾ ਮਾਰਿਆ ਨੈ ਸਿਖ
ਸਿਖ ਨੀਯਾਂ ਨੈ ਆਜੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਬਾਲਪ ਉਦੇ ਤੰ ਤੰ ਸਿਖ ਬੁਖੇ ਨਾ
ਦੇਹੈ ॥ ਜੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਬਾਲਪ ਉਦੇ ਨਾ ਤੰ ਸੰਸਾ ਕੀ ਨਿਵਾਰ ॥੯॥
ਕਰੈ ਗਾ ਸੰਸਾ ਕਾ ਨੀਕ ਉਤਰੈ ਤੈ ਸੈ ਸਾ ਕੀ ਨੈ ਦਿਆ ਸੰਸਾ
ਰਹੀ ਦਿਖੁ ਰੈ ਜਾ ਗੁ ॥ ਪਰ ਬੰ ਬੁ ਧਾ ਸਰ ਬੁ ਲਿ ਅੰ ਖਾ ਦਰੋ
ਈ ਨਾ ਤੰ ਬੇਟਾ ਉ ਨੰ ਪਾ ਇਆ ਫ ਰੈ ਆ ਸਿ ਖਾ ਦਾ ਫਿ ਕ ਰੁ ਪਾ ਇ

ਆਤਮਾਕੋਦੁਖ ਦੈਨਾਤੈਸੋਕਿਆਕਰੀਐਤੁੰਬੇਟੀਕਰਤੁਲਸਾਲੈ
ਆਬੇਬੁਨੇਜੋਕੋਦੁਖਬਿਆਦੈਤੁੰਸਿਖੰਕਾਆਗਾਲਟੀਕੈਪ
ਬਸਾਦਕਰੀਐ ॥ ਤੁੰਪੀਛੈਉਸਕੇਦੂਸਰੇਬੇਟੇਕਉਨੇਬੰਕਾਰਦਾ
ਜਾਇਤੁੰਸਿਖਸਿਖਨੀਫੇਰਿਤੇਰੇਆਏ ॥ ਤੁੰਸਿਖੰਕਉਪਰਸਾ
ਦਕਰਨਲਗੇਤੁੰਸਿਖਤੇਰਦਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਏਬੇਬਾਲਕਾਦੂ
ਸੁਰਾਬਾ ॥ ਤੁੰਬਾਬਾਬੋਲਿਆਭਾਣੀਬਾਲਕਾਦੂਸਰਾਬਾਪਕੁਖੰ
ਸੰਮਾਰਿਆਹੈ ॥ ਤੁੰਸਿਖਸਿਖਨੀਤਬਜੋਹੋਣਹਾਲਕਾਕੋਈ

ਤੁਲਾ ਜੀਓ ਖਾਦਾ ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖਾ ਦੇ ਹਥ ਹੁਇ ਸਹਾ ਖਲਾ ਨਾਂ ਹੈ ਏ
ਅਸੀ ਸਿਖ ਸੀ ਖ ਨੀ ਚਡੋ ਲਾ ਲੇ ਜੇ ਚੰਦ ਰੇ ਜਾ ਈ ਕੋ ਟੀ ਚੌ ਸਾ ਹੋ ਦੈ
ਤੁ ਸੀ ਖ ਹੈ ਦੈ ਤਾਂ ਤੁ ਨਾਂ ਕ ਚੁ ਫੇ ਰ ਜ ਨਮੁ ਦੈ ਸਾ ਮਿ ਲੈ ਜੋ ਨਾ ਦੇ ਨਾ ਲ ੯੦
ਕੀ ਤੇ ਚਾਂ ਲੰ ਘ ਈ ਹੈ ਉ ਨੇ ਸਿ ਖ ਕੀ ਆ ਨੀ ਫ਼ ਰੇ ਸਿ ਖ ਚ ਰ ਦਾ
ਸ ਕੀ ਤੇ ਜੀ ਓ ਸ ਹ ਰ ਦਾ ਨ ਪ ਰ ਸਾ ਦ ਤ ਈ ਆ ਰੋ ਤੁ ਸਿ ਖਾਂ ਨੂ
ਅ ਖੀ ਆ ਤੁ ਸਾ ਡੇ ਬੇ ਟਾ ਬੇ ਟੀ ਹੈ ਨ ਤੁ ਸੀ ਬੁ ਲ ਾ ਈ ਲੈ ਆ ਦ ਹੂ ॥ ਤੁ
ਸਿ ਖ ਬੋ ਲੇ ਆ ਚ ਰ ਦਾ ਸ ਕੀ ਤੇ ਓ ਸ ਹ ਰ ਦਾ ਨ ਤੁ ਸੀ ਓ ਬੁ ਲਾ ਦ

ਤੁਡਾਂਘਾਬੇਨੁੰਤੁਰਕਮੰਤੋਈਆਨਾਨਕਣਿਨਵਉ ਉਠਾਇਲੈਆਦਨੁ
॥ ਤਾਘਾਬੇਬੁਲਾਏਉ ਨਤੁਬਾਲਕਉਪਰਸਾਦੁਕਰੁਤੁੰਬਾਲਕੇਉ ਠ
ਥਨੈਹੋਏਆਇਚੁਰ ਨੀਲਗੋਢਿਭੇਉਚਖਮੰਦਾਚੁਲੀਬੇਇ
ਕਸਦਾਨਾਉਨਿਦਟਰਖਿਆਦੂਸਰੇਦਾਨਾਉਖੀਦਟੁਰਖਿਆ
ਬਾਲਕੀਦਾਨਾਉਮਰੀਚਮੰਮੰਤੁਰਖਿਆ ॥ ਸਬਏਦੀਚੁਲੀਬੇਸੈ
ਸ੍ਰਾਵਉਨਾਂਨੁੰਚਰਾਧਨਲਵਾਏਹੀਸੇਦਾਕੀਐਤਾਂਸਿਖਹੋਣੀਚੈ
ਅਤੇਸਬਦਨਾਲਰਲੀਚੈ ਨਾਨਕਸਿਖੀਆਢਲਣੇਹੁਨੈਸਿਖ

ਸੋਓਦੈਜੇਅਜਰਚ ਬੈਰਿਠਾਚਨਰਿਠਕਰੈਸਰਬਧਤਕੀਰੈਨੋਦੈ
ਬੁਕੇਤੁਲੇਕਤੁਹੁਕਮਓਪਕਾਰਿਜਾਨੈ ॥ ਸੁਲੋਕ ॥ ਸਿਦਨਸੋਅਖ
ਕਖਿਦਨਤੁਨਜੀਓਬਯਸਨੀਚਾਂਮੰਤੁ ॥ ਏਹੁਰੈਦਸਿਚਾਦਨਿਨ ੮੧
ਨਕਾਸਿਨਪਾਈਐਕੰਤੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਰਬਧਕੀਰੈਨਾਇਅਨਕ
ਤੁਕਾਰਿਜਾਨੁ ॥ ਚੰਸ੍ਰੀਤਨਾਸੁਮਨਿਸਾਯਿਪਛਾਨੁ ॥ ਹਭੁਸੈਦੂ
ਕਰਨੁਚੀਤਿਲਾਦਨੁ ॥ ਜੋਜੋਹੁਕਮਸੋਈਕਮਾਦਨੁ ॥ ਥਥਨਸਾ
ਪੂਰਨਸਨਿਸਾਯਿਧਰਨੁ ॥ ਕਰਮਾਬਿਕਰਮਾਪੇਖਚਜਾਚਰਨੁ ॥

ਤੈਂਇਨਿਰਮਲਸਬਦਕਮਾਦਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਤੁਬੀਅੰਗਮਪਾ
ਦਰੁ॥੨੫॥ਇਥਾਦਬੀਅੰਗਮਕਾਸੰਪੂਰਨਲੋਇਥਾਭੁਲਾਚੁਕਾ
ਬਖਸਨਦਾਪਾਪਾਟਾਖਬਖਸਨਾਸਦਕਾਸੰਗਤਕੇਪਿਛਾ
ਰੋਕਾਜਬਬਗਸੇਤੈਕੇਬਾਕੀਚਮਤਿਸੰਗਤਿਕਾਨੇਚੁਪਰਤਾਪੈ
ਦੀਦਾਲਬਨਤਾਬਾਤਬਸੁਦਾਚੁਚੂਜੀਕੈਨੇਕਮਸੈਂਚਤੈਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੇਆਗਿਚਾਸੈਂਚਤੈਸੀਸਤਿਚੁਚੂਜੀਕੇਕੀਵ
ਪਾਸੈਂਚਤੈਸਬਬਤਸੰਗਤਿਕੇਪਿਚਾਰੋਕੇਸਦਕਾਸੈਂਸੀਕੰਦ

ਤ ॥ ਨਿਰਾਂਬਾਣ ॥ ਅਯਾਨਸ੍ਤੁ ॥ ਉਸੀਕ ॥ ਨਮੋਜ ॥ ਪਰਤੋਪਕ੍ਰਾਸ ॥
ਸ੍ਰਬਲਪਰਤੀਘਾਕ੍ਰਾਸ ॥ ਕਰੁੰਦੂਰ ॥ ਕਰੁੰਪਯਸ ॥ ਕਰੁੰਫੁਲ ਕਰੁੰਬਾ
ਸ ॥ ਕਰੁੰਤ ਉਰਨੈਉਦਾਸ ॥ ਕਰੁੰਬਾਲ ॥ ਕਰੁੰਘਾਸ ॥ ਕਰੁੰਪਾਲ
॥ ਕਰੁੰਨਾਸ ॥ ਕਰੁੰਨਾਲ ॥ ਕਰੁੰਨਾਂਸ ॥ ਕਰੁੰਦਾਂਖਾਲ ॥ ਕਰੁੰਦਾਸ
॥ ਕਟੀਕੇਦ ਕਟੀਭਾਂਤ ॥ ਕਰੁੰਤਾਸਸ ॥ ਕਰੁੰਸਾਂਤ ॥ ਕਟੀਕੰਗੁ
॥ ਕਟੀਫੁੰਗ ॥ ਕਰੁੰਸੁਲਾ ॥ ਕਰੁੰਜੰਗ ॥ ਕਟੀਖੇਲਸੋਂਚਫੰ
ਦਖਾਬਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਸਬੀ ਨੁ ॥ ਜਲਾਲਸ ॥ ਪ੍ਰਿਥਦਦਖਾ

ਬਦਸ ॥ ਅੰਦਾਰਿਯਲ ॥ ਚੁੰਝੈਂਦੁ ਬਸੁਲਖਸਤੈ ॥ ਤੁਸਿਅਸ ॥
ਖਬਰਦਾਰ ॥ ਗਰੇਕੁਲ ॥ ਗਰੇਖਾਰ ॥ ਗਰੇਖਰਕਾ ॥ ਕੋਬਾ
ਰ ॥ ਗਰੇਖਾਬ ॥ ਗਰੇਨਾਰ ॥ ਗਰੇਸਸਤ ॥ ਗਰੇਜਾਰ ॥ ਕੋ
ਦਸਤ ॥ ਗਰੇਸੈਦ ॥ ਗਰੇਬੁਤ ॥ ਗਰੇਕੈਦ ॥ ਗਰੇਸਸਤ ॥ ਗ
ਰੇਸੁਸਤ ॥ ਗਰੇਖਜਾਦ ॥ ਗਰੇਬੰਦ ॥ ਗਰੇਵਫਤ ॥ ਗਰਖਾ
ਇਦ ॥ ਗਰੇਕਿਖ ॥ ਗਰੇਖੰਦ ॥ ਪਨਾਸੁ ॥ ਪਨਾਤੁਦ ॥ ਨੀ
ਸਸਤਖਸਤ ॥ ਸਿਕਾਸੰਦ ॥ ਫਰੇਚਸਤ ॥ ਫਰੇਬੰਦ ॥ ਦ

ਕੇਬੰਦ ॥ ਕੁਸਾਈਂਦ ॥ ਬਹਰੰਗ ॥ ਸਿਰਾਈਂਦ ॥ ਨਚਫ
ਸੁਰਦ ॥ ਨਕਾਸੀਦ ॥ ਨਓਚੁਨ ॥ ਨਓਚੁੰਦ ॥ ਹਮੂਖਾਸ ॥
ਖਾਸੀਂਦ ॥ ਹਮੂਦਾਨਸ ॥ ਦਾਸੀਦ ॥ ਹਮੂਬੀਨਸ ॥ ਬੀਨੰਦ ॥ ੮੫
ਬਚੇਜੋਈਂਦ ॥ ਬੁਹਾਬੀਂਦ ॥ ਹਮੂਨਸ ॥ ਦਹੰਬੇਗ ॥ ਦਹੀ
ਖਾਨ ॥ ਦਹੰਖੰਡ ॥ ਦਹੰਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦਹੰਫੇਰ ॥ ਦਹੀਜਾਨ ॥ ਦਹੰਪ
ਨੁਖ ॥ ਦਹੰਬਾਨ ॥ ਦਹੰਸਿਆਨ ॥ ਦਹੰਸਿਖਾਨ ॥ ਦਹੀਲਹੁਮ
ਨਕਾਮਨ ॥ ਦਹੰਬ੍ਰਨਮਨਛੜਨ ॥ ਦਹੰਸਾਨੇਬੁਸੁਲਤੰਨੁ ॥ ਦ

ਤੀਬਾਥ॥ ਦਰੀਪਾਨ॥ ਦਰੀਦਾਸ॥ ਦਰੀਦਾਨ॥ ਦਰੀਕੁੰਚਿਕੇਪ
ਤਬਾਨ॥ ਬਦੇਕੋਇਤਸੀਲਮਦੁਸਨਤਾ॥ ੨॥ ਤੁਕਸੇਕਾਸਲ
ਓਬੀਪਕਲੇਸਸਲਓਚੀ॥ ਕਿਥੇਚੁਨੈ॥ ਬਜਦ ਕੁਦਕੜੀ
ਖੁਦਸਾਖਤ॥ ਪਕਦਾਖਤ॥ ਬਾਕਸਤ॥ ਟੀਕੁੰਅਜ਼ਬਫਰਾਖ
ਤ॥ ਤਕਲੇਬਜ਼ਬਾਲਿਖੰਦਾਖਤ॥ ਚੁੰਤੇਕਲਕੁੰਸਾਖਤ॥ ਬਂ
ਸੀਹਬੈਦਰੈਬਾਖਤ॥ ਲੰਜੂਤੀ॥ ਜਬਬੂਤੀ॥ ਅਲਕੂਤੀ॥
ਨਸੂਤੀ॥ ਹਾਜੂਤੀ॥ ਹਮੈਜਾਜਾਨਕੀਪਨਾਨੀ॥ ਬਾਨੈਫੜਤੈ

ਵੰਨੀ ॥ ਇਨਸਾਨੀ ॥ ਹੈਵਾਨੀ ॥ ਹਸਾਕਿਸਮੀ ॥ ਕਿਸਮਾਨੀ ॥ ਕ
ਮਾਨੀ ॥ ਸੁਲਤਾਨੀ ॥ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਬੁਰਹਾਨੀ ॥ ਨੂਰਾਨੀ ॥ ਜੁਲਮਾ
ਨੀ ॥ ਹਕਾਨੀ ॥ ਸੁਥਰਾਨੀ ॥ ਥਾਕੰਨੀ ॥ ਸਿਲਜਾਨੀ ॥ ਸੰਭੁਰੰ
ਕਾ ॥ ਸਭਖੰਕਾ ॥ ਸਭੀਖੰਗ ॥ ਸਭੀਸੰਗ ॥ ਸਭੀਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ਸਭੀਰੂਪ ॥ ਕਰੂੰਡੰਡ ॥ ਕਰੂੰਪੂਪ ॥ ਕਰੂੰਕਰੂਪ ॥ ਕਰੂੰਚਨੂਪ ॥
ਕਰੂੰਕਖੇਤ੍ਰਤ ॥ ਕਰੂੰਭੂਪ ॥ ਕੋਟਬਾਉਨਤੁਹਾਬਿਨੁਤੈਕੀਆਕ
ਉਨਸਾਬਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹਬਖਸਾਦ ॥ ਥਬੀਤੇਨੀਗਾਵਜਬੈ

ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਦਿਵਦਥਕੁ ਨਮਾਫਜਮੰ ॥ ਬਾਜੰਤ੍ਰੰ ਸੰਗੀਤਮੰਤ੍ਰ
ਮੰ ॥ ਕਾਨੈਸਰੁਸਬਦਕੁਜੰ ॥ ਗੋਕਰਨੁਜਾਂਜਾਨਮਥਨੁੰ
॥ ਨਮੈਜਾਥਲਮੈਮਜਮੁੰ ॥ ਨਮੈਜਾਲੈਲੀਅਜਨੁੰ ॥ ਨਮੈਜਾਮ੍ਹਾ
ਸਕੁਸਫਨੁੰ ॥ ਨਮੈਜਾਦਾਲੈਮਨਜੁੰ ॥ ਨਮੈਕਮੈ ਨਮੈਥੁੰ ॥ ਕੇਖਤੇ
ਅਸੇਖਤੈਬਜਥੁਸਮਜਨੁੰ ॥ ਕੁਖਬੁਨਮਾਂਦਾਦਬਫਮੁੰ ॥ ਜਬਾ
ਕੁਬਾਂਈਜਿਦਰੁ ॥ ਦਾਦਗਰਾ ॥ ਦਾਦਬਸਾ ॥ ਦਾਦਰਦਾ
ਦਾਕ ॥ ਨਜਿਮਾਫਾਤੁਨਿਗਾਹਦਾਕ ॥ ਬਜਾਮੇਬਾਗਿਰਫਤਾ

ਵ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਸੈ ਨਮੁਦਾਵ ॥ ਨੁਮਾਈਦਾ ਨਤਵਰਾਜ ॥ ਰੋਗ
ਸੋਤ ॥ ਸਬੇਤਾਂਬ ॥ ਬਨਸਪਤ ॥ ਦਹੁਸੀਬਾਰੁ ॥ ਜਿਹੇਬਸ
ਰਨਾਕਾਵ ॥ ਜਿਹੇਥਾਲਕੁਰਿਵਦਾਵ ॥ ਜਿਹੇਸਾਜਤਾਂਦਾ ੯੭
ਵ ॥ ਜਿਹੇਬਾਂਨੀਟੀਦਾਵ ॥ ਤੇਰੀਦਸਫਨਬਾਦੈ ॥ ਨਕਿਸੀਤੀ
ਅਸਮਾਦੈ ॥ ਨਕੇਉਬਾਤਬਤਾਦੈ ॥ ਕੋਈਜਾਤੇਦਨਪਾਦੈ ॥ ਕੋ
ਈਕੁਸਬਾਟਨਜਾਦੈ ॥ ਜੁਕਛੁਬੰਨਤਗਨਾਦੈ ॥ ਕੋਈਪਹਬੀ
ਤਨਗਾਦੈ ॥ ਜੁਕਛੁਗਾਇਸੁਨਾਦੈ ॥ ਜੁਕਛੁਪਿਬਾਨਪਗਾਦੈ ॥

ਨਮਾਕੀ ॥ ਦਿਵਦਬਕੁਨਮਾਢਜਮੰ ॥ ਬਾਜਨਜੋਸੋਕੀਰਾਜੋ
ਮੰ ॥ ਕਾਨੈਸਉਸਬਾਕੁਜੀ ॥ ਕੋਕਿਮੁਜਾਂਜਾਨਮਾਕਨੂੰ
॥ ਜਮੈਜਾਕਲਮੈਮਜਮੂੰ ॥ ਜਮੈਜਾਲੈਲੀਮਜਨੂੰ ॥ ਜਮੈਜਾਬ
ਸਕੁਮਢਨੂੰ ॥ ਜਮੈਜਾਦਾਲੈਮਨਜੂੰ ॥ ਜਮੈਕੀਮੇ ਜਮੈਬੂੰ ॥ ਵੇਖਤੇ
ਮੰਮੇਖਤੈਚਜਲਸਮਜਨੂੰ ॥ ਕੁਬਬੁਨਮਾਂਦਾਦਬਢਮੂੰ ॥ ਜਬਾ
ਬਚਾਂਦਿਜਿਦਰੂ ॥ ਦਾਂਦਗਾ ॥ ਦਾਦਕਸਾ ॥ ਦਾਦਰਦਾ
ਦਾਕ ॥ ਨਜਿਮਾਢਾਤੁਨਿਕਾਨਦਾਕ ॥ ਬਜਾਮੇਬਾਗਿਰਢਨਾ

ਵ ॥ ਜੋ ਨਸੈ ਨਮੁਹਾਵ ॥ ਨੁਮਾਈਦਾ ਹਤਵਗਾਜ ॥ ਹੋਰਾ
ਸਤ ॥ ਸਥੇਤਾਂਵ ॥ ਬਹਮਸਤ ॥ ਦਹੁਸੀਬਾਰੁ ॥ ਜਿਹੇਚਮ
ਚਹਕਾਵ ॥ ਜਿਹੇਖਾਲਖੁਰਿਵਾਵ ॥ ਜਿਹੇਸਾਹੜਾਂਦਾ ੯੭
ਵ ॥ ਜਿਹੇਬਾਂਨੀਈਆਵ ॥ ਤੇਰੀਦਸਢਨਬਾਦੈ ॥ ਨਹਿਸੀਜੀ
ਅਸਮਾਦੈ ॥ ਨਕੋਊਬਾਤਬਤਾਦੈ ॥ ਕੋਈਜਾਤੇਦਨਪਾਦੈ ॥ ਕੋ
ਈਓੁਸਬਾਟਨਜਾਦੈ ॥ ਜੁਕਹੁਗੰਨਤਗਨਾਦੈ ॥ ਕੋਈਪਹਨਚੀ
ਤਨਗਾਦੈ ॥ ਜੁਕਹੁਗਾਈਸੁਨਾਦੈ ॥ ਜੁਕਹੁਪਿਖਾਨਪਗਾਦੈ ॥

ਜੁਧਦੁਰੀਬਾਨਗਨਾਦੈ॥ ਜੁਧਦੁਨਾਖੁਨਖੁਦਾਦੈ॥ ਜੁਧਦੁਰਾਛ
ਧਛਾਦੈ॥ ਅਛਰਬਲਖਲੀਖਾਦੈ॥ ਅਜਪਾਜਾਂਪਜਪਾਦੈ॥ ਕੋ
ਟੀਪਰਕਿਰਤਨਜਾਂਨੈ॥ ਜੁਤੇਰੀਬਾਟਪਛਾਨੈ॥ ਜੁਤੇਰੀਦਸ
ਫਥਖਾਨੈ॥ ਕਟੀਕੁਟਦੰਤਸੀਆਨੈ॥ ਜੁਕਤੇਤੀਟਿਚਾਨੈ॥ ਨ
ਤੁਟੈਦਸਫਸੈਚਾਨੈ॥ ਤੁਟੀਬਾਸਾਨੀਬਥਬੇਖੁੰ॥ ਰਿਬਦਰਬਾਨ
ਤੁਅਜਅਜਜਸੈਸਰਬਜਿਮੀਸਾਨਬਦਾਰਾ॥ ੪॥ ਬਜ
ਅਜਬਰਤਤੈਢੀਕਖੁਦਾਦੰਦਜਨਾਂ॥ ਸਾਨਜਨਾਂ॥ ਅਨੰਜ

ਨੰ ॥ ਸੁਨਬ ਤੜਾਕਾਣਿਜਨੰ ॥ ਨੈਰਤੜਢਜਾਣਿਜਨੰ ॥ ਅਸਰ
ਤਬਖਸਾਣਿਜਨੰ ॥ ਬਾਦੀਬਪੈਸਾਣਿਜਨੰ ॥ ਆਨਜਨੰ ॥ ਸਾ
ਨਜਨੰ ॥ ਸੁਲਖਜਨੰ ॥ ਬਾਂਨਜਨੰ ॥ ਜੁਮਲਬੁ ॥ ਮਨਬੰਧੈ
॥ ਦਬਸਾਧੈ ॥ ਸੋਜੀਧੈ ॥ ਸਾਜੀਧੈ ॥ ਜੋਸੀਧੈ ॥ ਤਢਸੀਧੈ ॥
ਬੇਲਾਧੈ ॥ ਬੇਕਾਰੈ ॥ ਮਕਾਰੈ ॥ ਆਦਾਰੈ ॥ ਬਾਜਾਰੈ ॥ ਝਾ
ਰੈ ॥ ਚਢਤਾਧੈ ॥ ਜਾਂਦਾਧੈ ॥ ਦਿੰਲਬਸਤੈ ॥ ਦਿਲਖਸਤੈ ॥ ਸਾ
ਸੁਧਤੈ ॥ ਨਸਬੁਧਤੈ ॥ ਵੰਜੀਧੈ ॥ ਖੰਦੀਦੈ ॥ ਬੇਹੁਦੈ ॥ ਬਾਲੁ

ਪ੍ਰ੮

ਦੈ॥ ਅਜਜੁਲਮ॥ ਤਦਾਜਿਲ॥ ਤੈਅਸੀਆਨ॥ ਕੁਨੰਤੰਨੁ॥
ਮੁਨਾਜਾਤ॥ ਅਤਈਆਤ॥ ਬੰਪੇਇਮ॥ ਜਿਵੰਨੀਜਜਬਧੋ
ਈਮ॥ ਕਿਖੁਦਾਈਚਾ॥ ਮਲਕਾ॥ ਬਾਏਸਨਾ॥ ਦਾਦਬਸ॥
ਦਾਦਗਰਾ॥ ਅਲਫਕਦਾ॥ ਅਲਕਕਦਾ॥ ਅਲਸਮਦਾ॥
ਅਲਸਸਮਦਾ॥ ਲਸਮਜਜਲਾ॥ ਮੁਸ ਤਹਦਾ॥ ਅਸਬਬਦਾ॥
ਬੇਅਦਦਾ॥ ਮੁਨਫਕਦਾ॥ ਫਨੀਜਫਈਆਜਜਨੰਨੀਪ॥ ਦ
ਨਿਆਨੀ॥ ਬਾਗੀਆਨੀਪ॥ ਬਾਪੀਆਨੀਪ॥ ਨਮੈਜਾਫੈਜਾਫਿਸੰਨੀ

॥ ਬਹਮੈਡੈਜਕਸਾਲੇ ॥ ਬਤਲਜੂਹ ॥ ਬਤਕਰੁਮ ॥ ਬਤੁਫ
ਕੁਏ ॥ ਬਤਕੈਲੁਮ ॥ ਬਤਕਸੁਦ ॥ ਬਤਕੈਜੁਮ ॥ ਬਾਰਿਬਾ
ਈਤ ॥ ਬਾਨਿਮਾਈਤ ॥ ਬਾਨਿਦਾਈਤ ॥ ਬਾਨਿਨਾਈਤ ॥ ਜਮੈ
ਕਾਬੁਕੈਕਰੀ ॥ ਈਜਜਜਰੀ ॥ ਮੁਤਕਬਰੀ ॥ ਬਾਬਬਰੀ
॥ ਮੈਸੀਕਰੀ ॥ ਤਾਲਦਿਲੇ ॥ ਜੈਨਾਪਰੀ ॥ ਤਮਸਬਕਰੀ ॥ ਜਮ
ਬਸਰੀ ॥ ਪੇਸਤਪੈਦਾਸਤ ॥ ਤਦੈਦਾਸਤ ॥ ਤਨਿਗਾਨੈ ॥ ਜਮੈ
ਮਖਲੂਕ ॥ ਸਚੁ ਭੁਲਦੀ ॥ ਦਾਬੁਸਿਫਲੀ ॥ ਬਿਨਸੇਬੀ ॥ ਬਫ

ਗਾਜੀ ॥ ਜਉਰਾ ਦਾ ਕਢਗਾਜੀ ॥ ਜੋਕਰਮ ਬੰਦਨੀਦਾਜੀ ॥
ਤੁਖਿਸੈਜੀ ॥ ਤੁਖਿਸਾਜੀ ॥ ਕਿਜਉਕਾਮਤੁਈ ॥ ਸੁਬਹਤੁਈ ॥
ਸੰਝਤੁਈ ॥ ਖਸਤੁਈ ॥ ਚੰਮਤੁਈ ॥ ਤਮਜਮਤਮਜੰਮਤੁਈ
॥ ਮੁਲਸਚਾਮਤੁਈ ॥ ਚਾਸਕਮਾਸੂਕਤੁਈ ॥ ਸੰਦੀਸੁਸਤ
ਕਤੁਈ ॥ ਠਾਲਚਮਤਲੁਘਤੁਈ ॥ ਜਾਜਚਮਜਜੁਘਤੁ
ਈ ॥ ਕਾਸਦਮਕਸੂਦਤੁਈ ॥ ਸਾਤਦਮਸੂਦਤੁਈ ॥
ਦਾਜਦਮਭੁਜੁਤੁਈ ॥ ਦਾਤਦਸੇਤੁਦਤੁਈ ॥ ਸਾਜਦਮਸਤੁ

ਦਤੁਈ ॥ ਆਬਦਆਬੁਦਤੁਈ ॥ ਥੁਬਦਬੀਜਬੁਦਤੁਈ ॥ ਅੰਫ
ਸੰਬਾਫਕਤੁਈ ॥ ਸੀਨਾਰਿਤੁਈ ॥ ਮਾਨਤੁਈ ॥ ਦਿਕਦਤੁਈ
॥ ਗਾਨੰਤੁਈ ॥ ਦਕਦਤੁਈ ॥ ਬਾਯੁਤੁਈ ॥ ਫਕਕਤੁਈ ॥ ਸਾਤੁ ੧੦੧
ਈ ॥ ਸੀਸਸਰਿਤੁਈ ॥ ਗਾਨਤੁਈ ॥ ਬੰਸਤੇਕੀ ॥ ਜਸਤ ॥ ਸਗ
ਲ ॥ ਜਲਥਲਸਭਠੌਰ ॥ ਸਭੀਗਾਓ ॥ ਸਭੀਖਾਓ ॥ ਸਭੀ
ਸੀਸਾਟਿ ॥ ਤੇਕਾਰੂਪ ॥ ਜਨੰਭਗਾਤਿ ॥ ਤੇਕੀਸਕਤਿ ॥ ਜਨੰਸ
ਕਾਤਿ ॥ ਤੇਕੰਖਗਾਤਿ ॥ ਤੁਈਏਕ ॥ ਤੁਈਕੋਟ ॥ ਕਹੁੰਸਾਖ ॥

ਕਰੁੰਬੈਂਟ ॥ ਕਰੁੰਦੁਬਲ ॥ ਕਰੁੰਮੈਦ ॥ ਜਸਪਕਰੈਜਬਰੈਂਟ ॥ ਤੇ
ਵਾਨਅਕਰੈਫੈਂਟ ॥ ਤੇਰੀਅਗਨਿਤੇਰੀਓਟ ॥ ਕੋਸੀਬਾਰੁਸੌਂਕ
ਹੁਸਅਹੁਕੀਆਕਰੁਨਪਸਾਵ ॥ ੫ ॥ ਬਾਅਦਾਦਾਬਾਂਹਿਲੇਖ
ਸੁਤੈ ॥ ਬਿਸਕਾਸਤੈ ॥ ਬੁਖੇਜਮਾਜਿਸਕੇਜਜਨਿਬਾਤੇ ॥ ਬਤ
ਜਬੈਦਾਤਮਰੈਪੁਕੁਸਾਇਅ ॥ ਸੁਇਲਾਤਾਗਿਆਇਅ ॥ ਦ
ਬਰੁਮੈਦਾਬਿਸਾਜਅ ॥ ਬਸੁਨਾਜਾਤਦਾਬਾਇਅ ॥ ਕੋਸੁਨਾ
ਜਾਤਬਦਦਨੁਰਦੁਦਲੀਲੈ ॥ ਦਕਢੀਲੈ ॥ ਦਦਕੀਲੈ ॥ ਦ

ਜਮੀਲੇ ॥ ਦਜਲੀਲੇ ॥ ਦਨਈਲੇ ॥ ਦਸਬੀਲੇ ॥ ਬਤਮੀਕੇ ॥
ਕੰਜਬਈਜਤ ॥ ਦੁਨਈਬਤ ॥ ਸਸਈਬਤ ॥ ਨਸਈਜਤ ॥
ਫਕਈਂਬਤ ॥ ਸਾਂਦਾਨਈਬੇਸ਼ੁੰ ॥ ਖਿਜਉਬੁੰਨਲਸ਼ ॥ ਬਕਤ ॥ ੧੦੧
ਨਿਸਬੀਤੇਜਿਨਸ਼ੁੰ ॥ ਜਾਨਯਕਨੁੰ ॥ ਕੀਨਜਿਸਮਸਤਨੀਤੇ ॥
ਹਕਨਬੇਬਕਲਸ਼ ॥ ਨਦਕਨਬੁਦੁਨਸਤਸ਼ੁਜੰਮਕ ॥ ਨਸ
ਸਾਲ ॥ ਸਤਖਿਸਾਲ ॥ ਸੁਸਨਾਲ ॥ ਸਤਸਚਾਲ ॥ ਸਤਸਕਾ
ਲਸਤ ॥ ਨਸਾਨੰਦਕਸੇਨੇਸਤ ॥ ਦਕਸਨੇਸਤ ॥ ਦਬਸਨੇਸ

ਤ ॥ ਕਸੇ ॥ ਦਸਤ ਕਸੇ ॥ ਤਾਨ ਫਸੇ ॥ ਨਸ ਚੁਖਸੇ ॥ ਚਫ ਤਨ ਫੁਦ
ਕਬ ਨਸ ਨਾਦ ਸਫ ਰਿਚਾਸ ਲਕ ਕਦ ਚੁਸ ॥ ਚਲੀ ਸੀ ॥ ਦੰਕੀ
ਸੀ ॥ ਦਕੜੀ ਸੀ ॥ ਕਕਰੀ ਸੀ ॥ ਦਦਈ ਸੀ ॥ ਦਸ ਸੀ ਸੀ ॥ ਖਿਰੜੇ
ਅਸਤੁ ॥ ਕਰੀ ਅਸਤੁ ॥ ਕਈ ਸੈਂ ਸਤੁ ॥ ਮੁਕੀ ਅਸਤ ॥ ਚਸੀ
ਅਸਤੁ ॥ ਜਬੀ ਅਸਤ ॥ ਕਬੀ ਅਸਤ ॥ ਗਫੁ ਅਸਤ ॥ ਚਕੁ ਅਸ
ਤ ॥ ਸਬੁ ਅਸਤ ॥ ਸਬੁ ਅਸਤ ॥ ਜੋ ਕਾਦ ਕਬੁ ਜੁਸ ॥ ਕਿ
ਨੇਖਾਲ ਕੁਨ ਕਬੁ ਸ ॥ ਜੋ ਮਾਲ ਨਾ ਕਬੁ ਸ ॥ ਨਿਗਨਦਾ ਕ

॥ ਜਗੰਬਾਨ ॥ ਜਿਠੇਖਾਲਕੁ ਦਉਗਾਂ ॥ ਦਵਦਸਢਸਗੁੰਗਜੁਬਾਂ
॥ ਨਾਤੈਕੈਗਾਨੁਤਕਰਜੁਬਾਂ ॥ ਸਾਦੈਸੁਤਲਾਕਿਜੁਬਾਂ ॥ ਸੁੰਮਾਇ
ਬਾਰੰਤੁਜਿਬਿਚਾਰਢਤੁਟਿਸਾਰਤੁਜਿਨੈਸਾ ॥ ਤੈਸਸਬਤ
ਨਾਜਿਖਬਰ ॥ ਫਿਕਰਸੁਕਦੂਕ ॥ ਜਿਬਸਬਦਸਗੁਸੰ
॥ ਖੁਦਬਜਗ ॥ ਖੁਦੀਕਦਬਜਨੁਕਸਨਜਰ ॥ ਕੈਕਸਸੁਰ
ਦੈਬਬਸਰ ॥ ਸੰਦੈਗਸਬੰਦੇਸਜਿਦੈ ॥ ਦਵਦਸਢਸਖਸ੍ਰਤੈ
ਜਿਪੈ ॥ ਈਨਸੈਬਾਨਸਜਿਸਰੇਤਬਸੁਰਾਈਬਾ ॥ ਨਸੈਸੈਗੁੰ

ਗਬਦਸਫਹਸਨੌਜੁਲਾਲਜਿਹੈਭਾਂਨੀ॥ਹੈਭਤੁਜਹੈਵੈ
ਗਸਨਬਤਬਸੰਨੈ॥ਬੰਸੁਬਵੈਬਾਫੈਬਫਲਾਕ॥ਸ਼ੁਭ
ਜਬਕਸ॥ਸ਼ਿਬਜਫਕਸ॥ਸ਼ਿਬਜਬਾਬ॥ਸ਼ਿਬਜਬਾ
ਕੁ॥ਸ਼ਿਬਜਬੁਸਕ॥ਸ਼ਿਨਸਨਾਕ॥ਸਕਲਸ਼ੁਭਾਤੁਸਭ
ਸ਼ਿਨ॥ਦਨੰਪੂਰਜਨੁਨੈਸੈਨ॥ਕਟੀਏਦਕਖੀਸਭੁ॥ਜੋ
ਈਦਾਨੋਸੁਨੀਸੁਰ॥ਜੁਕਟੀਭੂਪਧਨੀਸੁਰ॥ਜੁਕਟੀਪੁਰ
ਕਟੀਕੁਤਜੁਗੀਸੁਰ॥ਕਟੀਸਫ॥ਕਟੀਕਫ॥ਕਟੀਪਰੁ

ਨ ॥ ਕਟੀ ਕਾਯਾ ॥ ਕਟੀ ਜੀਯ ॥ ਕਟੀ ਜੰਤ ॥ ਕਟੀ ਭਵਨ
॥ ਕਟੀ ਮੰਤ ॥ ਕਟੀ ਭੁਗਤਿ ॥ ਕਟੀ ਸੰਤ ॥ ਕਟੀ ਬਨਤਰੁ ਹੰਟਿ
ਓ ਛਟੀ ਕੇ ॥ ਕਉਨ ਚੁਲ ਤਲ ਖੇਲ ਟਕੇ ॥ ਕਟੀ ਬਚੁਨ ਗਯਿ ਕੁ
ਅੰਬਕੇ ॥ ਚੁਨ ਕੇ ਆਕ ਜੁ ਸਮ ਰਥ ਕੇ ॥ ਕਟੀ ਸਾਲ ਮਾਗਹਿ ਕੁ ੧ੰ੩
ਸਬਨੇ ਟੁਤ ਅਟੁ ਬਹਾਰਾ ॥ ਕਟੀ ਭੁਂਤ ਭਾਂਤ ਪੰਥ ਬਨੇ ਲੈ ਲੇਖ
ਬੁਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਸ ਭਾਂਤ ਜਬ ਕਾਹੇ ਕੇ ਕਟੀ ਖੇਲ ਜੀ ਅੰਜੁਨ
ਸੀ ਉਜ ਚਤੁਰ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਸਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬੈਕਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਨ

ਤਮੰਸੁਰਵਜ੍ਰ॥ਖੁਦਾਈਆ॥ਅਲਕਾ॥ਬਾਦਸਹਾ॥ਬੀਜ
ਸੁਟੇਕਾਲ॥ਅਨਬੰਦੈਸੈਦਾ॥ਕਿਸਬੇਰੋਜ॥ਬਜੁਜਜੁਗਮ
ਕੁਨਾਲੰ॥ਦਿਗਮਨੇਸਤਬਦਅੰਨਜਰੇਫੈਬੁਬਾਂ॥ਕ
ਤਰਾਤੇਨਮਬਹਸਾਂ॥ਜਿਦੀਨਾਦਿਤਬਫਿਸਾਂ॥ਕੁਲਸਨ
ਦਿਕਬਾਲਨਿਸਾਂ॥ਮੇਦੈਦੀਨਬਾਂਸਬਖੁਰਾਂ॥ਬਜਕਰਮੇਖੇਸ
॥ਸਬੇਰੋਜਬਜੁਜਜੋਰਬੰਜਦਾਨੇਸਤ॥ਦਿਗਾਰਬਾਦਮਗ
॥ਬਜਕਰਮੇਲੁਤਫਨੇਬਾਦਰਾਮ॥ਖੁਦਾਵੰਦਮਗ॥ਬਜ

ਸੈਂਘਾਫ਼ਾਤਖਲਾ॥ਅਜ਼ਖਲਸ਼ਦਨੀਨਾਂ॥ਜ਼ਾਂਕਿਤੁਟੀ
ਸ਼ਾਨੀਬਸ਼ਤੁਾਂ॥ਖੁਨਤਬਖਸ਼ੀਸ਼॥ਅਤਾਖਸ਼॥ਖਤਾਖੇਸ਼
॥ਦਲੀਚਖਲ॥ਦਲੀਨੋਸ਼॥ਦਲੀਚੁਸਮ॥ਦਲੀਕੋਸ਼॥ਦ
ਲੀਨੇਸ਼॥ਦਲੀਪੇਸ਼॥ਦਲੀਚੈਸ਼॥ਦਲੀਜੇਸ਼॥ਕਨੇਇਸ਼ ੧ੰ੪
ਸਖ॥ਕਨੇਏਸ਼॥ਦਲੀਕਸ਼ਏਕਾਜੇਸ਼॥ਦਲੀਖੁਕਸ਼॥
ਦਲੀਪੇਸ਼॥ਚਫੁਕਸ਼ਾਜਿਖਤੀਂਚਾਤਖੁਏ॥ਬਾਏਸਤੇ॥
ਬਾਏਸਤਾ॥ਬੀਚਿਅਜ਼ਖਠਟਨਟਿਕ॥ਕਖਨਗਖਿਤੁ॥

ਏਕਹੁ ਸੀਓ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬਨਾਈਐ ॥ ਜੁਗੀ ਛਅ ਜੁਗੰ ਨਿਬਨਾਈ ॥ ਜਗ
ਅਮੁੰਧੁ ਸਦਾਗਾ ॥ ਜੁਖੀਆ ਆਖਾ ਪਿਪਸਾਗਾ ॥ ਪਲ ਪਲ ਲੇਖੁ
ਜਾਗਾ ॥ ਨਕਿ ਸੀਪਾ ਜਾਖਿ ਨਾਗਾ ॥ ਨਕੇ ਟੀਪੈ ਗਨਾਗਾ ॥ ਕਾ
ਦਤਾ ਪਿਨਿਆਗਾ ॥ ਨਸੁ ਪਰਤੀਚਾ ਕਾਸਾ ॥ ਨਸੁ ਦਰਜੋ ਨਿ
ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਨਸੁ ਭੁਖਾ ॥ ਨਪਿਚਸਾ ॥ ਓਸੀ ਕਾਪੈ ਅਤੁਲਸ
॥ ਦੇਖੈ ਇਹੁ ਭੰਤਿ ਬੀਚਾਪਾ ॥ ਨਕਹੁੰ ਪੁੰਨ ॥ ਨਪਾਪਾ ॥ ਨਕਹੁੰ
ਦੁਖ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਨਕਹੁੰ ਆਇ ਨਬਾਪਾ ॥ ਓਹਿ ਨਦੀਖਮ ॥ ਨਕ

ਸੇਬਲਨਸਨੇਦਸ ॥ ਕਿਖਸੇ ॥ ਤਾਨਢਸੇ ॥ ਸਤਨਸਦਰੰਟਆ
ਭੁਸੁਏ ॥ ਥਸਦਨਢਸੇ ॥ ਪਾਥਕੁਲੇਸ੍ਰਸੈ ਥਦਦ ॥ ਥੁਲਥੁ
ਲਨਲੰਨਸਦਦ ॥ ਸਤਨਸਨਸਖਾਨੈ ॥ ਪਾਦਖੁਗਦਬੰਦੈਕਂ
ਨੈ ॥ ਥਖੁਦਰੰਜਾਸਿਦਾਸਾਨੈ ॥ ਖਿਅਜਖਾਰ ॥ ਖਿਬੇਕਾਂ ੧੦੫
ਨੈ ॥ ਖਿਲੁਸੀਖਾਰ ॥ ਖਿਦੇਦਾਂਨੈ ॥ ਖਿਖਿਦਾਨੈ ॥ ਖਿਢਕਜਾ
ਨੈ ॥ ਕਸੇਸਤਨਸਨਸਖਾਨੈ ॥ ਤਨੈਸਾਂਦਪਕੇਸਾਂਤਸੈਹੈਕਾਂਤ
ਐਂਤੈਕੀਂ ॥ ਤਸੈਂਤੈਕੀਂ ॥ ਨਕੈਂਟੀਸ੍ਰਿਪਨਤੈਕੀਂ ॥ ਨਥੈਕਾਕੀ

ਨਾਵੈ ਕੀਪ॥ ਨਤਿਆਂਕੀਪ॥ ਨਸੰਜੋਕੀਪ॥ ਨਤਪੀਸਰ॥ਨ
ਦਿਵੰਬਰ॥ ਨਤੀਸ੍ਰੁਦੁਅਨਬਰੰਬਰ॥ ਨਾਰਿਖੀਸੁਰ॥ਨ
ਮੁਨੀਸੁਰ॥ ਨਜਤੀਸੁਰ॥ ਨਾਪਚਾਨੀਪ॥ ਕਿਸੀਦਰਦਰਸ
ਨਪਾਇਆ॥ ਕਿਸੀਦਰਦਸਤਨਆਯਾ॥ ਜੁਦਰੀਜੁਕਾਮੇਸ
ਆਯਾ॥ ਪਿਨਰੰਮਾਂਦਾਨਤਿਬੇਦਾਰੀ॥ ਬੇਦਾਕਰਿਕਾਜੁਸਸੰ
ਰੀਤਾਯਾਰ॥ ਬਥੀਨੰਦਾਨਤਿਖਕਾਯਾਰ॥ ਅਗਮੀਸਰਤਿਓਂ
ਸਰਕਾਰ॥ ਅਗਾਨੁਰਜਿਖਾਨਦਾਰ॥ ਅਗਾਰੰਤੋਰਜਿਖਤੋਦਾ

ਵ ॥ ਦਯਾਵਨੈਬਾਗਿਗੰਬਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਜਾਕਰਤੀਕਾਰੁ ॥ ਕਿ
ਬੀਨੰਦਰਬਖਾਇਲਦਾਰ ॥ ਦਰੀਦਾਰਸਰਗੰਦਾਰ ॥ ਕਿਸੇ
ਸਕਤ ॥ ਕਿਸੇਭਗਤ ॥ ਕਿਸੇਪ੍ਰੇਮ ॥ ਕਿਸੇਨੇਮ ॥ ਜੁਦੇਬੇ
ਇਨਬਖਿਆਂਸਿਉਦਈਏਕਨਿਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਚੌਰਾਸੀਆ ੧ੰਦ
ਅਨਬਾਰਬਜਰਦਰਤੇਦੂਰਿਤਕਮਦੂਰਿਨਸਾਜੀਐਜਿਏ
ਕਮ ॥ ਕਰਬਿਤਿਤੇਬੇਖਬਕਮ ॥ ਲੇਕਬਸਉਕੇਤੁਪਰ
ਮ ॥ ਕਮਾਖਿਰ ਦੈਬੇਗੁਨਕਮ ॥ ਕਾਨੈਜਰਿਖੁਸਕਤਕਮ ॥

ਨਮਿਓ ਕੀ ॥ ਨਤਿਆ ਕੀ ॥ ਨਸੰਜੋ ਕੀ ॥ ਨਤੁਪੀ ਸਰ ॥ ਨ
ਇਕੰਬਰ ॥ ਨਪੁਰੁਛ ਮਨਬਰੰਬਰ ॥ ਨਰਿਖੀ ਸੁਰੁ ॥ ਨ
ਮੁਨੀ ਸੁਰੁ ॥ ਨਜਤੀ ਸੁਰ ॥ ਨਪਚਾਨੀ ॥ ਕਿਸੀ ਦਰਦਸ
ਨਪਾਇਆ ॥ ਕਿਸੀ ਦਰਦ ਸਤਨਆਖਾ ॥ ਜੁਦਰੈ ਜੁਕਾ ਮੇਸ
ਆਖਾ ॥ ਪਿਨਰੰਮਾਂ ਦਾਤਿ ਬੇਦਾਰੀ ॥ ਬੇਦਾ ਕਰਿਕਾ ਚੁਸਸੰ
ਕੀਤਾ ਜਾਵ ॥ ਬਥੀ ਨੰਦਾ ਜਿਬਗਾ ਜਾਵ ॥ ਅਗਮੀ ਸਰਜੀਏ
ਸਰਕਾਰ ॥ ਅਗਾ ਗੁਰਜਿਬਾਨਦਾਰ ॥ ਅਗਾ ਰੰਤੁ ਰਜਿਬਤੁਦਾ

ਵ ॥ ਦਯਾਵਨੈਬਾਗਿਗੰਬਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਤਾਕਤੁਟੀਕਾਫੁ ॥ ਕਿ
ਬੀਨੰਦਰੁਖਾਇਲਖਾਰ ॥ ਦਰੀਦਾਰਸੁਗੰਧਾਰ ॥ ਕਿਸੇ
ਸਕਤੁ ॥ ਕਿਸੇਭਗਤ ॥ ਕਿਸੇਪ੍ਰੇਮ ॥ ਕਿਸੇਨੇਮ ॥ ਜੁਦੇਖੇ
ਇਨਖਾਖਿਆਂਸਿਓਦਈਏਕਨਿਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਚੌਰਾਸੀਆ ੧ੰਦ
ਅਨਬਾਰਬਜਰਦਰਤੇਦੂਰਿਤਕਮਦੂਰਿਨਸਾਜੀਪਜਿਏ
ਅ ॥ ਗਗਗੋਜਿਤੇਬੇਖਬਕਮ ॥ ਲੇਕਬਸਓਕੇਤੁਪਰ
ਮ ॥ ਕਮਾਖਿਰਦੈਬੇਗੁਨਕਮ ॥ ਕਾਨੈਜਰਿਖੁਸਕਤੁਕਮ ॥

ਅਫਦਤੁਥਾਕੀਅਤੁਕਯਮ ॥ ਬਾਦਅਸੇਬਹੁਕਾਰਥਕਯਮ ॥ ਕੁਨ
ਤਕਯਮ ॥ ਜੰਕਿਨਬਾਸਦਏਕਥਮ ॥ ਜੁਜਕਯਮਤੁਕ
ਕਯਾਕਯਮ ॥ ਪੁਰਕੁਨਨਯਮਬਦਬਸਕਯਮ ॥ ਕਿਕਯਮਮਦਰ
ਕੁਨਨੀਕਯਮ ॥ ਖੁਸ਼ਾਕਯਮਖੁਸ਼ਾਕੀਅਖਥਕਯਮ ॥ ਨਯਮਤੁਸੇ
ਗੰਦਖੁਕਯਮ ॥ ਯਮਤੁਯੈਦੇਤੁਖਕਯਮ ॥ ਚੈਸਨਖਲਾਕਖੁ
ਦਾਦੰਦਸਯਾਦਾਤ ॥ ਤੇਕਾਖੈਯਮਤੇਕੀਬਾਤ ॥ ਤੈਤੇਜੀਸਕਕੀਥ
ਕਾਤ ॥ ਸਕਲਤੈਨਲੋਕਖਾਤ ॥ ਸੁਲੇਕਯਮਪਾਥਹੁਤਾਤਿ

॥ ਤੇਰੇ ਥਾਨਕੇ ਥਲਿ ਜਾਤ ॥ ਨਮੁਹੁ ਪੰਚ ਨਮੁਹੁ ਸਾਤ ॥ ਯਤੀ
ਇਸਕ ਯਤੀ ਥਾਤ ॥ ਸਨੇਰੰਕਾਰ ਚਾਕਾਰ ਸਤਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰ
ਨੀਚਾਰਾ ॥ ਤੁੰਸਾਨ ॥ ਤੁੰਦਰਜਾਰਾ ॥ ਤੁਨੈਸਾਪੁਰੇ ਬੇਛਾਰਾ ॥ ਬ
ਨੁਦਰਸਾ ॥ ਬਨੁਪਰਸਾ ॥ ਬਨੁਰੀਤਾ ॥ ਬਨੁਮੀਤਾ ॥ ਪਰਤੀ
ਤਾ ॥ ਸੰਕਲੀਤਾ ॥ ਸੰਜੀਤਾ ॥ ਚਾਦੇਸਾ ॥ ਅਤੀਤਾ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ॥ ੧੦੭
ਤੈਕੀਤਾ ॥ ਅਜਕਸਫਨਸਪਾਸਾ ॥ ਨਸਸਨਸਾਤੈਤੈਚਾਕ
॥ ਤੁੰਕਾਨਾ ॥ ਤੁੰਕੰਸਾ ॥ ਤੁੰਸੀਤਾ ॥ ਤੁੰਲੰਕਾ ॥ ਤੁੰਜਮਨਾ ॥ ਤੁੰ

ਕੰਕਾ ॥ ਤੂੰ ਭੈਨਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਤੋਖਾ
॥ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਅਕਸੂਦਾ ॥ ਅਗਬੂਦਾ ॥ ਆਬੂਦਾ ॥ ਅਸਗੂਦਾ ॥
ਵਜਾਕਾ ॥ ਖਲਾਕਾ ॥ ਵਬਾਨਾਂ ॥ ਬੁਰਨਾਂਨਾਂ ॥ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ॥ ਤੂੰ
ਦਾਨਾਂ ॥ ਰਹਮਾਨਾਂ ॥ ਖਜਦਾਨਾਂ ॥ ਫੁਰਕਾਨਾਂ ॥ ਸੁਬਹਾਨਾਂ ॥ ਤੂੰ
ਦੀਨਾ ਕੁਰਆਨਾਂ ॥ ਤੂੰ ਬੇਦ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤੂੰ ਗਾਜ਼ਾ ॥ ਤੂੰ ਗਾਨਾ
॥ ਤੂੰ ਪਰਜਾਪਰਧਾਨਾਂ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਨੰਦਦਾਨਾਂ ॥ ਸਭ ਦੇਸਮੈ
ਤੂੰ ਫਿਰਨਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਜਲ ਕੂਨਾ ॥ ਤੂੰ ਗਉਰਾ ਤੂੰ ਸੰਕਰ ॥ ਤੂੰ ਸ੍ਰੰ

ਚਾਰ ਤੁੰਪੀਲਾ ॥ ਤੁੰਪਾਣਿਕ ਤੁੰਕੀਲਾ ॥ ਤੁੰਤਾਤਲ ਤੁੰਸੀਲਾ ॥ ਤੁੰ
ਜਲਥਲ ਤੁੰਮੰਗਲਾ ॥ ਤੁੰਮਤੀ ਤੁੰਸੰਕਲਾ ॥ ਤੁੰਨਾਤੁੰਕਾ
ਨਾਂ ॥ ਅਲੇਕਜੁ ਬਹੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤੁਝ ਟੇਕ ਅਉਰੁ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕਦੇ
ਖਾਣਿਕਮਾਨਾ ॥ ਏਕ ਜਾਨਾ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥ ਤੁੰਭੁਲਾ ਤੁੰਪਾਣਿਆ ੧ੰਦ
॥ ਤੁੰਰੋਟਿਆ ਤੁੰਗਾਣਿਆ ॥ ਤੁੰਲਛਮੀ ਤੁੰਮਾਣਿਆ ॥ ਤੁੰਖੇਹ
ਤੁਹੀਢਾਣਿਆ ॥ ਤੁੰਖਾਣਾ ਤੁੰਪਾਹੰਣਾ ॥ ਸਭਖੇਲੁ ਤੈਥਨਾਣਿਆ
॥ ਨਮਕੀਢੈ ਜਾਢਿਸਾਹਾ ॥ ਜਿਕ ਹਮਰਾ ਨੁਮਾਣਿਆ ॥ ਦ

ਕਸਦੈ ਜੋਕੁਸਾਜਾ ॥ ਤੁਦੀਪੁਰਾਢਮੀਦਾਮਾ ॥ ਤਮੈਚ
ਜਲੁਤਫੁਖਦਾਣਿਚਾ ॥ ਕਿਤਮਤਕਾਰਤੁਟੀਕਸਮਫਮੀਸ
ਕਾਰੰਤੁਟੀ ॥ ਮੁਸਫੁਕਰਕਸਮਖਾਰਤੁਟੀ ॥ ਸੇਤਤਬੀਮਾਰ
ਤੁਟੀ ॥ ਦੁਜਦਤੁਟੀਲਾਰਤੁਟੀ ॥ ਵਿਲਬਕਵਿਲਦਾਰ
ਤੁਟੀ ॥ ਕਿਮਲੇਕੁਮਸੂਦੈ ॥ ਏਕਾਸਜਦਏਸੇਫਤੈ ॥ ਖਾ
ਸੂਫਤੈ ॥ ਚਾਜੁਕਦੈ ॥ ਸੰਕੁਦਾਂਜਦਏਸੇਖਤਏਸਾਖਤੈ ॥
ਅਜਾਖਿਕਸਖਰੋਕਸਤਕਸਾਸੂਨਤਬਜਨਿਕਸਨਦਾਰਾ ॥

ਟ ॥ ਬੁਕਸਾਜਬਸਗਬਿਨਗਰ ॥ ਲੂੰਸਾਥਤਾਜੈਨੈਸਕਰ
ਸ ॥ ਅਜਕਤਰਕੁਨਦਗਾਉਰ ॥ ਦਰਸੰਗਾਨਿਤਾਦੂਜੈਤ
ਰ ॥ ਅਜਸਥਜਾਦਿਤਦਅਬਤਰ ॥ ਦਰਖੂਨਕੁਨਦਅੰਬ
ਰ ॥ ਪੈਦਾਬਸਗੇਸਿਤਰ ॥ ਸਿਤਰਕੁਨਦਅਜਕਿਤਰ
॥ ਕਿਤਰਕੁਨਦਅਜਾਬਿਤਰ ॥ ਮਜਮੂਜਕੁਨਦਅਬਤ
ਰ ॥ ਤੈਮਤਿਲੁਨਿਤਦਦਰਸਕ ॥ ਬੁਕੇਜਰਦਜੋਲਸਕਰ
॥ ਓਗਰਚਿਬਦਦਦਾਫਰ ॥ ਬਾਜੈਸਨਬਾਬੰਜਰ ॥ ਅਜ

ਹੁਕੰਮਖੁਦਾਯਕਸਰ ॥ ਅਜਲੋਦਫਾਬਾਕਰ ॥ ਦਾਖ਼ਿ
ਅਸੈਦਦਾਖ਼ਿਅਸਰਗਰ ॥ ਦਾਖ਼ਿਅਜਕਾਦਾਖ਼ਿਅਸਮਰ
ਨਮਕਾਨੈਨਮਅਸਫ਼ਰ ॥ ਨਮਬੈਜੈਨਮਅਨਦਰ ॥ ਨਮੈਮ
ਕੈਨਮਕੈਸਰ ॥ ਨਮਅਲਗਾਨਮਅਬਸਰ ॥ ਨਮਅਖਫ਼ੈ
ਨਮਅਜਰਰ ॥ ਨਮਅੰਦੈਕੁਨਦਨਮਨਰ ॥ ਨਮਖੁਸਰ
ਕੁਨਦਨਮਤਰ ॥ ਨਮਬਰੰਕੁਨਦਨਮਬਰ ॥ ਨਮਅਸ
ਪਕੁਨਦਨਮਖਰ ॥ ਨਮਖੈਰਕੁਨਦਨਮਸਰ ॥ ਨਮਨਫੈ

ਬ੍ਰਹਮਣਮਚ੍ਯੁਤ ॥ ਤਮਾਤਮਸ੍ਤਮਦ੍ਰ ॥ ਤਮਕਾਮਾਇ

ਦ੍ਰਦ੍ਰਬ੍ਧਰ ॥ ਤਮਬੌਸਨਿਤਾਦ੍ਰਦ੍ਰਤਮਰ ॥ ਦਸਫਫਸਤਮਗੀ

ਬਸ੍ਤਰ ॥ ਦਾਨੀਸਾਜੀਤਮੈਬਰਤਰ ॥ ਲੀਲਬਸਤੈ ॥ ਓ

ਬਸਤੈ ॥ ਓਕਸਤੈ ॥ ਓਜਸਤੈ ॥ ਓਜੁਸਤੈ ॥ ਅਾਦਿਦੈ ॥

ਪਾਣਿਦੈ ॥ ਕੌਥਿਦੈ ॥ ਥੀਨੰਦੈ ॥ ਦਾਨਿਨੰਦੈ ॥ ਓਖਸਗ੍ਰਜੀ

ਨਿੰਦੈ ॥ ਅਫਤਾਦ੍ਰਖੁਸ੍ਰਦ੍ਰਬਕਰਾ ॥ ਗਨੇਸ੍ਰਵਦਬਟਮਰ

ਪਾਣਿ ॥ ਕਸੁਸਤਾਕੁਬਾਨਿਕਸਾਣਿ ॥ ਕਸੁਤਲਕੁਸ੍ਰਦੈਦ੍ਰਰ

ਦਸਮਪੁਰਾਣੰ ॥ ਸਿਵਾਏ ਬਖਸਪੁਰਾਣੇ ॥ ਬਾਸਿਕਪੁਰਾਣ
ਨੁਮਾਣੇ ॥ ਦਕਸਪੁਰਾਣੰ ॥ ਜਮੈ ਅਜਲਪੁਰਾਣ
ਇਥਾ ॥ ਸਿਮਰੀ ਬਾਨਾਂ ਗੀਲਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਤੁੰਮੀਨਾਂ ॥ ਤੁੰਸਮਾਨਾਂ
॥ ਚੈਤਜਾਪੁਰਾਣੰ ॥ ਢਤਾਪੁਸਮਨਸਾ ॥ ਪੁਰਤਿਸਮਾ ॥ ਇ
ਜਕਪਜੀਵਾ ॥ ਬਾਰਿਲੇਖਕਲਪੁਬਰਮਾ ॥ ਜਮੈਦਾਂਨਾਂ
ਮੈਬੀਨਾ ॥ ਜਮਕੀਚੈਸਚੁਜੀਨਾਂ ॥ ਬਿਸਨੈਨਾਲਨੁਈਂਚ
ਬਖਨਿਕੁੰਸਾਰ ॥ ਅਕਵਾਰ ॥ ਅਗਰਕੁੰਬਦਦਾਰ ॥

ਜੈਦੁਸਮਨ ਨੇਯਾਰ ॥ ਨਕੁਲਬਲਕਨਮੈਥਾਰ ॥ ਨਭਆਰ
ਨਮਹਾਜਾਰ ॥ ਅਜੁਸਦਮਿਜੈਪੁਖਾਰ ॥ ਨਕਾਮਖਾਕਿਗ
ਅਖਾਰ ॥ ਫਲੇਬਿਦੈਮਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰਿਮਕਾਕਰਿਅਟੀਆਰ ॥
ਸ੍ਰਿਅਟੀਪਾਕਰਿਤਰਗਾਰ ॥ ਸ੍ਰਿਤਰਗਾਰਕਿਬਾਜਾਰ ॥ ੨੧੧
ਕਾਹੇਨੂਰਕਹੇਨਾਰ ॥ ਕਾਹੇਤੀਰਤਰਥਤਦਾਰ ॥ ਤੇਰੀਆਸ
ਮੇਰੇਮੀਤ ॥ ਤੇਰੇਨਾਉਸੁਮੁਛੁਪ੍ਰੀਤ ॥ ਕਰਮਕਰਮ ਤੇਰੀਲੀ
ਤ ॥ ਸਭਤੇਰਾਨਮੁਛੁਜੋਗ ॥ ਤੇਰੀਸੇਭਾਕਿਸਿਉਮੁਛੁਭੋਗ ॥

ਤੁਹੀਬਾਸ ਤੁਹੀਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਤੇਰਾਆਗਤੇਰਾਤਾਂਤ ॥ ਦਯਾਦੰਤੁਮੰਤ
ਸਿਦਾਂਤ ॥ ਨਮੁਸ੍ਤੁਕਿਰਤਨਮੁਸ੍ਤੁਹੂੰਗ ॥ ਨਮੁਸ੍ਤੁਰੂਪਨਮੁਸ੍ਤੁਰੰ
ਗ ॥ ਤੇਰੀਮਾਨਬਿਸੇਸੰਗ ॥ ਤੇਰੇਨਮਸ੍ਕਾਮੁਸ੍ਤੁਰੰਗ ॥ ਤੇ
ਵਾਕਬਸੇਰੇਚੰਗ ॥ ਨਮੁਸ੍ਤੁਗਾਤਿਨਮੁਸ੍ਤੁਪਤਿ ॥ ਨਮੁਸ੍ਤੁਸ
ਅਸ੍ਤਨਮੁਸ੍ਤੁਮਾਤਿ ॥ ਤੇਰੀਆਇਥਾਮੁਸ੍ਤੇਥਾਤਿ ॥ ਸਗਲਨਾ
ਸਤੁਹੈਸ੍ਰਾਤਿ ॥ ਤੁਹੀਤੀਨਲੋਕਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਤੁਹੀਬਾਦਦਾਦਯਾ
ਲ ॥ ਤੁਹੀਸਦਾਹੈਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਐਚੇਗਾਵੈਦਾਸੁ ॥ ਤੇਰੀਮਯਾ

ਮੇਰੀਆਸ ॥ ਵਿਖਾਦੂਖਸਭਤਨਿਦਾਰ ॥ ਥਤਾਬੁਕਸਭਤੁ
ਧਾਰ ॥ ਤੁਮੈਬਤੁਬੁਨਾਦਾਤਾਰ ॥ ਸੁਹੇਜੋਗਕਾਵਿਸਖਾਰ
॥ ਨਕੁਛੁਕਾਸਨਥਾਬੁਆਰ ॥ ਤੇਕੇਨਾਸਸਿਤੁਨਿਸਤਾਬ ॥ ਤੇ
ਕੇਕਾਸਿਉਟੁਟਕਾਰ ॥ ਭੁਸੀਨਾਸਕਾਥਾਧਾਰ ॥ ਕਥਾਹੈ ੧੧੨
ਸੁਕਾਰਿਬਿਬਾਰ ॥ ਦੀਨਾਂਠਉਰਨਜੀਜਾਰ ॥ ਸਗਰਛੋਰਿ
ਨਜਾਬਾਰ ॥ ਜਨੈਥਾਤਸਸਮਾਬਾਰ ॥ ਕਛੁਸਸਾਸੁਹੈਤੁਸੀ
ਆਰ ॥ ਸਿਸਰਿਨਾਸਉਬੰਧਾਰ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਬਧਬਥਾ

ਵ ॥ ਜਨਾਂਬਧਾਂਨ ਜਨਾਂਦਾਰ ॥ ਹਉਸਾਏਕੇਵਯਾਤੁਹਪਾਰਿ ॥
ਹਉਕੁਰਬਾਂਨਤੇਕੇਸੁਹਪਾਰੀਸਿਰਦਾਕਵੇਧੁਸਾਸੂਈ ॥ਸ
ਭਜੀਉਜੰਨਤਾਂਟੀਪ ॥ ਨਾਨਕਬਖੀਬਸਾਂਟੀਤੂੰਬਥਾਸਿਖਤ
ਵਾ ॥੮॥ ਟੇਤੀਸੁਨਾਜਾਤੁਬਾਬਤੁਦੀਲਸੀਦਾਤੁਬਤੂੰਤੀ
ਕੇਤੁਨਕਾਹਸੇ ॥ ਅਤੈਸੀਬਾਬਾਨਾਨਕਕੋਰਿਵਪਾਸੇ ॥ ਅਤੈ
ਸੀਕੁਰਦੇਦਜੀਕੇਬਾਸੇਂਵਬਖਲਸੇ ॥ ਅਤੈਸਰਬਤਸੰਗ
ਤਕੋਪਿਆਂਵੈਕੇਸਏਕਾਸੇ ॥ ਕੁਰਦੇਬਾਲਕੇਦਸਖਤੁਸੀਂਦ

ੴ ਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਥ ਸੋਸਸੀਬਦਸਤਕਾਦਕ ਉਤ੍ਰਿਤਿਪ
ਰਮਾਨੰਦਲਿਖਤੇ। ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਰਿਬੰਦਤਾਸੋਂਸੰਭੈਕੀਅ
ਬੁਦ੍ਧਮਾਨਾਕਰਾਤਿਸੋਆਦਿਉਪਜੀਅਰਹਜੁਕੀਨਾਜਾਨ੧
ਸਤਕਾਦਕਸ੍ਰੀਸੇਸਕੀਨਾਪਰਮਸੰਬਾਦਅਮਲਭਗਾਤਿਨਾਂ
ਕਾਮਨਜਹਾਕਛੁਨਾਹਿੰਬਿਵਦੁ। ਸੰਖਨਾਮਪਹਜਾਨੀ
ਐਕੁਗਾਤਿਸਕੋਮਦਿਸਾਰਾ। ਸਤਕਾਦਿਕਸ੍ਰੀਸੇਸਜੀਨਾਮਪ੍ਰਮ
ਵਿਚਾਰ ੨ ਕਗਾਤਿਸੋਕੋਮਦਿਮੁਕਤਛਲਸਤਕਾਦਕਸਾਂ

ਨਾਨਿਕ ਮੁਲੁ ਤੀਨੋ ਕਾਲਾ। ਪ੍ਰਿਥਵਾਤਿ ਸੋਕਾਦਿ ਰਾਤਿ ਨਥਾਗਾਹੀ
ਅਤਭੈ ਅਤੰਦਾਂ ਬਲਾਸਾ ੮। ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਤ ਥਾਂ ਧੀਯਮੁਕ
ਤਿ ਤੇ ਦੂਰੀ। ਸਰਬੇ ਸਮੇ ਸਰਬ ਥਾਂ ਥਾਸੁ ਪਸਰਾਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ੯॥ ੧੧੪
ਸੋਏ ਕੋਈ ਕੁਰੂਪ ਥਾਂ ਬੁਧਿ ਧਪਸਰਿ ਆਸੋਈ। ਆਕੀਹੈ
ਧਰਮ ਸੋਕੁ ਹੋਕਰ ਕਲਾਤੁ ਅਰੀ ਹੋਇ ੧੦॥ ਏਤੇ ਬਚਨ ਸਨ
ਕਾਦਰ ਜੀਪੁ ਫੈ ਹੋ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇਸਾ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਆਤਮ ਕੈ ਆਸੋਤੁ
ਮਕ ਹੋਦਿ ਸੇਖ ੧੧ ਸ੍ਰੀ ਸੋ ਸੋਦ ਚਾ ਆਤਮ ਸੁਖ ਮੁ ਪਹੈ

ਅੰਤਰਿ ਚਾਹਾ ਕਿਸੋ ਦਾ ਨਾਸੋ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾਠੀ ਕਰਿ ਟੈਸਬ ਥਾਨੀ ਰੰਤਰ
ਸੋਇ ੧ ਰ ਐਸਾ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਘਰੇ ਤੇ ਸੋਜਾਨਾ ਸਰਬ ਥਾਂ ਇਆ
ਪੀਸਮਰਹੇ ਸਰਬ ਸਮੇ ਸੁਧ ਮਾਨੀ ੧੩ ਸਰਬੰਗੀ ਸੋ ਰਮੈਂ ਰ
ਹੀ ਆਸਰ ਬਜਗਾਤਿ ਕੇ ਮਾਹੀ ਜਗਾਤੈ ਜਾਨ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਦੂ
ਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ੧੪॥ ਆਤਮ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਪਦੁ ਅਤਿ ਕੀ
ਕੁਰਕਾਰੀਕੁ ਅਮਲ ਸੁਖਾਰ ਸਕਾਰਿ ਰਹਿਆ ਉਰ ਦਾਰ
ਪਾਰ ਨ ਹੀਤੀਕਾ ੧੫ ਪਾਸੀ ਕਾਟ ਕਤੈ ਆਂਤ ਮਾਧਰਿ ਆਸ

ਹਜਿਸਕੀਕਾ ਜਲਬੁਦਬੁਦਜਲਸੈਰਹੈਜਲਬੁਦਬੁਦਜਲ
ਵੰਤੇਅੰਤਰੀਨਾਹਿਤਰੰਗਾਜਲਜਲਤਰੰਗਾਏਕਜਾਨਾ।ਸਰਬੇਅਭ
ਮਆਤਮਾਅਭਮਹੀਕਰੈਮਾਨੁਾ ੧ ਆਤਮਮਤੇਪਰਮਾਤਮਾ
ਅੰਤਰੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਪਰਮਾਤਮਅਭਮਕਏਜਿਉਜਲਜ ੧੧੫
ਲਹੀਮਾਹਿ ੧ ੮ ਜਲਬਾਧਾਜਿਉਹੈਮਤੇਦੇਖਤਕਢੁਆ
ਕਰਾਤੇਜਸਮੈਜਲਹੀਕਾਏਆਜਲਸੀਤਹੀਤੇਜੁਇਚਾਰੁ।੧
ਵਤੇਜਨਹੀਤਸੀਤਜਲੁਸਭੁਸਾਗਰਜਲੁਖੇਲੁਜਲਧੁਤੀ

ਛਤਤਬੰਗਤੇਉਪਜੇਬੁਦਬੁਦਾਸੇਲੁ ੧ੰ ਦ੍ਰਕਨਅਦ੍ਰਕਨਤੇਬਾਹ
ਗਅਤ ਅਜਾਕਾਨਾਮਾ ਕੁਪੇਰੰਗਾਬਸੀਅਰਹਿਆਸਦਾਅਸੀਹਪਤਿ
ਸੁਕਾਉ ੨ ੧॥ ਨਾਇਹਬੰਧਨਮੁਕਤਹੈਤਾਇਹਆਇਨਜਾਇ
ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਏਕਰਸਸਰਬੇਕਰਿਆਸਮਾਇ ੩ ੨।
ਸਰਬਕਲਾਸਰਬੇਸਮੇਸਦਾਇਕੰਕੀਕ੍ਰਿਪਾ।ਸੁਖਮਅਸ
ਥੂਲਨਅਤਰਾਦ੍ਰਤੇਸਤਿਸਰੂਪ॥੨੩ ਸਾਤਿਅਸਾਤਿਜਾਕਉ
ਨਹੀਉਪਜੈਓਥਨਸੈਨਾਹਿ।ਦਤਕਾਪਕਰੰਮਜਾਕੇਨਹੀਨਹੀ

ਨਿਆਰਾਨਹੀਆਹੀ।੨੬॥ ਚਿਆਪੀਨਿਆਰਾਤਬਕਹੋ ਜੇਕੋਈਦੂਸਾ
ਹੋਈ।ਆਤਮਏਕੋਏਕੁਧਿਧਾਇਆਪੀਜਾਨਤਉਸੋਇ।੨੭ ਅਤਮਅਜ
ਕਅਛੋਗੁਹੈਅਨਕਭਾਂਤਿਈਕਕਹਾਗਾਅਪ੍ਰਤੀਰਮਤਹੈਅਤੀਦੂਪਅਸੰ
ਲੀਲਾ
ਕਾ੨੮। ਅਸੰਗਿਸੰਗਿਰਹਤਹੈਸੰਗਿਅਸੰਕਿਆਹੀ।ਆਤਮਾਸੰਕੀ ੨੫
ਸ
ਆਤਮਕਮੌਜਿਉਜਲਤਰੰਗਾਜਲਮਾਹੀ।੨੯ ਸਤਕਾਦਕੋਦ
ਚਾਅਆਤਮਦਰਸਨਤਤੁਮਕੀਅੁਅਪ੍ਰਤੀਕੁਨਾਧਕਾਪ੍ਰਸਨਏਕ
ਹਉਪੂਛੋਹੋਸੋਪ੍ਰਭੁਕਹੋਬੀਚਾਰਾ।੩੦ ਏਹਜੁਤੁਮਕਹਿਆਆ

ਮਾਤਾ ਕਹੰਾ ਨਿਵਾਸੁ ਾ ਕਵਨੇ ਰਾਹਿ ਅਸਥਿਤ ਕਰੀ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕੁਟਨ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਾ ੨ ॥ ਕੈਸੇ ਸਰਬੇ ਮੈਕ ਹੈ ਕੈਸੇ ਨਿ ਆਕਾ ਹੋਇ ਾ ਏ ਹੁ ਜੁ ਭਂ
ਤਮ ਕ ਹੇਤੁ ਹੈ ਕਵਨ ਕੰਕੁ ਹੈ ਸੋ ਇ ਾ ੩ ॥ ਕਿਸ ਾ ਬਧ ਧ ਜਾ ਕ ਉ ਜਾ ਨੀ
ਐ ਕਿਸ ਾ ਬਧ ਹੋ ਇ ਪਛ ਾ ਨਾ ਕਿਸ ਾ ਬਧ ਧ ਮ ਤ ਂ ਸ ਭ ਨ ਮੋ ਕ ਹੁ
ਕਿ ਉ ਲੀ ਜੈ ਜ ਾ ਨੀ ਾ ੪ ॥ ਕਿਸ ਾ ਬਧ ਦੇ ਹੀ ਮੈ ਕ ਹੇ ਆ ਤ ਮ ਰ ਾ ਮ ਕ
ਹਾ ਇ ਾ ਪ੍ਰ ਮ ਾ ਤ ਮ ਜੋ ਪ ਰ ਮ ਪ੍ਰ ਖ ਸੁ ਹੈ ਕ ਵਨ ਠਾ ਇ ਾ ੫ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੇ ਜੋ ਦ੍ਰ ਚ ਾ ਯ ਨ ਕ ਾ ਰ ਕ ਪ੍ਰ ਤਿ ਾ ਆ ਤ ਮ ਸ ਕ ਬ ਨਿ ਦ੍ਰ ਸ ਹੈ ਸ੍ਰ ਬੇ ਠ

ਇਹ ਕਾਸ੍ਯਾ ਆਤਮ ਦੇਹੀ ਧਾਰਿ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀ ਆਖਿਤਾਸ੍ਯਾ ੩੨
॥ ਅਨਿਜਨ ਸੰਸਾਰ ਕਰੇ ਸਰਬੇ ਆਤਮ ਜਾਨੀ ਸਰਬੇ ਰੰਗ ਸੋ ਰਹਿਓ ਤੁਸ
ਰਬੇ ਮਾਹਿ ਪਰਦਾ ੩੩ ਦੇਖੀ ਅਤ ਕਰ ਛੂਅ ਕਾਰ ਜੋਸ ਹੈ ਸੁਖ ਮਰੁ
ਪਾਜੋ ਦੇਖੋ ਸੋ ਆਤਮ ਦੇਖ ਤੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ੩੪। ਆਤਮ ਧਰਿ ਅਕਾ ੧੧੭
ਰਜੋ ਸੋ ਈ ਛੂਕੇ ਕਾਇਆ। ਨਿਜ ਲੀਲਾ ਕੇ ਮਾਹਿ ਕੇ ਲੀ ਅਦੇਹਿ ਘਨ
ਸੋ ੩੬ ਅਪਨੇ ਸੁਆਦੇ ਕਾਮ ਤੁ ਹੈ ਕੀ ਇਤ ਹੈ ਅਪ ਸੰਗ। ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਰ
ਸਿ ਕਾਹਿ ਆ ਆਪਿ ਮਿਲੇ ਬਹੁ ਰੰਗ ੩੭। ਪਰਮਾਤਮ ਹੈ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਸ
ਭ ਕੀ ਜੀਵ ਜਾਨ ਸੁਖ ਸਮੋਦ ਰਰ ਕਰਿ ਰਾਹਿ ਆ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਆਰਾ

ਜਾਨੁਹ ੮॥ ਨਿਆਕਾਨਾਹੀਨਜਾਨੀਐਸੰਗੀਹੈਸਰਬੰਗਾਂਆਪਨ
ਸੰਕੁਆਖੇਵਟੇਆਪੇਖੇਲੈਬਹੁਰੰਗਾਹ੯॥ਆਪਾਪਰਨਾਹੀਭੰਤ
ਰਾਅੰਤਰਨਾਹੀਕੋਈ॥ਕੀਅਰਹਿਆਆਤਮਰੂਪਧਰਿਰੂਪਸਿਰੰਤ
ਕਿਸੋਈ॥੧੦॥ ਰੂਪਅਰੂਪਜਾਕੋਕਹੋਸੋਹੈਸਰਬਅਨੂਪਾਸੋਈ
ਜਲਹੈਨਦੀਐਸੋਜਲਹੈਕੂਪਾ॥੧੧॥ਆਤਮਅਧਿਕਅਨੂਪਹੈ
ਤਾਸੋਪਕਰਾਜਾਈਆਸਰਬਕਲਾਅਪਧਾਰਿਕਰੀਸਰਬੇਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੧੨॥ ਕਬਿਕਾਹਿਤਕੋਦੁਸਕਰੋਜੇਕੋਦੁਸਕਹੋਈ॥ਜ
ਹਾਜਹਾਸੁਕਤਪਸਕੀਐਤਹਾਤਹਾਆਤਮਸੋਈ॥੧੩॥ ਸਰਬਦ

ਕਰਤੇ ਬਾਹਰ ਦ੍ਰਵ ਤ ਲੀਏ ਸਭ ਸਾਜਿਆ ਅਦ੍ਰਵ ਤ ਤੇ ਜੋ ਬਾਹਰ ਦ੍ਰਵ
ਕੀਏ ਅਪਕਾਜਿ ੪੪॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦ੍ਰਵ ਤ ਕੁਖਤ ਨਾਮ ਅਕਰਮ ਜੋ ਸੋਤੇ
ਨਿਰਾਰੀਏ ਸੋ ਜੁੰਜਾਲ ਅਦ੍ਰਵ ਤੇ
ਸੁਧ ਸੁਦ੍ਰਵ ਤੁ ੪੫। ਆਤਮ ਆਦਿ ਆਕਰਾਧਿ ਤੁ ਭੰਤੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆ
ਕਾਂਕਾ ਸੁਧ ਅਕਾਰ ਜੋ ਦੇਖੀਐ ਸੋ ਆਤਮ ਹੈ ਸਾਕੁ ॥੪੬ ਅਪਨੀ ੧੭
ਇਹ ਬੁਧਿ ਅਤ ਕੀ ਅਨਮ ਧਰਿ ਆਰੁ ਪਾ ਨਿਰਮਾਨ ਸਦਾ ਅਬਧ ਹੈ ਆਈ
ਅੰਤ ਜਾਕਾ ਤ ਹੀ ਅਪ ਤਜਾ ਕਾ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸੋ ਅਨਬੇਰਾ ਹੈ ਆ
ਚਿਰ ਕੁਧਾ ਤ ਹਾ ਆਇਐ
ਆਤਮ ਕਹੀਏ ਸੋਈ ੪੭ ਤਾਂ ਸੋ ਜਾਣੈ ਨਾਮ ਰੇ ਅੰਬਰ ਧਖੀ ਤਨ ਤੀ
ਹੋਈ ਨ ਦ੍ਰਵ ਤ ਸਦਾ ਸੋ ਤ ਕਰਤ ਹੈ ਅਬ ਨਾਸੀ ਆਤਮ ਸੋ ਈ ੪੮॥

ਖਾਤਿਸਦਜੋਦੇਖੀਏਕ੍ਰਿਸਪਾਹਿਲਖੀਅਨਜਾਈਆ ਅੰਤਰਿਕੁਦਾਘਨ
ਚਾਹੀਐ
ਅਤਮਰਾਹਿਆਸਮਾਈਆ॥੫੦॥ ਐਕਦਿਰੈਨਦਿਵਸਅਰੁਰਸਾਂਝ
ਸਾਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਹੈਸੋਈਆ ਸਗਾਰਿਗਿਰਅਵਨੀਦਮਸੀਅਤਮ
ਬਿਨਾਨਕੋਈਆ ੫੧ ਖਿਚੁਚਲਧਰਨਅਕਾਸਮੈਜੋਕਛੁਜਲਥਲ
ਜੀਆਜਾਤਅਤਮਅਧੇਖੇਲਹੀਸਭਆਤਮਰੂਪਕਰੀਆ ੫੨॥
ਅਤਮਅਧੇਖੇਲਹੀਆਤਮਅਧਾਰਿਸਰੀਰਾ ਜੈਸੇਬੁਦਬੁਦਾਨਦੀ
ਬਿਖੈਹੈਤੋਨੇਰਿਅਲਖਨੀਕੁ ੫੩ ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਮੈਰਹੈਜ
ਲਹੀਮਾਹਿਬਿਲਾਈਆ ਜਲਤੈਨੇਆਗਰਾਂਬਨਹੀਅਤਮਸਹਜ

ਸੁਭਾਸੀਆ ਪ ੪੫॥ ਕੀਤਾਕ੍ਰਿਸੀਕਾਕਬੈਅਕਾਰਿ ਨਹੀਸਾਕੈਕੋਈਆ।
ਸੋਅਪਅਪਰੀਬੈਲਪਰੀਕਾਨਮੰਗੀਹੋਈਆ ਪ ੫੦। ਰੰਗਾਰੂਪਅਰੁਨਾਅਜੋਦਰ
ਨਅਕਰਅਨੇਕਾਨਾਨਦਮਟੁਲਬਹੁਤਹੈਸਰਬੈਮੋਰਸਏਕਾ ਪ ੫੬॥ ੨੧੮
ਏਕੋਰਸਏਕਸਦਦਹੈਏਕੋਲੇਦਨਹਾਰਾ ਏਕਪਰੀਦੁਸਭਕੀਕਰੀ
ਕਹੈਬਚਾਰਾ ਪ ੫੭॥ ਬੋਲੇਅਜਸਬਦਿਜੋਸ੍ਵਨਤੇਸੁਨਲੇਹੀ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਹੈਅਭਮਾਆਪਬੀਚੁਰਕਲੇਹੀ ਪ ੫੮ ਜੋਦੇਖੌਸੋ
ਦੇਖਨਾਜੋਦੇਖੌਸੋਦੇਖਾ ਤੈਅਧੋਸੁਆਤਮਾਆਤਮ
ਦਾਖਅਲੇਖਾ॥ ਪ ੫੯॥ ਤਿਮਦਰਤੇਕਾਇਆਕਲੀਕਾ

ਆਤਮਦਰਸਾਨੀ। ਛਾਆਤਮਦਰਸਨੀਅੰਤਰਾ ਛਾਇਆ
ਤਮਨਿਸਮਾਨੀ।੬੦। ਜਿਉਚਿਤਵਯਨਿਧ੍ਰਤਿਨਿਰਖੈਆਪ
ਨੋਸੁਖਕੀਰਾਤਿ। ਤਿਉਆਤਮਆਤਮਚਰਸੀਐਓਪ
ਜੋਕਾਸੀਨਨਾਤਿ।੬੧। ਆਪਤੇਦੁਜਾਨਾਨਿਕਛੁਜਾਨੈ
ਨੀਜੋਜਾਨੀ। ਆਪਾਪਰਏਕਾਈਆਤਮਅਨਭੀਪਛਾਨ
॥੬੨। ਸਬਦਿਸੁਨੋਸੁਨਿਸਰਸਬਦੁਜੋਹੈਤੋਸੁਖਸੁਹਾ।
ਜਬਹੀਭਰੇਪ੍ਰਕਾਸੀਐਤੋਹੀਘਰਿਆਨੰਦੁਘਾ। ੬੩। ਨਿਰੁਦ

ਅਸਦਾਨਿਰੰਤਰਿਨਿਕਟਿਨਿਪਟਿਹੈਬਾਸੁਨਦੂਰਿਨਿਕਟਿਹੈਕਹਨਕਉ
ਆਤਮਹੈਸਦਾਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੬ਮ॥ ਮਤੇਸਬਦਿਜੁਉਪਜਾਸ੍ਰਵਤੇਸੁਨੀ
ਅਜੋਤੋਹੀ।ਹਮਤੁਮਦੋਨੋਤਾਕਛੁਸਚਦੁਸੁਕ੍ਰਤਿਹੈਸੋਈ॥ ੬ ੫॥॥ ੧੨
ਸੋਹੀਹੈਸਾਹੈਸੁਸੋਸੋਈਸਬਦੁਸਾਸੁਰਤਾ।ਖੇਲੇਆਪੇਅਤਮਾਨੰਦ
ਹਕਾਮੀਹੋਇਨਿਰਾਲਾ॥ ੬ ੬॥ ਨਿਰੰਤਨੀਹਸੰਗੀਸੰਗਿਹੈਸੰਗਿਛ
ਛੋਰਹੀਜਾਈ।ਜਹਆਤਮਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਸ੍ਰੁਕ੍ਰਤਿਭੀਤਹੀ
ਸਮਾਈ॥ ੬੭॥ ਚਰਪੱਰਥਪਾਈਐਏਹਆਤਮਕੇਸੰਗਿ।ਆਤ
ਦਾ

ਮਤੇਸਭੁਅਰਥਹੈਅਤਮਅਰਥਅਸੰਗਾ।੬੮ ਚਾਰੇਮੁਕਤਿਆ
ਤਮਆਤਮਚਾਰੇਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਰੂਪੇਧਰਿਆਤਮਜਾਨਨਕੋਅ
ਹੰਜਕਾਤਾ ੬੯। ਸਾਲੋਕੇਅਹਲੋਕਹੈਸਰੂਪੇਅਹਰੂਪਾ।।
ਸਾਮੀਪੇਸਭੁਸਾਮਰਹੈਸਾਜਿਓਜਾਣਿਸਰੂਪਾ ੭੦।। ਚਾਰੇਮੁਕ
ਤੀਸੰਗਿਹੈਆਤਮਦੇਹੀਆਹਾਰਟੁਟਿਆਅਹਬ੍ਰਹਮਕੋਵੂ
ਸਕੋਕੋਉਨਾਹਿ।੭੧।ਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਕਾਕਿਆਖਾਲੀਕੋ
ਇਨਠਾਉਰੰਤਿਪੋਤਿਨਹੀਅੰਤਰਾਰੂਪਰੰਗਾਅਰਨਾਉ ੭੨।।

ਬੈਕੁੰਠਮਹਦੇਹੈਜਹਾਜਹਾਹਰਿਕੋਬਾਸੁਸਕਚੇਕੀਆਪੁਕਾਸੁ
+ ਸਰਬੇਅਪਨੇਰੂਪਮੈਂ
॥੬॥ਆਤਮਾਸੁਬੇਆਪਮਾਹਿਆਪਸੁਬਨੇਮਾਹੀ।ਸਾਜੁਜਮੁਕਾਤਿਮਹ
ਜਾਨੀਐਐਸੰਆਕੋਈਤਾਹੀ॥੭॥ ਸਦਾਸਮੀਪੀਬ੍ਰਹਮਕੇਅੰਤਰੀਨ
ਹੀਕੋਈਏਬ੍ਰਹਮਰੂਪਧਰਿਖੇਲਹੀਆਤਮਜਾਨੋਸੋਈ॥੮॥ਸਾਤੇਸਰੂਪ
ਸਭਜਾਨੀਏਜੋਕਿਛੂਰਸਾਦਿਸਮਾਹੀ।ਸੁਕੋਮੁਤੀਸਰਕਾਉਸੋਦੂਸਰ
ਕੋਛੁਤਾਹੀ ॥੯॥ ਸੋਸਸੁਘਰਸੁਕਿਪਾਕਰਿਦੀਆਬ੍ਰਹਮਦਿਖਾ
ਇਆ।ਸਤਕਾਦਰਸੁਧਅਤਮਾਤੇਨੀਰਿਰਲੀਆਮਿਲਾਇਆ॥੧੭॥

ਪਰਮਹੰਸਹੋਸਨਕਮੁਨਿਅਤਮੁਸਾਸਤ੍ਰਨਿਦ੍ਰਸਾਸਬੁਧਅਤਮ
ਅਮਲਅਕਲਾਤਿਕੋਸ਼ੇਸਜੀਕੀਆਪ੍ਰਕਾਸ। ੭੮ਆਤਮਸੀ
ਗਾਪ੍ਰਕਿਰਤਿਜੋਸਾਈਮੈਲੁਤੁੰਜਾਨੁ, ਜੈਸੇਜਲਮੈਫੈਨਿਹੋਕੀ
ਜਲਅਮਲਪ੍ਰਵਾਨ। ੭੯ ਸੁਧਬ੍ਰਹਮਹੈਆਤਮਅਕਲੇਤੇਹੁ
ਸਕਾਹੋਇਆਸੇਸਸਨਕਹੈਆਤਮਾਆਤਮਬ੍ਰਹਮਹੈਸੋਇ
੮੦ ਬ੍ਰਹਮਦਿਖਾਇਆਸੇਸਜੀਸਨਕਾਦਕਕਾਲੀਪਦ੍ਹਤੀ
ਕਲਾਤਿਸਰੋਮਣਿਉਪਜੀਆਦਿਮਧਅੰਤਜਨਾ ੮੧ ਸੰਮਬੇ

ਦਮਹਿਆਹਕਥਾਸੋਹਿਸ੍ਰਨੀਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ।ਗੋਸਟਿਸੇਸਅਕ੍ਰਸਤਕ੍ਰ
ਭੇਖਕਰੀਨੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤੀਤਾ ੨੭ ।ਸ੍ਰੀਗ੍ਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰਥਜੋਕੀ
ਨੰਧਮੰਤਰਾਪਰਮਹੀਸਾਇਗ੍ਰੰਥਕਰੀਪੀਤ੍ਰਰਸਅਕਰੰਦ੍ਰ
੩ ਇਤੀਸ੍ਰੀਸੇਸਉਪਦੇਸ੍ਰਸਤਕਾਦਕੋਪ੍ਰਤਿਸ੍ਪੂਰਨਸਮਾਪਤਿ॥ ੧੨੨

ਗਅਸਅਸਤਾਚਾਹੁ ਰਮਗਾਪਾਤੁੰਹੀ ਆਖੰਤੁਚੇਸੁਮਰਸੁਰਿਆਮੀਰਸ
ਆਦੇਸਮਾ ਸਮਦੇਸਮਾ ਸਾਰਾਇਣਾਂਦੇਸਮਾਧ੍ਰਿਆਦੇਸਮਾ ਚੀਸਸ
ਦੇਸਸ"

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੇ ਸਾਏ ਨਮਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥ
ਆਗੈ ਆਨ ਤਿਮਰ ਧੰਧ ਸਿ ਅਹਾਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਲਾਇ ਕਰਿ ਚਛੁ ਖੁਲੇ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੇ ਨਤ ਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚੇਤ ਸਹਿ ॥੧॥ ਅਥ ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਮੂਰਤ ਮੈ ਮੰਗਲਾਚਰ
ਲਿਖਬੈ ਤੇ ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਦ ਕਾਨ ਮਸ ਤੇ ਰੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਤੇ ਗਾ ਆਗੈ ਆ
ਨੰਕ ਕੈ ਬੈ ਅੰਪਨ ਪੂਰਨੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰਾ ਆਖੀ ਪੂਰਾ ਸੈ ਕਰੀ ਅਤਿ ਹੈ ਗ ਤੰਗ ਗਿਆ
ਨ ਪੂਰਾ ਗੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਗੁਰ ਪੀ ਜੈ ਹੈ ਆਗੀ ਆ ਗਿ ਆਨ ਕਹੀ ਏ ਭ ਰਮ ਸੋ ਜਾ
ਤੇ ਹੈ ॥੧॥ ਏ ਕ ਦਾ ਨਾ ਨਕ ਹ ਪ੍ਰਥੀ ਸ ਪ ਜਾ ਟ ਨੀ ਕ ਦ ਲੀ ਬ ਨ ਮੈ ਰਾ ਜ ਗਾ ਮੈ

ਪ੍ਰਯਵ੍ਹਾ ਜੋਗੀ ਪ੍ਰੈ ਦਿ ਚੂਰਮਾਨੁ ਚਿਤਿਅਨਾ।੨। ਅਰਥੁ। ਏਕ ਰਸਮੈਂ ਕੈ ਚਿਖੈ ਚਾ
ਘਾਤਾਨਕ ਜੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਥ ਤੇ ਚੀ ਪਾਦਤੀ ਪ੍ਰਥੀ ਰਾਯ ਰਜਾਟ ਨੇ ਕਰਿ ਕੈ ਕਟਾਰੀ ਧ
ਨੈ ਮੈ ਆਣਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ। ਤਹਾ ਆਇ ਕਰਿ ਕੈ ਆਤਮ ਇਛਾ ਕਰਿ ਕੈ ਚੂਰਮਕ
ਚਿਤਵਨੇ ਕਰਾਤਿ ਭਏ। ੨। ਤਤ ਸਮੈ ਨਾਨਕੈ ਚਾਚਾ ਪਦਵੀ ਮਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨੇ ਸਚ ਲੈ
ਆਵਾਗਿਓ ਭੁਕ ਤੇ ਹਰਾਦਿ ਭੁਇ ਓ ਜੋਗੁ ਨੇ ਸਠਾ ਲੈ ਆਨਿ ਦੇਆ। ੩। ਅਰਥੁ।
ਤੰਕ ਟਲੀ ਚਨੈ ਕੈ ਚਿਖੈ ਦੇਵਤੈ ਕਉ ਦੁਲੈ ਭ ਜੋ ਪਦਵੀ। ਤੰ ਨੇ ਸਚ ਲਪਦ
ਵੀ ਕੈ ਚਾਚਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤ ਭਏ। ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਚੂਰਮ ਚਿਤੈ ਨਨਾ।

ਤਾਂਘਨੈਕੌਘਿਖੈਰਾਜਾਭਰਥਰੀਪਰਮਤਪਸਿਆਕਰਤਾਰਹੋ।ਤਹਾਂਘਾਘਾਨਾਨਕ

ਕਥਲੀਸਿਉਸੰਘਾਦੁਭਾਇਆ।ਸੋਭਰਥਰੀਕੈਸੇਹੈਜੋਰੋਸਰਹੋ।ਜੋਫਾਨਿਸਟਹੈ।

ਕੂਪਾਲੀਧੈਹੈ।੩।ਕਦਲੀਘਨੈਮਾਧਿਅਸਥਾਨਸ੍ਰਮਾਬਿਸੰਟਿਚਲੈਗਾਨਮਾ।

ਦ੍ਰਿਸਟਆਨਾਨਕੰਸੰਘਿਅਰੈਨੀਦਾਦਿਖਾਨੈਪਰਾਇਲੈ।੪।ਅਰਬੁ। ੧੨੪

ਤਾਂਕਦਲੀਘਨੈਕੌਘਿਖੈਘਾਘਾਨਾਨਕ ਅਰੁਭਰਥਰੀਇਕਠੈਹੋਇਪ੍ਰਸਾਂਗ

ਆਨਕਥਤਭਇਹੈ।ਸੋਗਿਆਨਕਥਤੇਭਇਸੋਪ੍ਰਕਾਰਕਹੈਸੋਕਦਨਪ੍ਰਕਾਰਘਾ

ਘਾਨਾਨਕੇਆਗੁਕਾਰਸੋਹਿਕਹਿਭੰਰਚਿਤੇ ਪ੍ਰਲਾਪਕਾਰੈਕੈਰਾਜਾਭਰਥਰੀ

ਭੁਲਤਭਏ।ਸੋਘਾਘਾਨਾਤਕੁਕਾਧਿਆਨਹੀਰਦੈਮਹਿਕਰਤਭੁਏ।੪।ਤਨਾਮਸਿ
ਸਾਕੁਐਨਾਤਕੰਥੂਹਮਰੁਪਿਦੈਮਾਬ੍ਰਹਮਦੈਸਤੁਸਦਾਧਿਆਨਾਤਮਪ੍ਰਾਧਤੰਥੂਬ੍ਰ
ਹਮਸਿਦਰੁਪਤੰਮਾਂ ਅਰਥੁ।੫।ਪ੍ਰਨਹਿਨਨਮਸਕਾਰਕਰਤਭੁਏ।
ਬ੍ਰਹਮਸਰੁਪਜੋਘਾਘਾਨਾਤਕਾਤਿਨਕਉਪ੍ਰਣਾਮਕਰੈਕੈਅਸਾਬਿਤਹੋ।
ਸੋਬ੍ਰਹਮਜੋਈਸਰਨਾਰਾਇਣਤਾਕਾਧਿਆਨਕਰੈਕੈਬ੍ਰਹਮਪਦਵੀਕਉ
ਏਇਛਿਆਕਰਤਭੁਏ।ਐਸੈਜੋਹੈ ਘਾਘਾਨਾਤਕਾਤਿਨਕੋਦਰਸਨੀਸੋਂਸਿਦ
ਸਾਧਚੇਤਕਾਲਿਆਨਿਤਾਕਾਲੈਆਨਕਉਪ੍ਰਾਧਤਿਕਭੁਏ।੫।ਨਤੁਆਸਤੁਤੁਆ

ਪੁਤਰਜਤੁਆਡੰਡਵਤਪ੍ਰਾਲਿਧਾਇਚਰਾਪ੍ਰਾਲਿਧਾਨਿਚਸੰਗੀਆਤੁਜੋਗ
ਨਮਜਾਨਕੀਹੈਦੀਰਾ।੬।ਅਰਥੁਰਾਪੁਤਰਪੁਤਨਿਨਾਮਘਾਰੰਚਾਰਨਮਸਕਾਰ
ਕਾਰਿਕੈਅਸਤੁਤਕਰਤਭਏ।ਜਾਕੁਰਿਥਰੀਚਾਚਾਨਾਨਕਰਾਂਧਿਆਨਕਰਤਿਭਏ
ਗਾਸੇਕੈਸੋਹੈਚਾਚਾਨਾਨਕਜੋਗੋਸੁਰਮਬੁਪੂਰੋਰਾਜਉਚਾਰੁਤਿਚਾਰੁਪਾਏ ੧੨੫
ਆਪ੍ਰੀਤਿਆਪ੍ਰੀਤੋਹੰਤਦਰਸਣਾਤਿ।ਜਨਮੰਤਕਸਾਮੁਚਬ੍ਰਤੰਮਾਰਪਾਪੰ
ਸੋਬਨਿਸੰਕਰਾਤਿਮਾ।੭।ਅਰਥੁਰਾਬ੍ਰਸਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਐਚਿਤਕਰੀਜੋਪ੍ਰਸੰਸਿਤ
ਭਾਸਰਾਜਾਕੁਰਿਥਰੀਕਹਤੋਹੈਸੋਹੇਮਹਾਰਾਜਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਿਕਰਿਕੈਮ

ਰਖਣਾ ॥ ਇਸ ਜਨਮ ਮੈ ਕੋਈ ਅਤਿ ਬਹੁ ਤੁ ਜਨਮ ਜੋ ਪਾਪ ਸੋ ਬਿਲੀਅ ਗਾਤ ਹਨ ਮਨ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ਜਨਮੀ ਜਾਤ ਮੈ ਜੀ ਦਤੈ ਚ ਸੁਨ ਜੀ ਦਤੈ ਮਾ ॥ ਜਤਿ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਚਾਨਦਿ ਅਮਨ ਮੰਤੇ ਕੁ ਮਰਾਇਤੇ ॥ ੮ ॥ ਅਰਥੁ ॥ ਸੋ ਅ ਬਰਾ ਜਾ ਕੁ ਰਖਰੀ ਕਹਤਿ ਹੈ ਬਾ ਬਾ ਨਾਨਕ ਤੁ ਮਾ ਰੇ ਦ ਰਸਨ ਮੈ ਜਨਮ ਸੁਫ ਲ ਭਇਆ ॥ ਬਹੁ ਤੁ ਜਨਮ ਜੋ ਤਪ ਸਿਆ ਕਰੀ ਤਾ ਤਪ ਸਿਆ ਕਾ ਫਲੁ ਸੋ ਪ੍ਰ ਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਸੋ ਹੋ ਮਹਾ ਰਾਜ ਜੋ ਤੁ ਮਾ ਰੇ ਜੋ ਚਰਨਿ ਕਮਲਿ ਭਾ ਚਰਨਿ ਕ ਮਲਿ ਕੇ ਹੁ ਪਾਰਿ ॥ ਬਦ ਗੁਰੂ ਪੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁ ਮਾ ਰੇ ਚਰਨਿ ਕ ਮਾਲਿ

ਉਪਦੇਸਹਤੁਹੋ। ੮।ਸ੍ਰੀਵਿਸਿਖੀਮਅਮਸੰਦੇਹੀਮਾਝਿਕਾਲਸਮੁੰਖ
ਗਤੁਆਬੇਟੀਪ੍ਰਸਤਾਵਕਰਾਨਸੂਤਆਸੇਐਕਤਾਨਪਤੇਦਿਖਸਮਪ੍ਰਭੋ।ਅਰਬ
ਓ।ਸੋਹੇਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਮੇਰੇਹਿਰਦੈਕਾਜੋਸੰਦੇਹਤਾਕੋਬਹੁਤੁਕਾਲਭਏ
ਸੀਅਤਤੁਮਾਹੀਗਤਤੇਹੋਮਹਾਰਾਜਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਜੋਹੋਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਤਾਸੇ ੧੪੫
ਉਤਰਤੁਕੈਸੰਦੇਹਦੂਰਿਕਰੋਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਕਹਿਆਤਉਪਦੇਸਕਰੋ।ਓ।।
ਰਾਜਤੁਬਾਬਾਨਾਨਕੁਤੁਅਹਸੰਦੇਹੋਜੋਬਟਸਮੋ।ਤਟਭਾਰਿਤੋਹਹੋਰ
ਜਾਨਾਨਕਾਅਗੇਜਗਾਦਬਈ।।੧੦।ਅਰਬੁ।ਸੋਬਾਬਾਨਾਨਕਰਾਜਾ

ਰਥਰੀ ਸਿਉ ਕਹਤਿ ਭਇਓ ਸੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਅ ਥਰੀਤੁ ਮਾਰੇ ਹਿ ਹਟੈ ਮੈ
ਸੰਦੇਹ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਗਹ ਮਦੁ ਹੈ ਕਰੈ ਤਾ ਹੀ ਸਮੈ ਕੈ ਘੇ ਖੈ ਰਾਜਾ ਤੁ
ਰਥਰੀ ਘਾ ਘਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਆਗੈ ਸੰਦੇਹ ਕਹਤਿ ਭਇਓ ॥੧੦॥ ਟਾਰ ਟਨੇ
ਸੁਤ ਮਜੋਗੀ ਤੁਮ ਸ ਇਦ ਜਨਮ ਛਪਸੰਦੇਹ ਹੋਇ ਅੰਮ ਮਣੀ ਘੋ ਮੰਦੁ
ਰੀ ਕੁ ਰਿ ਕੈ ਪਾਨਿ ਪੀਓ ॥੧੧॥ ਅਰਥੁ ਜੋ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੁ ਮਾਰੇ ਜਨਮ ਕਰਮੈ ਕੀ ਬਾਤ ਹਮ ਸੋ ਨਾ ਕਾਹੇ ਕਹੀ ਗਈ ਥੀ ਸੋ ਹਮ
ਮਨੈ ਮਹਿ ਬੀਚਾਰਤਿ ਭਇਓ ਸੋ ਤੁਮ ਰਾਜਨ ਮੁ ਘਰੁ ਤੁ ਤੁ ਮ ਮੁ ਹੋ ਗਾ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ

ਬਾਬਤਾਨਕਸਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਮਨਿਮੈਜੋਏਹੁਸੀਦੇਹੁਤਾਕੋਕਿਪਾਕਰਿਕੈਦੇਹੁ॥
॥੧੫੭॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਬਾਚ।ਤਰਦਨਮ ਸਮਜਨਮਹੁਤੁਮੈਸੁਖੀਕਥਮੇਦਚਹਹ॥
ਤਤਸਰਬੰਬਬਕੁਪਾਲਾਬਿਕਤਸ੍ਰਬੰਬਬਦਾਮੈਤੇ॥੧੨॥ਅਰਥੁ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ
ਕਹਤੇਹੈਜੋਹਰਜਾਕੁਰਥਰੀਹਮਾਰੇਜਨਤੀਮਕੀਬਾਤਕਉਨਪੂਕਾਰਸ੍ਰੁਤੀਸੋਈ ੧੨੭
ਪੂਕਾਰਕਾਰੈਕੈਕੋ॥ਜੋਹੋਕੁਪਾਲਬਿਕਤੰਨਾਮੈਕੋਅਰਥੁ॥ਬਿਕਤੰਮਨਮੰਜਥਾ
ਅਰਥੀ॥ਤਤਾਦਿਸਟੰਤਕਾਰਿਕੈਕੈਕੋ॥ਭਾਦਿਸਟੰਤਕਾਰਿਕੈਪ੍ਰਮਾਨਕਰੀਐ
॥੧੨॥ਤਾਨਕਸਮਬਚਗਸੁਤੁਮਾਰਾਜਾਕੁਰਿਫਿਹਹਾਰਿਮੁਨਜਾ॥ਸੁਨੀਮਿਤ੍ਰ

ਸੁਸਾਪ੍ਰੀਤਆਪਾਰੇਓਚਾਚਤਾਤਕੰਮਾ।੧੩।ਅਰਬੁਦਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ
ਬਚਨੀਸੁਨਿਕੈਰਾਜਾਕੁਰੋਖਸੀਅਤੰਦਰੋਈਕੈਬਚਨੀਕਹਤਭਇਆ।
ਸੋਰਾਜਾਕਰਜੋਤੈਕੈਜੋਬਚਨੀਪ੍ਰਹੈਹੈਂਸੋਕਹਤਹੈਂਪ੍ਰਲਾਮਕਰਿਕੈ
।।੧੪।।ਬਹੁਕਾਲੀਚ ਮੇਜਾਤਮਜੋਗਾਨੀਸਟਸ੍ਰੀਸਤਮਾਨਾਪ੍ਰਾਪੰਤੋਬ੍ਰ
ਹਮਲੋਧਿਆਸੀਨ੍ਰਿਦਿਸ੍ਰਬਛਲੀਭਾਇਆ।੧੫।।ਅਰਬੁਦਾਜੋਏਸ੍ਰੀਮਹਾ
ਰਾਜਾਇਹਕਦਲੀਬਾਨੀਮੋਹਅਕ੍ਰਿਤਪਾਸਿਆਕਰਤਬਹੁਤੁਜ
ਗਕਟੋ।ਪੈਜੋਗਮਾਰਗਨਾਪਾਇਆ।ਸੋਏਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਤੰਬ੍ਰਹਮ

ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਏਕਸੰਖਲੁਮਾਤ੍ਰਿਹਿਰਦੇਮਹਿਸਤ੍ਰੁਪੁਨਾਰੀਚੀਨ੍ਹਿਆਗਇੰ
ਦ੍ਰਾਕਟਾਂਚਿਨਮੋਸਮਾਖੰਤੀਸ੍ਰੀਦਿਧਿਆਨਿਸਬਤਪ੍ਰਭੁਗਾ।ਕਟਾਂਚੈਨ
ਸਮੰਅੰਤੀਕਾਰਤੰਮਕਿੰਬਟਸੁਮੋ।੧੫।ਅਰਥੁ।ਅਬਰਾਜਾਕੁਰਿਖ
ਰੀਕਾਤਿਹੋਹੋਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਹਮਕਉਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਸ੍ਰੀਦੇਮ
ਹਿਕਟਾਚੰਤਹੋਤਹੋ।ਸਰਬਟਾਅਸਾਥਿਰਤਸੀਹਹਤਹੋ।ਕਬਹੀਕਬਹੀ ੧੨੮
ਸ੍ਰੀਦੇਮਹਿਆਦਤਿਹੋ।ਕਬਹੀਨਜੀਅਦੈਸੋਕਰਨਿਕਹੋ।੧੫।ਭਦ
ਤਸੂਅਸਤਾਪਕਾਲੇਨਮਾਨਿਪੀਅਬ੍ਰਹਮਲਹਕਸੀ।ਪ੍ਰਾਪਤੈਸਦਾਹਿ

ਅਸਥੇਕੇਨੇਭੁਪਾਏਨਤਤਦਬਦਾ।੧੬।।ਅਰਥੁਾ।ਸੋਰਾਜਾਭਮਿਥ
ਕੀਕਹਤੈਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਾਸੋਥੇਤੇਕਾਲਮੈਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੀ
ਭਇਆਗਾਬ੍ਰਹਮਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹਮਕੋਭਈਸੋਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਸੋ
ਬ੍ਰਹਮਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹਿਰਦੇਮਹਿਸਦਾਹੀਹੋਾਸੋਪ੍ਰਭਕੀਨ੍ਹਿਮਾਕਾਰਕੈ
ਕਹੋ।੧੬।।ਸੁਤੰਅਮਯਜਥਾਜਨਮਨਾਰਦੰਮਮੁਖਤਦਾਤਨਮੋਨਿਗ
ਦਤੈਜੋਗੀਨਿਸੁਅਤੰਮਾਦਦਭੁਤੰਮਾ।੧੭।।ਅਰਥੁਾ।ਸੋਹੈਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੁਜੀਤੁਮਾਰੇਜਨਮੁਕਰਮੁਕੀਬਾਤਨਾਰਦਰਮਾਇਜੀਚਨਿਕੋਬੈ

ਚੋਕਨੀਗਯੋ ਸੋਜੋਜੋਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾਰਦਜਸੈਕਹਿਗਏਹੈਸੋ ਪ੍ਰਕਾ
ਰਨਤੈਹੈ ਸੋਕੈਸਾਪ੍ਰਕਾਰਹੈਮਹਾਅਸਚਰਜਿਕਉਲੀਏਹੈ ਐਸਾਸਰੂਪ
ਹੈ।੧੭।ਅਸੀਅਨਨੇਮਬਨੇਪੂਰਬੀਨਾਰਦਸਸਮੁਖਗਤਹਗਨਾਰਦੰਮ
ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਮਨਿਸ੍ਰਸਟੰਪੂਰਬਯਸੁਤੰਮੁਨੰਮਾ।੧੮।ਅਰਥੁਆਯੀਬਾਨੀ
ਕੋਵਿਖੈਪਾਤ੍ਰਲੋਹੀਹਮਾਸਿਉਨਾਰਦਮੁੰਨੰਕਹਿਗਏਬੇਸੋਨਾਰਦਮੁੰਨੰ ੧੨੮
ਕੈਸੇਹੋ।ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਮਾਨਸੀਕਪੁਤ੍ਰਹੈ।ਸੋਬ੍ਰਹਮਾਕੋਮੁੰਖਸੈਬਾਰਤਾਸੁਨੀ
ਸੋਕਰਤਭਏਅਤ।੧੯।ਅਥਮਾਦਿਆਦਿਕ੍ਰਿਤੁਆਅਸਤੁਆ

ਅੰਬਘਯਣੀਅਸਤਦਣੀਗਾਇੰਦਮੋਦਮਆਯੂਸੰਟੇਨਾਰੰਟੇਤੁਮਹਾਸ੍ਰ
ਨਹਾ।੧੯।ਅਰਥੁਸੋਨਾਰਟਕੌਹਮਅਰਘਪਰਦਛਨਾਪ੍ਰਨਾਮਕਰਤਿ
ਭਏਹਾਬਹੁਤਿਕਰਿਜੋਤਿਕਰਿਅਸਤਤੁਭਲੇਪ੍ਰਕਾਰਕੈਕਰੀ।ਅਰੁਏ
ਹਘਤਪ੍ਰਛਤਿਭਏਹਾਤੁਮਾਰੇਜਨਸੀਕਰੀਜੋਕਉਨਪ੍ਰਕਾਰਜਨਸੀਮਭਏ
ਆਹਾ।੧੯।ਗਤਦਾਪ੍ਰਾਹਕਮਾਂਸਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਨਾਂਕੋਉਤਪਤਿਜੀਕ
ਸੰਸਾਗਾਨਾਨਕਹਛਤੀਉਜੋਗੀਭਾਖਿਖਤੇਸਸਘਾਸ੍ਰਤੇਸਾ।੨੦।ਅਰ
ਖੁਹਾਸੋਤਾਹੀਸਮੈਕੌਘਖੇਹਸੌਪ੍ਰੀਤਕਰਕੈਕਹਤਭਏ।ਸੋਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੁਚਾ

ਥਾਨਾਨਕਜੀਤੁਮਾਰੇਉਤਖਤਿਕੀਕਥਾਹਮਸੇਉਕਹੀਸੋਹਮਸੂਚਦ
ਤਦਹਨਿਕਲਾਤਿਹਰੋਸੋਕਉਨਕਥਾਕਹੀਇਹਕਥਾਕਹਾਤਿਹੋਇਕਸਮੈ
ਕੈਘਬੈਛਡੀਕੁਲਮੈਆਪੈਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਨਾਨਕਸਤਗੁਰੁਅਉਤਾਰਲੇਹੀ
ਗੇ।ਸੋਅਉਤਾਰਤੁਮਪੂਰਾਟਿਕਏ।੨੦।ਚਲਤੇਚਲਾਮਲੋਕੇਤੁਚਲਾਮ
ਚਲਾਮਚਿਤਮਾਤਾ।ਜਾਗੋਜੋਚਲਹੀਸਤਥਾਸੁਤੁਆਨਾਨੋਕੋਹਪ੍ਰਾਗਕਸ
ਤਮਾ।੨੧।ਅਰਥੁ।ਇਕਸਮੈਕੈਘਬੈਨਾਰਚਚਲਾਮਲੋਕਮੈਗਏ
ਸੋਚਲਾਮਕੇਮੁਖਸੋਸੁਨੀ।ਜੋਪ੍ਰਿਥਮੀਮੈਬਾਬਾਨਾਨਕਅਉਤਾਰਹੋਹੀ

ਔਰ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੈਸੇ ਹੈ ਜਿਨ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਪਨ ਹੈ। ਸੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਓ ਇਹੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਰਿਓ। ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਨਕ ਅਉਰ
ਵਕੀਕ ਥਾ ਰਾਜਾ ਸੋ ਕਹਾ ਭਇਓ। ੨੧। ਕਥੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਨਾਨਮੇਜ
ਨਮ ਨਾਰਦ ਉਕਤ ਦਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚ ਬਚਨ ਸੂਤ ਭਾਰਜਾ ਪੈ ਬਾਚ
ਨਾਨਕੰ ਮਾ। ੨੨। ਅਰਥੁ। ਸੋ ਨਾਰਦ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖਿ ਸਿਓ ਹਮਾ
ਰੀ ਬਾਰਤਾ ਕਹਿ ਪੂਰਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਸੁਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਨਿ
ਸੁਨਿ ਕੈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਬਚਨ ਇਹ ਕਹਾ ਭਇਓ। ੨੩। ਸੂਚ

ਨਾਨਕੰਜਨੈਅਤੁਆਸਾਤਮਨੈਨਾਰਦਾਦ੍ਰੁਤੀਆ।ਏਕਦਨਾਰਦੋਜੋਗ।
ਘ੍ਰਹਮਲੋਕੇਜਗਮਾਹਾ।੧੩।ਅਰਥ।ਸ੍ਰੁਣਿਜੋਸ੍ਰੀਗ੍ਰੁਰਚਾਘਾਨਾਨਕਤੁ
ਆਗੇਜਨਸੀਕੀਚਾਰਤਾਨਾਰਦਕੇਮ੍ਰੁਖਸੋਹਸ੍ਰੁਨੀਸੋਕਰ੍ਹਿਨਘਾਰਤਾ
ਏਕਸਮੈਕੈਬਿਖੈਨਾਰਦਜੋਗੇਸਰਘ੍ਰਹਮਲੋਕਮੈਗਏ।ਸੋਤ੍ਰਹਾਜਾ੧੩੧
ਇਇਹਰੀਤਕੀਕਥਾਸ੍ਰੁਨੀ।੧੪।ਘ੍ਰਹਮਣੰਜਨਕੰਤ੍ਰੁਯੋਸਾਸ੍ਰੁਤੀਪਾਰ
ਦਰਸ੍ਰਣਮਾਘ੍ਰਹਮਾਣੰਜਨਕੰਤ੍ਰੁਪ੍ਰਾਹਸੰਦੇਹੋਮੇਮਹਾਨਭ੍ਰੁਤੀਮਾ।
ਅਕ੍ਰਯਾਸੋਘ੍ਰਹਮਾਰਾਜਾਜਾਨਕਸਿਉਚਰ੍ਹਿਬਿਸਥਾਰਕਾਰਿਕੈਕ

ਔਖਰਾਚੀਨਘਰਤਾਗਸੋਰਾਜਾਜਨਕਬ੍ਰਹਮਾਸਿਉਕਹੈਹੈਜੋਮ
ਹਾਰਾਜਮੇਰੇਮਨਮੋਘਰੋਮੰਦੇਹੈਸੋਤੁਮਕਹੋ।੨੩।ਕਲਬ੍ਰਹਮੁਲੋਕ
ਭਵਿਖਤੀਦੁਰਾਚਾਰਸਚਪਾਪਨਹੀ।ਜਹਾਕਿਛੁਅਚਚਕਥੰਤੇ
ਖੰਨਕਰੰਨਮੇਦੀਰਘੰਬਦਪ੍ਰਭੋ।੨੫।ਅਰਥੁ।ਸੋਅਚਰਾਜਾ
ਜਨਕਬ੍ਰਹਮਾਕੇਆਗੁਕਹਤੈਹੈ।ਸੋਹੇਮਹਾਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਹਿ
ਜੁਗਿਮੈਐਸੇਪ੍ਰਾਨੀਹੋਇਗੇ।ਕਉਤੁਕਉਤੁਪ੍ਰਕਾਰਕੇਆਚਮੀਹੋ
ਹਿਗੇ।ਦੁਰਾਚਾਰੀਹੋਹਿਗੇ।ਪੁਨਹਿਪਾਪੀਹੋਹਿਗੇ।ਪਾਪਕੇ

ਬਿਖੈ ਅਨਰਥੈ ਗਾਮੀ ਸੋ ਹੋਮਹਾ ਰਾਜ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੁਮ ਕੀ ਗਾਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਨੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਇਗੀ। ਤਾਇ ਕਲਿ ਜੁਗੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਰਕ ਕੇ ਅਸ ਕਾਰੀ ਹੈ
ਹਿਗੇ। ਸੋ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੁਮ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤੁਮ ਕਹੀ। ਅਬ ਤੇ ਮੁਖ ਸੋ ਉ
ਚਿਆ ਕਹਿ ਕੈ। ੨੫। ਜਨਕ ਸਭਾ ਬਚ ਸੁਤ ਆਚੁਮਾ ਪੋ ਚਾ ਚਮ
ਦਰ ਮਾ। ਸੁਲ ਰਾਜ ਜਨਿ ਨਬ ਹਿਤ ਹ ਕਲ ਬੁਧਿ ਦੀ ਤ ਮਦ ਭੂ ਤੀ ਮੀ।
੨੬। ਅਬ ਹੁ ਰਾ ਜਾ ਜਨਕ ਕੇ ਬਚ ਨ ਸੁ ਨਿ ਕੈ ਬਹੁ ਤ ਭਾ ਚ ਮ ਸੋ
ਕਾ ਹਿ ਕੈ ਬੁਹ ਮਾ ਕਹ ਤਿ ਭ ਟੇ। ਸੋ ਹੇ ਰਾ ਜਾ ਜਨਕ ਤੁ ਮ ਸੁ ਨੋ ਮੈ ਕਹ ਹੋ

ਐਸੇ ਕਲਜੁਗ ਕੀ ਧਾਰਤਾ। ਸੋ ਕੈਸੀ ਧਾਰਤ ਹੈ ਯਹੁ ਤੁਮ ਅਸਚਰ
ਜਾਕਉ ਲੀਏ ਹੋ। ਸੋ ਧਾਰਤਾ ਹਮ ਕਹਤ ਹੈ। ੬। ਪੂਰਬ ਧੀਮ ਆਖਿ
ਸ੍ਰਲੋਕ ਮਧੇ ਈਸੁ ਕੁੰਠਾ ਖੰਡ ਗਤੇ ਦੂਤ ਮਾਂਧੇ ਸ੍ਰਲੋਕਾ ਸ ਦਾਸ ਚੁਰਨੰ
ਪ੍ਰੇਤ ਮੇਤ ਨਮਯੰ ਸ੍ਰੁਤੰ ਮਾ। ੭। ਅਰਥੁ। ਤਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਤ ਹੈ ਹਮ
ਜਾਨਤ ਹਮ ਬੈਕੁੰਠ ਲੋਕ ਮੈ ਕਯੋ ਏਤ ਹਾ ਧਰਮ ਮੇ ਸਰ ਅਧਤੀ ਨਿਜ
ਧਾਮ ਸੋ ਬਿਚਾ ਜਾਮਾ ਸਰ ਹੈ। ਭੁਜਾ ਸਿਤ ਬਰੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ।
ਸੋ ਤਹਾ ਹਮ ਜਾਨਿ ਕੈ ਬਿਸ੍ਨੁ ਲੋਕ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸੈ ਐਸੇ

ਬਚਨਸੁਨੈ।ਸੋਕੈਸੇਬਚਨਸੁਨੈ।ਸੋਬਚਨਨਹਮਤੁਮਸੋਕਹਤਹੈਂ।
ਸੋਤੁਮਸੁਨੋ।੨੭।ਜਾਂਬਿਸਨਲੋਕੇਮਹਾਤਮਾਨੋਰਾਜਨੋਮੋਲਿਲੋਕਤੇਸ
।ਤਬਤਅੰਬਰੀਕਹਿਯਮੁਨਿਬਿਸਨੁਸਾਨਿਧਲਰੀਸਮਪ੍ਰਭੂ।ਅਰਥੁ
੨੮ਸੋਸ੍ਰੀਬ੍ਰਹਮਾਕਹਤਹੈਰਾਜਾਜਨਕੈਹਬੈਠੀਕੁੰਠਧਾਮਿਮਹਿਰਾ
ਜਾਅੰਬਰੀਬਿਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਕਉਪ੍ਰਭੁਤਬਭਏ।ਸੋਰਾਜਾਕੀਹਮ ੧੨੬
ਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ।ਤਾਸਮੈਕੋਂਬਧੇਚਾਰਤਾਕਹਾਂਤਿਕੁਏ।ਤੰਬੇ
ਈਕੁੰਠਧਾਮਮੈਂਹਿਰਾਜਾਅੰਬਰੀਬਿਸਾਨੈਕੋਨਿਕਟਿਜਾਇਕੈ

ਕਰਤ ਭਏ ਸੋ ਬਚਨ ਨਿਕਟ ਤਿਹ ਭਏ ਸੋਇ ਬਿਸਨ ਕੈਸੇ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ।
ਪ੍ਰਭੁ ਸਬ ਦੇਸ ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਬ ਘਾਤ ਕਹਨੇ ਕਉ ।੧੮। ਬਿਸਨੇ
ਸੋ ਮਹਾ ਦਾਖਿਆ ਨੀ ਸੂਤ ਕੁਲੇ ਕ ਬਾਸ ਤਾ ਮਾ ਤਰ ਖਿ ਭਾ ਨੀ ਚ
ਤੇ ਜਾ ਨ ਬਚ ਸੋ ਮੈ ਅਦ ਧਾ ਰਿ ਤੈ ਮਾ ।੧੯। ਅਰ ਬ੍ਰਾ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ
ਬਿਸਨ ਕੁ ਆ ਜਾ ਅੰ ਬਰੀ ਖਾ ਸਿ ਉ ਬਿਸ ਬਾ ਰ ਕ ਗੰ ਕੈ ਕ ਬਾ ਕ ਹਾ ਤਿ
ਭਏ ।ਅਤਿ ਤੀ ਪ੍ਰ ਸੰ ਸੋ ਹੋ ਇ ਕੈ ।ਅ ਧ ਰ ਮ ਰੀ ਤ ਕੀ ਬਾ ਨ ਤਾ ਕ ਹ ਤ ਭਏ
।ਆ ਜਾ ਅੰ ਬਰੀ ਖਾ ਸਿ ਉ ।ਸੋ ਪ੍ਰ ਸੰ ਗ ਬ੍ਰ ਹ ਮਾ ਸੁ ਨ ਤਿ ਭ ਹੋ ।ਬਿਸ

ਨਲੋਕਜਾਨੈਜੋਈਪੂਸੰਗੁਰਾਜਾਜਨਕਸੋਕਰਤੁਹੈਂਤਾਸਮੈਕੈਂਧਿ
ਬਹੁਤੁਦੇਵਤਾਰਿਖਿਮੁਤੀਸਾਰਿਸਭੁਰੀਸੁਜਤਿਰਹੈਂਸੋਕਥਾਚਹੁਤਿ
ਕਮੁਨਜਨਅਦਧਾਰਤਿਰਹੈਂਮਨਸੋਂਧਿਚਾਰਤਿਰਹੈਂਦੇਖੈਂਧਿ
ਸਤੁਏਹਪੂਸੰਗਕਰਤਹੈਂ।੨੯।ਨਾਮਜਨਮਨਕਿੰਚਿਨਿਸੋਸੁਤੈਂ
ਤੇਲੋਕਪਾਵਨਾਇਤਿਪੂਸਟੈਮਹਾਂਧਿਸਨੁਤਮਹਾਂਧਿਸਨੁਂਧਿਹਾਸਿ
ਆਹਾਅਧਿਰੀਖਕੰਮਾ।੩੦।ਅਰਬੁਰਾਜਾਅੰਬਰੀਖਅਧਕਰਤੁਹੈਂ
ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਤਿਲੋਕਪਾਵਨਤੁਮਾਰੇਨਾਮਜਨਮਕਰਮਹਮਨਹੀ

ਕ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰ ਕਥਾ ਸ੍ਰੀਮਹਾਭਾਗਵਤ ਸੁਕਦੇਵ ਰਾਜਾ ਪਰੀਖਤ ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਉਤ
ਭਏ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਮੁਨਿ ਹਸਿ ਕੈ ਕਹਤ ਭਏ ਰਾਜਾ ਪਰੀਖਤ ਸਿਉ
ਗਾਇ ਰਾਜਰਿਖੀ ਪਰਬਿਖਿ ਆਖਾ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨੈ ਭਗਤਿ ਪਰਾਇਣ
ਹਾਸਤ ਸੇਤੇ ਅਹੰਕਰ ਬੰਦਿ ਬਿਮਾਕਥਾ ਸੁਮਤ ਦੀਪ ਖਾਸਾ ॥੧॥ਸ
ਕਥਾ ਤਹਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦਾਨ ਕਰਤਭੇ ਹੋ ਰਾਜਰਿਖੀ ਤੁਮ ਏਕ ਧਰਤਾ ਕਹੰ
ਤਭੇ ਹੋ ਤੁਮ ਕੈਸੇ ਹੋ ਮੋ ਕੇ ਭਗਤਿ ਹੋ ਜਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਲਗਤੇ ਹੋ ਯਾ ਤੇ ਕਥਾ
ਹਮ ਕਹਤ ਭਏ ਪਰਮ ਦਿ ਬਿ ਪਦਿ ਕਥਾ ਸੋ ਤੁਮ ਕੋ ਪਰਮ ਅਸਤੇ ਹਕਰੀ

ਦੇਹੋਇਹੈਂ।੨੨।ਗਰੇਚਤਾਰਿਸਹਸਮੁਤੁਲੇਕੇਪਾਪਾਸ੍ਰਿਤੇਕਲਜੁਗ।ਮ
ਮਾਅਵਤਾਰੇਭਾਖਿਤਾਲੇਕਸੋਉਧਾਰਹੋਤਦੇ।੨੩।ਅਰਥੁ।ਸ੍ਰੀ
ਭਗਵਾਨਕਹਾਤਿਹੈਰਾਜਾਚਾਹਜਾਰਘਰਖਕਲਜੁਗਕੇਜਾਨੀਰੋ
ਤਬਪਾਪਚਹੁਤਹੋਇਹੈਂ।ਧਰੀਮਕੀਨੀਂਦਿਆਕਰੀਰੋ।ਤਾਸਮੈ
ਕੋਬਧਖੈਹਮਅਵਤਾਰਲੇਹੈਰੋ।ਤੁਮਾਰੇਨਮਤਿਅਰੁਲੇਕਕੇਉਧਾਰਕੇ
ਤਾਂਮਤਾ।੨੪।ਛਤ੍ਰੀਅਸਯਕੁਲੇਭੂਪੈਨਾਨਕੇਤੀਚਤਾਮਤਹਾਸ੍ਯਸੈ
ਯਿਸੰਚਰੀਰੰਕ੍ਰਿਤੁਨਾਸਿਧਿਮਾਰਗੀਸ੍ਰਖਤਾ।੨੫।ਅਰਥੁ।ਸੋ

ਅਉਤਾਰ ਹੋਇਹੈ। ਛਤ੍ਰੀ ਕੇ ਕੁਲਮੈ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਹੈ। ਤਮ ਘਾਘ
ਕੋਇਹੈ। ਸਭ ਕਲਾ ਕਉ ਲੀਏ ਐਸੇ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਿਥੀਮੈ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ
ਹੈ। ਐਸੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਬਾਘਾ ਅਉਤਾਰ ਹੋਇ ਕੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਪ੍ਰਲੀ ਹੋਤਿ ਨੋ ਕੋ ਦਿ
ਖਿ ਆਮ ਇਹੈ ਕੈ ਪਰਮਾਸਿਧ ਪਦ ਦੀ ਨੋ ਹੈ ਹੈ ਰੋ ਸੋ ਸਿਧ ਪਦ ਦੀ ਕਉ ੧੩੫
ਕਉ ਕਹੀ ਐ ਮੁਕਤਿ ਮਾਰਗ ॥੩੯॥

ੴ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ। ਜਪੁ। ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ
ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ। ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ
ਲਿਵ ਤਾਰ। ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਵੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ। ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਨਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ। ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ
ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ। ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ

ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਦਤਿਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾ
ਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਦਤਿਨੀ ਅਹੁਕਮੁ ਮੰਮਿਲੈ ਦਾਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉ
ਸਮੁਤੀ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਹੋਰਿ ਗਇ ਕਨਾ ਹੁਕਮੀ
ਬਖਸੀਸ ਇ ਕਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਈ ਆਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ੧੩੭
ਸਭਕੋ ਚਾਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ
ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿ ਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ
ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ

ਦਿਖਿਆਦਿਖਮਦੀਚਾਰੁਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੈਤਨੁਖੇਪਾਰਗਾਵੈ
ਕੋਜੀਅਲੇਠਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਚੁਰਿਗਾਗਾਵੈਕੋਵੇ
ਖੋਹਾਣਹਾਚੁਰਿਗਾਕਥਨਾਕਥੀਨ ਆਵੈਤੋਟਿਗਾਕਥਿਕਥਿਮ
ਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ।ਦੇਦਾਵੈਲੈਦੇਥਕਿਖਾਹਿ।ਜਹਿਰਾਜੁਨੋ
ਭਰਿਖਾਹੀਖੰਨਿ।ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁਨਾਨਕਦਿਗਾਸੈ
ਏਧਰਦਾਹੁ।੪।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉ
ਅਪਾਰੁ।ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰ।ਨੋ

ਸੁਖਦਾਇਕ ਆਸੁ। ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ੧੦। ਸੁਣ
ਗੁਰ ਗੁਣ ਕੇਰਾ ਚਾਉ। ਸੁਣੀਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਵਡਿਆਈ ਥਾਉ। ਸੁਣੀਐ ਧਰ
ਧਰਹਿ ਰਹਾਉ। ਸੁਣੀਐ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ
ਹਜੂਰ। ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ੧੧। ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ੧੭.
ਨ ਜਾਇ। ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ। ਕਾਗਦ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਮੰਨੇ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ। ੧੨। ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ। ਮੰਨੈ

ੴ ਸਗਲਸਮੁਦਕੀਸੁਧਾ।ਮੈਨੈਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਇਆ।ਮੈਨੈਨਾਮਕੈਸੰ
ਘਿਤਜਾਇਆ।ਔਸਾਨਾਮਮਤਿਰੰਜਨਪਾਇਆ।ਜੋਕੋਮੈਨੈਜਾਨੈਸਾਨੈਕੋਇ
॥੧੩॥ਮੈਨੈਸਾਰਗਿਠਾਕਿਨਪਾਇਆ।ਸੋਨੈਪਾਤੇਸਿਉਪਰਗਾਟਜਾ
ਇਆ।ਮੈਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ।ਮੈਨੈਪਗਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ।ਔਸਾਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆ।ਜੋਕੋਮੈਨੈਜਾਨੈਸਾਨੈਕੋਇ।੧੪।ਮੈਨੈਪਵਨੀ
ਸੋਖਦੁਆਰੁ।ਮੈਨੈਪਗਦਾਲੈਸਾਧਾਕੁ।ਮੈਨੈਤਰੈਤਾਰੈਗੁਰਸਿਖਾ
ਮੈਨੈਨਾਮਸੁਦਾਨਦ੍ਰਿਨਕ੍ਰਿਖਾ।ਔਸਾਨਾ

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭ ਨਾਲਿ ਲਿਖਿਆ ਵੁਰੀ ਕਲਮ ਕਾਰ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ

ਸਗਲਬੁਦਧੀਕੀਸੁਧਿਗਮੰਤੈਮੁਹੀਚੋਟਨਾਖਾਇਗਮੰਤੈਜਮਕੋਸ
ਥੇਤਜਜਾਇਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇਜੋਕੋਮੰਨੈਜਾਪੈਸਾਨਿਕੋਇ
॥੧੨॥ਮੰਤੈਮਾਰਗਿਠਾਕਿਨਪਾਇਸੋਨੈਪਾਤੇਸਿਉਪਰਗਟਜਾ
ਇਗਮੰਤੈਸਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁਗਮੰਤੈਪਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁਐਸਾਨ
ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇਜੋਕੋਮਨੈਜਾਪੈਸਾਨਿਕੋਇ॥੧੩॥ਮੰਤੈਪਾਵਹੀ
ਸੋਖਦੁਆਰੁਗਮੰਤੈਪਰਦਾਕੈਸਾਧਾਕੁਗਮੰਤੈਤਰੈਤਾਕੈਗੁਰਸਿਖ॥
ਮੰਤੈਨਾਨਕਬਖਦਹਿਨਕੁਇਆਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇਜੋਕੋਮਨਿ

ਸਾਣੈ ਨਾਮੈ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚਪਰਵਾਨ ਪੰਚਪਰਧਾਨ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇ ਆਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਤਲੈ ਵਡ ਵਾਤ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਤਾਦਾ ਸਤ ॥ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵਡ ਕਲਮਾ ਏਹੁ ਲੇਖੁ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ

ਸਗਲਸਤੁਦਨੁਕੀਸੁਧਿਾ।ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਨਾਖਾਇ।ਮੰਨੈਨਾਲਿਕੋਸ
ਥਿਨਜਾਇ।ਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨੇਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ
॥੧੨॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਿਨਪਾਇ।ਸੋਨੈਪਾਤਿਸਿਉਪਰਗਟਜਾ
ਇ।ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ।ਮੰਨੈਪਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ।ਐਸਾਨ
ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮਨੇਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਪਾਵਹਿ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ।ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੈਗੁਰਸਿਖ॥
ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ।ਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇਜੇਕੋਮਨਿ

ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਤਲੈ ਵਡ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭ ਤਿਸ ਤੇ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਵ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਏਹੁ ਜੋਰੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ

ਦਿਖਿਆਦਿਖਮਦੀਲਾਗੁਰਾਗਾਦੈਕੋਸਾਜਿਕਰੈਤਨੁਸੋਹਾਗਾਦੈ
ਕੋਜੀਅਲੇਫਿਰਿਦੇਹਾਗਾਦੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿਗਾਗਾਦੈਕੋਦੇ
ਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿਗਾਕਥਨਾਕਥੀਨ ਆਦੈਤੋਟਿਗਾਕਥਿਕਥਿਕ
ਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿਗਾ ਦੇਦਾਦੈਲੈਦੇਖਕਿਖਾਹਿਗਾ ਜੁਗਾਜੁਗੋ
ਭਗਿਖਾਜੀਖੰਨਿਗਾ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁਗਾਨਕਦਿਗਾਸੈ
ਏਪਰਦਾਹੁਗਾ ਏਗਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖੀਆਭਾਉ
ਅਪਾਹੁਗਾ ਆਖਣਿਮੰਗਿਦੇਹਿਦੇਹਿ ਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰਾ ਟੇ

ਚਉਥੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਾਦਿਗਾਸੁ। ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ੧੦। ਸੁਣ
ਸੇਜੁ ਗੁਸਾਕੇ ਗਾਹ। ਸੁਣੀਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ। ਸੁਣੀਐ ਐਂ
ਐਨ ਵਹੀ ਰਾਹੁ। ਸੁਣੀਐ ਹੋਆ ਖੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ
ਲੇ ਗਾਸੁ। ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ੧੧। ਮੰਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ੧੭.
ਕੀ ਨ ਇ। ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪੀ ਛੈ ਪਛੁਤਾਇ। ਕਾਗਦ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣ
ਕੁ। ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਦੀ ਚਾਕੁ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਦੀਵੇ ਜਾਣੈ ਮਾਨੈ ਕੋਇ। ੧੨। ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ। ਮੰਨੈ

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਆਦਿ ਸਚੁ
ਜਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ। ਜਪੁ। ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ
ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ। ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ
ਲਿਵ ਤਾਰ। ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਵੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ। ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਨਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ। ਕਿਵ ਸਚਿਆ
ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ। ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ

ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾ
ਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉ
ਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ
ਬਖਸੀਸ ਇਕ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ੧੩੭
ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ
ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ
ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ

ਦਿਦਿਆਦਿਖਮਦੀਦਾਰੁ।ਗਾਦੈਕੋਸਾਜਿਕਰੈਤਨੁਖੇਪ੍ਰਚਾਦੈ
ਕੋਜੀਅਲੈਕਿਰਿਦੇਹਾ।ਗਾਦੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਚੁਰਿਗਾ।ਗਾਦੈਕੋਵੇ
ਖੈਹਾਦਰਾਹੁਰਿਗਾਕਥਨਾਕਥੀਨ ਆਦੈਤੋਟਿ।ਕਥਿਕਥਿਕ
ਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ।ਦੇਦਾਦੈਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ।ਜੁਗਾਜੁਗੋ
ਭਰਿਖਾਹੀਖਾਂਹਿ।ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁਨਾਨਕਦਿਗਸੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ।੩।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉ
ਅਪਾਰੁ।ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।੪

ਫਿਟੈ ਜਨਾਦਿਗਾਸੁ। ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ੧੦। ਸੁਣ
-ਜੁਰ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ। ਸੁਣੀਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ। ਸੁਣੀਐ ਅੰ
ਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ। ਸੁਣੀਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ। ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ
ਵਿਗਾਸੁ। ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ। ੧੧। ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ। ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ। ਕਾਗਦ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ੧੨
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਮੰਨੈ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ। ੧੨। ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ। ਮੰਨੈ

ਦਿਦਿਆਦਿਖਮਦੀਛਾਰੁ।ਗਾਦੈਕੋਸਾਜਿਕਰੈਤਨੁਖੇਪ੍ਰਛਾਦੈ
ਕੋਜੀਅਲੈਠਿਰਿਦੇਹ।ਗਾਦੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਚੁਰਿ।ਗਾਦੈਕੋਦੇ
ਖੈਪਾਦਚੁਰਿ।ਕਥਨਾਕਥੀਨ ਆਦੈਤੋਟਿ।ਕਥਿਕਥਿਕ
ਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ।ਦੇਦਾਦੈਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ।ਜੁਗਾਜੁਗੋ
ਭਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁਨਾਨਕਦਿਗਸੈ
ਵੇਪਰਦਾਹੁ।੨।ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇ।ਭਾਖਿਆਭਾਉ
ਅਪਾਰੁ।ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿ।ਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ।ਦੇ

ਭੁਗੋਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਣ
ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਵਾਹਾ ॥ ਸੁਣੀਐ ਐਸੇ ਖਪੀ ਖਾਤਿ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁਣੀਐ ਐਸੇ
ਪੇਖਾ ਵਿਹਾਹੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਐਹਾ ਥਾਉ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ
ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਤੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ੧੮.
ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣ ਹਾਰੁ ॥
ਮੰਤੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮੰਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਤੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮੰਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਤੈ

ਸਗਲਾਸੁਖਦੁਖੀਸੁਧਿਹੋਸਭੈਮੁਈਚੋਟਨਾਖਾਇਹੋਸਭੈਜਮਕੈ
ਥੈਜਾਇਹੋਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇਜੋਕੋਮਾਨੈਜਾਨੈਸਾਨੈਕੋਇ
॥੧੨॥ਸਭੈਸਾਰਗਿਹਾਕਿਨਖਾਇਹੋਸਭੈਪਾਤੀਸਿਉਪਰਗਟਜਾ
ਇਹੋਸਭੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁਹੋਸਭੈਪਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁਹੋਐਸਾਨ
ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇਜੋਕੋਮਾਨੈਜਾਨੈਸਾਨੈਕੋਇ॥੧੩॥ਸਭੈਪਾਵਹੀ
ਸੋਖਦੁਆਰੁਹੋਸਭੈਪਰਦਾਲੈਸਾਧਾਰੁਹੋਸਭੈਤਰੈਤਾਰੈਗੁਰਸਿਖਾ
ਸਭੈਨਾਨਕਖਵਹਿਨਕਿਸਾਹੋਐਸਾਨਾਮਨਿਰੰਜਨਹੋਇਜੋਕੋਮਾਨੈ

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰ ਤਲੈ ਵਡ ਵੀਰ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭ ਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਆਵਹਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤੁ ਪਰਥਾਇ ਕਥੇ ਜਾਹਿ ਕੇਇ ॥ ਕਥਾ

ਸਿਖਆਕੇਤਾਂਹੋਇ।ਕੇਤਾਤਾਰੂਸੁਆਲਿਖਪੁਰੁਪੁਰਾਕੇਤੀਚਾ
ਤਿਜਾਪੈਕਉਣੁਕੁਤਾ।ਕੀਤਾਧਸਾਉਏਕੈਕਦਾਉ।ਤਿਸਤੇਹੋਏ
ਲਖਦਰੰਮੈਆਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਦਦਕਹਾਦੀਚਾਰੁ।ਦਾਰਿਆਨ
ਜਾਣਾਏਕਦਾਰਾ।ਜੋਤੁਪਰਵਾਣੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰਾ।ਤੂੰਸਦਾਸ
ਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।।੧੬।।ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ।ਅਸੰਖ
ਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ।ਅਸੰਖਗਿਰੰਥਮੁਖਵੇਦਪਾਠਾ।ਅਸੰਖ
ਜੋਗਾਮਤਗੁਰਿਉਦਾਸੀ।ਅਸੰਖਭੁਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾ

ਓਹਾ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ। ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ। ਅ
ਸੰਖ ਮੋਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇਤਾਰ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ।
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ। ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ।
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ। ੧੭। ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ। ੧੪੨
ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ। ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ। ਅਸੰਖ
ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ।
ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿਆ

ਹਿਆ ਅਸੰਖਾ ਤੀਰ ਕਮਿਲ ਕਰਣਿ ਭਾਰੁ ਗਾ ਤਾਤ ਕਨੀਚੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾ
ਬੁਗਦਾ ਛਿਅਤਜਾ ਦਇਏ ਕਦਾਰਾ ਜੋਤੁ ਪਰਾ ਦੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ
ਗਤੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖਤਾ ਦ ਅਸੰਖ ਥਾਹ
ਗ ਅਗੀਮ ਅਗੀਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ਆ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰ ਭਾਰੁ ਹੋਇ
ਗ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ਆ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨ ਗੀਤ ਗੁਨ
ਗਾਹ ਆ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗ
ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾ

ਈਸ੍ਵਰੈਤਿਦਯਾਹਿ।ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ।ਦਿਦ੍ਰੁਤਾਦੈਤਾਹੀ
ਥਾਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਦਣਕਹਾਦੀਚਾਰੁ।ਦਾਰਿਆਨਜਾਦਾਏਕ
ਦਾਰਾ।ਜੋਤੁਪਕਾਦੈਸਾਈਕਲੀਕਾਰਾ।ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ।੧੫।ਭਰੀਐਹਥਪੈਰਤਨਦੇਹਾ।ਪਾਂਦੀਧੋਤੇਉਤਰਸੁਖੇਹ ੧੫/੩
।ਮਸ੍ਤੁਪਲੀਤੀਕਪਰੁਹੋਇਾ।ਦੈਸਾਚੁਕੁਲਣੀਐਭੁਧੋਇਾ।
ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਾ।ਤਉਧੋਪੈਨਾਦੈਕੈਰੰਗਾ।ਪੁਨੀਪਾ
ਪੀਆਖਲੁਨਾਹੀ।ਕਰਿਕਰਿਕਰਲਸਿਥਿਲੈਜਾਹੀ।ਆਪੇ

ਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁਗਾਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁਗੇ॥
ਤੀਰਥਜਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁਹਸੁ
ਨੇਆਮੰਤੇਆਮਤੇਕੀਤਾਭਾਉਅੰਤਰਿਗਾਤਿਤੀਰਥਮਾਲਿਨਾਉ
॥ਸਾਕਿਗੁਣਤੇਕੇਮੈਨਾਹੀਕੋਈ॥ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਈ
॥ਸੁਅਸਤਿਆਥੇਬਾਂਦੀਚਰਮਾਉ॥ਸਾਤਿਸੁਹਾਣੁਸਚਮਨਿਚਾਉ॥
ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣਵਾਰਾ
ਕਵਣਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁਵੇਲਾਨ

पानीआपहिंडेतीनिलेदैलेखुपुरान्।दखतुतपाइउकांदि
निलिखतुलेखुपुरान्।धिंडदाकुतनजोगीनाटैदातिमणु
नकेटी।ताकवतासिरठीकउसाजेआपेजाटैसेटी।वेद
काहिआखावेदसालाही।वेदवतीकिउजाणा।तानम
आखतिसाहिकेआखेउइकदुइरसिआणा।दहासाहिघुद
डीताटीकीताजाकाहैं।तानकजोकेआपेजाटैभलैगाइ
आनसेवै।२१।पाताललापाताललखआगासाआगासा।

१४१

ਤਾਕਰਿ ਉਤਰ ਭਾਲਿ ਬਿਬੇਦੇ ਦੇਤ ਕਹਾ ਤੀਇ ਕਦਾਤਾ ਸਹਸ ਅਠਾਰ
ਹ ਕਹਾ ਵੇਦ ਕੇਤੇ ਘਾਸ ਮੁਖ ਹੁਇ ਕਪਾਤੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ
ਹੋਇ ਵਿਲਾਸੁ ਤ ਅੰਤ ਕਰਤਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੧॥ਸਾ
ਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣੀ ਇਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ
ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨੀਆ
ਹ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕੀ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਸਮ ਨ ਹੁ
ਦੀਸਨਹਿ ॥੨੨॥ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਨਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ

ਦਾਣੇਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਦੇਖਣਿਸੁਨਣਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੇਆਸ
ਸੀਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਅੰ
ਤੁਕਰਣੈਕੇਤੇਵਿਲਲਾਹੀ।ਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਇਜਾਹਿ।ਏਹੁਅੰ
ਤੁਨਜਾਲੈਕੋਇ।ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ।ਵਡਾਸਾਹਿਬ ੧੪
ਉਚਾਥਾਉ।ਉਚੇਉਪਰਿਉਚਾਨਾਉ।ਏਵਡੁਉਚਾਹੋਵੈਕੋਇ।
ਤਿਸੁਉਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ।ਜੇਵਡਆਪਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ।
ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ।੧੭।ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆ

ਨਜਾਇਆ ਦਰਿ ਦਾਤਾਰਿ ਸੁਨਤਮਾਇਆ ਕੇਤੇ ਮੰਗਸਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰਾ
ਕੇਤਿ ਆਚਾਰ ਤਿਨਹੀ ਦੀਚਾਰਾ ਕੇਤੇ ਖਾਪਤੁ ਹੀ ਦੇਕਾਰੈ ਕੇਤੇ
ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਕਰਿ ਪਾਹੀ ਖਾਂਹਿ ਕੇਤਿ ਆਢੁਖ ਖੁਹਣਿ
ਖਸਦਮਾਰਾ ਇਹ ਭੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰਾ ਚੀਦਿਖਣਸੀ
ਭੰਨੈ ਹੋਇ ਨ ਕੁਆਖਿ ਤਸੈ ਕੋਇ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇ ਕੁਆਖਟਿਪਾ
ਇ ਭਿ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀ ਆਸੁ ਪਾਸਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ
ਆਖਹਿ ਸਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ਨਜਿ ਸਤੇ ਘਖੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾ

ਗਨ ਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ।੧੫। ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾ
ਪਾਰ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ । ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ
ਜਾਹਿ । ਅਮੁਲ ਭੁਖਿ ਅਮੁਲ ਸਮਾਹਿ । ਅਮੁਲ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲ ਦੀ
ਵਾਣੁ । ਅਮੁਲ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲ ਪਰਵਾਣੁ । ਅਮੁਲ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁ ੧੪੬
ਲੁ ਨੀਸਾਣੁ । ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ । ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ
ਆਖਿਆ ਜਾਇ । ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ । ਆਖਹਿ ਦੇ
ਦਾਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰੇਬ ਦਖਿਆਣਾ । ਆਖਹਿ

ਕਰਮੇ ਆਖਣਿ ਇਦਾ। ਆਖਣਿ ਜੋਧੀ ਤੇ ਵੀਰ ਦਿਦਾ। ਆਖਣਿ ਈਸਰ
ਆਖਣਿ ਸਿਧਾ। ਆਖਣਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਾ। ਆਖਣਿ ਦਾਨਵ ਆਖਣਿ
ਦੇਵਾ। ਆਖਣਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੀ ਜਤਨ ਸੇਵਾ। ਕੇਤੇ ਆਖਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ
ਪਾਸਿ। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਸਿ। ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਕਰੇਹਿ
ਤ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੇਈ ਕੇਇ। ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ
ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾਣਾ ਤ ਭਾਖਿ
ਖੀਐ ਮੋਸਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਾਦਾ ਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ

ਪਾਨਿਤੁਚਰਿਸਰਬਸਮਾਲੇ।ਦਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕ
ਦਾਦਲਹਾਰੇ।ਕੇਤੇਰਗਾਪਰੀਸਿਉਕਰਿਅਤੀਕੇਤੇਕਾਦਾਦਿ
ਹਾਰੇ।ਗਾਦਹਿਤੁਹੰਨੇਪਦਲਪਾਂਦੀਚੈਸੰਤਰੁਗਾਦੈਰਾਜਾਧ
ਰਮਦੁਆਰੇ।ਗਾਦਹਿਚਿਤਗੁਪਤੁਲੀਖਜਾਦਹਿਲਿਖਾਲਿ
ਖਿਧਰਮਦੀਚਾਰੇ।ਗਾਦਹਿਈਸਰੁਧਰਮਾਦੇਦੀਸੈਹਨਿਸ
ਦਾਸਦਾਰੇ।ਗਾਦਹਿਇੰਦਾਇੰਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨ
ਲੇ।ਗਾਦਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਦਨਿਸਾਧਦਿਚਾਰੇ।

ਗਾਦਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਦਨਿ ਦੀਵਕਰਾਵੇ। ਗਾਦਨਿ ਪਾਂਡੇ
ਤਪਤਿ ਰਖੀ ਸੁਕਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾ ਨਾਲੇ। ਗਾਦਨਿ ਮੋਹਣਿ ਮਨੁ ਮੋਹਣੀ
ਮਨੁ ਮੋਹਨੀ ਸੁਰਗਾਸਿ ਛਪਾਇਆ ਲੇ। ਗਾਦਨਿ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ
ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ। ਗਾਦਨਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ
ਗਾਦਨਿ ਖਾਲੀ ਚਾਲੇ। ਗਾਦਨਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਾਢੇ
ਕਰਿ ਖੇ ਧਾਲੇ। ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਤੇ ਗਾਦਨਿ ਜੋ ਤੁ ਪੁਛਾ ਦਨਿ ਕਤੇ ਤੇਰੇ
ਭਰਾ ਤ ਰਸਾਲੇ। ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਗਾਦਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ

ਕਿਆ ਦੀਚੈ ਰੇ ਗਾਸੋਈ ਸੋਈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਖਾ ਜੀਨਾਇ।
ਹੈਕੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਤਨ ਸਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਰੰਗੀ ਰੰਚੀ ਕੁੰ
ਤੀਕਾ ਰੰਕ ਰਾਵ ਜਿਨ ਸੀਮਾ ਨਾਇ ਆਜਿ ਜਿਨ ਤੁਪਾਈ ਰਾਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀ
ਤਾ ਆਖਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋਤਿ ਸੁਤ ਵੈਸੋਈ ਕ
ਵਸੀ ਤੁ ਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਸੋ ਯਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾ
ਹਿ ਚੁ ਨਾ ਨਕੁ ਰਾਹੁ ਰਜਾਈ ॥੨॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰਮ ਪ
ਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾ

ਏਆ ਜੁਗਤਿ ਛੰਨਾ ਪਰਤੀਤਿ। ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ
ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਾ। ਅਦਿ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ। ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾ
ਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ। ੧੮। ਚੁਗਤੈ ਚਿਹਨਿ ਚਖੀਐ
ਆਖੈ ਕਾਰੈ ਦਿਖਿ ਦਿਖਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ। ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ
ਸਭੁ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ਪਸਾਦ। ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਹੀ ਕਾਰ ਚਲਾਏ
ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ। ਆਦਿ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦਿ ਸੁ। ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ। ੧੯। ਇਕਮਾਈ

ਜੁਗਤਿ ਦਿਆਈ ਤੀਨਿ ਚੋਲੇ ਪਾਰਦਾਨੁ ਦਾਇ ਕੁਸੰਸਾ ਇਕੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਇਕੁ ਲਖਾਇਦੀ ਬਾਹਰਾ ਜਿਦਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਸੋਦਰੁ ਵੇਖੁ
ਰਮਾਲਾ ਛਪੁਦਰੁ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿਤ ਆਵੈ ਘਰੁ ਤਾਏ ਪੁਦਰਾ
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਏਕੋ ਵੇਸੁ ਹੈ ॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
ਆਸੁ ਇਕਾਹਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ
ਸਚੀ ਕਾਰਾ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾ

ਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।੩੧।। ਸਲੋਕਾਚਨਿਚਨਿਰੀਕਤੀ
ਖੋਜਤਹਾਰੀਚਹੁਅਦਗਾਹੁ।ਨਾਨਕਸਾਧਕੋਟੇਜਬਹਰਪਾਏ
ਆਮਨਮਾਹੀ।ਸਲੋਕ ਤੁਚਾਉਸਜਨਤਮੋਰਿਆਡੋਏਸੀ
ਸਅਵਤਾਰਾ।ਨੈਨਮਹੀਜੇਤਾਸਿਸਦੇਕਦਪਸੀਰਚੁਦੀਦਾਰੁ।
ਜੋਤੁਮੀਤਅਸਡਾਕੋਰੀਤਾਦਿਵੋਜੀਉਮਹੀਜਾਤੇਮੋਹਿ
ਆਕਦਪਸੀਤੋਹਾ।

ਅਇਕਦੂਜੀਕੋਲਖਹੋਈਲਖਹੋਦਹੀਲਖਵੀਸਾਲਖਖੁਲ
ਗੇਨ੍ਹਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਾਦੀਸਾਏਤੁਰਾਹਮਤੀਪਵਤੀ
ਆਖਣੀਐਹੋਏਕੀਸਾਸਾਲਿਨਾਥਾਅਕਸਮਕੀਕੀਟਆ
ਈਕੀਸਾਨਾਨਕਨਦਕੀਪਾਈਐਕੁਤੀਕੁਤੈਠੀਸਾ ੩੨ ਆਖ ੧੫
ਲਿਜੋਕੁਚੁਪੈਨੈਜੁਹੋਕੁਾਜੋਕੁਨਮੰਗਾਲਿਦੇਲੀਨਜੋਕੁਾਜੋਕੁਨ
ਜੀਦਦੁਮਰਲੁਨਜੋਕੁਜੋਕੁਨਵਾਜਾਮਾਥਾਮਨੈਸੋਕੁਾਜੋਕੁਨਸੁ
ਕਤੀਸੀਆਨਦੀਚਾਸੀਾਜੋਕੁਨੈਜੁਗਾਨੁਤੇਛੁਟੈਸੀਸਾਕੁਾਜੈਸ

ਕਰਨ ਪਾਕ ਅਸਤ ਆਪ ਪਾਕ ਕਾਰ ਪਾਕ ਅਜ ਪਾਕ ਬੀਨ ਕਰਤਾਰ
ਦਰੀਚ ਅਸਤ ਤਜਰੀਦ ਅਸਤ ਦਿਹਿ ਨਾਨਕ ਸਚੈ
ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਰਦ ਖੁਦਾਈ ਦਾਇਮ ਬੇਅੈ
ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਕੁਲ ਗੁਲਸ਼ਨੀ ਲੇ ਹਰ ਦਮ ਆਬ ਚਸ਼ਮਾ ਮਰਦ ਖੁਦਾਇ
ਕਰਦ ਗੁਨਹਗਾ ਖਰਚਾ ॥ ਖੁਸ਼ ਕਸ ਦਰ ਜਮਾ ਅਲਾ ਹੁ ਆਹੁ
ਜਾਬ ॥ ਮਰਦ ਖੁਦਾ ਸਤ ਨਜ਼ਰ ਸਿਤੁ ਮਲੇਛ ॥ ਸਾਹਨ
ਦਾਰ ਦੇਖ ਰਾਬ ਰਵਿਖੋ ॥ ਮਰਦ ਖੁਦਾ ਸਤ ਸਚੁ ਬੀਨਾ
॥ ਮਰਦ ਖੁਦਾ ਸਤ ਯਕੇ ਤ ਕੀਏ ਗਾਹ ॥ ਮਰਦ ਖੁਦਾ ਸਤ